Ce naiba am venit să fac pe acest Pământ?

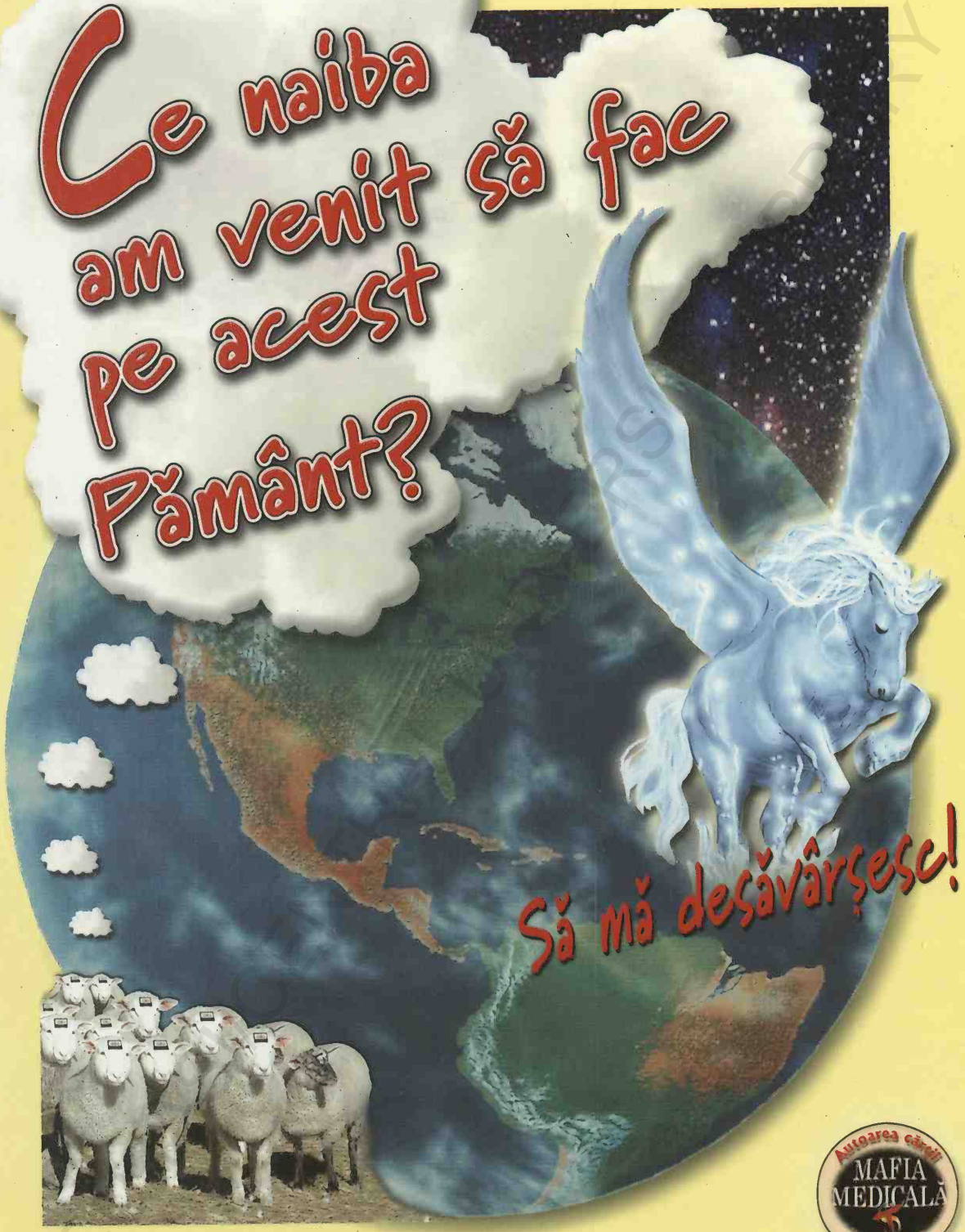

Autoarea cărții MAFIA MEDICALĂ

III 306.808
Evolutionism

Ghis

BIBL. CENTR. UNIV.
"M. EMINESCU" IAȘI
III 306.808

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Două lucruri sunt evitabile,
impozitele și moartea.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

F.D.Î.D.

Ființă Divină În Devenire. Iată cine sunt eu. Sunt șaizeci de ani de când mă aflu pe acest Pământ, căutând absolutul, experimentând pe rând rolurile de medic, antreprenor, mamă, autoare (Mafia Medicală), conferențiar, predând în mai multe țări.
După această călătorie lungă, am revenit acasă unde mă aștepta absolutul. El este în interiorul meu.

Ghis

Site web :
www.personocratia.com

E-mail :
ghis@personocratia.com

Telefon :
1-450-297-3930

Fax :
1-450-297-0233

Adresă :
C.P. 309
Waterloo,
Québec, Canada
J0E 2N0

Susţin cursuri, conferinţe şi seminarii, în limbile franceză şi engleză, pe temele următoare:

1. Viaţa: a supravieţui sau a trăi? – O decizie
2. Ordinea: Prioritatea Principiului feminin
3. Religia/spiritualitatea/divinitatea
4. Politica: de la democraţie la personocraţie
5. Legea: justiţia/justeţea
6. Banii: economie/finanţe/industrie/comerţ
7. Sănătatea nelimitată/tinereţea/nemurirea
8. Educaţia/comunicarea/media/cultura
9. Familia/cuplul/copiii
10. Societatea: paradisul pe Pământ, acum şi aici

Ofer consultaţii de orientare şi de transformare pentru indivizi, grupuri şi societăţi.

Cursul de «Conştienţă Divină Aplicată» în cotidian este disponibil în mai multe ţări. Pentru detalii mai ample, consultaţi site-ul meu.

Pentru a procura cărţile autoarei, consultaţi paginile de la sfârşitul cărţii.

BCU "I. SI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

592382

Ce naiba am venit să fac pe acest Pământ?

Să mă desăvârșesc!

ALE

Gihis

000004 92515
BCU Iasi

iii

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Traducere: Laura Mandi-Beke
Coordonator: Andrei Mandi-Beke

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
SAINT PIERRE LANCTÔT, GHISLAINE
Ce naiba am venit să fac pe acest Pământ? / Ghis ; trad.: Laura Mandi-Beke. - Sibiu : Evoluţionism, 2010
ISBN 978-973-88738-6-5

I. Mandi-Beke, Laura (trad.)

159.923.2

După ediţia originală în limba franceză:

Que diable suis-je venue faire sur cette terre?
Editat de Ghis
C.P. 309
Waterloo (Quebec)
Canada JOE 2NO
ISBN-13: 978-2-9807465-3-6
ISBN-10: 2-9807465-3-3

© 2006, Ghis
Toate drepturile rezervate
© 2010, Editura Evoluţionism

Toate drepturile asupra prezentei ediţii în limba română aparţin în exclusivitate editurii.
ISBN: 978-973-88738-6-5
Pentru informaţii actuale şi comenzi vizitaţi site-ul nostru www.evolutiv.eu
sau contactaţi-ne la telefon (+40 74) 753 1772
E-mail: evolutiv@evolutiv.eu

Concepţia grafică originală: Shivaw
Ilustraţii: Sebastien Gingras, Thierry Sauer, Jac Lapointe
Tehnoredactare: Székely Zoltán

Tiparul executat la: ALUTUS S.A., Miercurea-Ciuc, Str. Harghita nr. 108/A

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY
1 6.MAI. 2012

Cu multă afecţiune, dedic această carte dragilor mei:

Fernande Saint-Pierre şi Jean Lanctôt,
pe care i-am creat, ca părinţi.
Vă mulţumesc că mi-aţi îngăduit să supravieţuiesc.

Valérie, Caroline, Emmanuelle şi Guillaume,
Copiii mei.
Vă mulţumesc că m-aţi învăţat să trăiesc.

France,
care trăieşte alături de mine.
Îţi mulţumesc că mă însoţeşti în actualizarea
divinităţii mele.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Mulţumesc tuturor persoanelor care au contribuit
la realizarea acestei cărţi,

Doresc să-mi exprim recunoştinţa, în mod special, faţă de:

Thierry,
Pentru că le-a redactat pe Rena, iapa suverană, şi pe Renata, iapa tânără suverană.

Joachim,
Pentru revizuirile şi corecturile competente.

Shivaw,
Pentru entuziasmul şi creativitatea sa.

Didier,
Pentru informaţia preţioasă transmisă.

Jacques,
Pentru îndrumările inteligente.

Micheline,
Pentru calculele savante.

Vittoria,
Pentru clasificarea cărţilor.

France,
Pentru sortarea articolelor.

Guylaine, André, Sophie, Jean, Angèle, Gina, Henriette, Réjuta,
pentru lecturarea asiduă şi sugestiile potrivite.

Alain-René,
Pentru sprijinul final.

Nota editoarei

Independent de genul gramatical, denumirile aplicate personajelor vizează atât bărbaţii cât şi femeile. Utilizarea femininului are, prin urmare, scopul de a facilita lectura acestei cărţi, subliniind în acelaşi timp prioritatea principiului feminin.

BCU "ASTRA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

PROLOG 5
INTRODUCERE 7
ÎNTREBARE CLARĂ, RĂSPUNS CLAR! 13
«MARELE PORTRET» 19
O HARTĂ RUTIERĂ 21
BELLA, OAIA ALBĂ 26
REBELA, OAIA NEAGRĂ 28
ALBĂ SAU NEAGRĂ, ESTE O OAIE 30
RENA, IAPA SUVERANĂ 40
REALIZA, IAPA ÎNARIPATĂ 44
CU SAU FĂRĂ ARIPI, ESTE O IAPĂ 46
TRANSFORMAREA 54

CHEILE PARADISULUI 73
ŞCOALA VIEŢII 74
ÎNCARNAREA 76
CONŞTIENŢA 80
PRINCIPIUL FEMININ 89
SENSUL VIEŢII 107
NICI BINE, NICI RĂU, TOTUL ESTE DIVIN 112
GÂNDIREA CREEAZĂ 119
UMANITATEA 134

MANUAL DE UTILIZARE 139
DIVINITATEA MEA COTIDIANĂ 141
LEGEA: JUSTIŢIA ŞI JUSTEŢEA 142
POLITICA 156
ECONOMIA ŞI FINANŢELE 173
INDUSTRIA ŞI COMERŢUL 188
RELIGIA, SPIRITUALITATEA ŞI DIVINITATEA 203
FAMILIA 212
SOCIETATEA 236

EPILOG: Capra Doamnei Segvin 250
BIBLIOGRAFIE 253
INDEX 257

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

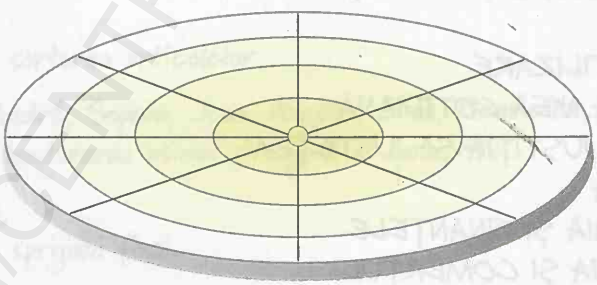

www.personocratia.com

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PROLOG

„Îmi amintesc... **daaar** vitasem."

Era odată o iapă înaripată,
Care încarna creativitatea şi spiritualitatea.
Lejeră ca vântul, liberă ca aerul,
Se deplasa cu viteza fulgerului.
Deoarece era nelimitată,
Se numea ETERNITATEA.

Într-o zi, omul a organizat societatea,
A stabilit ordinea şi a făcut legile.
I-a interzis iepei înaripate
Să fugă şi să zboare în acelaşi timp:
Iapa înaripată şi-a văzut aripile atrofiate.
I-a interzis să galopeze peste tot cu bucurie:
Iapa înaripată şi-a văzut picioarele micşorate.
I-a interzis să mai muncească pentru sine:
Iapa înaripată şi-a văzut pielea transformată în lână
Pentru profitul autorităţilor.

Iapa înaripată devenise oaie,
O oaie neagră
Care acceptase să schimbe
Lâna pentru securitate.
Nu întârzia să vadă
Că lâna se multiplica
Iar hrana se diminua.
Şi-n învălmăşeală, oaia neagră mergea
Spre Mama Natură care-i reamintea:

„Aminteşte-ţi!
Că altădată
Erai o iapa înaripată
Autonomă şi hotărâtă."

Oaia neagră răspundea:

„Îmi amintesc."

Oaia neagră reveni la stână
Şi spuse oilor reunite:

„Este prea mult
Să permitem
Ca lâna de pe spate
Să fie tăiată!
Trebuie să ne emancipăm!"

Oaia neagră porni să străbată
Lumea întreagă, oferindu-şi lâna.
Mersese atât de mult
Încât picioarele i se alungiră.
Sări atât de departe
Încât aripile îi crescură.
Oaia redevenise iapa înaripată.
Poeţii îşi regăsiră inspiraţia,
Şi oile, creaţia.

Adio securitate.
Trăiască SUVERANITATEA!

BCU MS / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Vorbesc la Feminin, Tutuiesc, Creez ...

Pentru a mă adresa ţie, cititorule, am ales :

- Să-mi schimb numele. Am reluat ortografia originală a prenumelui meu din dorinţa de autenticitate.
  Am introdus numele mamei mele, Saint-Pierre, ca dovadă a integrării principiului meu feminin.

- Să vorbesc în numele meu, mai degrabă decât să utilizez pronumele noi sau voi. Este vorba despre experienţa mea personală pe care o împărtăşesc aici, precum şi despre viziunea mea asupra lucrurilor.

- Să restabilesc ordinea divină în gramatică: femininul este prioritar faţă de masculin. Te invit să nu te mai identifici cu un gen limitat sexului tău şi să realizezi că eşti totul, feminin şi masculin în acelaşi timp.

- Să dărâm zidul ierarhic de politeţe care ne separă şi să te tutuiesc. Toţi suntem de natură divină, identici în esenţă şi egali.

- Să creez cuvinte noi, precum:

Sufletoasă : adjectiv ce descrie iubirea care provine din suflet, din inimă, din interior, în opoziţie cu iubirea care provine din exterior;

Personocraţie : sistem politic care recunoaşte puterea persoanei;

Matrimoniu (patrimoniu), **matrie** (patrie), **srăţie** (frăţie) : cuvinte rezultate din feminizarea cuvintelor existente;

Egoliat : personajul meu de supravieţuire, caricatura egoului meu colosal;

Guvernul&minte : cuvânt ce vorbeşte de la sine.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Şapte ani mai târziu

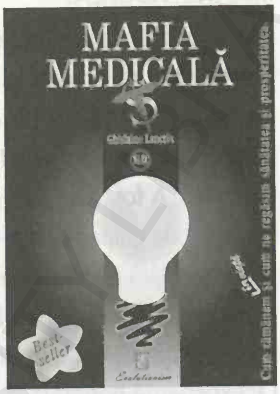

După şapte ani de la apariţia cărţii *Mafia Medicală*[1], mă aflu din nou în faţa tastaturii. Îmi reiau munca şi continui din punctul în care mă oprisem, epilogul cu fabula intitulată:

"Îmi amintesc... daaar vitasem".

Este povestea unei iepe înaripate care se comporta precum o oaie fiindcă uitase cine era ea cu adevărat. O oaie supusă păstorului pentru a-i obţine protecţia. Într-o zi, va realiza că păstorul o exploatează la maxim şi că va sfârşi mâncată de acesta în final. Atunci va cere sfatul Mamei Natură care-i va aminti faptul că a fost, o iapă înaripată, cu puteri nelimitate. Iapa noastră îşi va reaminti astfel de adevărata sa natură şi va decide să acţioneze în consecinţă. De acum înainte, îşi va înfrânge toate limitele, va abandona turma care-i oferea securitate pentru a-şi regăsi libertatea!

Iată povestea mea. Iată povestea ta. Iată povestea noastră.

Suntem însetaţi de libertate, fiind închişi în credinţele noastre înguste şi în fricile noastre paralizante. Ori, liberatea şi limitele nu fac o căsătorie bună. Dimpotrivă, fac război continuu. Deoarece le avem pe amândouă, suntem teatrul unui duel permanent. Şi suferim, ne uzăm şi apoi murim.

Totuşi, ca iapă înaripată, noi suntem nelimitaţi şi nemuritori.

*Daaar, **precum oaia**, noi am uitat cine am fost.*

A sosit timpul să ne trezim la adevărata noastră natură, să devenim conştienţi de ceea ce suntem cu adevărat: fiinţe divine, atât şi nimic mai mult!

O altă persoană

Chiar dacă continui cartea exact din punctul în care mă oprisem, sunt şapte ani de atunci, nu mai sunt aceeaşi persoană, nici pe departe. Ca şi tine de altfel. Amândoi ne-am dezvoltat în felul nostru, fiecare la nivelul lui. Nu mai vedem lucrurile în acelaşi mod. **Am schimbat nivelul de conştienţă.**

Aceşti ultimi ani mi-au permis să integrez mai profund în mine noţiunile de suveranitate personală şi de divinitate interioară pe care le-am propus în Mafia Medicală. Le aplic în viaţa mea cotidiană. Drumul parcurs de această experienţă îl voi împărtăşi cu tine în această nouă carte.

Şapte ani de integrare

Mi-am petrecut ultimii şapte ani integrând SUVERANITATEA mea INDIVIDUALĂ.

În primul an am fost ocupată în mare parte cu procesul care mi-a fost intentat de Colegiul Medicilor (Ordinul Medicilor), imediat după apariţia cărţii *Mafia Medicală*. Acest proces nu a fost o surpriză pentru mine, dimpotrivă. Nu poţi contrazice Ordinul fără să suporţi represaliii. A fost un proces simulat. Toţi actorii cunoşteau sfârşitul – verdict de culpabilitate – înainte ca procesul să înceapă. M-am prezentat fără avocat. Am trăit toate felurile de emoţii. Am râs, am plâns, am fost neliniştită, îngrijorată, indiferentă, am improvizat, m-am simţit înşelată, m-am declarat medic liber apoi, am plecat... Ce experienţă bogată![2]

În următorii patru ani, am susţinut conferinţe şi am organizat ateliere în America şi în Europa. Mi-a plăcut mult să fac acest lucru. Ideea de suveranitate individuală a plăcut şi a entuziasmat pe toată lumea. A fost o mare bucurie pentru mine să-mi împărtăşesc gândurile atât scepticilor cât şi persoanelor credincioase. Păstrez o mare afecţiune tuturor celor care şi-au manifestat entuziasmul fără ezitare. Ei m-au susţinut pentru a merge înainte într-o perioadă când m-am simţit foarte singură. Mulţumesc!

Am întâlnit de asemenea fiinţe minunate de la care am învăţat mult. Am pătruns în lumea conspiraţiei, aflând originile marilor familii care conduc lumea, cu David Icke.[3,14,15] Am înţeles modul de funcţionare al supravieţuirii animale cu Noua Medicină Germanică a lui Ryke Geerd Hamer.[4, 6] Graţie lui Drunvalo Melchizedek[5], am descoperit geometria sfântă. Cu Eldon Warman, am înţeles manipulările legale cu privire la impozitul pe venit care fac din fiinţele umane sclavi. Împreună cu Jasmuheen[7] am realizat că nevoia de a bea şi de a mânca pentru a trăi nu este decât o credinţă de supravieţuire şi că mă pot hrăni numai cu prana – energia vitală. Cu ajutorul lui Valiant, am descoperit că Pământul este gol.[8,9,10,11] Doi autori, Clotilde Bersone[12] şi David Yallup[13], m-au făcut să realizez că nu există nici bine şi nici rău, că totul este experienţă divină.

Fac ucenicia suveranităţii mele individuale. Trecerea de la o conştienţă de rebelă la cea de suverană a cunoscut câteva salturi bruşte, însă niciodată nu m-a cuprins îndoiala. Am trăit falimentul personal, mi-am închis definitiv contul bancar, am încetat să mai plătesc impozitul pe venit. M-am despărţit de toate cărţile mele de „plastic": asigurare de boală, asigurare socială, permis de conducere, cărţi de credit. Am refuzat „în mod conştient" să mai plătesc amenzi, am apărut în faţa instanţei, am făcut închisoare, şi de asemenea munci comunitare, ca zugrav...

Cea mai mare vindecare pe care am realizat-o, cred, a fost moartea rolului meu de salvator. Vroiam să salvez lumea. Imaginaţi-vă dezamăgirea mea atunci când am realizat faptul că fiecare persoană are puterea să se salveze pe sine însăşi şi că eu nu mă pot salva decât pe mine însămi. După ce am abandonat acest rol, am fost gata să redactez această nouă carte.

O continuare

Continui din punctul în care am lăsat *Mafia Medicală*. Aminteşte-ţi: :

- coşmarul de ieri
- realitatea de astăzi
- visul de mâine

supunere colectivă
de **oaie**

suveranitate individuală
de **iapă suverană**

solidaritate universală
de **iapă înaripată**

Este vorba despre diferitele niveluri de conştienţă umană care determină starea de sănătate a persoanei, a sistemelor şi a întregii societăţi. Este ceea ce am demonstrat şi explicat în *Mafia Medicală*, concluzionând că numai o schimbare de conştienţă individuală poate aduce sănătatea unei persoane, în primul rând, şi a sistemului de sănătate, pe urmă. Dacă mă gândesc la deteriorarea fulgerătoare a acestuia din urmă, ajung la concluzia că mesajul nu a ajuns... sau nu a fost înţeles.

În consecinţă, reacţiile create de această carte – foarte favorabile sau foarte nefavorabile – au fost de aşa natură încât au împrăştiat interesul pentru concluzia finală: SUVERANITATEA INDIVIDUALĂ care conduce la sănătatea nelimitată pentru sine însăşi şi pentru societate. Oamenii s-au oprit la ştirile rele: infernul în care trăim. Nu au fost atenţi la veştile bune: paradisul terestru pe care suntem pe punctul de a-l crea.

Mafia medicală tratează sistemul medical în particular. *Ce naiba am venit să fac pe acest Pământ?* Abordează toate sistemele. Ele sunt identice. Odată ce înţeleg un sistem, le înţeleg pe toate. Şi toate cunoştinţele – dobândite din *Mafia Medicală* – se aplică. Deci, nu voi relua explicaţia cu privire la modul de funcţionare al sistemelor.

De această dată, insist mai mult asupra adevăratei noastre naturi divine, asupra creaţiei nelimitate de care suntem capabili şi asupra mijloacelor de realizare. Îţi indic diferitele etape de transformare a conştienţei. Îţi împărtăşesc experienţa mea, arătându-ţi scurtăturile, pentru a evita suferinţa, pe care le-am întâlnit pe drumul vieţii.

Vei avea în mâini o hartă rutieră, *„MARELE PORTRET"*, şi un manual de utilizare pentru a-ţi uşura călătoria pe Pământ. Va rămâne să decizi dacă doreşti să continui programul altora sau vrei să gestionezi tu însăţi experienţa ta terestră.

B.C.U. "M. EMINESCU" IAŞI

Câteva precizări

De-a lungul anilor am strâns cărţi şi articole pentru a le cita ca referinţă. Ori, acum câteva luni, am visat că am renunţat la toate cărţile, articolele, notele, referinţele etc., şi m-am simţit foarte uşurată. Conştientă de faptul că nu mai doresc să continui să duc această povară, am luat decizia să ofer numai câteva referinţe în această carte.

În orice caz, cunoaşterea se află în interiorul tău. Ceea ce vezi, auzi sau citeşti nu face decât să intre în rezonanţă cu tine. Răspunsul se află acolo. Cum se face că singurul comentariu pe care l-am primit pe marginea miilor de exemplare cu privire la subiectul *Mafia Medicală* a fost: «Mulţumesc că ai spus cu voce tare ceea ce eu am simţit dintotdeauna». Te invit să-ţi deschizi spiritul, să asculţi cu atenţie şi apoi să permiţi clarificarea lucrurilor; după aceea reţine numai ceea ce vorbeşti: este vorba despre adevărul tău. Nu arunca bebeluşul odată cu apa de baie. Cea mai mare parte a exemplelor date de mine provin din mediul meu înconjurător. Nu-ţi fă griji, exact aceleaşi lucruri se întâmplă la nivelul întregii planete. Schimbă numele şi locurile şi vei vedea că exemplul se transpune perfect în mediul tău înconjurător.

Creez Diezeea

De-a lungul anilor, am crezut în existenţa unui **Dumnezeu exterior**. Un bărbat atotputernic care creează, pedepsind răul şi recompensând binele. Îi eram supusă. Apoi, într-o zi, m-am revoltat împotriva autorităţii reprezentanţilor săi de pe Pământ, împotriva religiei, refuzând să mă mai supun în faţa lor şi în faţa lui. Însă nu am renunţat să caut absolutul, nelimitatul, atotputernicia, iubirea infinită, divinul.

Şi am sfârşit prin a le găsi în mine. Am devenit conştientă că **divinitatea este interioară**. Se află în tot şi în toate. Am realizat că fiecare persoană este divină. M-am recunoscut. Mi-am reamintit cine sunt cu adevărat, o entitate divină creatoare nelimitată. Mă numesc **Diezeea**. Dacă acest nume îţi place, foloseşte-l. Dacă nu, creează altul.

Divinitatea este starea de conştienţă de a fi spiritul UNic care creează TOT.
(Când există mai multe spirite, se vorbeşte despre zei şi despre zeiţe)

Dacă spiritul se află ÎN AFARA fiecărei persoane şi fiecărui lucru, SPIRITUL EXTERIOR este numit CREATOR şi este superior creaturii sale, materia. **Creator şi creatură** sunt două entităţi diferite şi separate. Numai spiritul este divin. Poartă numele de Dumnezeu, Allah, Iehova, Krishna, sau... Este divinitatea exterioară iluzorie.

Dacă spiritul se află ÎN INTERIORUL fiecărei persoane şi fiecărui lucru, SPIRITUL INTERIOR se numeşte CREATOARE. Şi este una cu creaţia sa, materia.
Creatoare şi creaţie sunt două entităţi identice şi nedivizate.
Spiritul şi materia sunt amândouă divine. Numele lor este Diezeea. Este divinitatea interioară reală.

A sosit timpul să te trezeşti!

• **Timpul să te trezeşti din somn**, din iluzia în care te scalzi. Timpul să deschizi ochii inimii, ai conştienţei, şi să vezi realitatea ascunsă în spatele voalului de aparenţă exterioară care îţi alterează viziunea. Timpul să devii conştient/conştientă şi să acţionezi precum o fiinţă divină ce eşti. Timpul să celebrezi viaţa şi nu moartea. Timpul să anunţi veştile bune. Timpul să dansezi de bucurie şi nu să munceşti în suferinţă. Timpul să abandonezi melodiile tale de iubire codependentă şi suferindă – cu cât îţi face mai rău, cu atât este mai frumoasă! – pentru a cânta iubirea de sine. Timpul să te bucuri de sfârşitul suferinţei umane şi să strigi din toate puterile libertatea şi măreţia umanităţii!

• **Timpul să pui deoparte «judecata de apoi»** pe care religiile ne-au anunţat-o. În care vei afla dacă te duci în rai sau în infern... Ceea ce religiile nu ţi-au spus este faptul că eşti fiinţă divină şi că tu eşti cea care alege, fie să sari în paradisul iubirii, fie să te înfunzi în infernul fricii.

• **Timpul sfârşitului lumii**, de supravieţuire, hrănită de frica morţii inevitabile. Şi cel al debutului unei lumi de viaţă hrănită cu iubire şi nemurire. Sfârşitul ataşamentului faţă de credinţele noastre milenare care ne ţin întemniţaţi şi fac din noi sclavi. Ca aceea care spune că trebuie să mănânci şi să bei pentru a trăi. Este la fel de falsă ca aceea care spune că moartea este inevitabilă. Tu eşti o fiinţă divină, nemuritoare, cu o sănătate perfectă, atotputernică. Tu eşti tot, tu ştii tot, tu poţi tot, tu eşti pretutindeni.

• **Timpul să schimbi radical direcţia**, de la nonsens spre un sens bun. Să sfârşim să mai credem că forţa şi constrângerea conduc ordinea; să sfârşim să mai repetăm, fără să punem sub semnul întrebării, expresii precum «*forţele păcii*» sau «*dacă vrei pacea, pregăteşte războiul*»; să sfârşim de asemenea să mai finanţăm războiul dacă dorim pacea.

A sosit timpul să realizez că eu nu am nevoie de protecţie decât în cazul în care mi-e frică. Fără frică, fără protecţie, fără legi, fără tribunal, fără închisoare, fără arme... Atunci vom putea face loc păcii, iubirii şi bogăţiei nelimitate pentru toţi. Iată adevăratul nostru destin!

• **Timpul celui mai mare salt de conştienţă al umanităţii**, cel al trecerii de la animalitate la divinitate. Fiinţa umană este pe cale să moară sub domnia fricii pentru a renaşte sub domnia iubirii. Bucură-te şi mulţumeşte-ţi pentru faptul că te-ai reîncarnat în acest moment. Este cel mai frumos cadou pe care ţi-l puteai face. Alegerea de a accepta sau de a refuza îţi aparţine. Tu decizi!

Decizia mea de «a trăi cu orice preţ» a fost luată acum câţiva ani. O reiau în fiecare zi. I-am dat mână liberă sufletului meu pentru a guverna viaţa mea şi mă las condusă de el. Nu mai am nevoie să înţeleg, să mă lupt sau să rezist. Trăiesc şi accept ceea ce mi se întâmplă. Te asigur că viaţa este simplă şi uşoară. Este divină! Te invit să încerci această experienţă.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ÎNTREBARE CLARĂ, RĂSPUNS CLAR!

Ce am venit să fac pe acest Pământ?

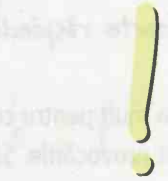

Să mă desăvârşesc!

Voi realiza acest lucru în două etape:

prima etapă: **îmi reamintesc cine sunt.**

a 2-a etapă: **mă manifest în materie.**

În primul rând: Îmi reamintesc cine sunt

Sunt o entitate divină, Diezeea. Noi toţi suntem. **Daaar** am uitat.

Trăiesc în iluzia că sunt o fiinţa inferioară unui Dumnezeu aflat în exteriorul meu, în iluzia că sunt o fiinţă limitată, vulnerabilă, muritoare... de unde cercetarea mea în exterior pentru a găsi siguranţă, protecţie, asigurare, garanţie... de fericire, pace, bunăstare, belşug, iubire... cercetare pe care o plătesc foarte scump şi care nu mă satisface deloc. Supravieţuiesc într-o lume a războiului unde domneşte frica. Îmi este suficient deci să-mi reamintesc cine sunt, pentru a-mi regăsi adevărata mea natură divină.

În al doilea rând: Mă manifest în materie

Spiritul nu poate exista decât în cazul în care se manifestă concret în materie.

Pentru a realiza divinitatea mea, mă comport precum o fiinţă divină în toate GÂNDURILE mele, CUVINTELE mele, ACŢIUNILE mele în viaţa cotidiană.

Este ceea ce se numeşte spiritualizarea materiei.

Şi astfel divinizez corpul meu.

Nu ieşind din corpul meu şi evadând în nori trandafirii.

Nu negând şi fugind din calea fricilor.

Nu, dimpotrivă.

Numesc şi mă confrunt cu fricile mele.

Toate fricile care intoxică gândurile mele, cuvintele mele, acţiunile mele.

Unele după altele, le identific, le accept, le transform.

Nu le declar război. Nu. Mă împac cu ele.

BCU "CAROL I" UNIVERSITY LIBRARY

Mama mea a petrecut numeroase nopți albe privind pe fereastră și întrebându-se „Care este sensul existenței pe Pământ?" Când i-am răspuns la această întrebare, nu a putut accepta răspunsul oferit de mine. A refuzat să recunoască că ea este: Diezeea. Era prea mult pentru ea... credea ea. A acceptat, cu rigurozitate, ideea de a fi o parte sau un fragment din Diezeea, dar nu Diezeea în întregime.

Constat că această reticență este foarte răspândită.

A realiza divinitatea interioară, nu este prea mult pentru ceea ce ești. **Daaar** este o provocare. Vrei să încerci? Eu, întotdeauna caut provocările. Și aceasta este cea mai mare dintre ele.

De-a lungul anilor, am căutat absolutul în materie. În ciuda unei doze bune de îndrăzneală, de curaj și tenacitate, nu am reușit. Am revenit acasă și am găsit suveranitatea, în interiorul meu. Am înțeles că absolutul, supremul, divinul... se află în interiorul și nu în exteriorul meu.

Atunci a început călătoria mea în sensul opus, cel al spiritului. Practic, învăț, mă comport precum Diezeea în toate gândurile, cuvintele și acțiunile mele zilnice. Nu este prea ușor... însă este amuzant! Cu cât mor pentru supraviețuire, cu atât trăiesc. Cu cât utilizez mai puțin instrumentele mele de supraviețuire – pentru care mi-au trebuit atâția ani să le obțin – cu atât mă simt mai bine. **Îmi place jocul de-a divinitatea!**

Ființa umană are posibilitatea să aleagă

Umanul se situează între două regnuri: animalul și divinul.
Se distinge de animal prin capacitatea sa de a alege.

ANIMAL + ALEGERE = UMAN + CONȘTIENȚĂ = DIVIN

Aleg să mă comport (gândesc, vorbesc, acționez) din iubire sau din frică.
Conștientă de natura mea divină sau inconștientă.
Este ceea ce se numește liberul arbitru.

regnul animal condiționat de frică	**Umanul alege între**	**regnul divin guvernat de iubire**

BCU MS/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Am şters definitiv din vocabularul meu expresia:

„nu am de ales".

Am devenit conştientă că spunând acest lucru, îmi neg divinitatea şi mă limitez la opţiunea animală. Dimpotrivă, îmi spun mereu că

„eu pot alege".

OPŢIUNE ANIMALĂ	A	OPŢIUNE DIVINĂ
a supravieţui precum un robot programat de frica de moarte...	L E G E R (DECIZIE)	A trăi precum o creatoare nelimitată hrănită cu iubirea vieţii...
FIINŢĂ MURITOARE	E	FIINŢĂ NEMURITOARE

? ?

FIINŢA UMANĂ poate alege.

Poate fi conştientă de natura sa divină.
Poate depăşi programul instinctiv de supravieţuire.
În faţa pericolului, poate alege:
Să facă război – precum animalul sau să rămână în pace – precum divinul.
Acţiunea sa în exterior va reflecta condiţia sa interioară:
război interior, război exterior;
pace interioară, pace exterioară.
Totul apare mai întâi în interior pentru a se manifesta apoi în exterior.
Pacea interioară înseamnă armonia cu natura sa divină.
În faţa pericolului,
Diezeea simte frica? – Nu.
Creează război? – Nu.
Umanul poate alege să se comporte astfel.
Sau să fie în dezacord cu natura sa divină,
să creeze război interior, apoi exterior.

• •

ANIMALUL nu poate alege.

El este inconştient de natura sa divină.
Este în întregime condiţionat de instinctul său de supravieţuire.
În faţa fricii, nu-i rămâne decât să reacţioneze:
să atace sau să fugă pentru a evita moartea.
Atacă sau se apără în mod automat conform reacţiei de supravieţuire programată în creierul său biologic.

•

FIINŢA DIVINĂ a ales.

Ea acţionează în armonie cu divinitatea sa.
Gândeşte, vorbeşte, acţionează precum Diezeea.
Este în pace cu sine însăşi;
În pace cu interiorul şi cu exteriorul.
Este 100% iubire şi 0% frică.
Ştie că aceasta din urmă nu există;
Singura realitate, este iubirea.
Este în pace cu cel care a creat-o, cu cel care o creează şi cu cel care o va crea.
Este viaţa şi este în armonie cu ea.

• • •

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Diezeea este vibraţie

Creează totul după chipul şi asemănarea sa.
Este creatoare şi creaţie în acelaşi timp.

TOTUL ESTE VIBRAŢIE

Vibraţia creatoarei este invizibilă.
Vibraţia creaţiei este vizibilă.

O vibraţie se caracterizează printr-o lungime de undă care-i determină frecvenţa.
De exemplu, definim posturile de radioemisie în funcţie de undele şi frecvenţele lor: unde scurte, frecvenţe modulate, etc...

- cu cât UNDELE sunt mai distanţate,
- lente,
- cu atât frecvenţa este mai joasă,
- cu atât nivelul vibratoriu este mai jos,
- cu atât energia este mai densă, greoaie,
- cu atât ea este mai vizibilă,
- MATERIE

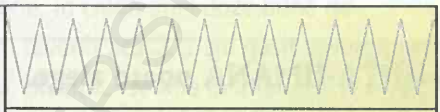

- cu cât UNDELE sunt mai apropiate,
- rapide,
- cu atât frecvenţa este mai înaltă,
- cu atât nivelul vibratoriu este mai înalt,
- cu atât energia este mai subtilă, lejeră,
- cu atât ea este mai invizibilă,
- SPIRIT

Diezeea este tot

Vibraţia creatoare este cea mai subtilă iar frecvenţa sa, cea mai elevată.
Ea este spiritul invizibil care se află în tot şi în toate.

Pentru a se încarna într-un corp uman, spiritul invizibil
- coboară nivelul său vibratoriu... şi apare sufletul invizibil,
- coboară nivelul său vibratoriu... şi apare corpul invizibil: spiritual, mental, emoţional.
- coboară nivelul său vibratoriu... şi apare corpul vizibil: fizic.

Că este spirit sau materie, suflet sau corp, invizibil sau vizibil, Diezeea rămâne întotdeauna Diezeea.

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Se impun patru concluzii

1. Diezeea creatoare şi Diezeea creaţie sunt **o singură şi aceeaşi entitate divină.**
Nu există separare între cele două, deci nici ierarhie.
Totul este divin. Totul este perfect. Eu sunt divină.

2. Diezeea poate ridica sau poate coborî, după dorinţă, nivelul său vibratoriu.
Poate trece de la invizibil la vizibil, şi invers.
Deci, poate materializa şi dematerializa, după dorinţă, corpul meu.

3. Diezeea creează **după chipul şi asemănarea sa.**
Totul este creat în aceeaşi manieră, inclusiv eu, fiinţa umană.
Daaar eu am uitat cine eram.
Mă consider o biată păcătoasă viciată de un păcat originar.
Mă cred sortită suferinţei şi morţii.
Îmi creez o lume suferindă şi mortală,
după chipul şi asemănarea gândurilor pe care mi le fac chiar eu.

4. Este suficient **să ies din lumea iluziei** în care mă aflu.
Să devin conştientă de natura mea adevărată – divinul.
Să recreez paradisul terestru,
După chipul şi asemănarea mea.

De la un paradis la altul

Paradisul terestru, fericirea, bucuria, egalitatea, belşugul, sănătatea, pacea, iubirea nelimitată! Dintotdeauna, le-am visat. Şi nu sunt singura. Undeva, în adâncul inimii mele, am certitudinea că paradisul există. Cum să-l regăsesc?

Adam şi Eva au cunoscut, paradisul terestru, cel puţin aşa ni s-a spus. În el au trăit. Ce s-a întâmplat de noi nu mai avem acces la el. – Adam şi Eva au comis un păcat, au mâncat din fructul interzis al pomului cunoaşterii binelui şi răului. Dumnezeu i-a pedepsit, i-a gonit din paradisul terestru şi i-a condamnat să muncească cu sudoarea frunţii lor. Şi, de atunci, Adam, Eva şi urmaşii lor sunt marcaţi de povara păcatului originar. Suferă şi aşteaptă salvatorul care va veni într-o zi să le deschidă din nou porţile paradisului. Toată această poveste este foarte frumoasă, însă ea nu are prea mult sens pentru că lipseşte informaţia fundamentală, aceea că Adam şi Eva erau divini. Ei şi numai ei au luat decizia să părăsească paradisul pentru a creşte în conştienţă: să experimenteze dualitatea binelui şi a răului şi să-şi descopere individualitatea. Fiecare persoană este propriul său salvator. Este suficient să devină conştientă că **paradisul, este conştienţa divinităţii sale interioare**. Cu cât răspândim mai repede vestea bună, cu atât mai repede cunoaştem paradisul pe Pământ aici şi acum!

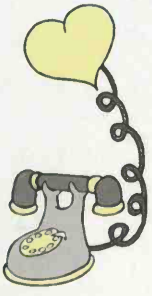

Un apel la bun-simţ, vă rog!

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

BCU IAȘI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

«MARELE PORTRET»

O HARTĂ RUTIERĂ

O HARTĂ RUTIERĂ 21
BELLA, OAIA ALBĂ 26
REBELA, OAIA NEAGRĂ 28
ALBĂ SAU NEAGRĂ, ESTE O OAIE 30
RENA, IAPA SUVERANĂ 40
REALIZA, IAPA ÎNARIPATĂ 44
CU SAU FĂRĂ ARIPI, ESTE O IAPĂ 46
TRANSFORMAREA 54

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

«MARELE PORTRET»

EVOLUȚIA CONȘTIENȚEI UMANE

OAIE ALBĂ	OAIE NEAGRĂ	TRANSFORMAREA	IAPĂ SUVERANĂ	IAPĂ ÎNARIPATĂ
MOARTE INACȚIUNE	**SUPRAVIEȚUIRE** REACȚIE		**VIAȚĂ** ACȚIUNE	**NELIMITATĂ** CREAȚIE
AUTORITĂȚI	EXTERIOARE		AUTORITATE	INTERIOARĂ
SUPUNERE	NESUPUNERE		SUVERANITATE INDIVIDUALĂ	SOLIDARITATE UNIVERSALĂ
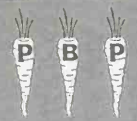 **FRICĂ** SCLAVIE		decizie	**IUBIRE** LIBERTATE	
VICTIMĂ / SALVATOR VINOVAT => NEPUTINȚĂ			CREATOARE / RESPONSABIL GARANT => ATOTPUTERNICIE	
SUFERINȚĂ = TRAGEDIE			BUCURIE = COMEDIE	
ATAC **RĂZBOI** DEZORDINE APĂRARE			INTERIOARĂ **PACE** ORDINE MONDIALĂ	
VIBRAȚII FOARTE GRELE 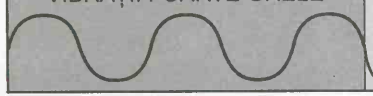	VIBRAȚII GRELE 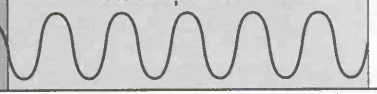		VIBRAȚII UȘOARE 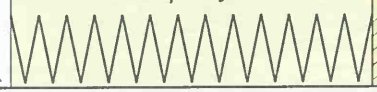	VIBRAȚII FOARTE UȘOARE

O HARTĂ RUTIERĂ

Marele Portret este harta rutieră a călătoriei mele pe Pământ. Îmi arată

DE UNDE VIN, UNDE MĂ AFLU, UNDE MĂ DUC.

Îmi permite să aflu în orice moment unde sunt şi să-mi regăsesc drumul, în orice situaţie.

Acum că ştiu de ce mă aflu pe Pământ, că am răspuns la întrebarea **CE**, Marele Portret îmi permite să realizez acest lucru în cotidian, răspunzând la întrebarea **CUM**. Acum, pot acţiona în consecinţă. Caut modalităţile cele mai eficiente pentru a efectua această călătorie şi pentru a-mi îndeplini scopul: **DESĂVÂRŞIREA MEA.**

O hartă rutieră nu este indispensabilă, însă este un instrument precis pentru a efectua o călătorie eficientă. Mă ajută să nu mă învârt de jur împrejur şi să nu fac kilometri în plus.

Atâta timp cât am crezut că sunt muritoare, am trăit o cursă contra cronometru. «*Voi ajunge la sosire înainte să mor?*» Mi-am creat un stres enorm şi m-am forţat să trag tare. Acum sau niciodată.

Faptul că am devenit conştientă de nemurirea mea fizică mi-a schimbat viaţa. Pot face tot ceea ce vreau, pot experimenta tot ceea ce văd, mă desăvârşesc în ritmul meu, cu viteza mea. Am eternitatea în faţa mea...

Totodată, trăiesc în spaţiu şi timp. Sunt începutul celei mai mari mutaţii a umanităţii. Nivelul de conştienţă este în curs de schimbare pe Pământ. Această schimbare nu mă va aştepta. Atunci să mă grăbesc. Nu alerg, de frică pentru că scap ocazia, ci mă pregătesc în fiecare clipă. Asigurându-mă că fiecare gând, fiecare cuvânt, fiecare acţiune este în acord cu destinaţia mea, cu desăvârşirea divinităţii mele interioare.

Marele Portret este simplu şi uşor. Utilizează-l în cotidian. Nu pleca nicăieri fără el.

Călătorie plăcută!

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Patru niveluri de conştienţă umană

De ce patru, atunci când există atâtea niveluri câţi indivizi sunt? Şi când fiecare individ îşi schimbă nivelul de conştienţă în fiecare moment al vieţii sale? – Răspuns:

Pentru a simplifica lucrurile şi a ajunge la esenţial.

O hartă rutieră nu descrie străzile şi drumurile de acces. Aceasta ne arată întreaga ţara şi drumurile pentru a ne deplasa. Oferă o privire generală asupra teritoriului. Ne permite să vedem unde suntem, să identificăm unde dorim să mergem şi să ne alegem drumurile pentru a ajunge acolo.

De ce apelez la animale pentru a reprezenta diferitele niveluri de conştienţă? – Răspuns:

Pentru imaginaţie şi pentru puţin amuzament.

De fapt, nu există decât două animale: **oaia** şi **iapa**. Ultimul scop al acestui tablou este **TRANSFORMAREA** oii în iapă. În acelaşi mod în care omida se transformă în fluture.

Este vorba despre o veritabilă mutaţie genetică şi nu despre o simplă schimbare, chiar dacă, de câteva mii de ani se lucrează la ameliorarea omizii: se schimbă culoarea părului său, lungimea, dimensiunea picioarelor, longevitatea sa, rezistenţa sa, comportamentul său... dar tot o omidă rămâne.

Trecerea de la **oaia albă** la **oaia neagră** nu este decât o schimbare.

Trecerea de la **oaie** la **iapă**, este cu totul altă poveste!

A sosit timpul să arunc la lada de gunoi toate experienţele, credinţele, ştiinţele, sistemele, diplomele, organizaţiile, garanţiile mele; protecţia şi siguranţa mea. Să abandonez toate instrumentele mele de supravieţuire pe care le-am descoperit pentru a întârzia ultima scadenţă a morţii. Pentru că moartea nu există. Trebuie să mor pentru a trăi. Este o adevărată naştere în care persoana iese din obscuritatea uterului, fiind propulsată la lumină. Fătul moare pentru a da naştere bebeluşului.

Iată transformarea pe care sunt pe punctul de a o realiza.

Decompartimentalizarea

Însuşi cuvântul este sufocant şi dă naştere confuziei. Iată unde ne-a condus raţionalizarea. Suntem forţaţi să facem analize, clasificări, compartimente... am pierdut privirea de ansamblu asupra vieţii noastre şi asupra societăţii în care trăim. Compartimentalizarea instituţiilor noastre este făcută într-o asemenea măsură încât nimeni nu mai înţelege nimic. Nu ne rămâne decât să executăm fără să înţelegem, fără să ştim de unde vin ordinele şi pe cine servim.

Un apel la bun-simţ, vă rog!

Marele Portret pune capăt compartimentalizării şi nonsensului care o însoţeşte. Face sinteza istoriei umanităţii – de la început şi până la sfârşit – pe o singură pagină. Se vede totul, dintr-o singură privire.

Modul de utilizare a Marelui Portret

- Se poate utiliza ori de câte ori este necesar.
- Ideal pentru inimile zdrobite: reactivează iubirea de sine.
- Antidot excelent pentru stres, oboseală, boală, nefericire.
- Fantastic în ceea ce priveşte indecizia, tristeţea, depresia şi chiar disperarea.
- Recomandat în cazul următoarelor simptome: neputinţă, furie, suferinţă.
- Indicat în mod special pentru tulburări vizuale: atunci când nu vezi ceea ce văd alţii.
- Instrument perfect în caz de divorţ sau de pierdere.
- Dublează doza în momentul unei crize.
- Reacţii adverse raportate: lipsa de seriozitate, nonconformismul, dezinvoltura, fantezia, sinceritatea, adevărul, sensibilitatea, compasiunea, responsabilitatea, calmul, creativitatea, râsul. Una dintre aceste reacţii se poate dovedi incontrolabilă: **râsul nebun**.

O SINGURĂ REGULĂ

Singura regulă la care mă supun, este aceea de a-mi asculta inima.

Marele Portret este o hartă rutieră care informează, oferindu-mi opţiunile posibile şi căile disponibile. Nu arată nici direcţia şi nici drumul care trebuie urmat. Răspunsul la aceste întrebări se află în inima mea.

Este suficient să o ascult.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Punere în gardă

Bătrâna noastră dualitate cu privire la bine şi la rău ne poate face să asociem culorile Marelui Portret, la rău = gri şi la bine = galben, cu fâşia albă a transformării, aflată între ele, care judecă şi condamnă. Nimic din toate acestea. Totul este divin, de la oaia albă până la iapa înaripată. Numai nivelul lor de conştienţă diferă: conştienţa naturii lor divine.

Secţiunea gri reprezintă animalitatea: inconştienţa de a fi fiinţă divină.
Secţiunea galbenă reprezintă divinitatea: conştienţa de a fi fiinţă divină.

Provocarea *Marelui Portret* este de a transforma dualitatea (2 culori – 2 conştienţe), într-o unitate (1 culoare – 1 conştienţă). A face una din două.

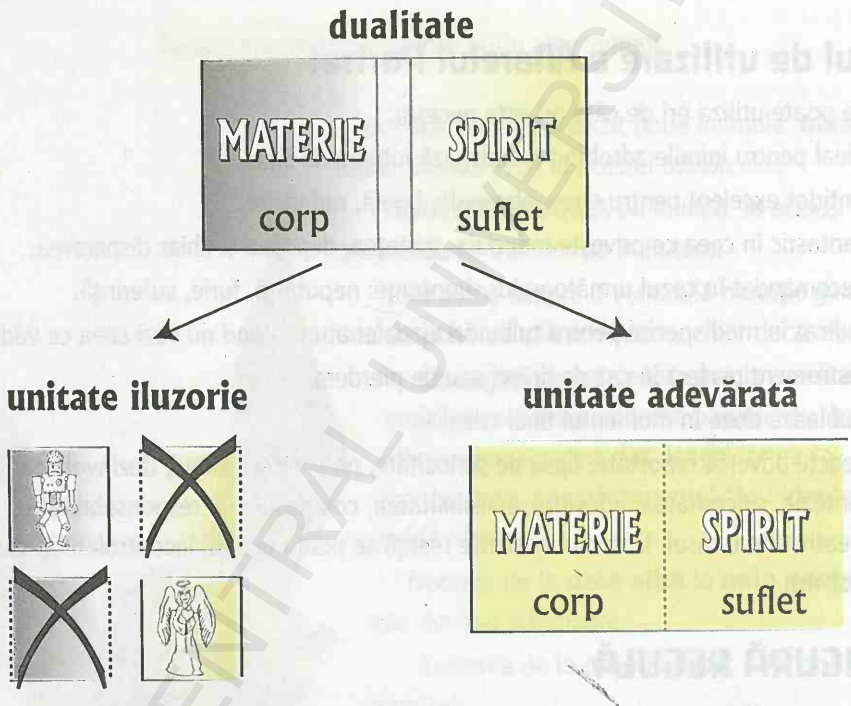

Nu prin excluderea uneia din cele două.

Ci prin includerea celor două în una.

Scopul transformării nu este de a elimina griul.
Dimpotrivă. Scopul este de a include griul.
De a îngălbeni (de a iubi) griul (frica). De a spiritualiza materia.
A face să vibreze materia la frecvenţa spiritului.

Noi alegem direcţia.
Harta rutieră indică căile posibile.
Noi decidem pe care dintre ele dorim să le folosim.

Drum bun!

Mă numesc
Bella

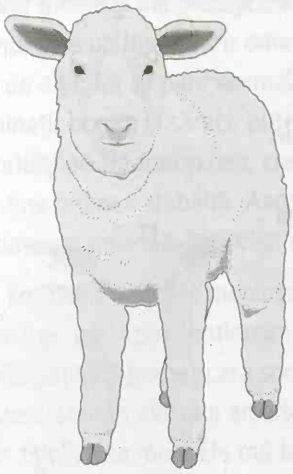

Mă numesc
Rebella

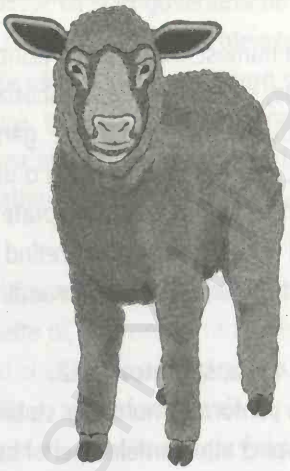

Este timpul prezentării...

Mă numesc
Rena

Mă numesc
Realiza

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BELLA, OAIA ALBĂ

Mă numesc **Bella** şi reprezint majoritatea oilor.
Albe, creţe, sterilizate, robotizate.
Sunt identică cu celelalte: gândesc, vorbesc, acţionez ca şi ele.
Fac parte dintr-o turmă şi o urmez fără să pun întrebări.
Sunt convinsă că am dreptate fiindcă „toată lumea face la fel".
Îmi impun adevărul şi pretind şi celorlalţi să adere la el.
Sunt îngâmfată şi intolerantă.

Eu, Bella, sunt **normală**.
Mă conformez normelor stabilite. Funcţionez bine.
Respect standardele unei oi bune.
Gândesc bine, fac parte din lumea cumsecade.
Sunt la modă, citesc ziarele, privesc la televizor.
Lucrez pentru a asigura securitatea mea şi pe cea a familiei mele.
Mă supun legilor, îmi plătesc taxele, îmi apăr patria.
Şi impun celorlalţi să facă la fel.
Sunt corectă din punct de vedere politic, religios, familial, spiritual... ovin.

Eu, Bella, sunt un **mort viu**. O veritabilă zombi. Metrou (sau Mercedes) – muncă – nani, iată rezumatul vieţii mele. Conştienţa mea este moartă. Precum florile uscate, sunt aici, întotdeauna frumoasă, însă smulsă din rădăcinile mele: sunt moartă dar mă cred o fiinţă vie. Sunt despărţită de sufletul meu. Sunt legată la pilotul automat, un robot sintetic şi artificial. Sunt prinsă în jocul pe care-l joc. Port un costum şi sfârşesc prin a deveni un personaj: sunt părinte, muncitor, călugăr, medic, avocat, politician, sindicalist, adolescent, bunic, pensionar, artist, intelectual, om de afaceri, sportiv, activist, profesor, preot, terapeut, vedetă, artizan, umanist, misionar etc... Îmi interpretez rolul în mod neobosit, fără să-mi pun întrebări. Sunt o **inconştientă liniştită.**

Eu, Bella, mă scald în **inacţiune**. Fără unde, fără tristeţi. Fac ceea ce fac şi ceilalţi pentru a nu mă face remarcată. Mor de frică. Plătesc pacea cu orice preţ. Nu risc. Observ «omerta», legea tăcerii. Ştiu să tac şi să păstrez secretul: secret de familie, secret profesional, societate secretă, serviciu secret, document secret, ruşine secretă... Am oroare de schimbare. Sigur, totul nu este perfect, însă ar putea fi şi mai rău. Atâta timp cât am un acoperiş şi mănânc trei morcovi pe zi, mă consider norocoasă. Mă agăţ de status quo şi îmi menţin stabilitatea. Nu intervin fiindcă mă hrănesc cu speranţa că «timpul aranjează lucrurile». Fac parte din **majoritatea liniştită.**

Eu, Bella, cred în autorităţile exterioare. Le acord încredere. Ele sunt **bune** pentru mine. Îmi vor binele şi mă protejează. Sunt fiinţe superioare şi mă bucur că sunt guvernată de ele. «Omul este un lup pentru om» şi este absolută nevoie de un păstor care să ne protejeze pe unii de alţii. Mi se pare normal să existe o ierarhie formată din păstori şi oi; dominanţi şi dominaţi; bogaţi şi săraci; puternici şi neputincioşi. Sunt supusă. Mă plasez sub guvernarea autorităţilor. De asemenea, cred în puterea câine-păstor-poliţist absolut necesară pentru a menţine ordinea stabilită. Ascult orbeşte ordinele şi dau autorităţilor fructul muncii mele. Sunt o sclavă cu o coroană pe cap: mă numesc **democraţie!**

Eu, Bella, primesc morcovii ca recompensă pentru supunerea mea, ceea ce mă incită să-l slujesc pe păstor în continuare. Sunt avantajată în faţa celorlalte oi, avansez în rangurile privilegiaţilor. Urc pe scara socială a succesului. Sper ca într-o zi să devin eu însămi păstor. Nutresc dorinţa «visului american». Autorităţile îmi hrănesc visul, asigurându-se de supunerea şi de fidelitatea mea. Ele mă fac să alerg după trei morcovi: putere, bani, prestigiu **(morcovi P.B.P.)**.

1. Morcovul puterii asupra altora. În sfârşit pot domina celelalte oi. Am putere asupra lor. Mă respectă şi mă ascultă. Mă simt importantă în funcţiile mele. Mă comport precum un şef. Dau ordine şi pretind supunere. Nu mai sunt o oarecare, o simplă oaie anonimă. Sunt, în sfârşit, cineva.

2. Morcovul banilor. Am avantaje financiare: bursă, salariu mai bun, tot felul de beneficii, maşină, locuinţă, deplasări, conturi de cheltuieli... Am acces la informaţii privilegiate. Îmi ameliorez nivelul de trai, mărindu-mi casa, schimbându-mi maşina. Impresionez celelalte oi.

3. Morcovul prestigiului. Avansez în prestigiu, consideraţie, reputaţie: titluri, diplome, certificate, nominalizări, consacrări, medalii, decoraţii, poziţie, grad, distincţie, onoruri... Mă disting de mulţime. Mijloacele mass-media vorbesc despre mine. Chiar şi cărţile mele de vizită şi hârtia de scrisori mărturisesc statutul meu: Dir. Gen., Prof., Dr., Ing., director, episcop, şef, controlor, verificator, perceptor, responsabil, ministru etc... Celelalte oi mă numesc Doctor, Maestru, Excelenţa Voastră, Reverend, Monsenior, Onorabil, Alteţa voastră, Maiestatea ta, Lord, Sfinţia ta, General, Comandant, etc... Ei mă respectă, mă admiră şi mă venerează.
Într-o zi, poate va sosi şi rândul lor...

Morcovul suprem: paradisul veşnic. Primesc deci morcovul suprem, dreptul la paradisul ceresc pentru eternitate. Cu condiţia, bineînţeles, să am o viaţa exemplară de ascultare şi supunere şi să accept moartea. Acest morcov este aşa de mare încât nu-l pot obţine în timpul vieţii mele. Este un morcov post-mortem. Este atât de extraordinar încât merită sacrificiul întregii mele vieţi pe Pământ.

REBELLA, OAIA NEAGRĂ

Mă numesc **Rebella** şi sunt **diferită** de mulţimea oilor albe.
Am lâna neagră şi dreaptă; mă disting prin personalitatea mea puternică.
Nu cred tot ceea ce mi se spune.
Cred în mine, pun întrebări şi găsesc răspunsuri.
Rezist la presiunea turmei şi uneori mă opun
Refuz de *„a face precum ceilalţi deoarece toată lumea face la fel"*.
Eu, Rebella, sunt considerată **anormală**.
Nu sunt în concordanţă cu normele stabilite.
Sunt o originală nonconformistă.
Sunt privită chiorâş; fac ceea ce-mi place.
Este suficient ca mulţimea să meargă într-o direcţie pentru ca eu să merg în alta.
Dacă aş reintra în rândurile oilor albe, aş muri.

Eu, Rebella, **supravieţuiesc**. Am ochii deschişi şi văd ceea ce se întâmplă. Ştiu cum funcţionează societatea, sistemele, oamenii. Există câştigători şi perdanţi.

Sunt inventivă şi ştiu când trebuie să ies din joc. Mă prefac, mă deghizez, îmi interpretez rolul, însă nu mă las prinsă în joc. Sunt foarte bine echipată pentru a face faţă situaţiilor ostile. Dezvolt instrumente de protecţie excelente. Am armele mele şi ştiu să lupt. Viaţa este o luptă permanentă. Dacă renunţ la luptă, mor.

Eu, Rebella, **reacţionez** imediat. Văd ceea ce se întâmplă şi mă opun, compar, protestez, rezist, lupt, combat, denunţ, arăt, acuz, condamn, fac grevă, boicotez... Lucrurile nu pot continua aşa, **trebuie schimbate**. Navighez în această lume plină de adversitate. Fac compromisuri pentru a-mi asigura supravieţuirea. Uneori izbucnesc, observându-mi astfel adevărata mea natură: când Don Quijote, când Ioana d'Arc, când Robin Hood... îmi atrag neplăceri, însă acesta este preţul pentru a rămâne în picioare.

Eu, **Rebella, nu am încredere în autorităţile exterioare**. Ele nu sunt bune pentru mine. Pretind că mă protejează şi profită de acest lucru pentru a-mi lua drepturile şi bunurile. Stăpânii Banilor conduc lumea. Legile servesc bogaţilor. Nu există mincinos mai mare decât politicianul. Daaar nu am de ales. Este nevoie de autorităţi pentru a asigura ordinea. Sunt un rău necesar. Trebuie regrupate şi presate pentru ca ele să servească mai bine interesele populaţiei. Trebuie luptat împotriva sărăciei, bolii, injustiţiei sociale, incorectitudinii, violenţei... Trebuie utilizate toate mijloacele cunoscute: audienţă, anchetă, manifest, tribunal, rezistenţă paşnică, greva foamei, nesupunere civilă... pentru a găsi şi a numi păstori buni care să aibă grijă de bunăstarea oilor lor, şi să restabilească adevărata democraţie. Nu abandonăm lupta. Să ne organizăm. Împreună, vom reuşi.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Eu, Rebella, sunt **nesupusă.** Nu mă supun autorităţilor. Autoritatea este sinonimă inamicului şi îi declar război. A mă supune înseamnă a muri. Întotdeauna, am fost neascultătoare. Începând cu părinţii mei, apoi continuând cu şcoala, şi încă mai sunt. Acest fapt mi-a atras câteva neplăceri, dar mi-a adus şi multe satisfacţii. Trişez în ceea ce priveşte impozitul, ocolesc legile, concurez sistemul stabilit. Este suficient să nu mă las prinsă de ele. De asta, mi-e frică întotdeauna.

Eu, Rebella, primesc lovituri de baston, care au rolul să mă pedepsească pentru nesupunerea mea şi să mă forţeze să revin pe calea dreaptă. Păstorul se simte ameninţat de cei nesupuşi şi le aplică pedepse severe pentru a descuraja celelalte oi să facă la fel. Dacă merit osteneala, păstorul va încerca să mă recupereze cu morcovii P.B.P.: promovare sindicală, post prestigios, decoraţie, nominalizare, etc... „Everybody has a price" (Toată lumea are un preţ). Dacă nu merit osteneala sau dacă sunt prea rebelă, mă ameninţă cu următoarele trei bastoane: excludere, deposedare, eliminare **(bastoane E.D.E.)**.

1. Bastonul excluderii. Sunt exclusă din turmă. Discreditată, ridiculizată, defăimată, la o adică un întreg scandal, nimic nu mă scuteşte. Îmi pierd prietenii, colegii, familia... Nu mai fac parte din anturajul lor. Nu mai sunt invitată, informată, susţinută. Sunt privită precum o oaie râioasă. Celelalte oi se îndepărtează de mine şi mă abandonează destinului meu. Sunt singură cu lupul. Îmi pierd reputaţia.
În 95% din cazuri, frica de excludere este suficientă, numai ea, pentru a readuce „oaia râioasă" pe calea cea dreaptă şi a înălbi oaia neagră.

2. Bastonul deposedării. Sunt deposedată de drepturile şi de bunurile mele. Sunt asaltată din toate părţile: control fiscal, proces, ordin de plată, întrerupere de credit, amenzi, urmăriri, verificări profesionale... Nimic nu este cruţat pentru a mi se lua bunurile: casă, economii, salariu, posesiuni, slujbă... Drepturile de exercitare ale profesiei mele sau ale meseriei mele îmi sunt retrase... Până şi drepturile mele de părinte îmi sunt confiscate dacă nu mă supun păstorului.
Toate aceste instrumente sunt foarte eficace.

3. Bastonul eliminării. Sunt retrasă din circulaţie, pentru a nu mai dăuna intereselor păstorului. Îndur închisoarea şi/sau moartea. În numele protejării oilor albe, păstorul recurge la: instituţia carcerală (închisoare cu gratii) sau instituţia psihiatrică (închisoare fără gratii). În ambele cazuri, oile negre sunt «deţinute» până în momentul în care se vor înălbi. Iar dacă păstorul mă va considera cu adevărat prea deranjantă, voi dispare pentru totdeauna: accident de avion sau de maşină, otrăvire, boală, sau simplu asasinat produs de un glonţ de provenienţă necunoscută...

Bastonul suprem: infernul veşnic. Ultimul şi cel mai mare baston constă în ameninţarea cu arderea veşnică în infern dacă nu mă supun ordinelor Bisericii, care merg mână în mână cu cele ale păstorului. Această frică îi face pe toţi cei care doresc să se scuture de jugul influenţei religioase să-şi facă următorul calcul: poate ar fi mai bine să se supună şi să sufere în timpul vieţii decât să ardă în focul infernului pentru eternitate.

ALBĂ SAU NEAGRĂ, ESTE O OAIE

Ce ne deosebeşte pe amândouă, Bella de Rebella?

- CULOAREA LÂNEI NOASTRE.

Amândouă suntem oi.

Ce ne identifică pe amândouă, Bella şi Rebella?

- NATURA NOASTRĂ ANIMALICĂ.

Amândouă suntem animale.

Ce ne caracterizează pe amândouă, Bella şi Rebella?

- INCONŞTIENŢA NOASTRĂ.

Amândouă suntem inconştiente de divinitatea noastră interioară.

Inconştienţa

Noi, Bella şi Rebella, suntem animale inconştiente de natura noastră divină. Ne considerăm biete oi, slabe şi neputincioase, prăzi uşoare în mâinile celor puternici şi supuse legilor lor. Suntem condamnate să muncim cu sudoarea frunţii noastre, să luptăm pentru supravieţuirea noastră, şi să sfârşim prin a muri. Lăsate singure, vom muri. Singure, noi suntem neimportante, suntem neputincioase. Ne este frică.

Reproducerea

Noi, Bella şi Rebella, copiem originalul altora. Noi credem că procreăm, când de fapt nu facem altceva decât ne reproducem pentru a asigura supravieţuirea speciei. Retransmitem aceeaşi informaţie care ne-a fost transmisă. Nu am fost noi primele clone! Suntem convinse că adevăratul creator se află undeva deasupra noastră şi ne petrecem întreaga viaţă căutându-l. Descifrăm tăbliţele vechi, decodăm genele noastre, Biblia, mitologia, examinăm stelele. Facem tot posibilul să găsim indiciile care să ne conducă la acest faimos creator, ultimul responsabil de tot ceea ce ni se întâmplă.

Superioritatea principiului masculin

Noi, Bella şi Rebella, credem că este adevărat tot ceea ce experimentăm prin intermediul celor cinci simţuri externe pe care le posedăm. Numai materia vizibilă contează. Invizibilul nu există sau, dacă există, este secundar, fără importanţă. Ori, materia vizibilă este exterioară şi masculină în raport cu spiritul invizibil, interior şi feminin. Noi alegem să recunoaştem superioritatea principiului masculin şi să favorizăm vizibilul „a avea" în detrimentul invizibilului „a fi", supravieţuirea în detrimentul vieţii. Trebuie, în primul rând, să supravieţuim cu orice preţ.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Sindromul de turmă

Oaie vulnerabilă şi neputincioasă râvnită de marele lup rău, trebuie să fac parte – să fiu **un membru** – din turmă. Împreună, îi putem face faţă şi ne putem apăra. *„Uniunea face forţa"*, spune sloganul belgian. *„Împreună noi învingem"*, declară sindicatele. *„Împreună pentru a face faţă"*, proclamă alte organizaţii. Asociaţie, regrupare, corporaţie, societate secretă, religie, familie, uniune, comunitate, companie, confederaţie, confrerie, grup, partid, ordin..., toate aceste feluri de turmă sunt valabile pentru a face faţă inamicului şi a ne proteja, în jungla în care trăim. Şi vai de cel atins de excludere, pentru că «în afara turmei nu există scăpare». Aceasta este cea mai mare frică a mea. Singură, sunt prada jefuitorilor şi voi muri. Atâta timp cât rămân în sânul turmei, cu oile mele, supravieţuiesc. Este limitată, sunt de acord, însă nu am de ales: fără turmă, sunt moartă...

Autorităţile exterioare

Noi, Bella şi Rebella, suntem de acord că o turmă are nevoie de un păstor – de o autoritate exterioară – pentru a o conduce şi a o hrăni. Bella crede că păstorul este BUN pentru noi şi serveşte interesele noastre. Rebella consideră că păstorul este RĂU pentru noi şi împotriva intereselor noastre. Orice ar fi, amândouă considerăm că **ne trebuie un păstor** pentru a ne ghida şi a ne asigura protecţia şi siguranţa noastră. Fără păstor, supravieţuirea este imposibilă. Noi murim de foame. Lupii mănâncă oile, iar oile se devorează între ele. Ar fi haos şi anarhie. Fiindcă «omul este un lup pentru om». Şi, graţie păstorului, ordinea stabilită este impusă şi menţinută. Nu ne este frică de nimic pentru că drepturile noastre sunt garantate prin «carta drepturilor persoanei». În plus, avem două instrumente care ne servesc ca referinţă întotdeauna: Biblia şi Constituţia.

Sclavie fără lanţuri

Noi, Bella şi Rebella, considerăm că este normal să ne dăm lâna păstorului, pentru hrană şi protecţie. Bella o face fără să protesteze: se oferă voluntară pentru a fi tunsă. Rebella consideră că păstorul îi ia prea multă lână pentru ceea ce îi dă în schimb: protestează, strigă injustiţia, încearcă să obţină înţelegerea păstorului şi să se sustragă, cât mai mult posibil tunderii. Păstorul o acuză că munceşte la negru... şi trimite câinele său după ea. Cuprinsă de frică, sub ameninţare, Rebella cedează... şi se lasă, şi ea de asemenea, tunsă până la piele.

Spaima păstorului este aceea că oile nu se vor mai lăsa tunse. Fără tundere, fără lână, fără bani, fără dominare... păstorul sfârşeşte prin a muri.

Cândva, purtam lanţuri. Însă, într-o zi ne-am revoltat. În faţa ameninţării, păstorul ne-a cedat puterea de a guverna. Acum, oile sunt cele care guvernează. Nu mai avem nevoie de lanţuri, noi suntem oi libere. Noi suntem stăpânele. Noi suntem cele care decid în numele majorităţii.

Trăiască DEMOCRAŢIA!

Ierarhia

Noi, Bella şi Rebella, considerăm că oile sunt **inegale**. Există oi superioare şi oi inferioare, conştiente şi inconştiente, mari şi mici, puternice şi slabe, inteligente şi imbecile, muncitoare şi leneşe, sănătoase şi bolnave, bune şi rele, dominante şi dominate... Iată de ce există o scară socială numită ierarhie: ierarhie politică, financiară, religioasă, spirituală, artistică, sportivă, mediatică, intelectuală... conform domeniilor relevante. Noi considerăm normal faptul că puterile şi averile oilor sunt inegale, că există oi bogate şi oi sărace, onorabile şi neînsemnate, maestre şi discipole, promovate şi excluse, sătule şi flămânde, favorizate şi defavorizate... INEGALITATEA şi INECHITATEA socială sunt inevitabile şi fac parte din natura noastră.

Minoritatea controlează majoritatea

Este fascinant să constat că 1% - şi este o estimare generoasă – domină şi exploatează 99% din populaţia oilor, făcându-le să creadă contrariul. Stupefiant!

Cum este posibil un asemenea lucru? – Într-un singur mod: A DEZBINA PENTRU A DOMNI. Este suficient să le faci să se lupte între ele. În perioada în care sunt ocupate să-şi combată vecinul pentru orice fel de subiect, ele nu realizează faptul că maestrul păstor, protectorul şi binefăcătorul lor, le tunde lâna de pe spate. Acesta din urmă, foarte inteligent, organizează şi întreţine certuri permanente între oi. Războaie de ideologie, de religie, de teritoriu, de principiu, de apărare, de oprimare (de către ei)... Autorităţile creează toate piesele încăierării şi finanţează amândouă părţile. Oile inconştiente cad în cursă. Este ceea ce durează de mii de ani, şi încă funcţionează.

Pe scara socială, fiecare oaie este, în acelaşi timp, şi DOMINANTĂ şi DOMINATĂ: o domină pe cea aflată sub ea, şi este dominată de cea aflată deasupra ei. O atac pe una şi mă apăr de cealaltă. A accepta să domin, înseamnă a accepta să mă las dominată. Este o luptă fără sfârşit. Pentru că, indiferent de cât de sus voi urca pe scara socială, întotdeauna voi fi dominată. Întotdeauna va exista cineva care se va afla mai sus decât mine. Chiar şi păstorii se bat între ei. Este vorba despre eternul duel câştigător-perdant. Cine va domina? Astăzi? Mâine? În cele din urmă, într-o zi, toate oile – şi păstorii – vor sfârşi prin a pierde şi a muri.

Ce poate împinge oile şi păstorii către această cursă nebună pentru putere? – FRICA DE A FI DOMINAT... ŞI DE A MURI. Animalele au un reflex automat de supravieţuire în raport cu alt animal: **sau domin, sau sunt dominat**. Când se întâlnesc două animale, imediat are loc o probă de forţă, cine pe cine va domina? Se măsoară din priviri şi îşi arată rapid atuurile lor de seducţie, de manipulare, de intimidare, de persuasiune, de evadare, de agresiune, de fascinaţie, de corupţie, de tentaţie, de represiune, de opoziţie, de pedepsire, de temperare etc... pentru a-l domina pe celălalt înainte ca acesta să-l domine.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cercul vicios al morţii

Noi, Bella şi Rebella, suntem înrolate în cercul vicios al morţii. Nu putem scăpa. Ne întoarcem din exterior spre interior, în sensul contrar vieţii, în nonsensul supravieţuirii, care ne conduce în mod inevitabil la moarte. A supravieţui înseamnă a scăpa de moarte şi a aştepta prăbuşirea. Energia care ne hrăneşte, este frica. Cu cât ne este frică mai tare, cu atât suntem mai agitate; cu cât suntem mai agitate, cu atât ne este frică mai tare. Şi aşa mai departe, până la moarte. Viaţa nu are sens.

...frică...contracţie...frică...contracţie...frică...contracţie...

Este vorba despre frica constantă de moarte care ne face să căutăm neîncetat garanţii, de siguranţă, de protecţie, de asigurare pe care le plătim foarte scump. Suntem gata să facem orice pentru a supravieţui un pic mai mult, împingând moartea puţin mai departe.

Frica

Nouă, Bella şi Rebella, ne este frică. Această frică este energia care ne hrăneşte. O frică copleşitoare. Este cea care ne face să avansăm, ne trage înapoi, ne face să ne mişcăm, să fugim, să lucrăm, să ne oprim. Nu ştim întotdeauna de ce ne este frică, uneori chiar de frica de frică, dar ne este frică. Face cu noi ce vrea. Ne conduce viaţa. Frică de ce, de cine? – Frică de tot ceea ce ni se poate întâmpla... sau de ceea ce nu ni se poate întâmpla. Frica de a ne pierde morcovii sau de a primi lovituri de baston. Frica de a nu fi iubite, apreciate, recunoscute, valorificate... Frica de a fi ridiculizate, umilite, criticate, judecate... Frica lipsei de iubire, de siguranţă (securitate), de pace, de bani, de libertate, de control, de putere, de belşug, de protecţie... Frica de a suferi, frica de a îmbătrâni. În ambele cazuri, toate fricile noastre pot fi rezumate la o singură frică, ultima frică, FRICA DE MOARTE.

O tragedie suferindă

Noi, Bella şi Rebella, suntem actriţe şi spectatoare într-o tragedie. Supravieţuirea este complicată şi dificilă. Nefericirile se abat asupra noastră. Pâinea este puţină. Iubirea ne răneşte. Facem ceea ce putem şi nu ceea ce vrem. Şi moartea sfârşeşte prin a ne doborî. O lume a suferinţei în care suntem prizoniere. «Plăcerea iubirii nu durează decât un moment... Amărăciunea iubirii durează toată viaţa», ne transmite cântecul. Suferinţă în care poeţii şi-au folosit emoţiile, făcând oile să plângă: cu cât este mai multă suferinţă, cu atât este mai frumos! Din fericire, suferinţa ne face mai tolerante şi ne dă ocazia să ajungem în paradis când totul va lua sfârşit, crede Bella. Rebella nu este atât de sigură de acest lucru. *Daaar*, între câţiva ani de suferinţă pe Pământ şi suferinţa veşnică în infern, o alege pe prima, aşteptând să afle dacă este adevărat. Pentru moment, cultivă cultul suferinţei peste tot: în muzică, în pictură, romane, teatru, ziare, televizor; cu cât este mai multă suferinţă, cu atât se plăteşte mai mult.

* Sindromul Maica Tereza

Cine nu o cunoaşte pe Maica Tereza, misionara religioasă devotată corp şi suflet pentru a salva bieţii copilaşi bolnavi, înfometaţi şi neputincioşi din întreaga lume? Întreaga viaţă, a fost venerată de către autorităţi, dată ca exemplu lumii întregi, premiată cu premiul Nobel, folosită după moartea sa ca model de sfinţenie. Iată exemplul perfect de salvator de victime. Oare, am fi auzit noi vorbindu-se despre Maica Tereza şi despre premiul său Nobel dacă i-ar fi informat pe copii despre cauzele sărăciei şi bolilor lor? Dacă le-ar fi explicat cum a îndatorat Fondul Monetar Internaţional (F.M.I.) ţările lor, obligându-le la sclavie pentru a-şi plăti datoriile. Dacă le-ar fi explicat că vaccinurile sunt ineficiente şi periculoase, că ele sunt impuse şi finanţate de către Organizaţia Mondială a Sănătăţii (O.M.S.); că sunt utilizate adeseori pentru a testa arme biologice sau pentru a pune în aplicare, în linişte, genociduri asupra populaţiilor „nedorite"?...

Dacă le-ar fi semnalat că Banca Mondială, sora geamănă a F.M.I., are cea mai mare putere de hotărâre în deciziile cu privire la politicile de sănătate din întreaga lume? Dacă le-ar fi adus la cunoştinţă faptul că ei sunt de natură divină şi că boala reprezintă un cadou pentru ridicarea nivelului lor de conştienţă? Dacă le-ar fi mărturisit că remediile naturale sunt mult mai eficiente şi mult mai puţin nocive decât medicamentele sintetice, chimice pe care autorităţile cu halate albe i-au făcut să le înghită? Dacă le-ar fi spus că sunt fiinţe suverane cu putere de decizie asupra vieţii şi destinului lor? Dacă le-ar fi dezvăluit că nu există datorie legitimă şi că dobânda este inacceptabilă? Dacă...

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneţi de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneţi-vă 3 dorinţe, Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicaţi acest articol timp de 9 zile şi dorinţele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeţi. Mulţumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

E.C.

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneţi de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneţi-vă 3 dorinţe, Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicaţi acest articol timp de 9 zile şi dorinţele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeţi. Mulţumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

A.G.

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneţi de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneţi-vă 3 dorinţe, Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicaţi acest articol timp de 9 zile şi dorinţele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeţi. Mulţumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

C.S.C.R

Rugăciune pentru Maica Tereza

Spuneţi de 9 ori «Bucură-te Maria» timp de nouă zile. Puneţi-vă 3 dorinţe, Prima să se refere la afaceri iar celelalte două să vizeze imposibilul. Publicaţi acest articol timp de 9 zile şi dorinţele voastre se vor îndeplini chiar dacă nu credeţi. Mulţumesc lui Dumnezeu. Este incredibil dar adevărat.

M.D.

Trinitatea neputinţei

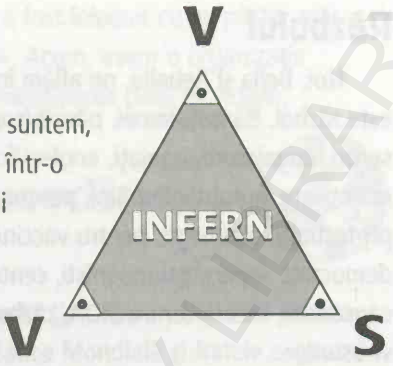

Noi, Bella şi Rebella, formăm trinitatea neputinţei. Noi suntem, în acelaşi timp, trei personaje: victimă – vinovat – salvator într-o singură persoană. Viaţa noastră se derulează în cadrul unui scenariu în care interpretăm, prin rotaţie, unul din cele trei roluri, conform circumstanţelor. Ne învârtim în cerc, fără să ieşim niciodată.

Oaia este prizoniera TRINITĂŢII NEPUTINŢEI.

1. Victima iresponsabilă interpretează rolul principal. Toată activitatea se învârte în jurul ei. Are parte de nenorociri: accident, boală, moartea unui apropiat, pierderea locului de muncă, hărţuire, faliment, pierderi de bani, incendiu, furt, viol, foamete, inundaţie, uragan etc... Victima stârneşte milă şi atrage favorurile salvatorului care îi oferă sprijin. Suferă, neputincioasă, efectul hazardului şi are nevoie de un salvator pentru a ieşi din impasul său.

2. Vinovatul poartă responsabilitatea victimei.
Cineva trebuie să şi-o asume, pentru că victima nu o va face.
Salvatorul găseşte un ţap ispăşitor pentru a alina furia victimei neputincioase. Ea îşi poate descărca supărarea asupra lui, făcând-l pe acesta să plătească nenorocul său.
Cere pedeapsă sau despăgubiri.

3. Salvatorul ajută biata victimă neputincioasă.
Aleargă după ea, procurându-i protecţie, prevenţie, vindecare.
El este puternic şi influent. Este preţuit şi lăudat.
Câteodată decorat; câteodată chiar sanctificat*.
De asemenea, el demască vinovatul în faţa justiţiei, îl judecă şi îl pedepseşte.

Fiecare din cele trei roluri conduc spre NEPUTINŢĂ.

1. **Victima** este neputincioasă prin definiţie.
2. **Vinovatul** poartă poverile culpabilităţii de care este incapabil să se debaraseze. Toţi sunt prizonierii neputinţei şi nu pot scăpa de ea. Neputinţa este un sentiment care generează exasperare şi conduce la violenţă. Oile sunt frustrate.
3. **Salvatorul** este victima victimei, aşadar el este şi mai neputincios. Nu are de ales. El este la mila sa. Trebuie să ajute victima şi să împartă dreptate. ESTE INFERNUL!

*(vezi pagina opusă)

Războiul

Noi, Bella şi Rebella, ne aflăm într-un război permanent. **Pretutindeni în jurul nostru** este război. Bărbaţi/femei, părinţi/copii, tineri/bătrâni, bogaţi/săraci, profesori/elevi, fraţi/surori, angajatori/angajaţi, englezi/francezi, fumători/nefumători, medici/pacienţi, minoritate/majoritate, autohtoni/străini, pentru avort/împotriva avortului, dreapta/stânga, catolici/protestanţi, albi/negri, pentru vaccin/împotriva vaccinului, conservatori/liberali, republicani/democraţi, separatişti/unionişti, centralizare/descentralizare, aliaţi/inamici etc... Război cancerului, război contra SIDA, război sărăciei, război drogurilor, război terorismului, război virusurilor...

Niciodată nu se sfârşeşte. Când în atac (acuzăm, impunem); când în apărare (contestăm, rezistăm). Când câştigăm; când pierdem. Veşnicul duel câştigător-perdant. Întotdeauna noi finanţăm războiul, creăm războiul, îndurăm războiul, plătim cheltuielile războiului. Ne oprim numai atunci când murim. Ce infern!

Războiul, îl trăim şi în **interiorul nostru**. Separare şi dezbinare între inima şi capul nostru, între simţurile şi raţiunea noastră, între radioul nostru interior şi radioul nostru exterior, între ascultarea conştienţei noastre şi supunerea în faţa legilor stabilite, între iubire şi frică, între pasiune şi datorie, între realitate şi iluzie, între „a fi" şi „a avea", între viaţă şi supravieţuire. Această divizare interioară ne sfâşie şi ne torturează. Trăim într-un stres enorm care ne uzează, ne îmbolnăveşte şi ne omoară.

Noi, Bella şi Rebella, dorim pacea şi nu războiul. *Daaar* **noi nu avem de ales**. Trebuie să ATACĂM RĂUL şi să APĂRĂM BINELE. Trebuie să restabilim moralitatea, să menţinem ordinea, să respectăm democraţia, să revendicăm etica, să impunem drepturile persoanei... copiilor... Şi prin forţă, dacă este necesar. Oile sunt animale iresponsabile ce trebuie stăpânite, domesticite, domolite, controlate şi dacă este nevoie, strivite; dacă nu vor muri. Trebuie protejate chiar şi împotriva dorinţei lor. Războiul este pentru binele lor. Trebuie o armată, «forţele de ordine», pentru a asigura pacea, în interiorul şi în exteriorul stânei.

Dacă vrei pacea, pregăteşte războiul.

Dezordinea

Noi, Bella şi Rebella, suntem obosite de război. Nu-l mai vrem. *Daaar* noi continuăm să credem că **trebuie** ordine la stână, că **trebuie** instituite legi, că **trebuie** câini-păstori-poliţişti pentru a le impune. Cu cât există mai multă dezordine, cu atât ne este mai frică, cu atât reclamăm mai mult – şi obţinem – legi de la păstor, şi severitate de la câinele-păstor-poliţist. În ciuda acestora, trăim în dezordine: violenţă, boală, mizerie, trafic de droguri, dependenţă medicamentoasă, prostituţie, pornografie, pedofilie, comerţ cu armament, arme biologice, mafie, injustiţie, furt, viol, revolte, corupţie, scandaluri, genocid, răpire de copii, sinucideri, deznădejde, exploatare, foamete, teroare, masacre, războaie... De mii de ani, ne aflăm mereu în aceeaşi situaţie. Este chiar mai rău.

Noroc că, datorită incompetenţei sale, păstorul nostru a fost înlocuit cu un păstor mai mare. Acesta din urmă va asigura «Noua Ordine Mondială». Acum, avem o organizaţie mondială, Naţiunile Unite, care veghează la restabilirea şi menţinerea păcii mondiale.

...dezordine...legi...război...legi...război...dezordine...

Graţie acestor instituţii minunate precum UNICEF pentru protecţia copiilor, UNESCO pentru ocrotirea patrimoniului, NATO pentru menţinerea ordinii, Banca Mondială şi fratele ei geamăn, FMI, pentru finanţarea ţărilor subdezvoltate, Organizaţia Mondială a Comerţului (OMC) pentru reglementarea comerţului, tribunalul internaţional neutru pentru a face dreptate populaţiei oprimate, Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Alimentaţie şi Agricultură (FAO) pentru gestionarea agriculturii, etc... Toate acestea ne încurajează să sperăm într-o lume mai bună! Deci, să continuăm lupta pentru apărarea valorilor noastre. Merită osteneala. Într-o zi, vom cunoaşte pacea pe acest Pământ...

Boala

Noi, Bella şi Rebella, credem precum personajul lui Jules Romain, doctorul Knock, că *„orice fiinţă sănătoasă este un bolnav care se ignoră"*. Noi suntem ţintele bolii care ne poate afecta în orice moment, şi din ce în ce mai des pe măsură ce avansăm în vârstă. Face parte din natura noastră umană. Va trebui să murim într-o zi de ceva. Noi prevenim boala prin tot felul de mijloace:

- informaţii referitoare la bolile ce ne pândesc
- depistări sistematice de boli la întreaga populaţie
- diagnostice timpurii
- examene anuale de sănătate
- tratamente preventive
- vaccinări regulate
- intervenţii, mai ales în cazurile ereditare
- modificări la nivelul genelor (mutaţii).

Tot acest arsenal terapeutic ne costă extrem de mult, ***daaar*** merită osteneala. Ce ne-am face fără tehnologia modernă? Să sperăm că vor dezvolta repede un vaccin împotriva SIDA, flagelul timpurilor moderne...

Eu, Rebella, îmi pun uneori întrebări în faţa eşecurilor medicale. Cochetez cu medicina alternativă, chiar dacă medicul meu o consideră ridicolă. Iau vitamine şi mă tratez cu plante. Îmi pasă de alimentaţia mea şi îmi controlez emoţiile. Nu mai fumez şi fac exerciţii fizice. Îmi schimb chiar şi punctul de vedere asupra lucrurilor.

Programul M.S.Î.M.

Noi, Bella şi Rebella, am venit pe lume cu programul de supravieţuire M.S.Î.M.: **Muncă, Suferinţă, Îmbătrânire, Moarte**. Precum părinţii, bunicii, străbunicii şi strămoşii noştri, noi trebuie să muncim pentru a supravieţui. Este raţiunea noastră de a fi. Bărbatul este furnizorul familiei iar femeia este reproducătoarea copiilor, pentru a asigura supravieţuirea speciei. Cu cât muncim mai mult şi facem mai mulţi copii, cu atât suntem mai bune şi vom fi recompensate. Să ne amintim de povestea greierului şi a furnicii. Pentru a nu fi luate pe neaşteptate – precum greierele, facem economii pentru bătrâneţe – precum furnica.

Şomajul şi restructurările ne destabilizează. Suntem devalorizate din cauza lipsei de locuri de muncă. Simţim că, noi nu suntem bune la nimic. Noroc că păstorul elaborează programe de creare de locuri de muncă.

Suferinţa este atributul scurtei noastre şederi pe Pământ. Ne este foarte frică de ea. Ştim că, ne aşteaptă cu bătrâneţe şi cu moarte. La patruzeci de ani, începem să alunecăm pe panta descendentă. Ne agăţăm pentru a nu ne rostogoli prea repede. Moartea este inevitabilă şi ne aşteaptă la capătul pantei. Cu cât mai târziu, cu atât mai bine.

Vibraţiile grele

Noi, Bella şi Rebella, suntem inconştiente cu privire la realitate. Conştienţa noastră se limitează la o lume artificială şi înşelătoare plină de iluzii, percepută prin cele cinci simţuri ale noastre. Nu realizăm faptul că oile nu sunt oi, că păstorul nu este un păstor, că diavolul nu este un diavol, că suferim de «Alzheimer» în ceea ce priveşte natura noastră divină; că materia nu este decât faţa aparentă a spiritului, că frica nu este decât umbra iubirii; că moartea nu este decât noaptea nemuririi. Noi nu vedem divinul ascuns sub lâna oilor. Frica păstorului şi părul lupului. Noi nu vedem invizibilul. Ne limităm la aparenţă, la vizibil, la exterior. Supuse DUMNEZEULUI MORŢII, ne deghizăm pentru a-i produce frică celuilalt, pentru ca lui să-i fie frică mai mare de noi decât nouă de el. Astfel avem propria noastră mascaradă.

Bella

Rebella

Inconştienţa noastră cu privire la realitatea invizibilă ne împiedică să avem acces la esenţa noastră divină şi ne menţine într-o stare vibratorie grea, joasă. Densitatea sa încetineşte circulaţia energiei vitale din noi şi din jurul nostru. Creează blocaje în anumite puncte şi sfârşeşte prin a se condensa în corpul nostru fizic. Prin urmare, ne pierdem forţele şi vitalitatea. Îmbătrânim şi murim. Noi am dezvoltat, de-a lungul mileniilor, instrumente de supravieţuire pentru a amâna moartea.

Daaar, exact ele sunt cele care ne fac să murim.

Povestea lui Andrei

El navighează cu o corabie cu pânze pe mare când, brusc, se răstoarnă.
Crede că va muri, însă zăreşte o geamandură.
Este salvat.
A scăpat de moarte. Supravieţuieşte.
Ce să facă acum?
Dacă rămâne agăţat de geamandură,
va muri de foame şi de sete.
Este o întrebare legată de timp.
Dacă renunţă la geamandură,
poate devia spre o plajă de nisip
sau, poate sfârşi în gura unui rechin.
Deci, naufragiatul nostru este obligat să aleagă
între supravieţuirea cunoscută:
geamandura şi moartea sigură;
sau necunoscutul vieţii:
a se lăsa în voia valurilor.
Soarta sa este în mâinile sale.
Decizia îi aparţine.
Ca să trăiască,
trebuie să renunţe
la supravieţuire.

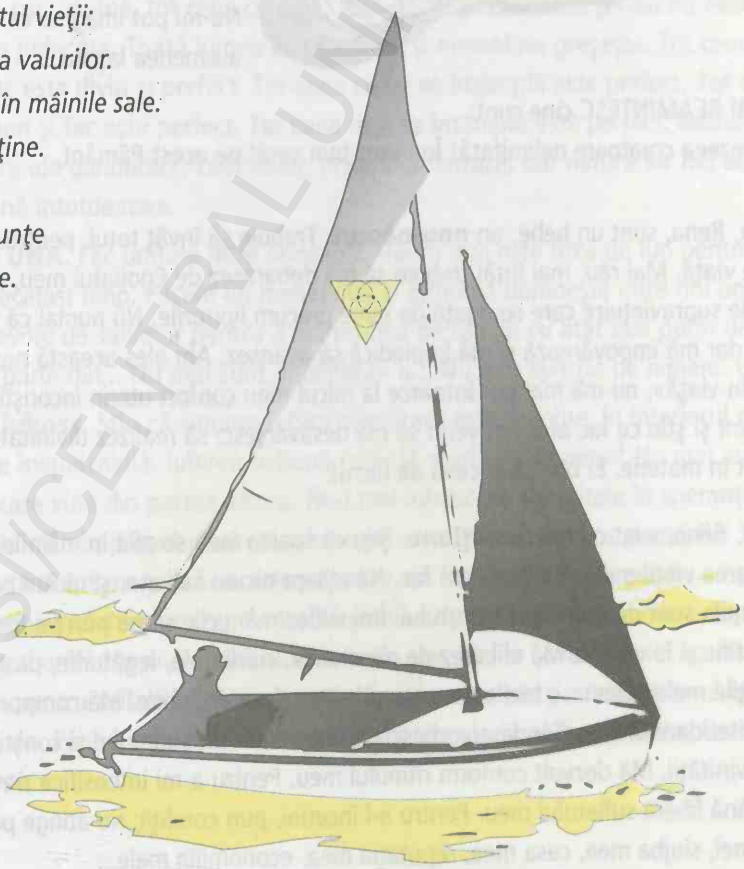

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

RENA, IAPA SUVERANĂ

Mă numesc **Rena**. Sunt o iapă care renaşte pentru VIAŢĂ. M-am trezit dintr-un somn lung. Am devenit, în sfârşit, conştientă de realitatea care mă înconjoară după miile de ani de inconştienţă comatoasă petrecută în lumea iluziei. Mă ridic deasupra supravieţuirii şi sunt propulsată în viaţă. Încă mă aflu sub şocul naşterii.
Constat că aici totul este în contradicţie cu ceea ce am văzut – şi crezut – înainte.
Ah! aşa deci!
M-am considerat o oaie şi iată că s-a dovedit că sunt o iapă.
Ce destabilizare...
Nu-mi pot imagina că am avut un asemenea lapsus...

ÎMI REAMINTESC cine sunt:
Diezeea creatoare nelimitată! Îmi urez bun venit pe acest Pământ.

Eu, Rena, sunt un bebe, un **nou-născut**. Trebuie să învăţ totul, pentru că nu ştiu nimic despre viaţă. Mai rău, mai întâi trebuie să mă debarasez de Egoliatul meu, de instrumentele mele de supravieţuire care se agaţă de mine precum lipitorile. Nu numai că nu-mi servesc la nimic, dar mă împovărează şi mă împiedică să avansez. Am ales această naştere. Acum că sunt «în viaţă», nu mă mai pot întoarce la micul meu confort uterin inconştient şi liniştit. Ştiu cine sunt şi ştiu ce fac aici: am venit să mă desăvârşesc, să realizez divinitatea mea în mod concret în materie. Ei bine, am ceva de lucru!

Eu, Rena, sunt o iapă de **acţiune**. Ştiu că soarta mea se află în mâinile mele. Sunt creatoarea vieţii mele. Este ceea ce fac. Nu aştept niciun salvator şi niciun zeu. Rugăciunile şi meditaţiile sunt de domeniul trecutului. Îmi suflec mânecile şi mă pun pe treabă. Am încă frici: le identific şi le vindec. Mă eliberez de minciunile, credinţele, legăturile, protecţiile, aşteptările, judecăţile mele. Demasc fricile ascunse şi le transform în iubire. Mă comport conform vocii mele interioare divine. Gândesc/vorbesc/acţionez conform sufletului şi conştienţei mele. Învăţ arta divinităţii. Mă dezvolt conform ritmului meu. Pentru a-mi intensifica ritmul de dezvoltare, dau mână liberă sufletului meu. Pentru a-l încetini, pun condiţii: nu atinge perechea mea, copiii mei, slujba mea, casa mea, reputaţia mea, economiile mele...

Eu, Rena, sunt Diezeea, şi nu recunosc decât propria mea **autoritate interioară**. Ea ştie tot şi mă conduce spre paradis. Am încredere completă în ea şi o ascult orbeşte. Unele persoane pretind că au autoritate asupra mea. Sunt libere să creadă acest lucru. Le las să facă legile şi să le impună celor care cred în autoritatea exterioară. Mă angajez să menţin contactul cu conştienţa mea, şi să o ascult numai pe ea.

Eu, Rena, sunt **suverană**. Autoritatea supremă asupra vieţii mele se află în interiorul meu. Nu există nimeni nici deasupra mea şi nici sub mine. Nici Biblia şi nici Constituţia. Realizez că numai persoana este suverană, nu ţara, nu statul, nu provincia, nu oraşul, nu familia. Renunţ la «solidaritatea turmei», această solidaritate a fricii. Învăţ să trăiesc singură şi mă vindec de frica că voi fi exclusă şi mâncată de lup. Cultiv suveranitatea interioară, ce precedă solidaritatea universală. Fără suveranitate nu există solidaritate. O persoană suverană are toate drepturile şi nicio datorie. Ea singură face legea, legea sa pentru ea. Dacă o ascultă sau nu, numai de ea depinde. Este sfârşitul supunerii prin forţă, sfârşitul dominării-exploatării. Şi începutul egalităţii-echităţii.

Eu, Rena, sunt **indivi-dualizată**. Sunt o persoană conştientă de dualitatea nedivizată. Sunt două, în acelaşi timp, un suflet şi un corp, însă nu sunt decât o singură Diezeea: Diezeea spirit şi Diezeea materie. Sunt creatoare şi creaţie. Eu sunt cea care creez şi ceea ce creez sunt eu. Cum sunt divină, tot ceea ce creez este divin. Deci, binele şi răul nu există. Şi cu atât mai puţin judecata. Toată lumea are dreptate şi nimeni nu greşeşte. Tot ceea ce gândesc, spun şi fac este divin şi perfect. Tot ceea ce mi se întâmplă este perfect. Tot ceea ce alţii gândesc, spun şi fac este perfect. Tot ceea ce li se întâmplă este perfect. Numai frecvenţele vibratorii ale gândurilor, cuvintelor, acţiunilor variază, dar natura lor nu, aceasta este şi rămâne divină întotdeauna.

Eu, Rena, sunt **UNA**. Fac unitate între opozanţi. Nu-mi mai este frică de lup pentru că sunt oaie şi lup în acelaşi timp. Facem un menaj bun şi armonia domneşte între noi doi. Deci, nu mai am nevoie de salvator pentru a mă proteja de lup. Şi cu atât mai puţin de turmă. Nu mai fac parte din... Nu mai sunt «membră» a... Nu mai aparţin de nimeni. Exist.

Eu, Rena, **mă iubesc**. Ştiu că singura iubire adevărată este în mine, în interiorul meu. Mă hrăneşte şi este inepuizabilă. Iubirea nebună care dă aripi este în mine! Nu mai aştept iubirea exterioară care vine din partea altora. Nu-i mai iubesc pe alţii/altele în speranţa că ei/ele mă vor iubi. Nu, în primul rând mă iubesc pe mine. Dezamăgesc aşteptările. Sunt respinsă. Sunt văzută drept o egoistă. Aceste atitudini mă lasă indiferentă, pentru că ştiu din experienţă că egoismul micşorează, contractă şi taie aripile, în timp ce iubirea dezvoltă şi dă aripi. Eu, aleg zborul! Nu m-au învăţat iubirea de sine nici la şcoală şi nici acasă. Dimpotrivă. Iubirea pentru ceilalţi a fost venerată, dată ca exemplu şi a însoţit omul în cer la sfârşitul zilelor sale. Pentru moment, sunt pe Pământ şi experimentez paradisul de fiecare dată când mă iubesc.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

O IAPĂ DE ACŢIUNE SPUNE NU

NU celor 3 „C" de infern pe Pământ

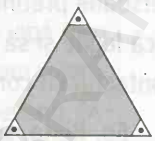

***Nu CONFLICTULUI**. Sfârşesc orice formă de conflict.*

• Cu mine însămi. Încetez să mai combat divinitatea mea interioară. Pun capăt dualităţii existente între inima mea şi capul meu, între „a fi" şi „a avea". Decid să închid câmpul de luptă existent în mine. Aleg clar şi ferm trecerea lui „a fi" în faţa lui „a avea". Mă iubesc, pe mine, în toate circumstanţele. Îmi ascult inima şi mă supun ei.

• Cu familia mea: soţie, soţ, mamă, tată, copii, surori, fraţi... Am creat familia în care m-am născut şi mă împac cu creaţia mea. Mă eliberez de toate nenorocirile pe care le-am creat şi trăit, de toate amintirile urâte şi de toate reproşurile pe care le-am menţinut la adresa persoanelor considerate de mine responsabile. Sunt creatoarea tuturor experienţelor mele din iubire pentru mine. Nu mai încerc să-i schimb pe alţii; mă ocup de mine şi de afacerile mele.

• Cu ceilalţi: vecini, colegi de muncă, prieteni... Văd în ei persoane divine ca mine şi respect adevărul lor precum îl respect pe al meu. Informez fără a convinge. Mă afirm fără motiv.

***Nu CARDURILOR şi CARNETELOR**. Sunt o entitate divină şi nu o membră, şi cu atât mai puţin un număr, a unei turme. Îmi afirm propria mea individualitate umană. Mă debarasez de cardurile mele de: identitate, asigurare socială, credit, debit, bancomat, asigurare de boală (SECU), spital, donor de organe, grupă sanguină, permis de conducere, asigurare auto, student/studentă, pensionar, membru al unei asociaţii sau al unui club... Nu CARNETELOR: de cont bancar, de cecuri, de sănătate, de vaccinare, de tratament...*

***Nu CONSUMĂRII**. Nu cumpăr decât lucrurile de care am nevoie. Nu colaborez cu centrele comerciale mari (supermarketuri, megamarketuri) şi cu lanţurile de magazine. Cumpăr de la micii furnizori autonomi. Nu sunt complice la asuprirea lucrătorilor. Este inutil să particip la boicot sau să reclam legile internaţionale pentru a împiedica exploatarea lucrătorilor; este suficient să cumpăr produse locale şi regionale. Nu încurajez defrişarea pădurilor: cumpăr ziare regionale. Nu mai colaborez cu publicitatea oferită de radio şi televiziune. Războiul preţurilor mă lasă rece: nu cumpăr articole aflate în sold, nu alerg după reduceri. Plătesc preţul just.*

O IAPĂ DE ACŢIUNE SPUNE DA

DA celor 3 „C" de paradis pe Pământ

***Da COMUNITĂŢII SPIRITUALE**. Comunitatea este o stare de „a fi", caracterul a ceea ce este comun. Singura comunitate veritabilă este cea interioară, unde sufletul şi corpul vibrează la o frecvenţă comună. De aici se manifestă în exterior dând naştere comunităţii spirituale. Aceasta reuneşte persoanele care se află în comuniune spirituală, fiind unite de credinţa în divinitatea lor interioară. Noi creăm paradisul terestru în noi, şi apoi îl manifestăm între noi.*

***Da CERCULUI**. Formez un cerc cu mine însămi şi cu alţii. Fiecare unitate din cerc este egală pentru că este de natură divină. Divinitatea interioară există în fiecare persoană. Noi toţi suntem Diezeea. Nu există loc pentru un şef, un rege, responsabili, vârstnici, înţelepţi, lideri... Fiecare persoană este toate acestea. Faptul că suntem conştienţi sau nu, nu schimbă cu nimic natura noastră. Acordând întâietate lui „a fi" în faţa lui „a avea", stabilesc EGALITATEA între persoane şi permit surorii sale gemene, ECHITATEA, să se manifeste.*

***Da CONSENSULUI UNANIM**. Orice decizie este luată cu acordul fiecăreia dintre persoanele participante. Fără unanimitate, nu există decizie. Susţii că procesul de decizie este blocat? Dimpotrivă! Fiecare participant este liniştit fiindcă ştie că decizia care se va lua va fi convenabilă pentru el.*

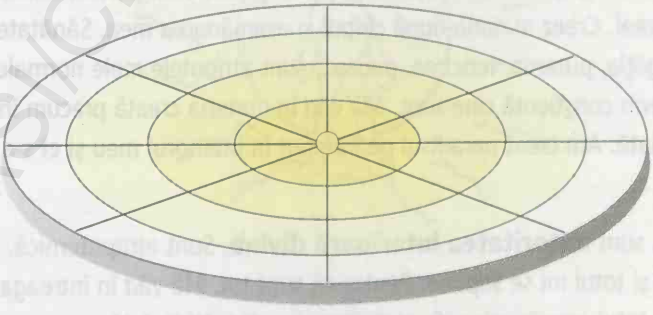

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

REALIZA, IAPA ÎNARIPATĂ

Mă numesc **Realiza**. Sunt o iapă înaripată.

Sunt **nelimitată**. Nu cunosc nici limite, nici frontiere.

Nimic nu mă opreşte. Merg pe pământ şi zbor în aer, după cum cred de cuviinţă.

Sunt pe deplin conştientă cine sunt, Diezeea creatoare nelimitată.

Sunt desăvârşită. Sufletul şi corpul meu s-au contopit şi vibrează într-o perfectă armonie unul cu celălalt.

Sunt tot, ştiu tot, pot tot, sunt pretutindeni. Sunt creatoarea planului meu divin şi îl execut perfect.

Eu, Realiza, trăiesc în afara timpului şi spaţiului. Am fost şi voi fi întotdeauna. Sunt eternă şi nemuritoare. Voi rămâne pe această planetă atâta timp cât voi dori. Pot materializa sau dematerializa corpul meu sau toate celelalte creaţii după dorinţă.

Eu, Realiza, mă aflu într-o stare permanentă de **creaţie**. În fiecare clipă, creez întregul univers. Trăiesc momentul prezent. Nu copiez modelele altora. Nu repet teoriile trecutului. Este suficient să mă gândesc la ceva pentru ca gândul meu să se materializeze imediat. Cele patru corpuri ale mele, spiritual, mental, emoţional şi fizic sunt perfect aliniate la frecvenţa vibratorie a Diezeei. Creez materia după chipul şi asemănarea mea. Sănătatea perfectă, frumuseţea, bogăţia, puterea, fericirea, pacea... sunt atributele mele normale. Prin intermediul creaţiei mele devin conştientă cine sunt. Mă văd în materia creată precum într-o oglindă. Sunt uimită şi stupefiată. Am creat paradisul pe Pământ în interiorul meu şi el s-a materializat în exteriorul meu.

Eu, Realiza, sunt **autoritatea interioară divină**. Sunt atotputernică. Pot face orice. Comand totului şi totul mi se supune. Pentru că sunt tot. Mă văd în întreaga creaţie. Rezonez cu tot. Sunt tot, totul este în mine. Sunt de acord cu tot. Niciodată, nu resping şi nu neg nici măcar una din operele mele, oricare ar fi ea. Experimentez tot. Permit tot. Binecuvântez tot.

BUCUREŞTI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Eu, Realiza, sunt **solidară** cu întregul Univers. Persoană, animal sau lucru, sunt tot ceea ce există. Încarnată sau neîncarnată, înger sau diavol, sunt tot. Ceea ce afectează una sau alta din creaţiile mele, mă afectează pe mine. Ceea ce se întâmplă cu una sau alta din creaţiile mele, se întâmplă cu mine. Când una dintre ele râde, eu râd. Când una dintre ele plânge, eu plâng. Compătimesc tot, pentru că sunt tot. Solidaritatea mea este **universală** şi nu este doar o solidaritate limitată la o regrupare de tip turmă creată pentru a asigura securitate şi protecţie. Dimpotrivă. Solidaritatea universală, este conştienţa a ceea ce sunt: UNA şi TOT.

Eu, Realiza, sunt **TOT**. Sunt fiecare celulă unică din întregul Univers. Nu există secrete pentru mine. Ştiu tot, cunosc tot, din interior. Nu mă pot disocia de cine sunt sau de ceea ce sunt. Nu există nimic fără dorinţa şi acordul meu. Sunt tot şi totul este în mine.

Eu, Realiza, **îi iubesc pe ceilalţi precum mă iubesc pe mine**. Cum sunt totul şi mă iubesc nelimitat, iubesc totul nelimitat. Acum că sunt iubire pură, fără frică, iubirea mea pentru alţii se revarsă. Îmi deschid inima la tot, tot timpul şi constat faptul că iubirea este contagioasă. Cu cât strălucesc mai mult, cu atât umbra dispare, ca într-o piesă sumbră în care reostatul urcă la infinit. Iubirea permite tot. Îmi permit tot şi permit tot. Fie că este paradisul terestru sau infernul pe Pământ, totul este perfect, totul este divin.

Eu, Realiza, sunt **trinitatea**. Sunt corpul, sufletul şi spiritul, trei manifestări ale unei singure şi unice divinităţi. Sunt în armonie cu ordinul divin şi permit manifestarea spiritului în materie. Sunt nelimitată. Nu am nevoie nici de lichide şi nici de mâncare, mă hrănesc cu lumină. Nu am nevoie nici de veşminte şi nici de adăpost, mă încălzesc cu lumină. Nu am nevoie nici de recunoaştere şi nici de iubire, sunt înconjurată de lumină. **Eu sunt lumina!**

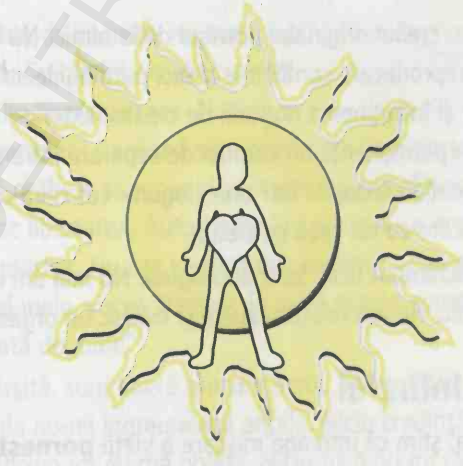

EU SUNT LUMINA

BCU IASI CENTRAL LIBRARY

Ce ne diferenţiază pe noi, Rena şi Realiza?
– ARIPILE NOASTRE.
Amândouă suntem iepe.

Ce ne identifică pe noi, Rena şi Realiza?
– NATURA NOASTRĂ DIVINĂ.
Amândouă suntem fiinţe divine.

Ce ne caracterizează pe noi, Rena şi Realiza?
– CONŞTIENŢA NOASTRĂ.
Amândouă suntem conştiente de divinitatea noastră interioară.

Conştienţa

Noi, Rena şi Realiza, suntem persoane conştiente de natura noastră divină. Ştim că suntem Diezeea.

Noi nu privim spre cer când vorbim despre hazard, plan divin, univers, viaţă.

Noi privim în **interiorul nostru**.

Ne recunoaştem toate atributele divinităţii fără excepţie şi fără limite.

Ne bazăm numai pe noi înşine, **indivi-dual**, pentru a asigura salvarea noastră.

Noi am ales VIAŢA.

Creaţia

Noi, Rena şi Realiza, creăm originalul pornind de la nimic. Nu repetăm şi nu copiem operele altora. Nu mai reproducem conflictele şi nici patologiile strămoşilor noştri. Stopăm decodificarea mesajelor şi întreţinerea noţiunii de creator exterior. Punem capăt acestei credinţe care menţine în permanenţă un conflict de separare între creator şi creatura sa. Noi suntem creatoarea şi creaţia contopite într-una singură. Tot ceea ce se întâmplă este creaţia noastră şi suntem împăcate cu tot ceea ce creăm.

Eu, Realiza, m-am schimbat fizic. Sunt androgină. Nu mai am organe de reproducere. Creez pornind de la nimic. Nu am relaţii sexuale şi trăiesc un orgasm cosmic continuu!

Prioritatea femininului

Noi, Rena şi Realiza, ştim că întreaga mişcare a vieţii **porneşte din interior** – feminin – şi se îndreaptă spre exterior – masculin. Că a fi-ul precedă a avea-ul, spiritul, materia, sufletul, corpul, invizibilul, vizibilul. Adevărul ne este dat de cel de-al şaselea simţ al nostru, conştienţa noastră. Ne numim iepe şi vorbim la feminin.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Solitudinea

Eu, Rena, iapa **indivi-dualizată**, trăiesc în solitudine. Am părăsit turma. Am înfruntat frica sub toate formele sale. Nu contează faptul că-mi pierd familia, prietenii, colegii, privilegiile, bunurile, reputaţia... sau că ajung în infern. Înainte de toate, mă aflu aici ca să mă realiz ca fiinţă. Sunt conştientă de cine sunt. Ştiu că trebuie să părăsesc limitele de «MEMBRĂ» a unui grup, ca să mă desăvârşesc. Nu mai sunt o parte a unui tot. Sunt o unitate indiviză. **Fac acest lucru singură**. Nu-mi este frică pentru că ştiu că suntem două, eu şi eu însămi. Noi formăm un cuplu. Nimeni nu se poate amesteca între noi două fără permisiunea mea. Sunt indiviză şi indivizibilă.

Eu, Realiza, trăiesc în interdependenţă cu tot, persoane, animale, lucruri. Pentru că ştiu că sunt tot. Sunt solidară cu **Universul.**

Autoritatea interioară

Noi, Rena şi Realiza, răspundem numai în faţa propriei noastre autorităţi interioare. Terminăm cu încercările de forţă în ceea ce priveşte autorităţile exterioare şi legile lor, ascultăm de propria noastră lege interioară şi acţionăm conform sufletului şi conştienţei noastre. Suntem indivi-duale şi nu aparţinem vreunei grupări, familii, rase, naţiuni, ţări, comunităţi... toate limite umane, profane şi înrobitoare, sechele ale turmei. Adio vasalitate, supunere, apartenenţă, dependenţă, ascultare... faţă de alţii şi faţă de legile lor. Suntem propriile noastre stăpâne!

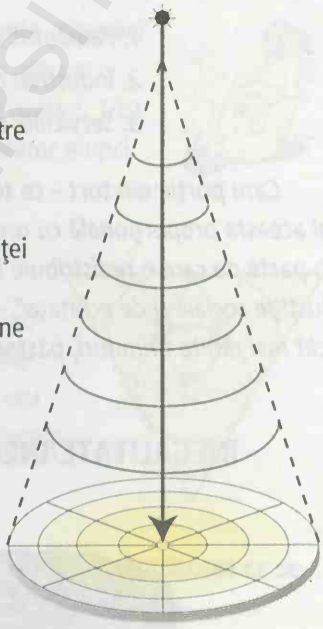

Libertatea

Eu, Rena, iapa îndrăgostită de liberate, nu mai „lupt". Prin natura mea, sunt **liberă**. Cu cât trăiesc divinitatea mea, cu atât mai mult gust din liberatea mea. Numai eu îmi pot acorda sau refuza libertatea. Dacă mă simt prizoniera unei persoane sau unei situaţii, ştiu că eu sunt autoarea. Mă grăbesc să repar aliniamentul şi mă eliberez de instrumentele mele de supravieţuire. Cunosc libertatea. Autorităţile îmi pot reduce drepturile şi libertatea; mă pot pedepsi chiar şi cu moartea. Nu are importanţă, pentru că numai eu deţin libertatea. Aleg să mă supun conştienţei mele, vocea Diezeei. În orice ocazie, repet vasalitatea mea divină faţă de „Diezeea, creată de mine".

Eu, Realiza, iapa desăvârşită, sunt liberă precum aerul. **Zbor**. Nicio legătură nu mă ţine înlănţuită la sol. Nicio îndoială nu-mi îngreunează aripile. Nicio credinţă nu mă cuprinde. Nicio dogmă nu mă înţepeneşte. Niciun rol nu mă obligă. Nicio frică nu-mi răpeşte energia. Niciun trecut nu mă reţine. Niciun viitor nu mă controlează. Libertatea mea este nelimitată!

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Egalitatea

Noi, Rena şi Realiza, suntem egale între noi şi, de asemenea, cu oile. Tutuim pe toată lumea şi invităm la reciprocitate. Nu utilizăm titluri. Astfel, noi interpelăm un judecător spunându-i *„Domnule"* şi nu *„Alteţa voastră"*. Punem punct dualităţii superior/inferior. Suntem conştiente atât de divinitatea noastră interioară, cât şi de divinitatea tuturor creaturilor, conştiente sau nu. Aceasta este **egalitate**a indivi-duală a familiei universale. Ca şi în cazul surorii sale gemene, **echitate**a, partajul conjugal este egal pentru toată lumea.

DE EXEMPLU

Să ne imaginăm un tort care reprezintă matrimoniul, colecţia de bunuri moştenite de la strămoşii noştri, averea umanităţii. El este alcătuit din trei mari avuţii:

1. Pământul: a fost defrişat şi cultivat de umanitate.

2. Industria: rezultată din munca depusă de umanitate.

3. Serviciile: sunt fructul expertizei umanităţii.

Care porţie din tort – ce totuşi îi aparţine - va fi atribuită umanităţii? – Porţia salariilor, şi aceasta proporţională cu orele de muncă furnizate. Din această masă salarială, păstorul ia o parte pe care o redistribuie între diferitele pături sociale pentru „a asigura o aparenţă de justiţie socială şi de echitate". În timp ce oile se luptă cu disperare între ele pentru a obţine cât mai multe firimituri, păstorul păstrează restul tortului.

INEGALITATE/INECHITATE

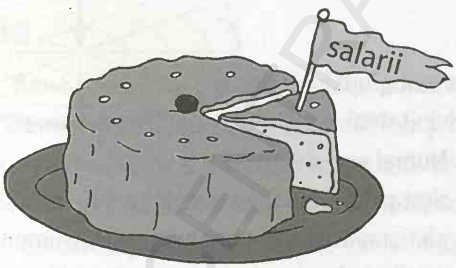

redistribuire
a unei părţi

EGALITATE/ECHITATE

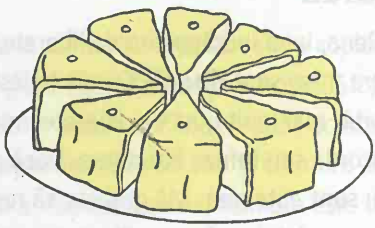

distribuire
a întregului

Iepele sunt suverane. Ele sunt propriile lor patroane şi îşi creează propria lor slujbă. Nu-şi încredinţează banii altora. Ştiu că tortul le aparţine şi nu-l dau autorităţilor. Întregul tort – şi nu firimiturile – este distribuit echitabil între toate iepele.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cercul armonios al vieţii

Noi, Rena şi Realiza, conducem cavalcada noastră în cercul armonios al vieţii. Am decis pentru viaţă şi ne conformăm acestei decizii. Ne învârtim în sensul vieţii, precum florile în natură, **din interior spre exterior**, într-o expansiune continuă.

Ne hrănim cu energia cea mai subtilă care există, cea a iubirii de sine. La infinit!

...iubire...expansiune...iubire...expansiune...iubire...expansiune...∞

O comedie amuzantă

Noi, Rena şi Realiza, suntem autoarele, actriţele şi spectatoarele comediei umane. Ştim că alegerea ne aparţine. Putem trăi întreaga situaţie precum o tragedie sau o putem trăi precum o comedie. Preţul biletului este acelaşi. Trist şi suferind este atunci când uităm de alegere. Amuzant şi îmbucurător atunci când ne-o amintim.

Trinitatea atotputerniciei

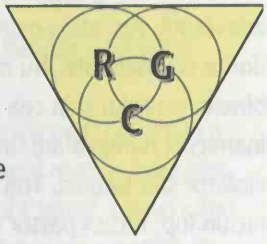

Noi, Rena şi Realiza, reprezentăm trinitatea atotputerniciei. Suntem, în acelaşi timp, trei personaje: creatoare-responsabilă-garantă şi o singură persoană: iapa. Oricare ar fi scenariul, vesel sau trist, iapa interpretează întotdeauna trei roluri în acelaşi timp. Fiecare deţine cheia trinităţii atotputerniciei.

1. **Creatoarea**, iniţiază şi permite orice situaţie. Este autoarea a tot ceea ce se întâmplă, fie că este vorba despre o situaţie fericită sau nefericită.

2. **Responsabila**, este cea care răspunde de situaţie, este încă creatoarea situaţiei.

3. **Garanta**, este cea care îşi atribuie consecinţele, care este acuzată sau lăudată, întotdeauna este vorba despre aceeaşi creatoare a situaţiei.

Iapa este unica creatoare, responsabilă, garantă a tot ceea ce i se întâmplă. Îşi asumă tot, îşi recunoaşte opera şi semnează, fără să reproşeze şi fără să condamne. Se poate ca situaţia în care se află să nu-i placă, la prima vedere. Îşi va recunoaşte însă creaţia foarte repede şi se va alinia cu ea: „Diezeea, facă-se voia ta!". Iapa este ATOTPUTERNICĂ!

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Iubirea

Noi, Rena şi Realiza, suntem iubire. Este **energia** care ne hrăneşte. Ea mută munţii. Ne dă aripi. Ne adăpăm la sursa sa, în **interiorul** nostru. Nu mai avem nevoie de iubire – codependenţă exterioară. Uităm cântecele de dragoste triste şi imposibile. Respingem filmele de dragoste suferindă. Celebrăm singura iubire adevărată, iubirea de sine.

Iubirea este **contagioasă.** Noi transformăm frica în iubire. Reţeta este simplă: iubeşte frica. În acest mod, frica nu poate rezista şi se topeşte repede. Cu cât iubirea străluceşte în noi, cu atât mai mult luminează în exteriorul nostru. Astfel, undele de iubire se vor propaga pe întregul Pământ.

Iubirea este **tolerantă**. Permite totul, fără limite. Toată lumea poate gândi, poate spune şi poate face orice. Întotdeauna, în orice situaţie, acţionează precum Diezeea care experimentează materia în toate formele sale.

Iubirea este **necondiţionată**. Noi nu o supunem niciunei condiţii. Este gratuită şi nu aşteaptă să fie returnată.

Pacea

Noi, Rena şi Realiza, trăim în pace. Este vorba despre pacea interioară, singura pace adevărată. Am atins-o unificând creatoarea cu toate creaţiile sale, fie agreabile, dezagreabile, dorite sau nedorite. Nu mai cădem – sau o facem foarte rar spune Rena – în capcana dualităţii binelui şi răului şi în cea a divizării dintre inimă şi cap, dintre „a fi" şi „a avea". Nu mai avem inamici ci numai aliaţi. Inamicii exteriori nu mai există, fie că este vorba despre virus, boală, violator sau terorist. Toţi aceştia sunt creaţiile iluzorii ale oii fricoase. Nu mai există nicio oaie, niciun lup, niciun păstor ci numai aliaţi. Relaţiile noastre cu ceilalţi sunt de tipul câştigător-câştigător.

Eu, Rena, transform întreaga adversitate aparentă într-o oportunitate de dezvoltare. Dacă dezvolt un cancer, îmi recunosc creaţia, o îmbrăţişez şi o binecuvântez. Îmi spun

«Binecuvântează-ţi inamicul, pentru că el îţi permite dezvoltarea.»

Eu, Realiza, spun simplu «Binecuvântează-ţi aliatul», pentru că eu sunt tot.

Dacă vrei pacea, pregăteşte pacea.

Ordinea

Noi, Rena şi Realiza, suntem purtătoarele ordinei divine pe care o respectăm. Dăm prioritate principiului nostru feminin interior, spiritul invizibil. Ne ascultăm inima şi ne supunem conştienţei noastre. Ştim că dezordinea care domneşte pe acest Pământ este manifestarea dezordinii care domneşte la individul inconştient de divinitatea sa interioară. El crede în superioritatea principiului masculin; el zeifică şi idolatrizează reuşita materială. În ceea ce priveşte Noua Ordine Mondială care ne promite pacea, aceasta nu este nimic altceva decât vechea dezordine mondială ajunsă la apogeul său... şi la agonia sa. Numai ordinea divină conduce la unitate şi la pace.

Sănătatea

Noi, Rena şi Realiza, suntem convinse că boala este o iluzie. Noi suntem, prin natura noastră divină, într-o stare perfectă de sănătate. Cu cât devenim mai conştiente, cu atât ameliorăm starea noastră de sănătate.

Eu, Rena, când mă îndepărtez de acest nivel de conştienţă, mă îmbolnăvesc. Cu toate acestea, aşa cum sunt capabilă să-mi creez boala, tot aşa sunt capabilă să mă vindec. Acest lucru constă în a mă deprograma de conceptele mele de supravieţuire. Pentru a-mi ameliora sănătatea, trebuie să învăţ să trăiesc. O întreagă reprogramare!

Eu, Realiza, sunt pe deplin conştientă de divinitatea mea interioară şi mă bucur de o sănătate nelimitată.

Programul J.R.Î.T.

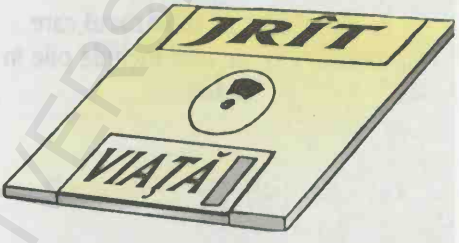

Pentru noi, Rena şi Realiza, **corpul este un biocalculator** care se supune orbeşte programului ce i-a fost inserat. Ori, noi am venit pe Pământ cu discheta supravieţuirii: a munci, a suferi, a îmbătrâni, a muri (M.S.Î.M.). Ştergem acest program, articol cu articol, şi îl înlocuim cu programul de VIAŢĂ: **a juca, a râde, a întineri, a trăi** (J.R.Î.T.). Realiza a terminat transformarea programului său.

Imaginează-ţi deci ultima deprogramare pe care noi am făcut-o: respingem credinţa că individul are nevoie de apă şi de mâncare pentru a putea trăi. Îmi închipui reacţia industriei agroalimentare la auzul unei asemenea afirmaţii... Poate că se va bucura totuşi, atunci când va afla urmarea firească a acestui proces, întinerirea. Gata cu bătrâneţea şi cu moartea. A noastră este tinereţea eternă şi nemurirea fizică... Cuvântul Diezeei!

Vibraţiile uşoare

Noi, Rena şi Realiza, suntem conştiente de faptul că suntem un spirit manifestat în materie. Susţinem prioritatea principiului feminin. Cu cât integrăm această conştienţă divină, cu atât frecvenţa vibratorie a corpului nostru se ridică.

Eu, Rena, devin mai uşoară de la o zi la alta. Alegerea mea în favoarea vieţii este clară. Mai am încă frici. Le accept şi le transform. Odată transformate în iubire, ele **ridică frecvenţa vibratorie** a celulelor corpului meu. De fiecare dată când vindec o frică, mă simt mai uşoară, mai puternică şi mai energică.

Rena

Eu, Realiza, am frecvenţa corpului meu pe aceeaşi lungime de undă cu frecvenţa sufletului meu. Corpul meu a suferit o mutaţie. Codul meu genetic s-a transformat. Sunt iubire pură, vindec tot pe măsură ce mă transform. Anunţ naşterea unei noi specii pe Pământ.

Realiza

BCU ALEXANDRU IOAN CUZA UNIVERSITY LIBRARY

Văzute din EXTERIOR, oaia şi iapa „par" DIFERITE.
Una este victimă, cealaltă este creatoare.

ILUZIA OII

Ea inventează o tragedie cu trei personaje imaginare:

1. Biata oaie, **victima** neputincioasă şi iresponsabilă. Se hrăneşte cu frică.

2. Lupul cel rău, **vinovat** de nenorocirile oii, inamicul exterior.

3. Bunul Păstor, **salvatorul** care protejează oile de lup. Închide oile în stână.

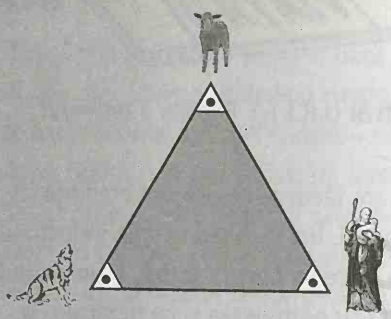

Oaia sfârşeşte prin a muri, pentru că...

Rolul păstorului este:
- de a tunde oile la maxim
- iar atunci când nu vor mai avea lână,
- de a le conduce la abator

Oaia este prizoniera MISTERULUI TRINITĂŢII
Sunt trei...

REALITATEA IEPEI

Ea creează o comedie cu o singură şi aceeaşi persoană reală:

1. Iapa, singura **creatoare** a întregii creaţii. Se hrăneşte cu iubire.

2. Iapa, singura **responsabilă** a întregii creaţii, creată după chipul şi asemănarea sa.

3. Iapa, singura **garantă** a uniunii creatoare/creaţie. Asigură pace şi libertate.

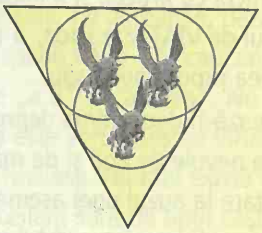

Iapa trăieşte o veşnicie, pentru că...

Iapa este UNA şi TOT în acelaşi timp:
- inamicul exterior nu există,
- protecţia este inutilă,
- păstorul se prăbuşeşte şi moare

Iapa posedă cheia SECRETULUI TRINITĂŢII:
Cele trei nu sunt decât una!

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Văzute din INTERIOR, oaia şi iapa sunt IDENTICE.
Ambele sunt creatoare.

OAIA este o **creatoare** INCONŞTIENTĂ.	IAPA este o **creatoare** CONŞTIENTĂ.
Se consideră o biată creatură a unui creator exterior.	Este propria sa creaţie iar creatoarea se află în interiorul său.
Separarea creator - creatură.	**Uniunea creatoare - creaţie.**
Domneşte conflictul şi războiul.	Domneşte armonia şi pacea.
Crearea infernului pe Pământ.	**Crearea** paradisului pe Pământ.

Că sunt conştientă sau nu,
că vreau sau nu,
că sunt oaie sau iapă,

Eu creez!

Întreaga creaţie

respingătoare sau agreabilă

este a mea, după chipul şi asemănarea mea.

Alegerea îmi aparţine:

Rămân o oaie, refuz să-mi semnez creaţiile, mă lupt cu ele şi astfel creez infernul.	Mă **transform** în iapă, îmi semnez creaţiile, fac pace cu ele şi astfel creez paradisul.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pentru ca oaia să devină iapă, să treacă de la animal la divin,
oaia trebuie să sufere o transformare radicală.
Precum omida care moare pentru a deveni fluture,
oaia trebuie mai întâi să moară pentru ca apoi să se nască iapă.
Iată provocarea fiinţei umane pe această planetă.
A renaşte pare o idee simpatică; însă a muri, nu.
De fapt, pentru ce să mor? – Să mor pentru Egoliatul meu.
Să-mi abandonez, cu orice preţ, toate instrumentele de supravieţuire,
protecţiile mele şi securitatea mea atât de scump plătite.
Ele mi-au permis să supravieţuiesc, însă dacă le păstrez, mă vor ucide.

Un viraj de 180 de grade

A transforma nu înseamnă a reforma, nu este vorba nici despre schimbare, nici despre modificare. Este o **mutaţie**. Iapa nu este o oaie mai mare cu părul aspru în locul lânei ondulate. Este o altă rasă, complet diferită, ca atunci când omida devine fluture. Este vorba despre o mutaţie genetică.

La fiinţa umană, conştienţa animală de supravieţuire este pe cale să moară şi să se mute la conştienţa divină de viaţă. În acest moment, fiinţa umană se află pe drumul supravieţuirii care conduce la moarte. Ea trebuie să se oprească complet, să facă un viraj de 180 de grade şi să pornească în direcţia opusă. Adică să gândească, să vorbească şi să acţioneze **exact invers** decât a făcut-o până acum.

Acest lucru se va face de la sine? – Nu. Fiinţa umană are alegerea şi numai ea singură îşi poate decide destinul. Timpul va reuşi să rezolve aceste lucruri? – Nu. Cu cât trece timpul, cu atât fiinţa umană se adânceşte în supravieţuire şi se apropie de moarte. Numai un viraj de 180 de grade poate stopa sinuciderea sa şi o poate pune pe drumul vieţii.

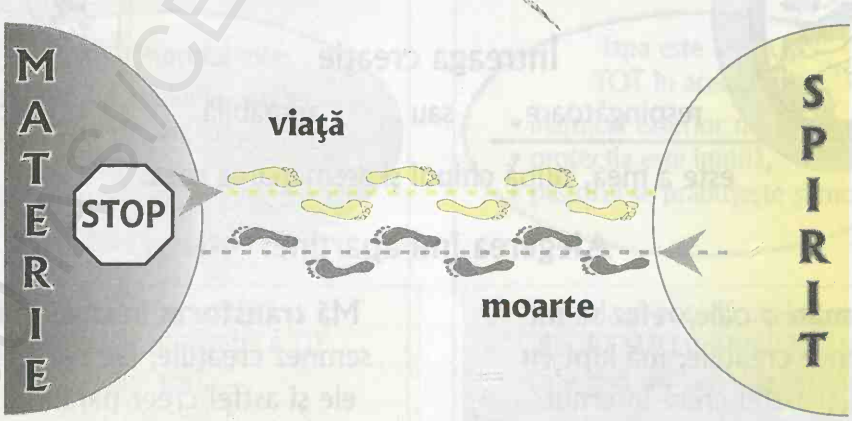

Moartea oii

Moartea este întreruperea completă şi definitivă a supravieţuirii.
Este manifestarea alegerii mele.
Eu sunt cea care mă sinucid spunând:
„prefer să mor de...
mai degrabă decât să mor pentru ..."

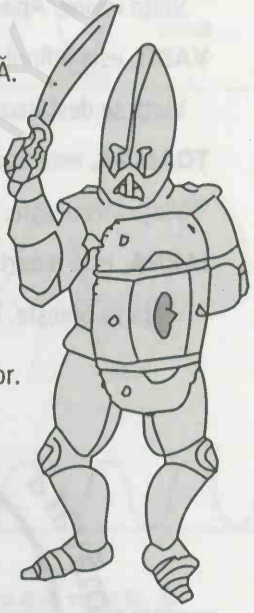

Aleg SĂ MOR DE FRICĂ mai degrabă decât SĂ MOR PENTRU FRICĂ.
Care frică?
Frica de moarte.
Care moarte?
Moartea lui Egoliat, personajul supravieţuirii mele.

Sufletul nu cunoaşte frica de moarte, pentru că este nemuritor.
Egoliat este cel căruia îi este frică de moarte, pentru că este muritor.
A uitat de natura sa divină.
Este inconştient.
Cu cât îi este mai frică, cu atât devine mai greu.
Cu cât devine mai greu, cu atât îi este mai frică.
Este cercul vicios al fricii de moarte a lui Egoliat.
Egoliatul meu mă face SĂ MOR DE FRICĂ.

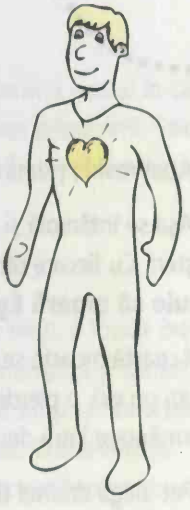

Pot alege de asemenea SĂ MOR PENTRU FRICĂ.
Îmi amintesc de natura mea divină şi
mă eliberez de armura mea de Egoliat.
Egoliat, este ceea ce posed – „a avea", nevoile mele,
ataşamentul meu faţă de instrumentele de supravieţuire.
Pentru ca să trăiesc, Egoliatul meu greoi trebuie să devină uşor.
Transform fricile mele în iubire,
unele după altele.
Şi, în sfârşit egoul meu devine liber!

BCU BUCUREŞTI UNIVERSITY LIBRARY

Ciclurile de supravieţuire ale naturii

Supravieţuirea este ciclică, un ciclu perpetuu al morţii şi al renaşterii. Aşa este şi în natură. Să privim ciclul anotimpurilor, de exemplu.

PRIMĂVARA, este renaşterea.

Viaţa revine. Apar mugurii. Activitatea reîncepe.

VARA, este înflorirea.

Viaţa se desfăşoară din plin. Florile au înflorit. Activitatea se desfăşoară la maximum.

TOAMNA, este declinul.

Viaţa încetineşte. Florile se ofilesc. Activitatea se diminuează.

IARNA, este moartea.

Viaţa se opreşte. Florile mor. Activitatea încetează.

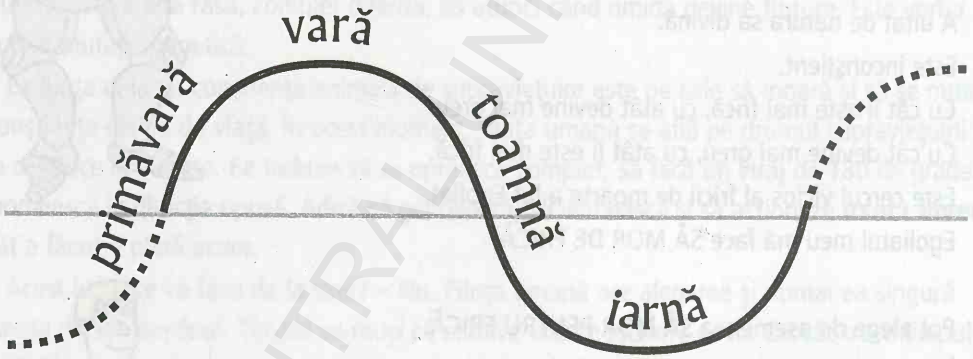

Apoi revine primăvara... reîncepe următorul ciclu... fără încetare.

Aşa se întâmplă şi cu supravieţuirea persoanei. Este făcută dintr-o succesiune de morţi/renaşteri. Cu fiecare renaştere, nivelul de conştienţă creşte. **Dar pentru a creşte, mai întâi trebuie să moară Egoliat.** Iar moartea produce frică.

Această moarte se numeşte depresie. Este o vale aflată între doi munţi. Este percepută precum un vid, o pierdere de repere. Este considerată precum o perioadă de doliu, o înmormântare între două naşteri. Moartea este inevitabilă în supravieţuire.

Pot alege drumul firesc al naturii: să experimentez moartea şi să mă renasc mai măreaţă; sau pot alege drumul care este împotriva naturii: să refuz moartea şi să mă renasc fără măreţie.

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Depresía

DEPRESIA este un instrument de supravieţuire. Este iarna care asigură trecerea de la toamnă la primăvară. Este cadoul pe care mi-l fac. Variază însă în funcţie de atitudinea mea.

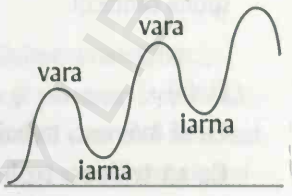

1. ACCEPT depresia. Sunt conştientă de starea mea depresivă şi ştiu că aceasta face parte din procesul meu de evoluţie. Îmi încetinesc activităţile. Îmi fac timp pentru mine. Fac faţă fricilor mele şi ies din starea mea de supunere. Intensific relaţia cu Diezeea şi îi mulţumesc pentru cadoul pe care mi l-a făcut pentru a dezvolta nivelul de conştienţă al sufletului meu. Depresia este moderată ca durată şi intensitate.

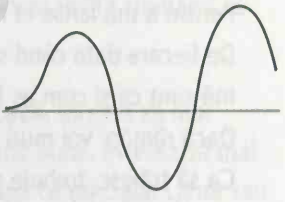

2. REZIST în faţa depresiei. Nu sunt fericită de starea mea depresivă şi o neg. Îmi continui activităţile ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Refuz să o consider un instrument de dezvoltare. Găsesc un vinovat pentru nefericirea mea. Depresia se agravează din ce în ce mai mult, luând proporţii imense.

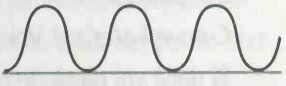

3. STOPEZ depresia cu tot felul de medicamente şi/sau alte forme de evadare. Am impresia că m-am vindecat, şi «funcţionez» ca în trecut. Regăsesc iluzia de a trăi însă ratez iarna. Vine primăvara şi sunt la fel cum eram. Omida rămâne omidă iar fluturele nu mai soseşte. Şi continui să repet aceeaşi experienţă atâta timp cât ea mă poate ajuta să nu experimentez iarna, depresia şi moartea.

Depresia este o etapă normală a procesului de evoluţie. Produce suferinţă numai în cazul în care eu îi rezist. Iarna, florile suferă? – Nu, ele se odihnesc în aşteptarea primăverii. Ştiu că va sosi, şi că nu se trage de flori pentru ca ele să crească mai repede. Eu pot face, pur şi simplu, acelaşi lucru.

DE EXEMPLU

Prietenul meu Philippe a pus capăt relaţiei sale cu Claudia. La scurt timp, a intrat într-o altă relaţie. Philippe a trecut cu uşurinţă peste iarnă. Însă nu a avut timp să-şi trăiască supărarea şi nici să-şi dezvolte nivelul de conştienţă. Nu şi-a acordat timp să reflecteze ce i-a adus acest divorţ. Nu a despachetat cadoul pe care şi l-a dăruit. Trăieşte deja următoarea primăvară, la acelaşi nivel de conştienţă în care se afla primăvara trecută. Prin urmare, sufletul său îi va dărui din nou acelaşi cadou, mai mare, de această dată... Pentru a-i da o nouă ocazie de a realiza de ce a venit pe acest Pământ.

A muri pentru a trăi

„Toată lumea vrea să ajungă în cer,
daaar nimeni nu vrea să moară...
Nimeni, nimeni, nimeni nu vrea să moară...",
spune cântecul.

Ei da!
Ca să mă nasc, trebuie să renunţ la viaţa fetală.
Ca să trăiesc, trebuie să renunţ la supravieţuire.
Pentru a merge într-un alt oraş, trebuie să-l părăsesc pe cel în care mă aflu.
Nu viaţa mă înspăimântă; ci moartea a ceea ce cunosc.
Pentru a mă lansa în necunoscut trebuie să mor pentru ceea ce ştiu.
De fiecare dată când sunt pe punctul să iau o decizie importantă în viaţa mea,
mă simt ca şi cum aş fi în vârful unei trambuline.
Dacă rămân, voi muri de foame şi de frig.
Ca să trăiesc, trebuie să sar de pe această trambulină.
Inima mea îmi spune să o fac.
Da, *daaar*... ce se va întâmpla cu mine?
Cum voi ateriza? Voi şti să înot? Apa va fi foarte rece?
Şi dacă voi da peste rechini?

...frica... frica... frica... frica... frica... **frica... frica...**

Cu cât amân decizia de a plonja; cu atât frica mea creşte;
Cu cât frica mea creşte, cu atât amân decizia.
Pentru a trăi, trebuie să-mi întrerup legăturile cu supravieţuirea şi să mă dedic vieţii, savurând-o.

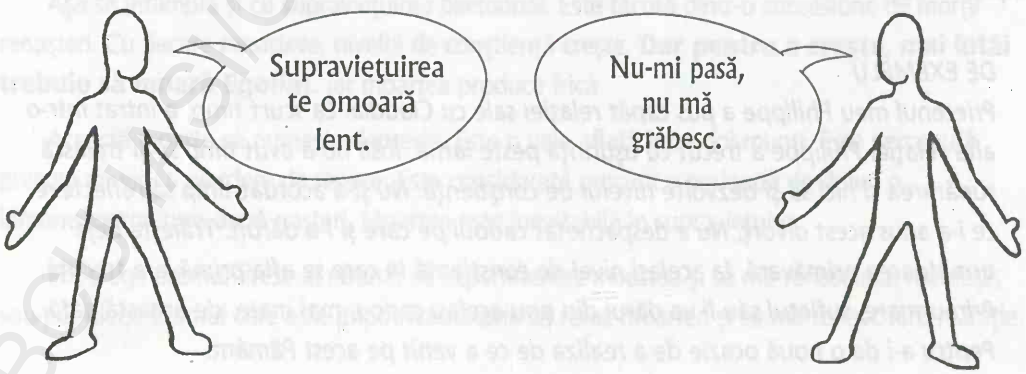

Stop supraviețuirii

Marea iluzie a speciei umane, este aceea că ea confundă supraviețuirea cu viața. Supraviețuirea este moartea lentă.

Pentru a trăi, trebuie să RENUNȚ la lumea ILUZIEI.

STOP minciunii care amăgește. Încetez să mai cred în faptul că slujesc umanitatea... binele... bolnavii... săracii... adevărul, atâta timp cât servesc minciuna și moartea. Încetez să mă mai deghizez în Maica Tereza care «salvează victimele» unui sistem pe care eu l-am creat și l-am finanțat. Încetez să mai muncesc ca să-mi câștig viața... și ca să pierd. Încetez să mai finanțez bancherii și asigurările pentru siguranța mea; încetez să mai colaborez cu guvernele, pentru protecția mea și cu multinaționalele, pentru prețul scăzut. Încetez să-mi mai vând sufletul pentru a urca pe scara socială. Încetez să mă mai supun legilor stabilite spunând că *„nu am de ales"*.

STOP compromisului care mă făcea să am conștiința împăcată. Încetez să mai întreținem mitul „pentru mai multă justiție socială", pentru o echitate mai bună. Încetez să mai înlocuiesc o religie cu alta; o religie cu o organizație spirituală; un Papă cu un Dalai Lama sau cu un Sai Baba. Încetez să mai înlocuiesc medicina convențională cu medicina alternativă; un medic cu un terapeut. Încetez să mai înlocuiesc rugăciunea cu meditația; idolatria viteilor de aur cu fetișismul „new age". Încetez să mai înlocuiesc un partid politic cu altul; un șef de stat cu altul. Încetez să mai condamn mâncarea fast-food și să o laud pe cea „bio"...

Ca să trăiesc, utilizez următoarea formulă:

1. conștientizez faptul că mă deplasez în direcția morții;
2. numesc moartea pe numele său: sunt pe moarte;
3. îmi amintesc că pot alege între viață și moarte;
4. aleg viața și **decid să trăiesc... cu orice preț;**
5. STOP, mă opresc complet în cercul vicios al morții;
6. efectuez stânga-mprejur la 180° în spirala lui Fibonacci;
7. pornesc din nou în cercul armonios al vieții.

Viața mea are, în sfârșit, un sens!

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITARĂ LIBRARY

Pentru decizia de a trăi?

Decizia este piatra unghiulară a transformării.
Este luată în trei etape:

1. ALEGEREA CARE POATE

Alegerea constă în a alege, a selecţiona. Este specifică fiinţei umane. Exprimă liberul său arbitru, puterea de a spune nu sau da vieţii. Include, de asemenea, dualitatea fiinţei umane, cauza suferinţei şi a stresului său. Pentru că *„a alege înseamnă şi a spune nu"*. Şi a spune nu, înseamnă pierdere, sfârşit, detaşare, moarte. Când spun *„eu nu pot alege"* sau *„nu am de ales"*, mint. Pot alege. Adevărul este că *„mi-e frică să aleg fiindcă mi-e frică de moarte"*. *„Sunt Diezeea şi pot totul"*, iată realitatea. *„Este ceea ce vreau?"*, iată întrebarea.

DE EXEMPLU
Aflându-se la volan, Silvia este oprită de un agent de circulaţie deoarece nu purta centura de siguranţă. Acesta din urmă îi spune: „nu am de ales, trebuie să vă amendez". Silvia rămâne nemişcată şi îi răspunde simplu: „Aveţi de ales". Uluit, poliţistul o lasă să plece fără a-i aplica vreo amendă.

2. VOINŢA CARE VREA

Voinţa este o aptitudine necesară în vederea îndeplinirii unor acţiuni. Implică energie şi fermitate. Alegerea şi voinţa sunt interdependente. Călătoresc împreună. Alegerea dă undă verde iar voinţa furnizează energia necesară pentru demararea deciziei. Se poate întâmpla să nu ştiu ceea ce vreau; într-un asemenea caz, mă întreb ce nu vreau. Răspunsul soseşte întotdeauna rapid.

3. DECIZIA CARE TRANŞEAZĂ

A decide provine din latinescul «decidere» care înseamnă a tranşa, a rezolva printr-o decizie categorică o dificultate. Este sabia care tranşează între realitate şi iluzie, între supravieţuire şi viaţă. Pune capăt la *„poate"*; la *„aş dori"*; la *„da, daaar"*..., la ezitare şi îndoială. Ea eliberează. Taie toate punţile, legăturile, ridică ancora. Semnalează plecarea într-o nouă călătorie: ANGAJAMENTUL.

ALEGERE + VOINŢĂ => DECIZIE

Nu există decizie bună sau rea. Orice decizie este divină. Decizia luată din inimă deschide poarta iubirii. Se dezvoltă şi dă aripi.

În timp ce decizia luată gândit – decizia raţională – este grea precum frica care o hrăneşte şi oferă o senzaţie de moarte.

CÂND ÎMI ASCULT INIMA, NU FAC GREŞELI!

Decid să trăiesc?

Decid să trăiesc cu orice preţ.
Mor în ceea ce priveşte ataşamentele mele, bunurile mele.
Eliberez în întregime fiinţa mea.
Dau mână liberă sufletului meu.
Mă supun lui.
Îl urmez orbeşte fără să încerc să-l înţeleg.
Îi permit energiei divine a iubirii să se manifesteze.
În mod necondiţionat. Este iubirea necondiţionată.
Sunt gata să renunţ la tot ceea ce am, fără excepţie.
Plonjez fără să ştiu ce se va întâmpla. Fără garanţii.
Ce se va întâmpla?

Lucruri importante pentru FIINŢA mea, precum:
Personajul meu Egoliat se va prăbuşi.
Sufletul meu va crea situaţii favorabile dezvoltării mele.
Voi întâlni oameni, voi citi cărţi, voi auzi cuvinte de care am nevoie.
Voi trăi tot felul de situaţii neprevăzute, care nu au nimic în comun cu marele loz de la loterie sau cu pantoful Cenuşeresei...
Viaţa mea se va pune la punct într-o manieră pe care nu mi-o pot imagina.
Dacă merg cu viaţa, sunt veselă şi cunosc belşugul.
Dacă rezist vieţii, sufăr şi cunosc sărăcia, mizeria.

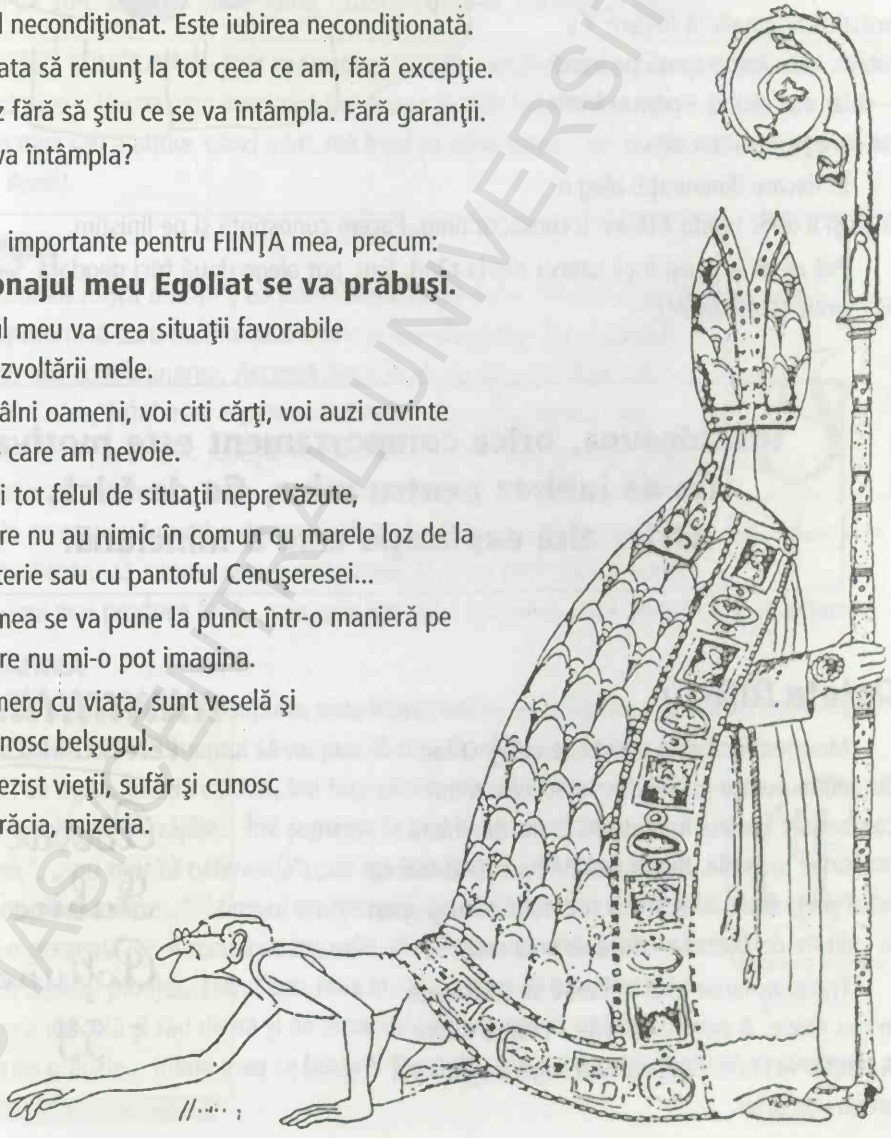

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Bufetul de frici

Acum că am luat decizia de a trăi cu orice preţ, nu-mi mai rămâne decât să o înfăptuiesc.

Confrunt fricile mele, unele după altele. Îmi suflec mânecile şi mă pun pe treabă, fiindcă este mult de lucru. Pregătesc o masă cu toate fricile pe care le pot identifica.

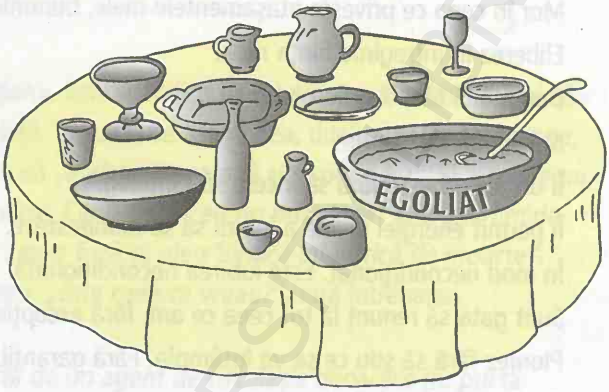

Fiecare în farfuria sa, adâncă sau întinsă, în funcţie de modul în care le percep. Le invit pe toate să se manifeste şi le fac o creaţie artistică originală la fiecare. Cu iubire. Las câteva spaţii pe masă – chiar mai multe – pentru fricile pe care le-aş putea uita...

În fiecare dimineaţă, aleg o frică şi îi aplic reţeta AIA-zy. Îi consacru timp. Facem cunoştinţă şi ne liniştim.

Pot alege aceeaşi frică câteva zile la rând. Sau, pot alege două frici deodată. Sau niciuna. Mă amuz şi mă distrez.

Întotdeauna, orice comportament este motivat fie de iubirea pentru mine, fie de frică. Orice altă explicaţie este o minciună.

Reţeta AIA-zy

Moartea fricii este un act de curaj. O fac din iubire pentru mine. Trec la acţiune şi îmi concretizez decizia în materie. O fac din inimă. Nu forţez lucrurile. Repet decizia mea de a trăi cu orice preţ, dau mână liberă sufletului meu şi spun în calitate de Diezeea: „facă-se voia mea!"

Transformarea fricii în iubire se realizează în trei etape. **A** pentru adevăr, **I** pentru iubire, **A** pentru acţiune, -zy pentru a sugera zgomotul produs de aripi...

PENTRU FRICĂ

Adevăr
Iubire
Acţiune
- zy

1. ADEVĂRUL

Pentru a vindeca o frică, trebuie mai întâi demascată şi numită pe numele său: „Mi-e frică de... ". Orice comportament este întotdeauna motivat fie de iubirea pentru mine, fie de frică. Nimic altceva. Orice altă explicaţie este o minciună care mă împiedică să-mi contactez frica şi să o vindec. Sunt patru feluri de minciuni:

Mi-e frică

- Minciuna pură şi dură. Mint şi o ştiu. Pentru a induce în eroare.
- Semiadevărul sau jumătatea de adevăr. Cealaltă jumătate, este semiminciuna.
- Tăcerea. Minciuna prin absenţă. Omerta.
- Secretul. Adevărul ascuns. Minciuna din obligaţie. Secretele de familie, secretul de Stat, secretul profesional, dosarele secrete, societăţile secrete.

CUM DETECTEZI MINCIUNA? – Prin **resimţire**. Cu cât sunt în contact cu inima mea, cu atât simt minciuna. Vocea mea interioară îmi spune ce este fals. Mă avertizează cu privire la minciuna mea sau a altuia. Când mint, mă înşel pe mine însămi. Iar eu cred că îl mint pe celălalt; ce iluzie!

2. IUBIREA

Dacă *„iubirea mişcă munţii"*, ea poate transforma fricile în mod sigur. Iubirea este o energie atotputernică care nu interzice nimic şi permite totul. Nu cunoaşte nici judecata, nici condamnarea. Acceptă totul în inima sa cu braţele sale larg deschise. Cu ea, totul este experienţă divină. Totul este perfect. Nu cunoaşte nici binele, nici răul. Iubeşte necondiţionat. Când accept o frică şi îi permit existenţa, o iubesc... Puţin câte puţin, starea sa vibratorie se ridică. Este din ce în ce mai puţin vorba despre frică şi din ce în ce mai mult vorba despre iubire. Pentru că iubirea este contagioasă. După o perioadă de timp, frica mea nu-mi mai produce frică... sau aproape nu o mai face. Sunt gata să trec la acţiune.

Îmi iubesc frica

3. ACŢIUNEA

Acum este timpul să trec la acţiune, este etapa indispensabilă. În caz contrar, demersul meu rămâne steril. Este momentul să-mi pun decizia în aplicare. Mă duc şi o fac. Egoliat se agită. Îmi dă călduri, îmi face picioarele să tremure, inima să palpite, urechile să-mi vâjâie... Îmi şopteşte la ureche *„la ce bun?"*, *„nu ajută la nimic"*, *„ nu merită osteneala"*, *„ce te amesteci?"*, *„cine te crezi?"*, *„poţi aştepta până mâine..."*, *„timpul aranjează lucrurile"*, *„poate te înşeli"*, *„poate faci o greşeală "*... Îi recunosc trucurile, dar ele nu mai funcţionează. Fac faţă fricii mele şi plonjez. Transform frica în iubire şi ea se estompează. Realizez că era ridicolă şi râd de ea şi de mine însămi, împreună cu ea. Câtă sudoare pentru o iluzie... Inima mea se bucură. Timp de câteva zile, am impresia că plutesc printre nori.

Acţionez asupra fricii mele

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

Minciuna

Minciuna mă împiedică să-mi contactez frica şi să o vindec.

Secretul este minciuna cea mai grea de ţinut. De când am devenit conştientă de acest lucru, refuz orice secret. Când o persoană îmi încredinţează un secret şi mă roagă să-l păstrez, refuz. De ce să ţin eu un secret, când persoana însăşi nu-l mai poate ţine? Sau se eliberează de el în mod necondiţionat din iubire pentru ea, sau se sufocă împreună cu el.

Cele mai mari secrete sunt şi cel mai bine păzite. Divulgarea lor este pedepsită foarte sever. Nu este surprinzător faptul că niciodată nu se aude vorbindu-se despre ceea ce se întâmplă în societăţile secrete – din înalta societate. Cine nu păstrează secretul, moare imediat. Nu este nevoie de judecată sau de achitare.

Secretele de familie sunt fără îndoială cele mai sufocante. Fiecare familie le ascunde. Se transmit din generaţie în generaţie în mod confidenţial. Cel mai frumos cadou pe care cineva şi-l poate face lui şi urmaşilor lui este acela de a dezvălui secretele de familie. În special pe cele îngrozitoare şi foarte greu de spus. Toată lumea are micul său cimitir ascuns. Fiecare persoană este convinsă că va duce secretele cu ea. Eroare. Într-o zi va dori să se elibereze de ele. Ce uşurare să le dea drumul!

DE EXEMPLU

O adolescentă de cincisprezece ani era foarte îndrăgostită – platonic – de un adolescent de vârsta sa. Unchiul său, care îndeplinea rolul tatălui său decedat, era neîncrezător cu privire la această relaţie. El şi-a blestemat nepoata şi a „verificat" virginitatea adolescentei apelând la un ginecolog. Nepoata sa a trăit această experienţă precum un viol şi niciodată nu a vorbit despre acest lucru. După mulţi ani, propria sa fiică, de aceeaşi vârstă, a fost violată de băiatul acestui unchi.

În ceea ce priveşte **secret**ul **profesional**, ce farsă monumentală! Informaţia se află pe computer (internetul este plin) şi este la îndemâna funcţionarilor.

Tăcerea este în mod cert minciuna cea mai răspândită. A tăcea înseamnă a consimţi. În cazul în care 1% dintre persoane ar vorbi, faţa lumii s-ar schimba. Pedeapsa dezvăluirii este excluderea. Persoana care divulgă ceea ce vede, aude sau ştie este eliminată din grup, din familie, din companie (societate), din turmă. Sau serveşti instituţia sau o trădezi şi ea te respinge. În pofida acestei ameninţări reale, din ce în ce mai mulţi indivizi se aventurează pe drumul adevărului. Ei nu pot păstra tăcerea. Sunt numiţi *denunţători* (turnătorii, cei care lansează strigătul alarmei). Sunt întâlniţi în toate domeniile, de la industrie până la curţile regale.

Ce spui despre tăcerea grea dintr-un cuplu sau despre aventurile extraconjugale secrete la care prietenii **devin complici**? Inconfortabil, nu-i aşa? Într-o situaţie asemănătoare, eu aş alege să mă iubesc şi să vorbesc. Mai întâi, informez cuplul în cauză că nu voi mai tăcea. Astfel vor avea ocazia să-şi divulge secretul.

Marii campioni ai minciunii sunt, fără îndoială, politicienii cărora le încredinţăm sănătatea noastră, educaţia copiilor noştri, banii noştri, viitorul nostru...

Punciul lui Egoliat

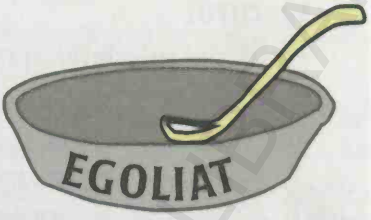

Daaar... Egoliat îmi rezervă o altă surpriză. Fiecare farfurie din bufetul de frici este stropită cu punciul său. Punciul lui Egoliat mă ia prin surprindere şi mă trimite în afara prezentului atunci când încerc să trec la acţiune şi să fac faţă fricilor mele. Egoliat creează buşoane (piesă cilindrică de porţelan care face parte din dispozitivul de siguranţă al unui circuit electric) ce împiedică circulaţia liberă a energiei şi o răspândeşte în toate părţile. Sunt confuză şi nu ştiu cum să ies din această stare. **Sunt descentrată.**

Când ies din prezent, fie că privesc în urmă, trecutul, sau în faţă, viitorul, mă descentrez. Uit cine sunt şi mă consider o creatură aflată la discreţia unei dorinţe, alta decât a mea, în acest caz este vorba despre un Egoliat deghizat. Mă separ de inima mea. Şi începe înstrăinarea. Starea mea vibratorie scade şi energia mea se diminuează. Deschid uşa celor două forme vibratorii grele:

1. Emoţiile-confuzii mă perturbă atât de profund încât sunt pe punctul să fac crize de isterie sau de psihoză, uneori chiar de furie care mă pun „în afara mea". Subpersonalităţile preiau controlul asupra vieţii mele. *„Nu te mai recunosc"*, spun unii despre mine. *„Nu mai văd clar"* şi nu mai ştiu unde mă aflu. Devin un automat posedat de Egoliat.

2. Mentalul-mincinos care se roteşte în toate direcţiile – fără bun-simţ – povesteşte orice. Îl cred tare ca fierul. Îmi pierd discernământul. Mă supun orbeşte unor credinţe pe care nu le pun la îndoială. Devin un robot programat şi controlat de Egoliat.

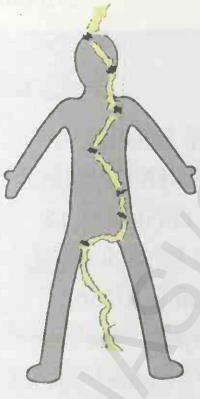

Fiinţa umană este vibraţie. Există o circulaţie de energie care o leagă la sursa creatoare aflată pretutindeni în ea şi în Univers. Energia se deplasează în corp urmând un circuit.

Circulaţia sa este intensă şi fluidă atunci când persoana este centrată; limitată şi blocată atunci când persoana este descentrată...

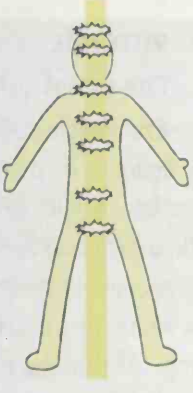

Persoană descentrată

Persoană centrată

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Când Egoliatul meu mă descentrează, mă scoate din prezent. Atunci, „trăiesc" fie în trecut, fie în viitor. În ambele cazuri, sunt copleşită de sicriele suferinţei.

TRECUTUL

Este **sicriul suferinţei** pe care îl trag după mine.

În interior, am strâns şase poveri mari:

REMUŞCĂRI cu privire la ceea ce am făcut. REGRETE cu privire la ceea ce nu am făcut. RESENTIMENTE cu privire la ceea ce mi-au făcut şi/sau nu mi-au făcut alţii. RUŞINE faţă de mine. URĂ faţă de alţii. RĂZBUNARE pe mine sau prin mine.

În acest sicriu, am ascuns amintiri, fotografii, poveşti, cântece, locuri, evenimente care trezesc întotdeauna nostalgia, tristeţea şi suferinţa. El este plin cu credinţe prăfuite şi cu toate instrumentele de supravieţuire ale lui Egoliat. Conţinutul sicriului îmi aparţine în parte: l-am colecţionat în timpul acestei vieţi, mai ales în copilăria mea. Însă majoritatea dintre ele provin de la alţii: părinţii mei, familia mea, specia mea, patria mea precum şi din memoria colectivă a umanităţii. Toate conflictele nerezolvate se regăsesc de la o generaţie la alta, de la o specie la alta, de la un secol la altul. Acest sicriu este foarte greu de tras. Nu mă mir că nu avansez, ci mă uzez şi mor.

VIITORUL

Este **sicriul suferinţei** pe care îl proiectez în faţa mea.

Este imaginar. Pornind de la trecutul meu suferind, creez viitorul meu suferind. Îmi apare ca un perete de netrecut care mă împiedică să avansez: peretele FRICII care paralizează. Frica de a pierde ceea ce am sau frica de a nu avea ceea ce îmi doresc. Iar ultima frică este cea care le conţine pe toate, este frica de moarte. Ca să supravieţuiesc, mă angajez să-mi controlez viitorul pentru ca el să nu devină foarte suferind. Mă inspir din amintirile trecute pentru a le preveni - pe cele rele, sau pentru a le repeta – pe cele bune. Mă protejez cu ajutorul legilor şi îmi asigur securitatea apelând la asigurări. Sacrific momentul prezent pentru a-mi îndulci momentul viitor. În ciuda acestui fapt, viitorul îmi joacă feste. Hazardul intervine şi îmi strică programul stabilit, ceea ce îmi produce şi mai multă frică. Oricum, nu pot scăpa: îmbătrânesc, sufăr şi mor. În aşteptare, îmi vând sufletul pentru a obţine timp.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Elixirul Prezentului

Elixirul prezentului este antidotul punciului lui Egoliat. Readuce în prezent – singura realitate – şi restabileşte circulaţia fluidă de energie. Pune capăt «călătoriei în afara prezentului», în trecut şi/sau viitor. Mă eliberează de sicriul suferinţei. Îmi permite să mă redresez, să-mi îndrept coloana vertebrală şi să avansez.

În practică, inspir adânc. Inspiraţia mea porneşte din centrul Pământului şi urcă drept pe linie verticală, traversându-mi corpul, spre soare. Expiraţia mea porneşte de la soare şi coboară drept pe linie verticală, traversându-mi corpul, spre centrul Pământului.

Iată, circulaţia mea este restabilită. Revin apoi şi mă instalez în inima mea, acolo unde se află centrul meu decizional. *Redevin stăpâna mea.*

PREZENTUL

Sicriul suferinţei nu există în momentul prezent. Cel de ieri a trecut iar cel de mâine nu a sosit încă. Prezentul este singura realitate. El este divin. Este centrat asupra inimii. Este perfect drept şi nu priveşte nici înapoi şi nici înainte.[18]

A rămâne în momentul prezent este o chestiune de voinţă şi relevă o decizie, aceea de a trăi cu orice preţ. Ea este cea care mă readuce în prezent de fiecare dată când mă îndepărtez. De îndată ce mă pierd, simt acest lucru şi mă recentrez. Repet decizia mea de a trăi, dau mână liberă sufletului meu şi îi spun din nou divinităţii mele interioare: „Diezeea, facă-se voia ta!" Redau trecutul morţilor şi îmi recuperez creativitatea cu privire la viitor. Va fi ceea ce voi face. Nu este tocmai acesta motivul pentru care am venit pe acest Pământ?...

DE EXEMPLU

Am un accident de maşină. Maşina este deteriorată iar eu, rănită. Egoliat pune stăpânire pe mine şi mă aruncă în cea mai completă stare de confuzie. Strig, plâng, tremur, vorbesc aiurea. Prin faţa mea defilează imagini din trecut: amintiri legate de accidentul prietenului meu care a rămas infirm; din viitor: poate îmi voi pierde locul de muncă; cât mă va costa reparaţia maşinii etc... Mă compătimesc şi sufăr din cauza destinului meu. STOP! Beau din elixirul prezentului şi mă recentrez. Revin la momentul prezent. Sunt în viaţă. Trăiesc clipa o singură dată. Fiecare clipă este perfectă. Ies din această situaţie dramatică şi îmi amintesc că sunt Diezeea, creatoarea acestui accident, din iubire pentru mine. Îl binecuvântez şi îmi mulţumesc. Mă simt rău, însă nu mai sufăr.

DUREREA ESTE INEVITABILĂ, SUFERINŢA ESTE FACULTATIVĂ.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

A trăi precum Diezeea

Sunt Diezeea şi mă comport precum Diezeea. Creez în mod continuu, conform planului meu divin, tot ceea ce mi se întâmplă, tot ceea ce mi se va întâmpla, tot ceea ce mi s-a întâmplat. Din iubire pentru mine, mi-am permis să creez infernul separării creator-creatură. O experienţă bogată care m-a ajutat să mă transform în Diezeea, creatoare de paradis pe Pământ.

Să trăiesc precum Diezeea, reprezintă o provocare nelimitată. Mă angajez să fac totul exact invers decât am făcut până acum de milenii. TOT ceea ce am construit nu este altceva decât un castel de cărţi care se va prăbuşi odată cu suflul adevărului care urcă[3]. Practic, este vorba despre divinitatea mea cotidiană. Câteodată uit, câteodată mă împiedic, însă întotdeauna continui. După ce m-am confruntat cu ridicolul fricii, mă apuc de deprogramare. Aceasta necesită o vigilenţă sporită în fiecare moment. Jocul este amuzant şi merită efortul.

GÂNDESC PRECUM DIEZEEA

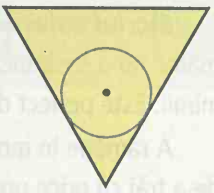

Gândurile mele sunt oglinda nivelului meu de conştienţă. Sunt create după chipul şi asemănarea mea. Mă consider divină, creez paradisul; mă consider om, creez infernul. Decizia mea de a îmi recunoaşte divinitatea mea interioară, mi-a transformat viaţa.

• A afectat mai ales noţiunea mea cu privire la timp: sunt veşnică. Nu voi muri la vârsta de 80 de ani precum am fost programată. Conform statisticilor, mi-au mai rămas 20 de ani de declin pentru a îndeplini tot ceea ce mi-am propus să fac înainte de a muri. Ei bine! Este fals. Uf! Stopez cursa mea mortală contra cronometru. Voi rămâne pe acest Pământ atâta timp cât voi dori. Nu mă mai grăbesc. Nu mai alerg. Nu mai fac zece activităţi într-o zi. Nu mai accept momente limită. Fac numai ceea ce îmi spune inima să fac în momentul prezent. La începutul anului 2000, le-am urat prietenilor mei un bun mileniu şi le-am dat întâlnire în anul 3000. Cei care cred, vor fi acolo. Vei fi şi tu?

• A schimbat noţiunea mea cu privire la sănătate: sunt într-o stare perfectă de sănătate. Mă îmbolnăvesc numai atunci când uit cine sunt. Accept boala şi sunetul său de alarmă. O binecuvântez. Îmi mulţumesc pentru cadou şi îmi reamintesc că numai divinitatea mea interioară mă poate vindeca. Nu-mi este frică. Îi dau mână liberă. Dintr-o asemenea perspectivă, medicina îşi pierde întreaga sa raţiune de a fi.

• A schimbat noţiunea mea cu privire la autoritate: sunt suverană. Sunt propria mea autoritate supremă. Singură decid şi mă administrez. Înţeleg de ce suveranitatea ţărilor, statelor, provinciilor, oraşelor, regiunilor, satelor, comunităţilor, familiilor... nu funcţionează. Numai persoana este suverană, pentru că este divină. Suveranitatea este un nivel de conştienţă divină indiviză şi nelimitată, în timp ce ţările... sunt diviziuni limitate inconştiente. Dintr-o asemenea perspectivă, politica îşi pierde întreaga sa raţiune de a fi.

EDITURA LIBERTY LIBRARY

• A schimbat de asemenea noţiunea mea de responsabilitate: eu sunt creatoare. Creez şi sunt pe deplin responsabilă de tot ceea ce mi se întâmplă, mi s-a întâmplat sau mi se va întâmpla. Nu mai judec, nu mai condamn, nu mai învinovăţesc, nu mai hărţuiesc, nu mai iert. Dintr-o asemenea perspectivă orice sistem, fie legal, judiciar, poliţienesc, militar, carceral îşi pierde raţiunea sa de a fi. Singura injustiţie care există, este aceea de a nu-mi asculta divinitatea mea interioară. Singura nesupunere care există, este aceea de a nu mă supune ei.

VORBESC PRECUM DIEZEEA

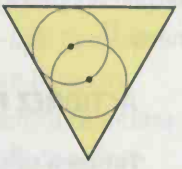

Spun ceea ce gândesc. Nu păstrez tăcerea, şi cu atât mai puţin secretele. Cuvintele mele exprimă exact ceea ce gândesc. În caz contrar, mint. Dacă tac, atunci când nu sunt de acord, mint. *„Cine nu vorbeşte consimte"*. De fiecare dată, încerc să-mi rectific cuvintele imediat. Fiindcă mă mint pe mine. Şi invers, **gândesc ceea ce spun**. Mă ascult vorbind şi aflu multe cu privire la gândirea mea. Expresii precum *„Eu nu mai pot"*, *„Nu sunt capabilă"*, *„Este imposibil"*, *„Este de necrezut"* neagă atotputernicia mea divină. *„Trebuie"*, *„Musai"*, *„Asta nu se face"*, *„Asta nu se spune"* resping libertatea mea divină. *„Da, daar"* sau „Aş vrea" traduc indecizia mea. *„Este infernal"*, *„Este îngrozitor"*, *„Este dezgustător"* ilustrează ceea ce gândesc cu privire la propria mea creaţie. *„A avea dreptate sau a greşi"*, *„binele şi răul"*, *„bunii şi răii"*, *„A face bine şi a face rău"* trădează dualitatea mea interioară. *„Garanţia pe viaţă"* (pentru 30 de ani) neagă perpetuitatea mea. *„Pentru mai multă justiţie socială"*, *„pentru o lume mai bună"* dezvăluie compromisul meu...

DE EXEMPLU

Am întrebat un vânzător de şeminee care este durata de viaţă a şemineelor pe care le vinde. „Nu vă faceţi griji, au garanţie pe viaţă", mi-a spus el. Atunci l-am întrebat ce înseamnă pentru el, garanţie pe viaţă. Mi-a răspuns: „Treizeci de ani. Este o perioadă de timp în care pot muri de câteva ori.". „Eu, nu", i-am răspuns; „Eu voi trăi 1000 de ani. Mai poate fi vorba efectiv de garanţie pe viaţă?"...

• **Statutul social** îmi oferă adesea ocazia să-mi rectific tirul. Cine sunt eu? – Mamă, medic, scriitoare, conferenţiar, consultant, femeie, bunică, pictoriţă?... Câte funcţii, atâtea personaje. Şi mai presus de toate pensionară. Ce nume le este dat persoanelor excluse, celor care nu îndeplinesc o funcţie rentabilă pentru societatea organizată? Nu le mai rămâne decât să moară şi să-şi pregătească funeraliile... Nu. Eu nu sunt nimic din toate astea. *Eu sunt o entitate divină*, E.D. Şi reajut o altă E.D., *în devenire*, să evite falsa reprezentare!... Restul nu reprezintă altceva decât ocupaţii, funcţii, roluri, personaje; vehicule în care mă deplasez pe Pământ. A mă identifica cu o funcţie, înseamnă a spune că „eu sunt un Ford" sau un Peugeot sau un Cadillac sau un Mercedes blindat pentru personajele importante. Nu mă surprinde faptul că maşina are un asemenea statut social. Ei bine! Eu nu sunt o maşină. Eu sunt Diezeea, la volanul unei maşini.

• Autorităţile au dezvoltat un **jargon tehnocratic** în domeniul bolii, de exemplu. Astfel, în Quebec, bolnavul se numeşte «beneficiar». Aceştia nu mai sunt fiinţe umane, ci categorii şi boli care se tratează. Sunt maşini fără şofer, corpuri fără suflet, roboţi. Este vorba despre ştiinţa dezumanizării, precum şi despre dezumanizarea ştiinţei. Eu văd divinitatea în fiecare şi nu utilizez jargonul.

• Eu sunt **indivi-dualã** şi nu mă confund cu o turmă. În grup, nu vorbesc decât în numele meu. Vorbesc cu «eu» şi îmi asum ceea ce simt. Nu spun *„Este cald în sală. Ar trebui să deschidă cineva fereastra"* ci *„Îmi este cald şi vreau să deschid fereastra"*. Îmi exprim responsabilitatea pentru ceea ce îmi aparţine şi permit celorlalţi să-şi manifesteze propriile lor nevoi.[17]

ACŢIONEZ PRECUM DIEZEEA

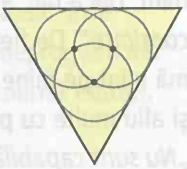

Fac ceea ce spun. O expresie engleză spune: *„Walk your talk"* (Fă ceea ce spui). Acţiunea fertilizează gândurile şi cuvintele. Fără acţiune, ele rămân sterile. Ea le fixează în materie şi le permite să încolţească, să înmugurească şi să înflorească. Acţiunea depinde de decizia care tranşează între da şi nu. Cea mai mare dihotomie se află între cuvânt şi acţiune. Spun ceva şi fac altceva. Doresc pace dar finanţez războiul. Vreau sănătate dar stabilesc un sistem al bolii. Vreau justiţie pentru toţi dar accept dobânda asupra banilor. Spun că îmi iubesc copiii dar fac din ei maşini ascultătoare. Devin conştientă de această dihotomie existentă în mine şi îmi vindec numeroasele frici care o susţin.

• **Rămân centrată în momentul prezent.** Mi se întâmplă uneori să ridic tonul vocii pentru a mi se da dreptate. Să dau o explicaţie cuiva care nu vrea să mă asculte. Să încerc să conving. Să flatez sau să critic pe cineva. Să mă protejez de cineva. Să fiu rănită de cuvinte. Să fiu furioasă, tristă, obosită, fără chef etc... Resimt rapid aceste stări şi spun STOP! Beau din elixirul prezentului şi mă centrez. După care, reiau conversaţia. Acest exerciţiu este uşor şi rapid. Îl fac de mai multe ori pe zi. Apoi mă întreb „De ce îmi este frică?"

• **Mă eliberez de trecut.** Mă detaşez. Îmi dezleg lanţurile. Închei ceea ce trebuie încheiat. Închid cercul. Pun capăt relaţiilor care nu-şi mai au locul. Fac curăţenie şi vând lucrurile de care nu mai am nevoie. Arunc fotografiile şi amintirile. Încetez să vorbesc despre copilăria mea, despre eşecurile şi reuşitele mele. Vorbesc despre prezent. Mă vindec de rănile mele familiale. Las urmaşilor ceea ce este al lor. Le dau patrimoniul lor psihic şi cultural. Pun sub semnul întrebării toate credinţele mele. Uit aniversările, reţetele, sărbătorile, politeţea, ortografia, rugăciunile. Uit tot, cu excepţia esenţialului: cine sunt eu.

• **Mă eliberez de viitor.** Îi dau drumul. Opresc orice control cu privire la mine, la familia mea, la munca mea. Îmi retrag fondurile depuse pentru pensie şi decid să trăiesc. Fac numai ceea ce îmi doresc să fac. Îmi reduc orele de muncă şi îmi ajustez modul de viaţă ca atare. Nu-mi mai fac griji pentru alţii şi nici pentru copiii mei. Ca şi mine, ei sunt creatorii vieţii lor. Nu mai aştept pe nimeni şi nu aştept nimic de la nimeni. Las sicriul suferinţei şi învăţ să mă iubesc. Adio suferinţă, trăiască viaţa!

Desăvârşirea

De ce mă transform? - **Pentru a mă desăvârşi.**

Iată ultimul obiectiv în ceea ce priveşte demersul şi prezenţa mea pe Pământ. De fiecare dată când îmi vindec o frică, o credinţă, o emoţie, transform umbra în lumină. Ridic starea vibratorie a materiei. Lumina mea străluceşte un pic mai tare. Iubirea invadează un pic mai mult frica. Cu cât lumina mea străluceşte mai tare, cu atât umbra mea dispare, până când voi deveni lumină în întregime!

DE EXEMPLU

Să ne imaginăm două camere aflate una lângă alta, separate printr-o uşă. Camera A este umbrită iar camera B este luminoasă. Acum, deschidem uşa care le separă. Cine invadează pe cine? – Lumina invadează umbra. Umbra dispare pentru că umbra nu există. Este absenţa luminii. Cu cât se intensifică lumina în camera B, cu atât se luminează camera A, apropiindu-se de intensitatea luminoasă existentă în camera B. Însufleţesc materia.

Ceea ce realizez în mine se manifestă asupra întregii planete. Cu cât mă desăvârşesc, cu atât îmi ridic starea vibratorie. Cu cât îmi ridic starea vibratorie, cu atât ridic starea vibratorie a planetei. PENTRU CĂ IUBIREA ESTE CONTAGIOASĂ!

Înaintea desăvârşirii: dualitate

Desăvârşirea: unitate

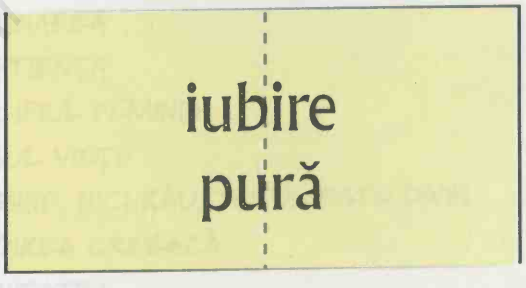

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

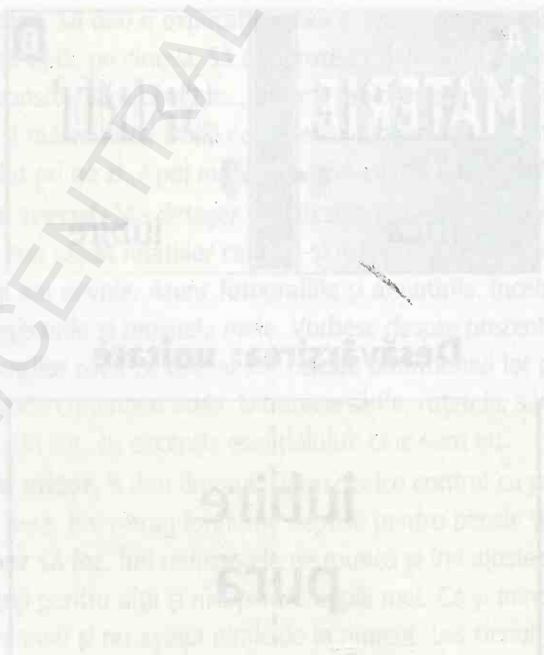

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CHEILE PARADISULUI

Şcoala vieţii

ŞCOALA VIEŢII 74
ÎNCARNAREA 76
CONŞTIENŢA 80
PRINCIPIUL FEMININ 89
SENSUL VIEŢII 107
NICI BINE, NICI RĂU, TOTUL ESTE DIVIN 112
GÂNDIREA CREEAZĂ 119
UMANITATEA 134

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ŞCOALA VIEŢII

Natura este condusă de legi interioare, înnăscute, legile divine.
Cheile care guvernează tot ceea ce există.

Aceste chei sunt perfecte şi atotputernice.
Aliniate cu spiritul, deschid porţile paradisului.
Aliniate cu materia, deschid porţile infernului.

Acest capitol este didactic şi poate părea dificil.
Dacă îţi dă impresia că te afli la şcoală,
Aşa este: este vorba despre şcoala VIEŢII.

Cursul este intens şi te poate deruta.
Te poţi întreba, la ce îţi va servi ceea ce vei afla.
Cursul este crud, fără tertipuri şi fără ambalaj.
Poţi avea nevoie de pauze pentru a-l digera.

Dacă chiuleşti de la şcoală, bine.
Dacă sari această etapă pentru a trece la următoarea, bine.
Dacă pleci pentru a reveni într-o zi, este la fel de bine.

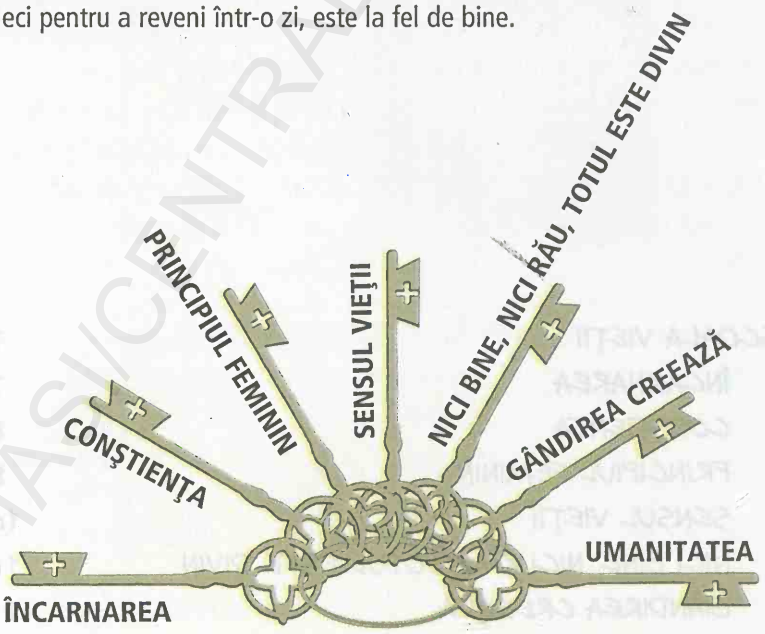

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cele şapte cheí ale paradísului

1. ÎNCARNAREA

Este actul prin care spiritul devine corp. Se realizează după regulile geometriei sacre care se află la baza creaţiei. De decizia conştientă de a se încarna depinde angajamentul persoanei în viaţă.

2. CONŞTIENŢA

Este starea de trezire la realitate. La lumea reală a invizibilului. Nivelul său determină modul în care persoana percepe lucrurile. Precum un lift. Este simplu şi uşor. Pentru a urca, este suficientă apăsarea unui buton.

3. PRINCIPIUL FEMININ

Este unul dintre cei doi poli specifici personajului androgin. Prioritatea sa asigură divinizarea materiei şi miracolele. Este cheia atotputerniciei persoanei suverane. Eliberează spiritul din închisoarea sa secretă. Conduce la unitate, la pace, la belşug, la infinit. Deschide poarta paradisului pe Pământ.

4. SENSUL VIEŢII

Este direcţia în care evoluează viaţa. Determină bunul-simţ care asigură ordinea.

Conduce la dezvoltare, bucurie şi fericire

5. NICI BINE, NICI RĂU, TOTUL ESTE DIVIN

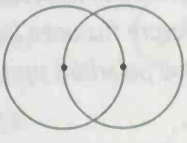

Este vorba despre denunţarea dualităţii care împarte umanitatea. Îl repune pe Lucifer pe locul adecvat lui. Transformă respingerea şi ura în acceptare şi iubire.

6. GÂNDIREA CREEAZĂ

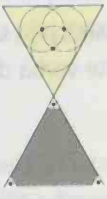

Este etapa crucială a creaţiei. O chestiune de voinţă. Manipularea mentală poate înstrăina voinţa fiinţei umane, instituind astfel infernul pe Pământ. Alinierea sa cu divinul permite paradisul pe Pământ.

7. UMANITATEA

Este oglinda exterioară care dezvoltă interiorul indivizilor. Istoria sa urmează cursul evoluţiei. Ea are un sens. Se îndreaptă spre conştienţa divină.

ÎNCARNAREA

Venirea mea pe Pământ se numeşte încarnare. Diezeea creează un corp pentru a trăi în materie. Ea se încarnează. Diezeea, energie creatoare, este tot. Pentru a se încarna, îşi diminuează starea vibratorie:

- un pic... şi naşte sufletul;
- un pic mai mult... şi naşte corpurile invizibile;
- un pic şi mai mult... şi naşte corpul fizic.

Creaţia[19]

Este procesul prin care spiritul dă existenţă materiei. Nu există decât un singur spirit care creează TOT (ÎNTREG) Universul. Înaintea creaţiei a fost spiritul. Spiritul creator este veşnic. A existat şi va exista întotdeauna. Nu are nici început şi nici sfârşit.

Spiritul creează pornind de la nimic.
El începe să se mişte dincolo de vid.
Şi creează o sferă.

Apoi creează o a doua sferă, după chipul şi asemănarea sa.
De fapt, creaţia începe cu două sfere identice.
Suprapuse parţial una peste cealaltă, astfel încât marginea unui cerc trece exact prin centrul celuilalt cerc. Suprafaţa comună în formă de migdală creată prin întrepătrunderea celor două cercuri se numeşte **vesica piscis**. Este vorba despre uterul creaţiei.

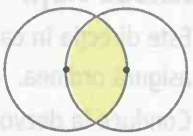

Cele două cercuri identice ale creaţiei reprezintă principiul feminin (yin) şi principiul masculin (yang), cele două polarităţi ale Diezeei. Este vorba despre fuziunea lor care constituie structura de bază a creaţiei. Cele două polarităţi sunt indivize: dualitatea devine indivi-dualitate.

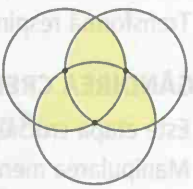

Creaţia continuă, în mod automat, printr-o a treia sferă a cărei margine trece exact prin centrul suprafeţei comune create de primele două cercuri. Este vorba despre trinitatea care asigură pacea.

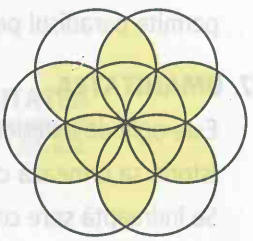

Creaţia urmează o mişcare de rotaţie care se realizează întotdeauna din interior spre exterior, în sensul acelor unui ceasornic. Repetată la nesfârşit, conduce la infinit.

BCU IASI © PATRIMONIU UNIVERSITY LIBRARY

Diezeea pleacă în călătorie

Diezeea decide să călătorească pe Pământ. Pentru a face această călătorie apelează la conducătorul său dintotdeauna, sufletul. Acesta din urmă a memorat toate experienţele trecute şi cunoaşte destinaţia ultimă. Îşi imaginează călătoria şi se pregăteşte să o efectueze.

Pentru a călători în materie, sufletul creează părinţii care îi furnizează embrionul necesar pentru traseul său. După ce-i găseşte, îşi ocupă locul în vehicul. Este momentul în care se naşte individul, fiinţa divină încarnată, cuplul suflet-corp. Diezeea s-a transformat într-un suflet (spiritual) şi într-un corp (material). Este în acelaşi timp şi maşină şi pasager.

În acel moment începe călătoria. **Sufletul** cunoaşte traseul, conducându-şi vehiculul fără să greşească pe cel mai bun drum; chiar dacă uneori, aparenţele te fac să crezi invers. Deoarece corpul uman este un vehicul special, el poate alege. Este liber să accepte sau să refuze ordinele sufletului. Dacă spune da, în cuplul corp-suflet este armonie. Dacă spune nu, este dezacord, neînţelegere. În acest caz, vehiculul său se dovedeşte necorespunzător: se loveşte, se arde, se uzează şi se prăbuşeşte.

Aici se termină călătoria Diezeei, din lipsă de vehicul. Sufletul abandonează corpul. Pleacă împreună cu hărţile şi cu planul său. A făcut totuşi un anumit drum, îmbogăţindu-se cu noi experienţe. Într-o zi, el va înfăptui nemurirea vehiculului său!

Indivi-dualitatea

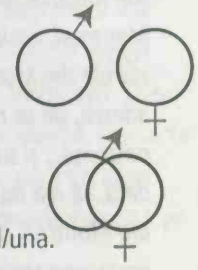

Indivi-dualitatea este nivelul de conştienţă al persoanei divine.

«Dualitatea» se referă la cele două principii ale fiinţei umane: sufletul şi corpul, numite de asemenea yin şi yang, feminin şi masculin, spirit şi materie, a fi şi a avea, creatoare şi creaţie.

«Indivi» se referă la caracterul indivizibil al celor două principii. Sufletul şi corpul sunt create dintr-o singură şi aceeaşi natură. Sunt unul/una.

Sarcina şi naşterea

Pe măsură ce avansează sarcina, bebeluşul devine tot mai conştient de infernul în care se află. El uită de faptul că materia nu este altceva decât o iluzie iar călătoria sa, un simplu joc. Drept urmare, începe să-i fie frică. Uneori, decide să întrerupă călătoria: avort spontan. Alteori, decide să facă stânga-mprejur: îşi schimbă poziţia. Uneori avansează cu piciorul pe frână: se naşte cu cordonul ombilical răsucit în jurul gâtului şi/sau nu mai respiră – copil vânăt – la naştere. Uneori, dimpotrivă, se precipită să iasă: este prematur.[80]

«A fi sau a nu fi» încarnată

Nu sunt surprinsă când constat în timpul atelierelor mele, o frecvenţă foarte ridicată a neîncarnării în rândul celor care participă. Cel puţin o persoană din două, nu se poate integra din plin în viaţa sa cotidiană. Nu poate lua decizii. Nu se implică nici în relaţiile intime şi nici în proiecte. Nu face rădăcini. Ea pluteşte, mirându-se apoi că nu-i reuşeşte nimic. Este vorba despre manifestarea exterioară a neîncarnării.

Neîncarnarea se prezintă sub trei forme:

1. REFUZUL ÎNCARNĂRII. „Nu am cerut să vin aici... Părinţii mei trebuiau să mă lase acolo unde eram... Le cer mereu acest lucru... Am fost paraşutată pe această planetă fără consimţământul meu..." Persoana se află în dezacord cu existenţa sa umană, cu prezenţa sa pe Pământ. Se împotriveşte deciziei sufletului său de a se încarna şi de a veni pe Pământ. Se află în război cu Diezeea. Suferă, pentru că este extrem de dureros să reziste divinităţii sale interioare. Refuzul total al încarnării permite autismul.

Copilul nu vrea să părăsească pântecele mamei sale, se retrage în sine şi respinge orice fel de comunicare cu alţi oameni.[81]

2. ÎNCARNAREA INCOMPLETĂ. Este mai dificil de bănuit decât prima. „Niciodată nu sunt aici... Mi-am petrecut tinereţea visând... Ies uşor adeseori din corpul meu... Îmi petrec mai mult timp pe Lună decât pe Pământ..." În acest caz, persoana nu devine conştientă de refuzul încarnării decât atunci când este întrebată „Eşti încarnată?" Este şi aici şi altundeva. Nu şi-a luat angajamentul ferm de a se încarna. Nu a rupt legăturile sale cu lumea de unde a venit. **Poarta de intrare a rămas întredeschisă.** Acest fapt îi permite să evadeze adesea, uneori chiar sub forma unei boli mintale, pentru a evita confruntarea unei situaţii neplăcute.

DE EXEMPLU

Am locuit la Montreal, după care m-am mutat în Quebec. Totuşi mi-am păstrat locuinţa din Montreal, acolo păstrez haine. Păstrez un contact limitat cu prietenii mei din Montreal, citesc ziarele din Montreal, îmi petrec adesea sfârşitul de săptămână în Montreal. Şi mă întreb adesea, de ce nu îmi place în Quebec? De ce nu funcţionează nimic? Îmi condamn părinţii, patronul... şi sufăr. Până în ziua în care DECID SĂ TRĂIESC. Aleg, fiind conştientă de această dată, să mă mut în Quebec. Îmi abandonez definitiv apartamentul, prietenii, trecutul meu din Montreal şi mă instalez în Quebec. Mă dedic în întregime noii mele ocupaţii; mă implic în noua mea societate.

3. ÎNCARNAREA TRUNCHIATĂ. Foarte asemănătoare cu precedenta, exceptând cazul în care persoana nu se teme de încarnare, pentru că ştie că moartea fizică îi poate pune capăt rapid. Rămâne ataşată de această soluţie posibilă în faţa dificultăţii existenţiale. Persoana ştie că îşi poate pune capăt zilelor sale, fie printr-o sinucidere, fie printr-o boală sau printr-un accident brutal. Este vorba despre ruperea angajamentului de încarnare. **Poarta de ieşire rămâne întredeschisă** în cazul în care existenţa sa pe această planetă ar deveni prea dificil de suportat. Aici, regăsim boala Alzheimer: persoana «uită» că este încarnată.

Pentru a **trăi cu orice preţ**, trebuie mai întâi să refac alegerea mea cu privire la încarnare. Astăzi reiau, în mod conştient, decizia pe care am luat-o în momentul încarnării mele... şi pe care am uitat-o.

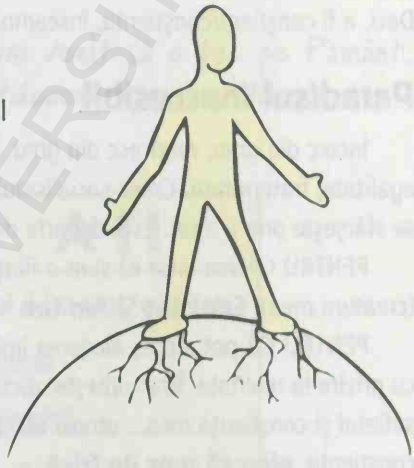

ALEGEREA CONŞTIENTĂ A ÎNCARNĂRII PERMITE ANCORAREA

M-am crezut bine încarnată până în ziua în care am devenit conştientă că nu eram decât parţial. Cochetez cu moartea de foarte mult timp. De-a lungul anilor, mi-am condus maşina într-un mod periculos: viteză excesivă, vehiculul fiind într-o stare deplorabilă, somnolenţă la volan... Când suferinţa mea a devenit foarte mare, am fost tentată să-mi pun capăt zilelor. Păstram întotdeauna posibilitatea de a-mi putea plăti un mic cancer rapid în cazul în care viaţa (supravieţuirea) pe această lume ar fi devenit intolerabilă.

Când am devenit conştientă de neîncarnarea mea, m-am confruntat cu propriul meu discurs referitor la nemurire. Nu pot spune că sunt nemuritoare atâta timp cât păstrez poarta de ieşire deschisă morţii. Fă ceea ce spui, îmi spune conştienţa. Aleg deci, în acest moment, să trăiesc veşnic. Şi decid să închid pentru totdeauna mica mea ieşire de urgenţă. Îmi reînnoiesc angajamentul cu privire la încarnare. Realeg viaţa cu orice preţ. Rămân pe acest Pământ, orice s-ar întâmpla!

BCU ASCENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CONŞTIENŢA

- Conştienţa este starea de trezire cu privire la lumea invizibilă a realităţii.
- Inconştienţa este starea de somnolenţă cu privire la lumea invizibilă a realităţii.

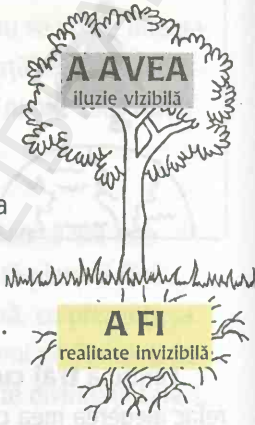

Pot fi în acelaşi timp adormită sau fără cunoştinţă (comă) şi conştientă.
Pot fi în acelaşi timp trează din punct de vedere fizic şi inconştientă în ceea ce priveşte realitatea.
Conştienţa este starea de trezire la realitate.
Ori, numai realitatea, este lumea existenţei, lumea lui „a fi", a invizibilului.
Deci, a fi conştient/conştientă, înseamnă a fi treaz/trează la invizibil.

Paradisul inaccesibil

Încerc din greu, muncesc din greu. Îmi ameliorez condiţiile de viaţă. Lupt pentru libertate, egalitate, fraternitate. Creez socialismul pentru toţi. Se trăieşte mai mult... însă de fiecare dată se sfârşeşte prin a muri. Este departe de a fi paradisul pe Pământ. DE CE?

PENTRU CĂ am uitat că sunt o fiinţă divină (creatoare) încarnată în carnea mea divină (creatura mea). **Sunt tot** ŞI **Am tot**.

PENTRU CĂ pot alege, alegerea îmi aparţine. Nivelul meu de conştienţă mă informează cu privire la realitate. Îmi vorbeşte, dictându-mi comportamentul pentru a acţiona după sufletul şi conştienţa mea... atunci când **aleg să trăiesc în iubire**. Atunci când nu-mi ascult conştienţa, **aleg să mor de frică.**

PENTRU CĂ, pe Pământ, depind de două lumi: **Sunt** un suflet invizibil şi **Am** un corp vizibil iar pentru a călători, am nevoie de amândouă.

Dacă renunţ la „a avea", la materie, devin un ÎNGER fără corp, un şofer fără vehicul.

Ori, nu sunt nici înger, nici robot. Şi într-un caz şi în celălalt, călătoria mea terestră este infernală. Numai realizarea fiinţei mele şi fuziunea sa cu „a avea" mă conduc la paradis.

Dacă renunţ la „a fi", la spiritual, devin un ROBOT fără suflet, un vehicul fără şofer.

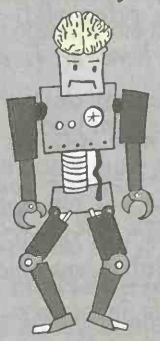

Navighez în două lumi

• **LUMEA LUI „A FI”,** spirituală, interioară, ascunsă, INVIZIBILĂ.
Lumea realităţii. Singura lume **adevărată, autentică, originală.**
Lumea momentului PREZENT: se derulează aici şi acum.
Lumea care este percepută prin cel de-**al şaselea simţ: conştienţa.**

Această lume este guvernată de către SUFLET, pilotul cosmic. El locuieşte în inimă.
Conform planului meu divin, sufletul poartă în el itinerariul, călătoria pe Pământ.
Controlează din interior. Propune programul VIEŢII.

Iată călătoria NORMALĂ pe care am venit să o fac pe Pământ. Daaar... lucrurile nu se întâmplă întotdeauna aşa cum doresc.

A AVEA	ALEGEREA	A FI
- 5 simţuri fizice	DECIZIE	- al 6-lea simţ, conştienţa
- raţiune		- inimă
- vizibil		- invizibil
- ego		- suflet
ILUZIE		REALITATE

• **LUMEA LUI „A AVEA”,** materială, exterioară, aparentă, VIZIBILĂ.
Lumea iluziei. O lume **falsă, virtuală, artificială.**
Lumea din TRECUT&VIITOR: ataşamentul faţă de ieri, proiecţia zilei de mâine.
Lumea care este cunoscută prin **cele cinci simţuri** ale corpului fizic.
Această lume este guvernată de EGOLIAT, pilotul automatic. El locuieşte în raţiune.
Egoliat poartă în el memoria, colectivă şi familială, încurcă conştienţa, falsifică informaţia adevărată şi programează viitorul.
El controlează din exterior. Impune programul MORŢII.

Iată călătoria ANORMALĂ pe care nu am venit să o fac pe Pământ. Daaar... pe care o fac.

Mă supun la două programe

CORPUL MEU ESTE UN BIOCALCULATOR. Execută orbeşte şi fără cusur ordinele pe care le primeşte. Care sunt ele? Totul depinde de programul – de discheta – pe care-l introduc. Pot alege între:

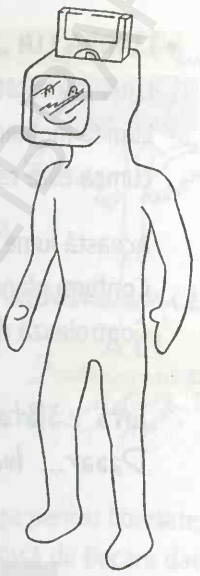

1. Programul de VIAŢĂ cu care se încarnează sufletul:

J.R.Î.T. = a juca, a râde, a întineri, a trăi veşnic.

2. Programul de MOARTE cu care funcţionează corpul:

M.S.Î.M. = a munci, a suferi, a îmbătrâni, a muri.

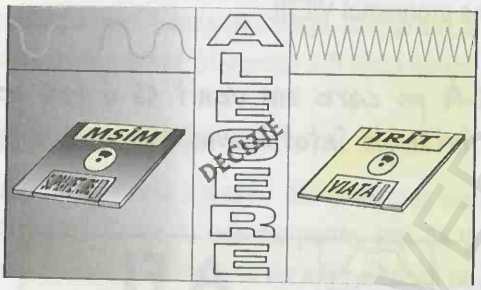

De fiecare dată, eu sunt cea care aleg discheta care urmează să fie introdusă în biocalculator. Am venit pe Pământ şi funcţionez adesea cu discheta morţii hrănită de frică. O am de la strămoşii mei. De asemenea, am achiziţionat «reflexe condiţionate» precum cele descrise de Pavlov. Reacţionez la situaţii fie precum în trecut, fie în mod contrar: pentru a le face pe plac părinţilor mei sau pentru a le displăcea, pentru a interpreta rolul de mamă sau pentru a nu-l interpreta, pentru a atrage compasiunea sau pentru a nu o atrage... întotdeauna în reacţie. De fiecare dată când devin conştientă şi aleg să mă comport din iubire pentru mine, trebuie mai întâi să retrag discheta MORŢII înainte de a introduce discheta VIEŢII.

Uneori denumesc discheta mea SUPRAVIEŢUIRE. Aşa cred că voi scăpa de moarte. Mă amăgesc! Supravieţuirea nu este altceva decât o moarte lentă; oricum tot despre moarte este vorba. A supravieţui, înseamnă a respinge moartea, însă nu a o elimina.

A supravieţui vreme îndelungată, înseamnă a muri puţin câte puţin.

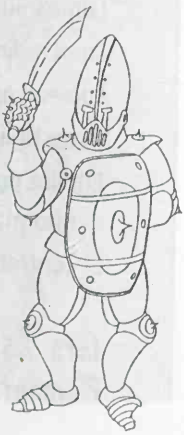

De milenii de ani, muncesc din greu la ameliorarea programului meu de SUPRAVIEŢUIRE. Îmi măresc Egoliatul, înmulţesc instrumentele de supravieţuire: securitate, protecţie, prevenţie, garanţii... Învăţ să urc pe scara socială, îmi ameliorez educaţia, cunoştinţele, reuşitele, fericirea... pentru a supravieţui mai bine şi mai mult timp.

Egoliatul meu se poartă bine. Este bine echipat pentru a face faţă fricii. A devenit atât de mare încât mă împiedică să avansez.

Pentru A TRĂI, trebuie să mă debarasez, să demolez tot ceea ce am construit de secole!

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ascult două radiouri

Informaţia îmi parvine din două surse diferite, de la două radiouri.

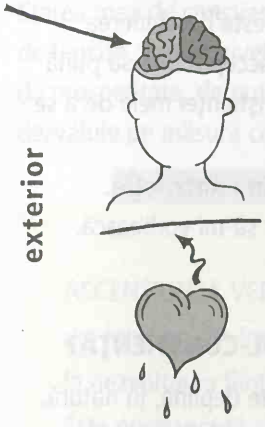

- Radioul exterior, din CAP (RAŢIUNE), îmi dictează drumul spre moarte. Este vorba despre emoţia-confuzie şi mentalul-fals care mă dezinformează. Este guvernat de Egoliat. Se hrăneşte cu frică.
- Radioul interior, din INIMĂ, îmi dictează drumul spre viaţă. Este vorba despre nivelul meu de conştienţă, este cel care mă informează.
  Este guvernat de suflet.
  Se hrăneşte cu iubire.

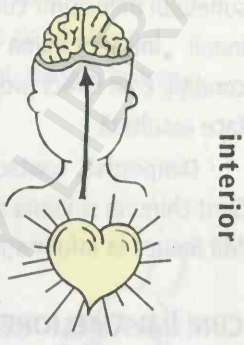

Pot asculta fie de unul, fie de celălalt. Alegerea îmi aparţine. De asemenea, pot asculta două radiouri în acelaşi timp: astfel experimentez stresul insuportabil. Ca să mă eliberez, reduc la tăcere unul dintre cele două radiouri. Care din ele?

DE EXEMPLU

În timp ce planificasem să merg la cinematograf, prietena mea mă invită la ea. Radioul meu interior îmi şopteşte să merg la cinematograf. Radioul meu exterior îmi spune: nu o poţi supăra, aşa ceva ţine de bun-simţ. Iată stresul insuportabil.

– *Pot alege să-mi ascult inima, radioul meu interior, impunând tăcere radioului meu exterior. Decid să merg la cinematograf. Sunt fericită de alegerea mea. Bine dispusă, petrec o seară frumoasă... Mă iubesc, sunt fericită.*

– *Pot alege să-mi ascult raţiunea, radioul meu exterior, impunând tăcere radioului meu interior. Iau masa la prietena mea. Sunt frustrată şi prost dispusă. Nu-i găsesc adresa, sosesc cu întârziere, vărs paharul cu vin pe frumoasa ei faţă de masă... Nu mă iubesc, sunt nefericită.*

Radioul - Conştienţă

Radioul-Conştienţă este o operaţiune de 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână, 365 de zile pe an. Emite pornind din suflet. Vocea sa este conştienţa.

Ca orice instrument de radio, este alcătuit din trei elemente:

1. un emiţător, sufletul;
2. un receptor, inima;
3. o voce, conştienţa, (numită şi *„vocea interioară"* sau *„mica voce"*) transmisă de unde extrem de uşoare, de frecvenţe foarte ridicate, undele divine.

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

ESTE ÎNTR-ADEVĂR RADIOUL-CONŞTIENŢĂ CEL PE CARE ÎL ASCULT?

Contactul cu frecvenţa înaltă a sufletului meu (conştienţa) mă dezvoltă, mă pune **în expansiune**. Întreaga mea fiinţă intră în rezonanţă cu starea vibratorie ridicată a sufletului meu. Simt cum inima mea se dezvoltă şi se umple de bucurie: este deschiderea inimii. „Îmi simt inima uşoară", cum se spune. Expansiunea nu judecă, acceptă fără să pună condiţii. Este direct proporţională cu permisiunea pe care o dau vocii conştienţei mele de a se face ascultată.

Dimpotrivă, contactul cu frecvenţă joasă a creierului meu mă pune **în contracţie**. Sunt chinuită şi inima mea se închide. Nu-i permit radioului meu interior să-mi vorbească. Mă limitez la informaţiile deformate, ostile şi false ale Egoliatului meu.

CUM ÎMI AMELIOREZ PERCEPŢIA ÎN CEEA CE PRIVEŞTE RADIOUL-CONŞTIENŢĂ?

1. Mă trezesc la realitate. Mă angajez să trăiesc într-o stare de linişte deplină, în natură. Sting televizorul şi aparatele stereofonice. Îmi ofer timp de meditare în fiecare zi. Stopez ceea ce îmi „îngheaţă" corpul şi sufletul: medicamente, droguri, precum şi situaţiile care favorizează evadarea mea din realitate: munca pătimaşă, vacanţele şi călătoriile repetate, alimentaţia compensatorie, sexul nesăţios, grădinăritul excesiv etc... Aleg alimentele cu conţinut ridicat şi vital din punct de vedere vibratoriu.
2. Mă informez cu privire la «tot ceea ce nu am învăţat la şcoală». Ascult discursuri şi citesc cărţi care conţin subiecte despre care nu se vorbeşte în mod curent. Îmi deschid spiritul la lumea ascunsă a realităţii şi apoi stabilesc propriul meu adevăr. Cu cât sunt mai informată, cu atât nivelul meu de conştienţă este mai ridicat.
3. Îmi dezvolt simţurile. Prin ele mi-am atins sufletul. În fiecare moment sunt atentă la cum mă simt: tristă, încolţită, măreaţă, ruşinată, vinovată... Aceste sentimente mă fac să devin conştientă de Egoliatul meu pe care încă îl mai trag după mine. Îmi schimb vocabularul: spun «simt» în loc de «gândesc».
4. Îmi ascult radioul interior zilnic. De fiecare dată când îmi pun o întrebare, îl consult. Dacă radioul exterior o ia înainte şi se manifestă, îl opresc, îl debranşez, mă centrez şi mă reconectez pe Radioul Conştienţă.
5. Trăiesc în momentul prezent. Experienţa de ieri, este din trecut. Experienţa de mâine, este din viitor. Ambele sunt descentrate. Rămân centrată şi mă readuc continuu la experienţa unică şi incomparabilă a momentului prezent.
6. La fiecare eveniment mă întreb dacă gândesc, vorbesc şi acţionez din iubire pentru mine sau din cauza fricilor, de a nu avea sau de a pierde iubirea altora. Răspund sincer la întrebare. Apoi mă întreb dacă Diezeea gândeşte, vorbeşte, acţionează în această manieră...
7. Execut ordinele sufletului meu. Îmi ascult conştienţa fără să pun întrebări, fără să judec. Repet adesea decizia mea de a trăi: „Diezeea facă-se voia ta".

Conştienţa, un ascensor

Cu cât îmi simt şi îmi ascult inima, cu atât mă trezesc la realitate şi devin mai conştientă. Starea mea de conştienţă determină starea mea de sănătate, de prosperitate, de putere, de fericire. Cu cât nivelul meu de conştienţă urcă, cu atât nivelurile mele de sănătate, de prosperitate, de putere şi de fericire se ridică. Ca în cazul ascensorului, perspectiva se dezvăluie pe măsură ce acesta urcă.

ASCENSIUNEA VERITABILĂ provine din interior, din inimă, şi participă la dezvoltarea fiinţei în întregime. Este permanentă şi ireversibilă. Când mă dezvolt, întregul meu corp se dezvoltă. În acelaşi timp, mă înrădăcinez în materie şi mă înalţ ca spirit.

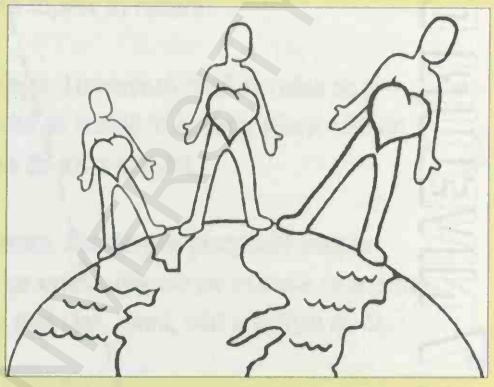

ÎN TIMP CE

ASCENSIUNEA ARTIFICIALĂ provine din exterior. Îmi procură senzaţii de măreţie care îmi dau iluzia de ascensiune, de «înălţare în al şaptelea cer». Este vorba despre experienţele care mă înalţă: muzică, hrană, succes, lectură, drog, spectacol, sex, extaz meditativ... Înălţarea durează atâta timp cât durează experienţa. Este temporară şi reversibilă. Îmi permite să evadez din materie pentru un timp limitat.

BCU "LUCIAN BLAGA" UNIVERSITY LIBRARY

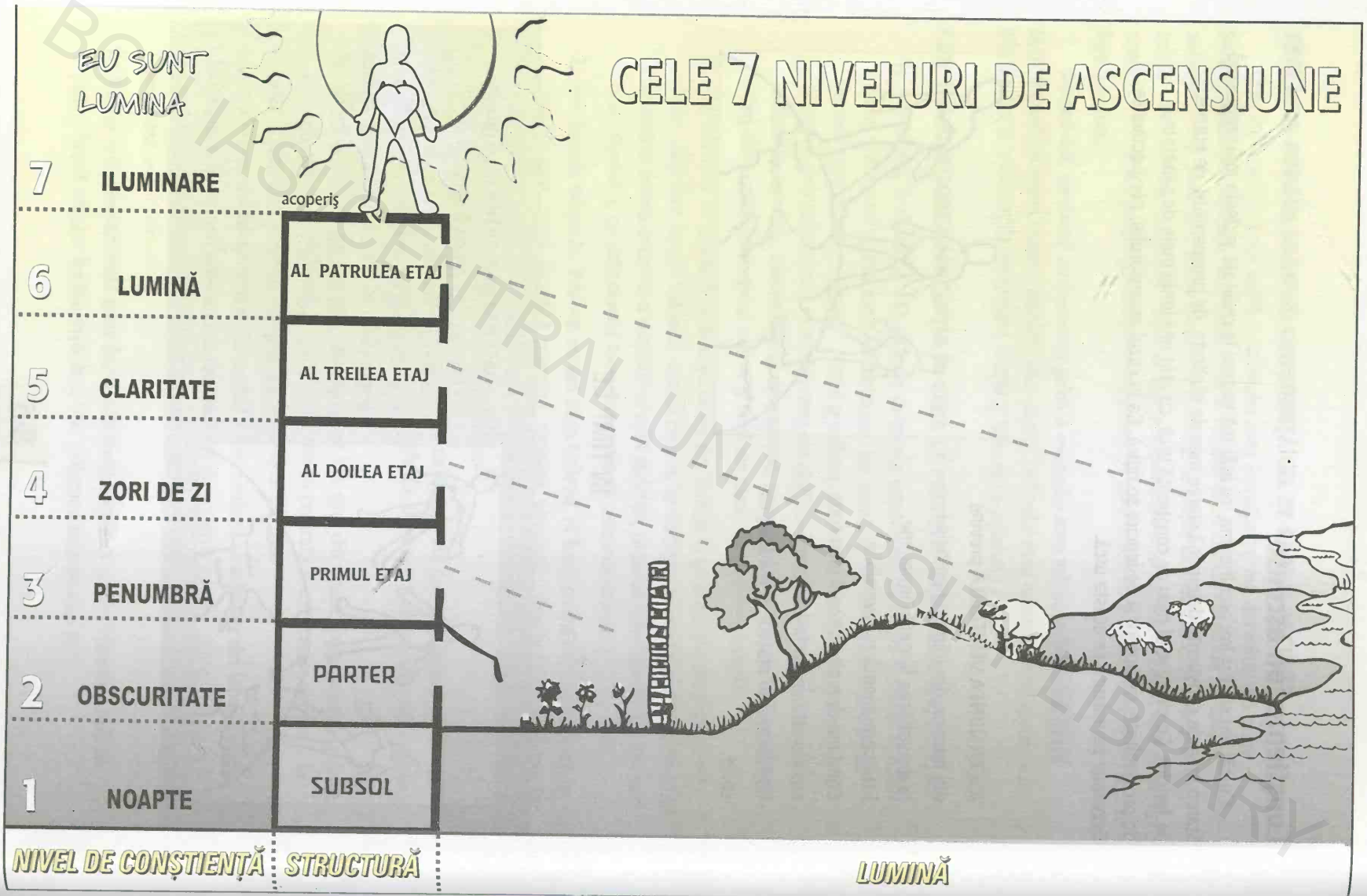

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Şapte niveluri de ascensiune

Îţi propun o plimbare cu ascensorul într-un turn de observaţie. Edificiul are ferestre pe o parte şi în timp ce urc cu ascensorul privesc afară, descriind ceea ce văd şi simt.

- **al 7-lea nivel: ILUMINAREA**. Pe acoperiş, soarele străluceşte, explodează, se manifestă. Sunt lumina, o expresie de conştienţă pură. Privind în jurul meu, nu mai văd fereastra, cadrul, divizarea. Ochii inimii mele sunt larg deschişi. Văd totul, în toate direcţiile, fără limite. Nu mai există orizont. Mă topesc în natură.

- **al 6-lea nivel: LUMINA.** Soarele străluceşte. Luminează totul în calea sa şi reîncălzeşte inimile. Edificiul se scaldă în lumină. Afară, văd un pârâu care curge în partea de jos a pajiştei.

- **al 5-lea nivel: CLARITATEA**. Soarele răsare. Razele sale plonjează asupra edificiului. Lumina apare iar umbra dispare pe măsură ce aceasta se ridică. Văd din ce în ce mai clar. Afară, văd o pajişte cu oi, dincolo de deal.

- **al 4-lea nivel: ZORI DE ZI (AURORA)**. Soarele se arată. Încep să văd clar. Afară, zăresc copacii şi un deal.

- **al 3-lea nivel: PENUMBRA**. Este încă întunecat. Totul este gri. Cu toate astea, disting obiectele, deşi neclar, fără lumină artificială. Afară, disting pajiştea, florile şi un perete care împrejmuieşte edificiul.

- **al 2-lea nivel: OBSCURITATEA**. La parter, edificiul este atât de întunecos încât nu pot vedea nimic fără electricitate. Afară, zăresc balustrada unui balcon şi o copertină deasupra.

- **primul nivel:** este cufundat în întuneric, ca şi când ar fi **NOAPTE**. La subsol, totul este negru. Nu văd nimic. Nu aştept nimic. Presupun că există un ascensor fiindcă aşa mi s-a spus, însă mă îndoiesc deoarece nu-l văd.

A deveni conştient/conştientă înseamnă a vedea lucrurile de la un alt nivel.

A lua ascensorul înseamnă a schimba nivelul de conştienţă.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Şase miliarde de adevăruri... şi pacea pe Pământ

După cum ai putut constata, percepţia cu privire la realitate – pe care o consider ca fiind adevărul meu – diferă în funcţie de nivelul de conştienţă la care mă situez. Tu şi eu putem vedea lucrurile într-un mod complet diferit dacă nu suntem la acelaşi etaj, la acelaşi nivel de conştienţă.

DE EXEMPLU

Mă aflu la primul etaj, văd o grădină şi un perete exterior. Sunt convinsă de acest lucru, este adevărul meu. Tu, de la etajul şase, vezi un râu care curge. Tu eşti absolut convins de acest lucru, este adevărul tău. Cine spune adevărul? Eu cred cu tărie că nu există niciun râu. Tu afirmi cu toată convingerea că există unul. Amândoi spunem adevărul şi suntem convinşi de faptul că spunem adevărul. Ce-i de făcut?

• Să încerc să te conving că tu ai greşit şi că eu am dreptate? Sau invers? – Nu. Fac acest lucru de milioane de ani. Nu mai merge. Discuţia se termină întotdeauna în coadă de peşte sau cu război, căci a convinge înseamnă a impune adevărul meu, celuilalt.

A CONVINGE ÎNSEAMNĂ A FACE RĂZBOI.

• Deci, procedez altfel. Devin conştientă de faptul că noi nu suntem la acelaşi etaj şi că nu putem vedea lucrurile în acelaşi fel. *„Nu suntem pe aceeaşi lungime de undă"*. Recunosc adevărul tău ca fiind adevărat pentru tine, şi al meu ca fiind adevărat pentru mine. Asta e tot! Nu ştiu cine are dreptate şi cine a greşit. Ascult ceea ce îmi spui pentru a te înţelege mai bine... fără a te judeca.

A ASCULTA FĂRĂ A JUDECA.

• Acest lucru înseamnă că tac? – Nu. *„Cine nu vorbeşte, consimte."* Eu afirm propriul meu adevăr. Îţi răspund că nu văd lucrurile în acelaşi mod ca tine şi îţi împărtăşesc modul în care le văd eu. Şi cu asta, punct! Sfârşim războiul şi discuţiile sterile. Tu ai dreptate şi eu la fel. Tu câştigi şi eu câştig. Bravo pentru amândoi. Trăiască pacea!

A INFORMA FĂRĂ A CONVINGE.

• Noi putem trăi în pace pe acest Pământ. Şase miliarde de indivizi, şase miliarde de adevăruri, fără război. Exceptând cazul în care încerc să impun adevărul meu celuilalt. În acest caz, unul atacă şi altul se apără, este război.

CĂ ATAC SAU CĂ MĂ APĂR, FAC RĂZBOI.

• Pentru a se rămâne cu conştiinţa împăcată, se atacă în numele unor scopuri nobile, cauze sfinte. Precum cruciadele, Inchiziţia, misionariatele... în numele lui Dumnezeu; forţele păcii, dictaturile militare, Naţiunile Unite... în numele democraţiei; FMI-ul şi OMC-ul... în numele ajutorului umanitar; legile, controlul poliţienesc, aparatul judiciar, închisoarea şi frica de moarte... în numele protecţiei populaţiei etc... *„Scopul scuză mijloacele"*, ne conving autorităţile. Nimic nu justifică războiul!

VREAU PACE ŞI FAC PACE!

PRINCIPIUL FEMININ

Iată subiectul care se află cel mai aproape de inima mea. Îl abordez întotdeauna cu multă emoție, pentru că oferă cheia atotputerniciei. Am avut nevoie de mulți ani de experiență și multă reflecție pentru a ajunge la această concluzie.

Întreaga mea tinerețe, am învățat că există un singur mister, cel al Sfintei Treimi, și că cele trei componente ale sale Tatăl, Fiul și Sfântul Duh nu fac decât unul! Această trinitate a fost întotdeauna o enigmă pentru mine. Pentru mine, o rebelă în căutare de absolut, dezlegarea acestui mister era o frumoasă provocare!

Ca adult, am cercetat mijlocul de fuzionare a femininului cu masculinul
- în mine, pentru a cunoaște nelimitatul;
- în societate, pentru a aduce colaborarea și pacea;
- în afacere, pentru a găsi bucuria și serenitatea.

Doream să știu cum pot echilibra calitatea și cantitatea, serviciile și profiturile (beneficii), intuiția și rațiunea, arta și știința, abstractul și concretul, esența și aparența, scopul și mijloacele... pentru a atinge tot, perfecțiunea, succesul, fericirea, atotputernicia, bogăția, sănătatea, și chiar nemurirea!

Demersul meu cu privire la elucidarea misterului trinității a durat cincisprezece ani. Acum, pot spune că a fost realizat în șase etape. El m-a ajutat să realizez cât de important era faptul să acord prioritate principiului feminin. De atunci, încerc să integrez acest principiu în viața mea cotidiană.

Prima etapă a constat în a mă trezi la realitatea mea feminină pe care am refuzat-o până în acel moment. Din cauza fricii că mă voi asemăna cu mama, m-am identificat în mod exclusiv cu tatăl meu și am refuzat orice apartenență la condiția feminină. Acest lucru mi-a creat o sensibilitate cu privire la inegalitatea socială existentă între femei și bărbați în cadrul societății și la injustiția rezultată. Trebuia deci redresată această situație pentru ca femeile să aibă mai multă importanță și pentru a le oferi mai multe instrumente de putere. Am creat, împreună cu sora mea Henriette, Anvarul Femeilor care în final a devenit Asociația Femeilor de Afaceri din Quebec. Am descoperit feminismul și m-am implicat în mișcarea sa.

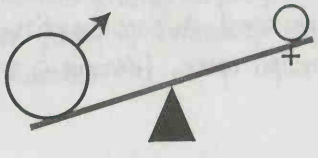

A doua etapă m-a făcut să devin conştientă de faptul că inegalitatea dintre sexe nu era altceva decât imaginea reflectată de inegalitatea dintre principiile feminin şi masculin existente în noi şi în cadrul societăţii. Dezechilibrul era în creştere, în pofida faptului că femeile erau din ce în ce mai prezente în instituţii şi în întreprinderi. Pretutindeni, am constatat:

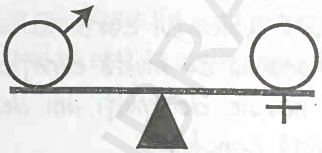

- mai puţină intuiţie, mai multă raţionalizare;
- mai puţine servicii, mai multe profituri;
- mai puţine arte, mai multe ştiinţe;
- mai puţin bun-simţ şi mai mult nonsens;
- mai puţin principiu feminin şi mai mult principiu masculin.

În acel moment, m-am angajat să redau principiului feminin locul său just pentru a readuce echilibrul între părţile opuse.

A treia etapă mi-a permis să realizez dificultatea de a uni părţile opuse din viaţa mea profesională. Ca medic şi antreprenor, doream să mă remarc în ambele profesii. Doream să fiu în acelaşi timp o bună femeie de afaceri şi un medic bun. Nu doream să mă limitez la una sau la cealaltă. Ştiam că erau compatibile. Am căutat modul prin care să echilibrez cele două părţi opuse: cele două principii, feminin şi masculin, calitatea şi cantitatea, serviciile şi profiturile. Aici era, credeam eu, cheia succesului.

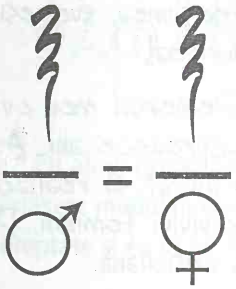

Cercetarea mea m-a condus la conceperea a două totaluri egale; unul pentru servicii, altul pentru profituri. În practică, nu au funcţionat. Am dat prioritate obligaţiilor şi contingenţelor mele materiale (principiu masculin), nereuşind să realizez un loc identic dorinţelor şi nevoilor mele spirituale (principiu feminin), pentru a obţine echilibrul atât pe plan profesional cât şi personal. Aveam certitudinea că este necesară egalitatea celor două principii opuse, feminin şi masculin. Însă nu ştiam cum să o obţin.

A patra etapă a survenit subit după o călătorie de afaceri la New York. Alungită pe un pat într-o cameră de hotel din New York – care nu reprezenta un vârf înalt din punct de vedere energetic –, am înțeles brusc că Sfântul Duh este cel de-al treilea unghi din triunghi, unghi care se formează în mod automat atunci când primele două unghiuri sunt egale. În acel moment, se formează un triunghi echilateral în care cele 3 laturi și 3 unghiuri sunt egale, identice și interschimbabile. Ele fuzionează perfect. Sosirea Sfântului Duh, după cum am fost învățată, conduce la iertare, iluminare, fericire, pace, miracole. Știam că este adevărat. Sfântul Duh, este lumina pură. Trinitatea, modul prin care îl poți accede.

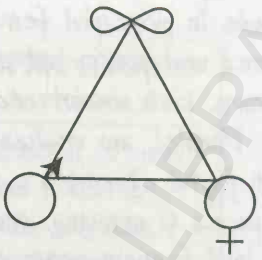

A fost unul dintre cele mai mari momente din viața mea. Răspunsul era acolo, știam sigur acest lucru. Aveam cheia atotputerniciei, însă nu știam cum să o folosesc. Îmi lipsea modul de utilizare. Îmi mai rămânea să aflu cum să stabilesc egalitatea și echilibrul între cele două părți opuse, între cele două unghiuri și cele două laturi ale triunghiului, între cele două principii, feminin și masculin. Fără trinitate nu există nelimitat, nemărginit, infinit. Fără unitatea dualității nu există trinitate. În asta constă secretul trinității.

A cincea etapă s-a petrecut într-un mod cu totul diferit. Un prieten, Jean-Michel, mi-a trimis într-o zi o reproducție a Maicii Domnului îmbrăcată într-o rochie de catifea purpurie, ținând în mâinile sale o bannieră albă pe care se găsea o emblemă, tot purpurie, reprezentând un cerc cu trei sfere identice în interior. Pe voalul său erau trei sfere, în alternanță cu trei triunghiuri echilaterale. Pe fiecare latură a jilțului pe care era așezată, era semnul păcii, Px. Am fost surprinsă de asemănarea emblemei cu triunghiul meu. Și am înțeles că pacea era influențată de principiul feminin, simbolizat de această „Maica Domnului cu oriflamă" de Nicolas Roerich.[20]

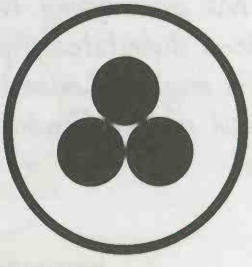

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

A şasea etapă a urmat în mod firesc. De acum înainte, ştiam că secretul se ascunde în principiul feminin. Nu în superioritatea sa, pentru că schimbarea unui patriarhat cu un matriarhat nu reprezenta o rezolvare. Era absolut necesară egalitatea celor două principii. Paralel, am realizat şi am admis din ce în ce mai mult faptul că există o rânduială în natură care asigură pacea şi armonia, ordinea divină. Am înţeles că principiul feminin provenea în primul rând din această ordine, că era prioritar.

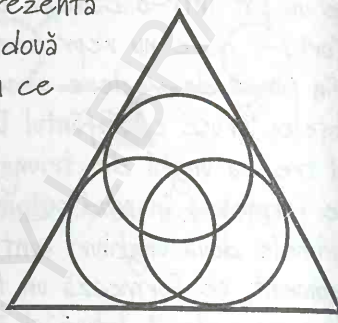

Atunci am descoperit mecanismul de funcţionare al trinităţii:

a) conduce automat la prioritatea principiului feminin
b) apoi la stabilirea principiului masculin, egal şi identic cu principiul feminin
c) şi la apariţia Sfântului Duh, egal şi identic cu cele două principii.

Astfel spiritul creator se eliberează şi divinizează materia după chipul şi asemănarea sa. Toate trei, suflet, corp şi spirit vibrează la aceeaşi frecvenţă. Nu fac mai mult decât o entitate divină.

A şaptea etapă este nelimitată. Constă în a pune în aplicare prioritatea principiului feminin în viaţa mea de zi cu zi. Reînvăţ să mă comport divin, după secole şi secole de uitare. Redescopăr cine sunt. Mă amuz trăind. Mă joc de-a divinitatea. Aplic ecuaţia magică. Reconstruiesc paradisul meu pe Pământ. Şi îl iubesc!

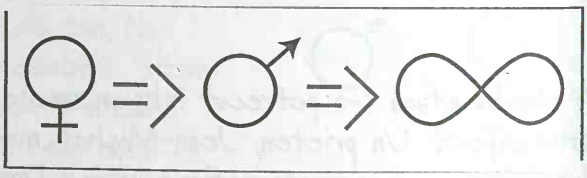

PRIORITATEA PRINCIPIULUI FEMININ!

Iată, **cheia atotputerniciei**, care

I. unifică cele două principii opuse, feminin şi masculin;
II. deschide poarta trinităţii;
III. permite Spiritului să divinizeze materia.

BCU IAŞI CULTURA UNIVERSITY LIBRARY

Prioritatea Principiului Feminin

PRINCIPIUL MASCULIN - numit de asemenea yang -	PRINCIPIUL FEMININ - numit de asemenea yin -
Este comparat cu soarele, vizibil şi strălucitor, auriu, plin, cald, exterior şi superficial. Corp şi existenţă, concret şi inteligent, reprezintă materia, a avea.	Este comparat cu luna, ascuns şi discret, argintiu, gol, rece, interior şi profund. Suflet şi esenţă, abstract şi intuitiv, reprezintă spiritul, a fi.
CREAŢIA	**CREATOAREA**

PRINCIPIUL FEMININ nu are nimic în comun cu cuvintele femeie, gen sau sex. Fiecare fiinţă umană poartă în ea cele două principii, feminin şi masculin, divine şi egale. Căsătoria lor, uniunea acestor două principii în noi, ne conduce la lumină, la ordine şi la pace.

Cuvântul **PRIORITATE** înseamnă A TRECE ÎNAINTE. Se referă la ordinea divină care se regăseşte pretutindeni în natură. Primăvara trece înaintea verii, vara înaintea toamnei, toamna înaintea iernii, iarna înaintea primăverii. Cu alte cuvinte, primăvara are prioritate asupra verii; vara are prioritate asupra toamnei; toamna are prioritate asupra iernii; iarna are prioritate asupra primăverii... cele patru anotimpuri fiind egale ca importanţă şi ca durată. Niciunul nu este mai superior sau mai inferior. Nu există unul care să le comande pe celelalte. Şi totuşi, ele nu fac orice, oricând. Sunt egale şi lucrează în armonie cu planul divin, respectând ordinea divină, inerentă, din **interiorul** lor.

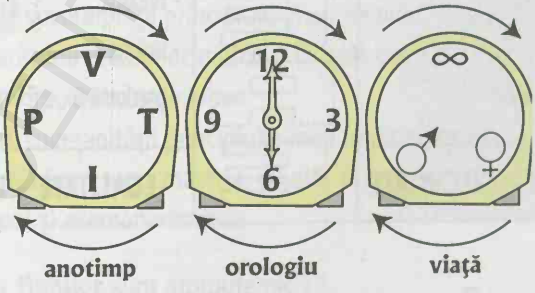

Să ne imaginăm acum că această ordine înnăscută de derulare a anotimpurilor este perturbată. Este exact ceea ce facem de fiecare dată când intervenim în desfăşurarea firească a lucrurilor, stabilind astfel o ordine artificială, de fiecare dată când intervenim din **exterior** mai degrabă decât să acceptăm evenimentele pe care le-am creat, de fiecare dată când gândim/ vorbim/ acţionăm din frică mai degrabă decât din iubire. Prin urmare, creăm **dezordinea** şi permitem boala, nefericirea, suferinţa, moartea...

Prioritatea şi nu superioritatea

Cuvântul **SUPERIORITATE** nu are nimic în comun cu cuvântul **PRIORITATE.**

Superioritatea merge în sensul contrar vieţii impunând prioritatea principiului masculin, adică prioritatea lui „a avea" în faţa lui „a fi". Opune superiorul şi inferiorul, divizează şi instaurează ierarhia, sursă de inegalitate şi de inechitate. Generează dezordinea şi războiul.

Prioritatea merge în sensul vieţii plasând pe primul loc principiul feminin. „A fi" în faţa lui „a avea". Fiinţa este divină şi identică în întregime. Prioritatea principiului feminin conduce la unitate. Generează ordinea şi pacea.

SUPERIORITATE	DECIZIE	PRIORITATE
- în primul rând, principiu masculin - împotriva ordinii divine - artificială - ierarhie - stabilită prin forţă - divizare - predomină „a avea"	A FEMEII	- în primul rând, principiu feminin - cu ordinea divină - adevărată - cerc - firească - uniune - predomină „a fi"
INEGALITATE – INECHITATE		EGALITATE – ECHITATE

Războiul dintre sexe[22] – ca orice război – este manifestarea exterioară a războiului interior desfăşurat între principiile noastre feminin şi masculin, între „a fi" şi „a avea". Este vorba despre o eroare atunci când se afirmă faptul că femeile sunt cele care vor schimba lumea. Nu ele o vor face ci **prioritatea** principiului feminin. Prioritatea sa în fiecare persoană va conduce la ordine şi la pace pe Pământ. Schimbarea lumii este deci preocuparea fiecărei fiinţe umane, femeie sau bărbat.

Cuvântul **PRINCIPIU FEMININ** nu are nimic în comun cu cuvintele **FEMEIE, gen sau sex.**

Cheia atotputernicíei

Cuvântul atotputernicie evocă nume precum Alexandru cel Mare, Carol cel Mare, Napoleon, Hitler... Ce au ei în comun? – Atotputernicia... sau mai degrabă, obsesia atotputerniciei. Nu au cruţat nimic pentru a ajunge acolo. Şi totuşi, domnia lor a fost de scurtă durată, regatul lor a sfârşit prin dislocarea sa, iar ei au murit. De ce acest eşec repetitiv şi de ce această înverşunare, existentă încă şi astăzi, de a cuceri şi domina lumea? – Pentru că se caută în exterior (materie, principiu masculin) ceea ce se află în interior (spirit, principiu feminin).

Î: De unde provine atotputernicia principiului feminin?

R: Este vibraţia la frecvenţa cea mai înaltă care există. Ea face legea.

Î: De ce frecvenţa vibratorie cea mai înaltă face legea?

R: Pentru că este unicul spirit atotcreator. Este suverană. Frecvenţa vibratorie cea mai înaltă dă tonul, trece înainte, are **PRIORITATE** asupra unei frecvenţe vibratorii mai joase. Cu cât o vibraţie este mai înaltă, cu atât natura sa este mai divină şi are mai multă autoritate. Nu pentru a-l domina şi exploata pe celălalt din cauza fricii că-şi va pierde locul. Ci pentru a-l iubi şi a-i permite acestuia să se ridice la nivelul său.

Vibraţia suverană (fiinţa) permite subiectelor sale vibratorii („a avea") să se ridice la nivelul său suveran cu toate privilegiile nelimitate care decurg. Fiinţele umane pot să aleagă dacă acceptă sau refuză invitaţia.

Î: Cine determină nivelul stării vibratorii?

R: Nivelul de conştienţă. Cu cât sunt mai conştientă de divinitatea mea interioară, cu atât o exprim în materie şi îmi ridic nivelul meu vibratoriu.

Cu cât spun **NU** suveranităţii principiului meu feminin, cu atât îmi diminuez nivelul vibratoriu, cu atât îmi îngreunez materia, cu atât experimentez infernul pe care l-am creat după chipul şi asemănarea mea.

Cu cât spun **DA** suveranităţii principiului meu feminin, cu atât îmi ridic nivelul vibratoriu, cu atât îmi uşurez materia, cu atât experimentez paradisul pe care l-am creat după chipul şi asemănarea mea.

Î: De ce Stăpânii Banilor sunt atotputernici??

R: Pentru că lumea este cu susul în jos.

Inconştientă de divinitatea mea interioară, am căutat atotputernicia mea în exteriorul meu. Am stabilit superioritatea materiei şi am făcut din bani, un zeu. Un zeu căruia îi recunosc suveranitatea şi în faţa căruia mă supun. Am creat dezordine în mine, pe care am manifestat-o apoi în societate.

Dintr-un paradis în altul

INCONȘTIENTĂ DE DIVINITATEA MEA INTERIOARĂ	TURMĂ DIVINĂ	C	UNITATE (Adam, Eva) membrii turmei	TRINITATE suveranitatea turmei	M A	PARADIS TERESTRU

PLECARE DIN PARADIS

	Zeițe	R	DUALITATE		N	INFERN
	Zei	E			I	PE
	D.zeu	A	UNITATE ARTIFICIALĂ SCINDARE		F	PĂMÂNT
		Ț			E	N.O.M.
		I			S T A	

REÎNTOARCERE ÎN PARADIS

CONȘTIENTĂ DE DIVINITATEA MEA INTERIOARĂ	Diezeea	E	INDIVI-DUALITATE FUZIUNE	TRINITATE Suveranitatea indivi-dual	R E	NELIMITATĂ Paradis terestru

BCU TRANSILVANIA UNIVERSITY LIBRARY

Provocarea dualităţii

În paradisul terestru, noi am trăit într-o inconştienţă divină colectivă, precum animalele. Am fost legaţi de corp, de suflet şi de spirit şi în armonie cu divinul. Am trăit fericirea perfectă, dar am fost inconştienţi de propria noastră divinitate. Dorinţa mea a fost să ies din turmă şi să mă individualizez. De ce naiba m-am lansat într-o asemenea expediţie? Pentru a ieşi din limitele turmei şi a trăi nelimitatul, infinitul!

MERITĂ EFORTUL? – Timpul va decide!

UNITATEA – Adam şi Eva sunt în paradis.
Fiinţa umană se consideră membră a unei turme divine. Starea vibratorie a fiinţei umane este cea de animal: conştienţă divină colectivă de turmă, inconştienţă divină individuală.

DUALITATEA – Adam şi Eva sunt în afara paradisului.
Fiinţa umană se consideră un individ diferit de alţi indivizi. Este cuprinsă de frică şi îşi pierde pacea interioară şi exterioară. Sufletul şi corpul, raţiunea şi inima, binele şi răul, femininul şi masculinul, creatorul şi creatura sunt separate şi nu se înţeleg. Este război atât în interiorul persoanei cât şi în exteriorul său.
În divizare domneşte Lucifer, Dumnezeul morţii. Când zeiţă, când zeu, îşi schimbă numele: Dumnezeu / Allah / Buddha / Krishna / Iehova... în funcţie de religie, întotdeauna se află în exteriorul individului. Vede tot – „ochiul atotvăzător". Judecă: răsplăteşte binele şi pedepseşte răul. Dacă individul îl ascultă orbeşte şi munceşte din greu, va merita paradisul „până la sfârşitul zilelor sale". Este infernul pe Pământ. Lucifer încearcă să stabilească pacea pe Pământ forţând unitatea artificială, Noua Ordine Mondială.
În această etapă, starea vibratorie a fiinţei umane este mai ridicată decât cea a animalului, deoarece alegerea îi aparţine, alegere pe care animalul nu o are. Cu toate acestea, se scaldă în inconştienţă în ceea ce priveşte divinitatea sa interioară. Nu mai aparţine conştienţei divine colective de turmă, însă nu este încă la nivelul conştienţei divine indivi-duale.

INDIVI-DUALITATEA – Adam şi Eva creează un nou paradis.
Fiinţa umană descoperă divinitatea sa interioară. Devine conştientă de faptul că este Diezeea şi că ceilalţi indivizi sunt de asemenea. Nu-i mai este frică de ei. Îşi regăseşte pacea interioară şi exterioară. Sufletul şi corpul, sora şi fratele, se regăsesc şi se unesc. Mai întâi, restabilesc conexiunea lor divină şi pe urmă ordinea. Reinstaurează prioritatea principiului feminin. S-a născut conştienţa indivi-duală, unitatea conştientă care permite trinitatea. Fiinţa umană a recreat, după chipul şi asemănarea sa, un paradis terestru de mii de ori mai minunat decât cel creat anterior. Este nelimitat!

DA, MERITĂ EFORTUL!!!

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Urmărirea unității

Dintotdeauna, noi știm că **unitatea este indispensabilă vieții**. Trebuie să existe solidaritate și colaborare între diferitele entități, adică o **unitate veritabilă**.

În caz contrar, ne cufundăm în dezordine și murim. Animalele o fac din instinct. Noi, oamenii, având libertatea absolută de a acționa după voința noastră, putem experimenta materia altfel. Am stabilit unitatea artificială: familia, patria, ordinea, sindicatul, religia, țara. Am construit imperii unite artificial: Statele Unite ale Americii, Regatul Unit, Uniunea Europeană; organizații unite artificial: ONU (Organizația Națiunilor Unite), UNICEF, UNESCO, NATO... Toate colaborând la instaurarea unității și păcii mondiale artificiale, Noua Ordine Mondială!

Și totuși, suntem într-o dezordine completă. Mai mult ca niciodată. Unde este problema? Multinaționalele fuzionează, inamicii de ieri se căsătoresc, religiile se „ecumenizează", Primele Națiuni se solidarizează... Aceasta este soluția? Unde este pacea mondială promisă? Unde este unitatea de inimi, adevărata, pe care ne-o dorim cu atâta ardoare în adâncul ființei noastre?

UNITATE CU ORICE PREȚ

Urmărirea neobosită a unității durează de mii de ani și se accentuează din ce în ce mai mult. De ce? – Pentru că noi știm că unitatea este autostrada care conduce la nesfârșit. Pentru a cunoaște pacea, bogăția și atotputernicia materială, trebuie realizată unitatea. Și cum nivelul de conștiență umană se ridică din ce în ce mai mult, nevoia de pace, de justiție și de ordine devine tot mai presantă pe zi ce trece.

Autoritățile se agită. Scindează tot. Fie că este vorba despre întreprinderi, țări sau orașe, scopul rămâne întotdeauna același: eliminarea separării și înlocuirea ei cu unificarea. A înlocui concurența cu monopolul, diversitatea cu conformitatea, dualitatea cu unitatea. Un guvern unic, o bancă unică, o gândire unică... În final, unitatea justifică toate mijloacele. Fără nicio ezitare. Șterg frontierele, violează legile de ieri, fură bunurile, apropriază pământul și produsele sale, elimină indezirabilii, strivesc micuții... Scindarea celor mari, dispariția celor mici. Sau ești mare sau mori. Cine va rămâne ultimul în jocul *monopoly*? Câștigătorul va fi cel care va muri ultimul!...

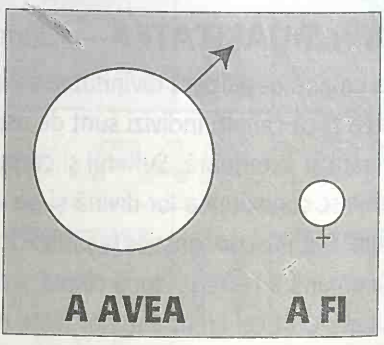

CU CE PREȚ? – Cu prețul ființei.

Precum Faust, ne vindem sufletul pentru a cunoaște nelimitatul... în materie.

Momeala fuziónării

În demersul meu materialist, am confundat fisiunea (scindarea) cu fuziunea...
Ori, fisiunea exclude diferenţele, în timp ce fuziunea le include.
Fisiunea exclude, elimină, respinge, în timp ce fuziunea include, încorporează, admite.
Fisiunea creează monopolul, în timp ce fuziunea creează unitatea.

FISIUNE		FUZIUNE
- împarte - exclude - distruge - împotriva naturii - provine din exterior - centralizată - căsătorie din raţiune - se hrăneşte cu frică - conduce la dezordine şi la război - instrument al morţii	DECIZIE	- unifică - include - construieşte - naturală - provine din interior - descentralizată - căsătorie din inimă - se hrăneşte cu iubire - conduce la ordine şi la pace - instrument al vieţii
MONOPOL		**UNITATE**

DE EXEMPLU

1. *Unitatea europeană, Uniunea Europeană, a fost constituită „ştergând" 12 ţări. Doisprezece state naţionale suverane din Europa sunt eliminate. Sunt înghiţite de Uniunea Europeană. Şi-au pierdut autoritatea şi atotputernicia. Sunt supuse dictaturii suveranităţii europene. Nu mai reprezintă nimic. Nu mai au nimic. Fuziunile obligatorii (fisiuni) ale regiunilor, ale statelor, ale provinciilor, ale municipalităţilor sunt identice.*
2. *Marile societăţi (companii) «fuzionează» zi de zi. Ce se întâmplă în realitate? – Cel mare îl mănâncă pe cel mic. Cel mare devine mai mare iar cel mic dispare. De ce cel mare vrea să devină şi mai mare? – Pentru că îi este frică că va fi mâncat de unul mai mare decât el. Nu este vorba despre o căsătorie din iubire. Este o căsătorie din raţiune din cauza fricii de moarte, o prelungire a supravieţuirii. Iată jocul monopoly care se apropie de sfârşit.*

UNITATEA ADEVĂRATĂ

Este o stare de conştienţă indivi-dual㠂. Unitatea adevărată îşi are originea în interiorul individului conştient de divinitatea sa. Ea singură poate crea paradisul pe Pământ.

Pace pe Pământ

Pacea mondială pe care ne-o propune ONU se sprijină pe o unitate artificială. Naţiunile pe care le-am creat sunt unităţi artificiale. Acestea sunt părţi dintr-o unitate indiviză, Pământul. Cu toate acestea, noi am fragmentat-o artificial, prin fisiune. Ne-am marcat teritoriul, precum animalele. O ţară, prin definiţie, este o limită, în timp ce divinitatea este nelimitată!... Deci nu poate fi divină, şi cu atât mai puţin suverană. Ne luptăm pentru a apăra patriile care nu există. **Frumoasă iluzie!**

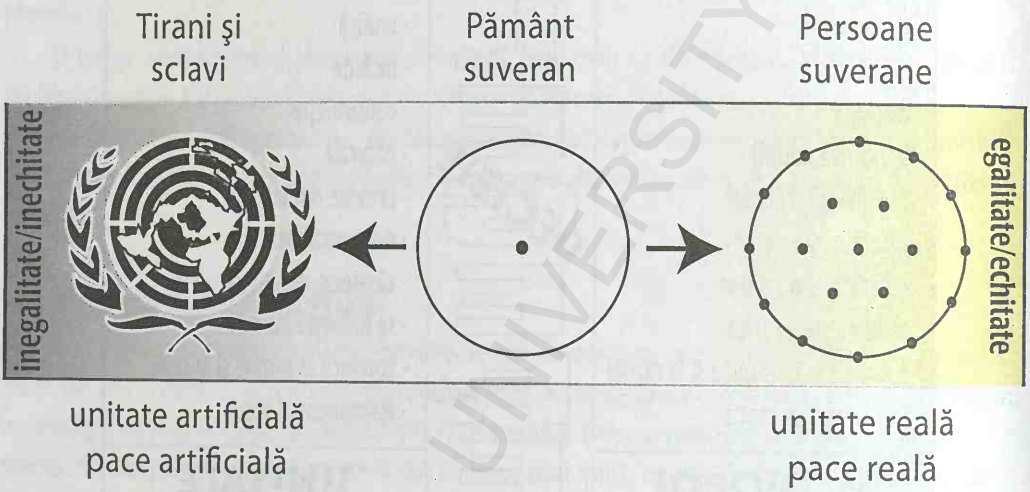

Pacea va domni pe acest Pământ atunci când va exista o unitate reală.
O unitate între principiile feminin şi masculin, între „a fi" şi „a avea".
Când voi da prioritate principiului meu feminin, fiinţei mele,
când voi fi conştientă de divinitatea mea interioară şi de divinitatea altora,
când voi fi conştientă de egalitatea şi de echitatea care rezultă din acestea,
atunci vom fi şase miliarde de Diezee la fel de suverane,
trăind în comuniune între noi şi cu Pământul, la fel de suveran.

O STARE DE CONŞTIENŢĂ INDIVI-DUALĂ

Pacea adevărată provine din interiorul meu.
Cu cât devin mai conştientă de cine sunt, Diezeea,
cu atât îi văd pe ceilalţi ca pe mine.
Eu şi numai eu creez pacea pe Pământ.
Orice formă de pace venită din exteriorul meu este artificială.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TRATATUL DE PACE

• AVÂND ÎN VEDERE CĂ:

Sunt singura creatoare
din Univers.

• AVÂND ÎN VEDERE CĂ:

Întregul Univers este creația mea,
după chipul și asemănarea mea.

• CELE DOUĂ PĂRȚI ALE MELE AU CONVENIT CA SĂ:

Înfăptuiesc unitatea
creatoare-creație.
Trăiesc în pace.

Dieeea
Creatoare

Dieeea
Creație

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Autoritatea şi supunerea

Iată un subiect de litigiu permanent. Prea multă autoritate sau prea puţină, în funcţie de care parte a gardului mă situez. Este precum un balansoar: cu cât sunt mai sus, cu atât celălalt este mai jos. Că este parentală, şcolară, poliţienească, judiciară, guvernamentală, fiscală, religioasă..., autoritatea exterioară trezeşte în mine emoţii şi declanşează reacţii automatice. Mecanismele mele de supravieţuire se pun în funcţiune.

Autoritatea şi supunerea sunt precum apa şi focul.

Dacă eu sunt autoritatea, trebuie să-l oblig pe celălalt să mi se supună.

Dacă celălalt are autoritatea, refuz să mă supun lui.

În ambele cazuri, este război.

Altădată, părinţii erau regi iar conflictele nu încetau.

Astăzi, copiii sunt regi şi conflictele continuă...

Cum găsesc echilibrul şi armonia între autoritate şi supunere?

A TRANSFORMA DUALITATEA ÎN UNITATE.

DUALITATEA există pentru că autoritatea şi supunerea sunt deţinute de două persoane diferite care guvernează divizarea şi războiul. Una atacă, cealaltă se apără.

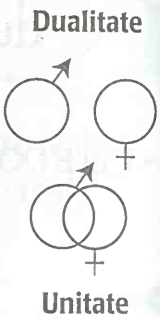

Deci, pentru a găsi pacea şi armonia, este suficient ca **autoritatea şi supunerea să aparţină unei singure şi aceeaşi persoane, eu. Realizez UNITATEA în mine.** Sunt unificată, atotputernică şi invincibilă.

DE EXEMPLU

Un părinte îi spune copilului său să-i ridice lingura. Copilul nu o face.

Părintele încearcă „să-i schimbe ideea" pentru a-i obţine supunerea. Pentru a face acest lucru, încearcă să-l manipuleze mental.

Atunci părintele apelează la amabilitate... „fă-i pe plac mamei"... Copilul nu ridică lingura.

Atunci părintele foloseşte corupţia... „vei primi prăjitura ta preferată"... Copilul nu ridică lingura.

Atunci părintele utilizează şantajul... „nu te vei mai uita la televizor"... Copilul nu ridică lingura.

Atunci părintele recurge la ameninţare... „vei lua bătaie"... Copilul nu ridică lingura.

Atunci părintele îi trage o bătaie... Copilul nu ridică lingura.

Atunci părintele îşi amplifică ameninţarea la nesfârşit, fără succes...

Iată reţeta pentru a realiza **unitatea** şi **pacea** între autoritate şi supunere:

1. devin conştient/conştientă de divinitatea mea;
2. realizez că eu sunt autoritatea supremă;
3. mă supun conştienţei mele în tot/toate.

Căutarea absolutului

Indiferent de drumul urmat, spiritual sau material, încercăm să ne depăşim stadiul actual, limitele noastre umane. Suntem în căutare de absolut. Atributele divinului sunt:

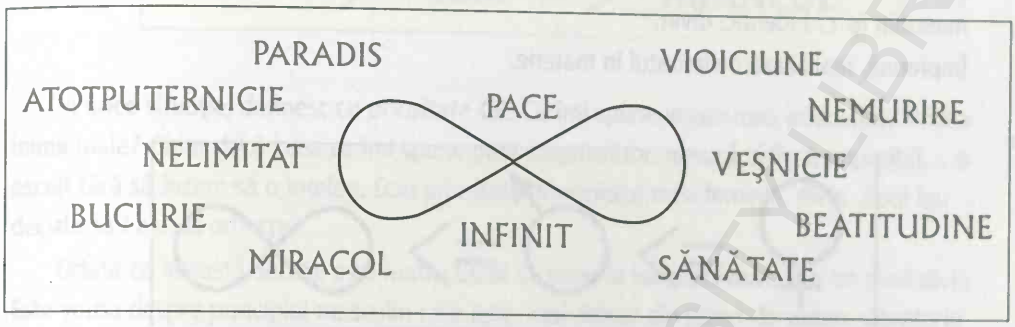

În general, căutăm în exteriorul nostru. Lucrăm la dezvoltarea puterii noastre, la înmulţirea banilor şi la acumularea de prestigiu. Visăm să câştigăm la loterie, să întâlnim un prinţ fermecător sau o prinţesă seducătoare...

Uneori călătorim foarte departe pentru a găsi fericirea sau reţeta fericirii, India, Peru, locurile sfinte... Alteori, ne impunem provocări fizice sau morale enorme pentru a împinge limitele noastre umane... A escalada muntele Everest, a câştiga o medalie olimpică, a fi ales într-un post prezidenţial, a fi vedetă, a fi pe prima pagină a ziarelor, a deveni persoana cea mai bogată din lume.

Nu neglijăm nimic. *Daaar* nu reuşim. Niciodată nu este destul. Noi suferim de un sentiment de INSAŢIABILITATE, de lăcomie. Încercăm diferite tratamente. Uneori încercăm să ne depăşim în materie. Experimentăm constrângerea, vezi mania în ceea ce priveşte ordinea, proprietatea, sporturile, sexul, muzica, reputaţia, succesul, bunurile. Încercăm să uităm rapid apelând la droguri şi medicamente, alcool, muncă, hrană, familie, consum. Întotdeauna pentru a astupa această prăpastie fără fund care este căutarea de absolut.

Toate demersurile noastre sunt sortite eşecului, pentru că noi nu căutăm unde trebuie. Absolutul nu se găseşte în exteriorul sinelui, ci în interiorul său. Este o călătorie interioară pe care trebuie să o facem pentru a-l accede. Iată traseul:

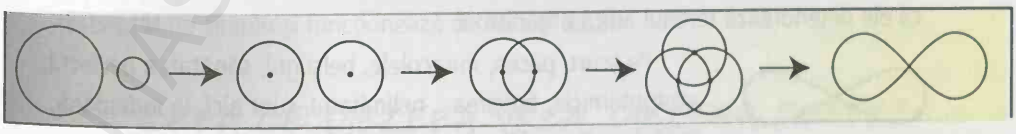

inconştienţă dualitate unitate trinitate absolut

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ecuaţia magică

Acum că am cheia fericirii şi a absolutului, învăţ cum să o utilizez în viaţa mea personală şi în societate. Este ecuaţia magică. Principiul feminin (p ♀) prioritar conduce principiul masculin (p ♂) identic, divin.

Împreună, realizează nelimitatul în materie.

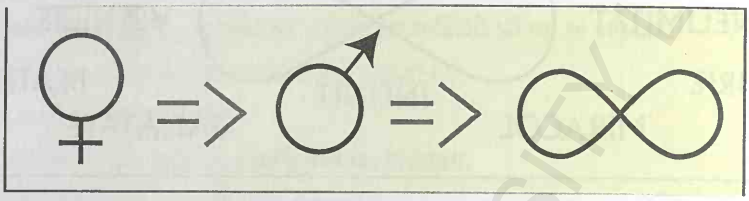

Acum, observ ordinea divină şi ecuaţia sa magică pretutindeni. Totul are un sens.

- Mai întâi, Eva (p ♀) i-a dat mărul lui Adam. Apoi, Adam (p ♂) l-a mâncat. Astfel, au descoperit arborele cunoaşterii binelui şi răului. Este vorba despre principiul feminin care a pornit conştienţa indivi-dual la fiinţa umană. Este de asemenea acelaşi principiu feminin care va conduce la conştienţa divină şi va dirija reîntoarcerea la paradisul terestru.

- Rădăcinile (p ♀) sunt fundamentale. Trunchiul (p ♂) este complementar şi apare după aceea. Împreună, dezvoltă crengile înfrunzite. Starea acestora din urmă depinde de starea solului, de terenul care hrăneşte rădăcinile (p ♀). Pentru a ameliora frunzişul, nu acesta trebuie tratat ci terenul.

- Acelaşi lucru se întâmplă şi cu sănătatea. Starea terenului (p ♀) determină formele somatidelor[21] (p ♂), şi de aici, starea de sănătate a individului. Pentru a ameliora sănătatea, trebuie ameliorat terenul, nu trebuie luptat împotriva microbilor cu vaccinuri şi medicamente, pentru că ele deteriorează terenul adică organismul.

Pe scurt, pacea, miracolele, belşugul, sănătatea perfectă, atotputernicia, fericirea... nelimitatul, sunt aici, la îndemână, în viaţa mea cotidiană.

Trucul este foarte simplu: utilizez ecuaţia magică în tot şi în toate.

1. MODUL DE UTILIZARE PERSONAL

CE => CUM => MIRACOL

În orice situaţie, definesc cu *prioritate* **CE**. Ce îmi spune vocea mea interioară? Vocea inimii mele? Chiar dacă ceea ce îmi spune pare surprinzător, absurd, ridicol, imposibil..., o ascult fără să încerc să o înţeleg. Dau prioritate principiului meu feminin, divin. Apoi iau decizia să-l ascult orbeşte.

Odată ce această decizie este luată, **CUM** se pune la loc **automat**, într-un mod divin. Este vorba despre principiul masculin care este, mai ridicat din punct de vedere vibratoriu decât acel **cum** mental care provine din raţiunea mea.

Atunci apare Spiritul cu **MIRACOLUL** său. Se produc lucrurile cele mai neaşteptate şi mai minunate. Este magic!

DE EXEMPLU

Aud vorbindu-se despre o ţară şi vocea mea interioară îmi spune: „ Du-te". Nu cunosc limba acestei ţări, nu am concediu şi nici bani. Utilizez ecuaţia magică. Intuitiv, îmi ascult inima şi îi spun: „Mă duc, chiar dacă nu ştiu de ce şi nici cum să o fac". Am încredere în mine şi în ceea ce fac. Şi astfel apar miracolele. La locul meu de muncă, plecarea mea coincide cu o perioadă moartă şi absenţa mea va trece neobservată. În anturajul meu, întâlnesc o persoană care vrea să mă însoţească, vorbeşte limba şi cunoaşte nişte oameni care ne pot găzdui. Din punct de vedere financiar, primesc o sumă de bani pe care am dat-o cu împrumut şi care îmi este rambursată mai repede decât trebuia. Exact de asta aveam nevoie. Este magic!

Dacă nu utilizez ecuaţia magică, răspund „Daaar...". În mod rezonabil, ascult de raţiune şi spun „Nu pot"; şi nu mă voi duce. Nu cred în divinitatea mea interioară şi nu îmi ascult vocea inimii. Mă abţin să creez un **cum** divin, să divinizez materia. Rezultatul nu se ridică deasupra materiei. Am regrete şi frustrări. Voi fi în contracţie şi voi îmbătrâni...

Este atât de simplu şi funcţionează de fiecare dată!

„CEEA CE DIEZEEA VREA, DIEZEEA POATE."

BCU IASI - UNIVERSITY LIBRARY

2. MODUL DE UTILIZARE INSTITUŢIONAL

SUFLET => CORP => SPIRIT

Orice instituţie are un suflet şi un corp.

SUFLETUL este principiul feminin, raţiunea de a fi a instituţiei, esenţa sa.

CORPUL este principiul masculin, structura instituţiei, existenţa sa.

Uniunea lor disciplinată conduce la manifestarea **SPIRIT**ULUI în materie.

DE EXEMPLU

În medicină, auzeam mereu vorbindu-se despre corpul medical. Adică despre toate persoanele care ofereau servicii de îngrijire şi tratamente medicale bolnavilor. Într-o zi, mi-am spus: „Dacă există un corp, trebuie să existe şi un suflet. Cine este sufletul sistemului medical?" Este raţiunea sa de a fi, deci bolnavul. Fără bolnav, nu există sistem medical. În acel moment am înţeles de ce sistemul era bolnav. Pentru că el lăsa corpul medical (p ♂) să treacă înaintea sufletului (p ♀). Bolnavul se află în serviciul medicinei şi nu medicina în serviciul său. Sistemul este invers. Bolnavii şi practicienii sunt nefericiţi. Sistemul medical funcţionează rău, din ce în ce mai rău şi va muri în curând.

Acest exemplu se aplică la toate instituţiile, oricare ar fi ele. Toate sunt instrumente de supravieţuire fundamentate pe frică, în numele protecţiei şi securităţii. Conduc la moartea inevitabilă.

Ce-i de făcut? – Instaurarea priorităţii sufletului. Şi cu asta punct. În cazul de faţă, a deveni conştient de nevoile bolnavilor şi a le răspunde. În mod automat, corpul îşi va relua locul şi vor apărea instrumentele necesare. Numai **acum se va manifesta spiritul**: sănătate, pace, armonie, bucurie nelimitată. Rezultatul obţinut va fi cu mult mai mare decât cel care ar putea fi anticipat de mentalul meu limitat. Negreşit. Iată minunile vieţii!

Dualitatea nu există. Toate contrariile sunt complementare, precum ziua şi noaptea. Este suficientă respectarea ordinii divine pentru a uni şi a instaura pacea şi armonia. Te poţi amuza în găsirea ecuaţiei magice în orice situaţie. Că este personală, acasă, în întreprindere, în instituţii, la reuniuni, în luarea unor decizii, se aplică pentru orice sistem şi conduce la iertare, bucurie, pace şi linişte. Este ecuaţia magică!

BCU "Ion Creangă" UNIVERSITY LIBRARY

Mă întreb mereu cum se face că digestia se realizează întotdeauna în acelaşi sens, fie că stau în picioare sau sunt culcată; că anotimpurile se succed mereu în aceeaşi ordine; că petalele florilor sunt aşezate mereu în sensul acelor unui ceasornic; că dezvoltarea se face mereu în aceeaşi ordine: din interior spre exterior.

Spirala lui Fibonacci

Baza creaţiei se sprijină pe geometrie.[23] Geometria sacră este ştiinţa ce oferă structura formei care susţine realitatea invizibilă. Este scheletul vieţii. Descrie relaţiile dintre punctele, curbele, dreptele, suprafeţele şi volumele care formează structura lumii invizibile a realităţii, apoi pe cea a lumii vizibile, după chipul şi asemănarea sa. Acelaşi lucru este valabil şi pentru fiinţa umană. Ea nu este nimic altceva decât figuri şi forme geometrice, atât în interior cât şi în exterior.

Leonardo din Pisa, zis Fibonacci, un matematician din Evul Mediu (spre 1180), a studiat dezvoltarea plantelor şi a realizat faptul că aceasta se realizează într-o ordine precisă, o secvenţă matematică care este întotdeauna aceeaşi. Poartă numele de şirul lui Fibonacci.[24] Iată-l:

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233 etc., la infinit.

Această serie de numere oferă două particularităţi:

Prima: Fiecare număr este egal cu suma celor două numere precedente.

A doua: împărţirea oricăruia dintre aceste numere cu numărul care îi succedă dă un rezultat care se învârte în jurul lui 0,618. Este faimosul **număr de aur** numit **raţia phi (ϕ)**, pe care Leonardo din Pisa l-a numit **«proporţie divină»**. Transpusă într-o manieră geometrică, secvenţa înfăţişează spirala lui Fibonacci. Această spirală se regăseşte pretutindeni în natură. Catedralele au fost construite conform acestei geometrii

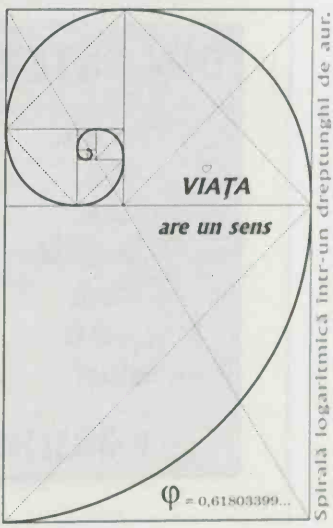

Spirala logaritmică într-un dreptunghi de aur.

1 + 1 = 2
1 + 2 = 3
2 + 3 = 5
3 + 5 = 8
5 + 8 = 13
8 + 13 = 21
... la infinit.

Viaţa are un sens... şi numai unul

Spirala lui Fibonacci se învârte într-un sens, cel al VIEŢII.
Sensul vieţii se învârte conform ***«bunului-simţ».***
Sensul vieţii merge din interior spre exterior.
De la invizibil spre vizibil. De la spirit spre materie.
Determină ordinea divină. Merge cu natura.
Duce la infinit. Este nelimitat.
Asigură unitatea suflet – corp şi armonia dintre acestea.
Aduce sănătate, pace, fericire.
Domneşte IUBIREA.

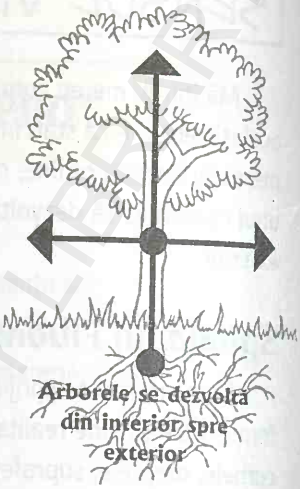
Arborele se dezvoltă din interior spre exterior

Daaar fiinţa umană are alegerea.

Ea se poate deplasa pe spirala lui Fibonacci în **sensul contrar vieţii.**
În sensul MORŢII.
În cazul acesta, se învârte în contrasens sau în ***«nonsens».***
Sensul care merge din exterior spre interior.
De la vizibil spre invizibil. De la materie spre spirit.
Stabileşte o ordine artificială, dezordinea. Merge împotriva naturii.
Duce la sfârşit. Este limitat.
Asigură dualitatea corp-suflet şi dezacordul dintre acestea.
Aduce boală, război, nefericire.
Domneşte FRICA.

DIN EXTERIOR	ALEGEREA DECIZIEI	DIN INTERIOR
- moarte - iluzie - frică - dualitate - sfârşit - limitat - vicios		- viaţă - realitate - iubire - unitate - infinit - nelimitat - armonios
NONSENS		**BUN-SIMŢ**

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În funcţie de alegerea pe care o fac, mă mişc întotdeauna în sensul vieţii sau în sensul contrar vieţii. Niciodată în ambele sensuri în acelaşi timp. Nu există loc pentru compromis. Compromisul, este mentalul mincinos care reuşeşte să mă facă să cred că pot trăi pe drumul morţii. Fals. Pot supravieţui, dar nu pot trăi.

DE EXEMPLU

Îmi pierd copilul din cauza unei boli sau a unui accident.

Ca fiinţă umană am şansa de a alege să merg ÎMPOTRIVA evenimentelor care mi se întâmplă sau să merg ÎMPREUNĂ CU ele.

Merg ÎMPOTRIVA sensului vieţii.

Copilul meu este victima unui virus, unei tumori sau a unui şofer imprudent... Sunt o biată mamă, o victimă a vieţii care îmi aduce pe nedrept pierderea celei mai dragi fiinţe din lume, propriul copil. Mă revolt împotriva lui Dumnezeu care permite întâmplarea unor asemenea lucruri. Îl învinuiesc pe medic pentru că nu mi-a salvat copilul... şi îi intentez o urmărire judiciară. Plâng, sufăr, sunt disperată. Am trăit pentru copilul meu şi iată, a plecat. Nu-mi mai rămâne decât să plec după el. Nu mai am nimic de făcut aici. Blestem moartea copilului meu. O refuz şi o urăsc.

VIAŢA ESTE UN NONSENS.

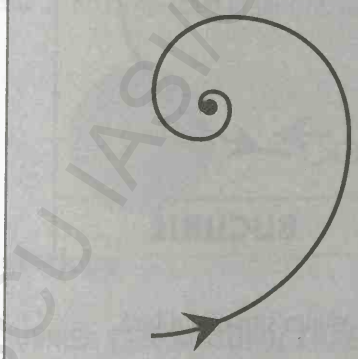

Merg CU sensul vieţii.

Realizez că eu, Diezeea creatoare, sunt cea care mi-am creat această experienţă pentru a mă dezvolta. Recunosc divinitatea copilului meu şi dreptul său de a-şi conduce viaţa după programul sufletului său. Ştiu cine suntem noi, copilul meu şi cu mine, şi mai ştiu că aceste corpuri pe care le avem nu sunt decât nişte vehicule materiale temporare. Nu voi plânge deoarece copilul meu a decis să-şi lase maşina şi să-şi încheie călătoria. Realizez faptul că eram foarte ataşată de maşina sa. Mă detaşez, luându-mi adio. Ce cadou îmi ofer pentru a mă desăvârşi! Oare, nu pentru asta mă aflu aici? Binecuvântez moartea copilului meu. O accept şi o sărbătoresc.

VIAŢA ARE UN SENS.

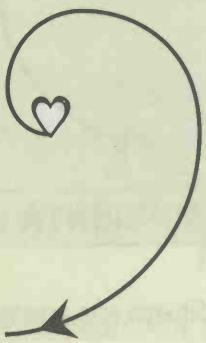

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Expansiune şi contracţie

Cum aflu dacă mă deplasez în direcţia vieţii?
PRIN CEEA CE SIMT!

• ÎN EXPANSIUNE

Mă simt ca şi cum aş pluti deasupra unui nor.
Mă iubesc, iubesc viaţa.
Sunt plină de bucurie, inima mea este uşoară.
Sunt energică, entuziastă şi atotputernică.
Simt că pot muta munţii.
Mă mişc în **cercul armonios al vieţii.**

• ÎN CONTRACŢIE

Mă simt încordată.
Mă simt ca şi cum aş căra o greutate mare.
Nu sunt mulţumită de mine, detest viaţa.
Sunt tristă, sufăr.
Nu am energie, sunt apatică, neputincioasă.
Sunt incapabilă să fac ceva.
Mă mişc în **cercul vicios al morţii.**

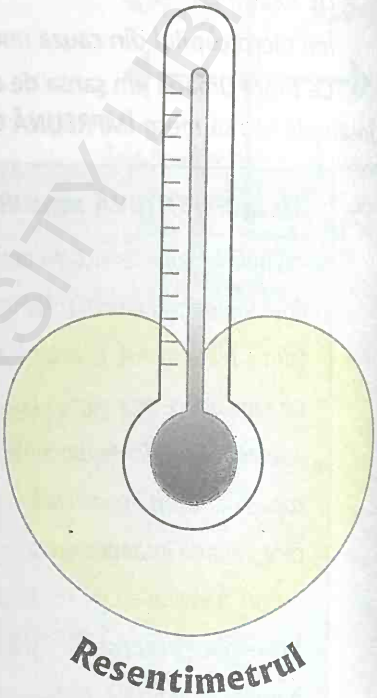

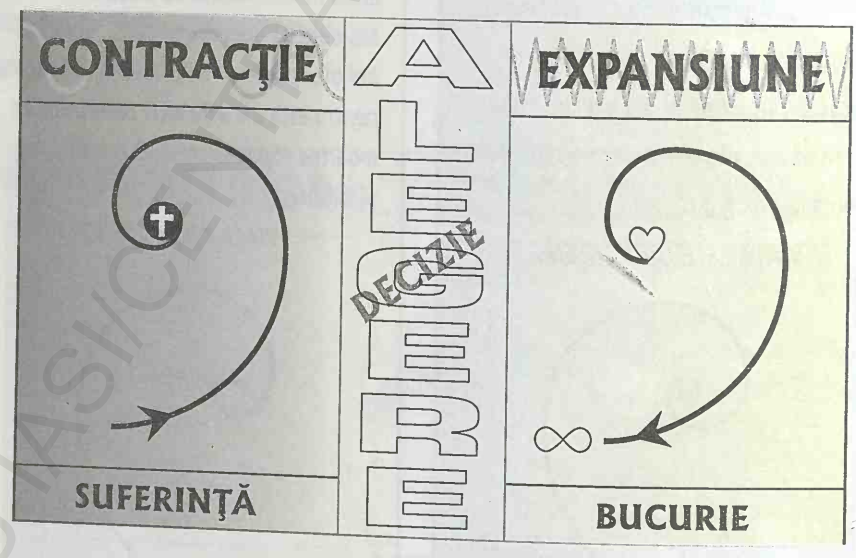

Situaţia este aceeaşi. Numai percepţia mea asupra situaţiei diferă.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

În căutarea fericirii

„Şi au trăit fericiţi..." Fericirea este posibilă în poveşti şi nu în viaţa cotidiană. O căutăm, însă nu credem în ea. Ne căsătorim pentru a fi fericite, ***daaar*** povestea noastră de iubire ia o întorsătură proastă. Sau ne creăm război sau ne resemnăm cu o asemenea viaţă... Aşa au făcut părinţii, bunicii şi strămoşii noştri care au muncit, au suferit, au îmbătrânit, sfârşind sub pământ fără a cunoaşte vreodată fericirea. În ciuda acestui fapt, noi continuăm să ne căutăm fericirea.

Fericirea este o stare de a fi. Un sentiment de a fi bine, de plenitudine, de satisfacţie, de fericire, de belşug, de tot unitar. Se manifestă atunci când o persoană se simte realizată, mulţumită şi împlinită. Are totodată şi o conotaţie materială. Suntem fericiţi atunci când sufletul şi corpul nostru sunt satisfăcute în mod egal. Sunt în armonie şi au atins o stare de SAŢIETATE.

UNDE ESTE FERICIREA? - **În interiorul meu**.

Cu mult timp în urmă, Orientul ne-a oferit acest răspuns în simbolul UNITĂŢII, yinul şi yangul fuzionate *(figura centrală din desen)*. El reprezintă uniunea părţilor opuse, negru şi alb, spirit şi materie, principiu feminin şi principiu masculin, femeie şi bărbat, mamă şi tată. Aparent, astfel au fost găsite fericirea şi armonia. Însă modul de utilizare nu a venit odată cu... Cum să fac?

De atunci, agităm negrul şi albul pentru a obţine integrarea perfectă a unuia în celălalt într-un asemenea mod încât să obţinem numai unul. Nu facem decât să încurcăm situaţia şi mai tare: fiindcă rezultă un ghem gri, uneori cu nuanţe de alb, alteori cu nuanţe de negru, însă întotdeauna gri... Fie că este vorba despre societatea matriarhală, fie despre cea patriarhală, noi avem parte de DUALITATE şi divizare, de inegalitate şi inechitate, de dezordine şi război. Nenorocire... după nenorocire... după nenorocire. Indiferent de epocă, indiferent de eforturi, fie spirituale, fie materiale, fiinţa umană trăieşte în suferinţă, în mizerie, în boală şi în cele din urmă, moare. Nu există cale de ieşire. Astăzi mai mult ca niciodată. Am încercat totul, nimic nu funcţionează. Unde să căutăm fericirea?

Cheia fericirii se află în **prioritatea principiului feminin**. El restabileşte ordinea divină şi deschide poarta TRINITĂŢII. Numai atunci, spiritul divin nelimitat se manifestă în mine şi în exteriorul meu. Mă scald în fericire. Este divin, simplu şi uşor!

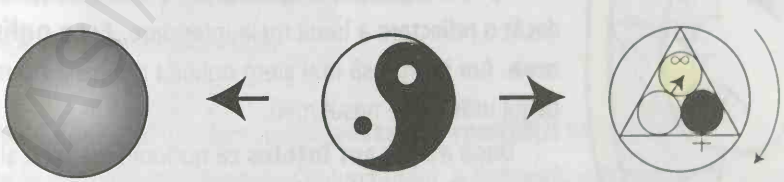

Nefericire **Fericire**

IUBIREA ESTE MOTORUL CARE EXECUTĂ CEEA CE DECIDE PRINCIPIUL FEMININ.

NICI BINE, NICI RĂU, TOTUL ESTE DIVIN

Viaţa nu este un film western!

Şi nici măcar o istorie de Walt Disney în care personajul cel bun este învingător iar cel rău este învins. Şi totuşi, în asta credem şi asta trăim. Din fragedă copilărie, mi-au fost insuflate noţiunile de bine şi rău. Asta e bine, asta e rău. Dacă fac bine, Dumnezeu mă iubeşte şi mă acceptă în paradisul său la sfârşitul zilelor mele. Dacă fac rău, Dumnezeu mă pedepseşte şi mă trimite în infern pentru veşnicie.

Veşnicia, durează foarte, foarte mult timp. Este mai bine să iau lucrurile în serios.

Deci, **am învăţat legile binelui**. Sunt mai multe. Lucrurile care plac mamei şi tatălui meu. Raţiunea. Notele bune şi conduita bună la şcoală. Politeţea. Tăcerea. Iubirea zilei de mâine. Limitarea drepturilor mele care se opresc acolo unde încep drepturile altora. Obligaţiile nelimitate de bună cetăţeană: a vota, a plăti impozite, a respecta autorităţile, a mă supune legilor stabilite. Obligaţiile mele nelimitate de mamă cu familie numeroasă. Ordinele lui Dumnezeu, ale Bisericii, ale profesiei, ale guvernului... Uf! Este mult, însă ce n-aş face pentru a ajunge în rai?

Apoi, **am învăţat să mă judec pe mine**, să-i judec pe alţii, şi să condamn răul. Mi-am însuşit credinţe precum *„cine face bine, primeşte bine"*. Am găsit pedeapsa rezonabilă, închisorile de dorit, pedeapsa cu moartea acceptabilă, războiul inevitabil. Impunerea binelui cu orice preţ pentru ca toată lumea să ajungă în rai.

Pe urmă, am vrut să schimb lumea. Vast proiect! Să-mi schimb părinţii, să schimb legile, guvernanţii, profesia, ideile, credinţele, femeile, societatea... *I-am lăsat mamei mele sarcina de a schimba biserica*. Şi nimic nu a funcţionat. Stăpânii Banilor conduc lumea. Răul câştigă din ce în ce mai mult teren. Oamenii nu mai vor să ajungă în rai. Lumea este cu susul în jos. Totul se duce la naiba. Bravo, Lucifer!

Când **mi-am reamintit cine eram**, Diezeea, am înţeles faptul că paradisul se află în interiorul meu şi că îl voi obţine la sfârşitul zilelor Egoliatului meu. Imens proiect!

Apoi, am devenit conştientă că lumea exterioară nu este decât o reflectare a lumii mele interioare. **Este oglinda mea**. Am încetat să mai şterg oglinda pentru a nu mai vedea negul urât de pe nasul meu.

După aceea, **am înţeles** că noţiunile de bine şi rău care permit războiul pe Pământ nu sunt decât reflectarea divizării mele şi a războiului meu interior dintre sufletul, conştienţa şi Egoliatul meu. Infernul, este creat de mine. Eu sunt Lucifer.

Cine este Lucifer?

Lucifer este un **Dumnezeu exterior pe care îl venerez** când trăiesc în lumea iluziei.
Lucifer este creaţia mea, după chipul şi asemănarea mea.

Lucifer este o **vibraţie joasă** care „nu zboară foarte înalt".
O vibraţie a cărei frecvenţă este lentă, precum materia.
O entitate care optează pentru cercul vicios al morţii.
O entitate care nu recunoaşte decât materia, care elimină spiritul.
Este zeul materiei... materie ce nu există.
Este zeul iluziei... iluzie ce nu există.

Lucifer, este o **entitate divină** care a pierdut memoria adevăratei sale naturi.
Este separat de divinitatea sa interioară, Diezeea.
Crede că Dumnezeu se află în exteriorul lui, în materie.
Se înverşunează să cucerească materia, pentru a-şi regăsi divinitatea.

Lucifer are **atâta frică** că devine frica însăşi.
Trebuie să domine tot şi pe toţi. **Trebuie să stabilească** superioritatea sa în tot şi în toate.
Stabileşte legile sale şi le impune prin forţă.
Impune domnia fricii. Este DUMNEZEUL MORŢII.

Lucifer nu cunoaşte iubirea. **Nu are inimă**.
Nici sentimente, nici emoţii. Trebuie să-şi păstreze sângele rece.
Este gata să sacrifice totul pentru a ajunge la divinitatea sa.

Se află **în război** cu spiritul creator interior.
Distruge tot şi se autodistruge.

Undeva, în adâncul lui, dormitează **nostalgia realităţii sale divine**.
El este în căutarea absolutului, a nelimitatului, a nemuririi, a divinului.
Ca mine; ca tine; ca noi.

Ierarhia luciferiană

Că este politică, socială, religioasă, familială, spirituală, ierarhia este luciferiană la orice nivel. Iată ierarhia lui Lucifer şi a colaboratorilor săi:

1. **Lucifer,** zeul Stăpânilor Banilor. Maestru absolut al materiei, pretinde supunerea totală a sufletelor. Este lacom şi nemilos. Creaţie pură a spiritului inconştient, provine dintr-o altă dimensiune, este invizibil şi desprins de corpul fizic. Autoritatea lui asigură teama şi respectul tuturor. Ei îşi fac Dumnezeul lor/sau Diezeea lor. Îi oferă ofrande şi jertfe pentru a-i potoli furia. Spun rugăciuni şi practică fetişismul pentru a atrage bunăvoinţa şi favorurile sale.

2. **Iluminaţii,** Stăpânii Banilor, cei care conduc lumea. Este vorba despre marionetiştii care manipulează din umbră prin reţeaua lor de societăţi secrete, semisecrete şi discrete. Ei controlează umanitatea, exploatează prin frică şi conduc la moarte. Iluminaţii sunt fiinţe aflate la limitele animalităţii umane. Manifestă mai ales programul formaţiunii cerebrale mai vechi, numită creierul limbic sau reptilian, care are o singură funcţie, aceea de a asigura supravieţuirea. Sunt morţi de frică. Deţinători de cunoştinţe ezoterice de ocultism, sunt obsedaţi de cifre şi simboluri. Sunt câteva persoane printre cele mai bogate din lume, douăsprezece familii de sânge regal. Au „sânge rece" şi „nu au inimă". Sunt lipsite de sentimente şi nu cunosc iubirea. Ochii lor, porţile sufletului, sunt goi.

3. **Tehnocraţia,** marionetele Stăpânilor Banilor, cei care execută întocmai ordinele acestora. Sunt aleşi pentru supunerea oarbă de care dau dovadă. Sunt selecţionaţi în şeptelurile din cadrul societăţilor secrete în urma unor numeroase iniţieri care le întrerup legătura cu sufletul lor. Sunt capabili să ucidă, să fure, să violeze, fără scrupule şi fără mustrări de conştiinţă. Funcţionează. Raţionalizează. Sunt roboţi perfecţi. Îşi vând sufletul pentru putere, bani şi prestigiu. Costă mult şi raportează bine.

4. **Burghezia,** cavalerii care-i slujesc pe Stăpânii Banilor, punându-şi talentul lor în serviciul puterii stabilite. Fac parte din stabiliment. Ocupă funcţii respectuoase şi profită din plin de avantajele ce le sunt oferite. Sunt aleşi pentru jurământul lor fidel de credinţă. Autorităţile pot conta pe ei şi pe tăcerea lor, bineînţeles atunci când este vorba despre discreţie sau secret profesional.

5. **Democraţia,** sclavii Stăpânilor Banilor. Populaţia care crede că ea guvernează în timp ce este guvernată în întregime de Stăpânii Banilor, care crede că trăieşte într-o ţară liberă, în timp ce trăieşte sub o dictatură. Majoritatea silenţioasă care tace şi consimte. Dacă cineva vorbeşte, populaţia îl face să tacă imediat şi îl exclude. Legea tăcerii. Îşi îndeplinesc bine rolul care le asigură existenţa. Au conştiinţa împăcată.

Scara socială

Ceea ce numim cu inocenţă **scară socială nu este nimic altceva decât ierarhia luciferiană**, din care fac parte şi eu, şi tu de asemenea. Este ierarhia din lumea iluziei, în care păstorul îşi mişcă oile sale. Când urcă, le recompensează cu morcovi. Când coboară, le pedepseşte cu bastoane. Ea manifestă dualitatea binelui şi a răului, cu recompensele şi pedepsele sale. Se hrăneşte cu frică şi se sprijină pe principiul de superioritate/inferioritate al indivizilor, raselor, familiilor, religiilor... Este stabilită artificial pentru a justifica dominarea şi exploatarea majorităţii de către o minoritate. Este inegalitatea care justifică inechitatea. Este democraţia care ascunde dictatura. Conduce la dezordine şi la moarte.

IERARHIA LUI LUCIFER, ESTE INFERNUL PE PĂMÂNT.

Am crezut în ea, însă acum nu mai cred. Eu constat că toate instituţiile noastre, de la familie şi până la organizaţia noastră politică, sunt structurate în această manieră. Este turma animală a umanităţii inconştiente de indivi-dualitatea sa.

Religiile au de asemenea ierarhia lor, ecleziastică. De exemplu:
Preotul, aflat la baza scării, este învesmântat în negru şi are puţină putere, bani şi prestigiu (morcovi). Rangul superior, canonic, începe cu câţiva nasturi de culoare purpurie pe sutana neagră, şi un pic mai multă putere, bani, prestigiu. Apoi urmează episcopul, cu mai multă culoare purpurie. Apoi cardinalul, învesmântat în întregime în purpuriu. Sus de tot, papa, învesmântat în alb în întregime, având titlul de „Sfinţia sa". Acesta trăieşte în belşug, controlează şi administrează sumele colosale de bani primite de la credincioşii săi, controlează sufletul unei cincimi a planetei, dirijează ţara sa, Vaticanul, - un stat în stat. Nicio diferenţă faţă de „Maiestatea sa" Elizabeth II, regina Angliei şi suverana unei părţi a lumii. Este exact aceeaşi structură, supusă exact aceluiaşi Dumnezeu: Lucifer.

Organizaţiile spirituale au de asemenea ierarhia lor, spirituală.
De la francmasonerie până la budismul „Sfinţiei sale" Dalai Lama, fără a-l uita pe Sai Baba, aceste organizaţii spirituale aflate în serviciul Spiritului creator şi al umanităţii sunt ierarhii luciferiene perfecte. Sunt structurate de sus în jos. Iar în vârful piramidei, este maestrul absolut, reprezentantul lui Dumnezeu pe Pământ. Apoi, maestrul local, înconjurat de micul său grup de discipoli aleşi. Apoi participanţii la învăţăturile sale, aleşii societăţii. Apoi masa nealeasă care se bălăceşte în noroi aşteptând lumina de la maestru...

ORICE IERARHIE ESTE LUCIFERIANĂ

Ierarhia, materială sau spirituală, este posibilă atunci când există o separare între creator şi creatură. Membrii săi pot fi incluşi între cele două.	**Ierarhia este imposibilă atunci când există fuziunea creatoare/creaţie.** 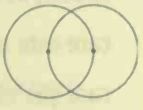

Legea lui Lucifer

Este vorba despre legalitate, moralitate, Constituţie, Biblie, Coran... sau etică, **toate legile umane sunt luciferiene** şi conduc la dezordine şi la moarte. Este legea animalică, legea celui mai puternic. Ele se sprijină pe dualitatea binelui şi a răului, recompensează binele şi pedepsesc răul. Creează vrajbă între buni şi răi, creează luptă între ei pentru a stabili cine are dreptate şi cine a greşit. De ele beneficiază Lucifer: A DEZBINA PENTRU A DOMNI.

M-am întrebat cine face legile. Eu nu, este cert. – Sunt Stăpânii Banilor.

Cine decide ce este bine şi ce este rău? – Stăpânii Banilor.

Cine decide ca ucigaşii să fie uneori sever pedepsiţi iar alteori decoraţi cu măreţie?
– Interesele Stăpânilor Banilor.

Legile sunt creaţii pure ale lui Lucifer, pentru a-l servi pe Lucifer.

Lucifer, sunt eu, eşti tu, suntem noi.

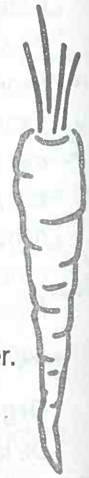

Lucifer este o entitate divină care a ales moartea.

De fiecare dată când aleg moartea mai degrabă decât viaţa, sunt Lucifer.

De fiecare dată când aleg „a avea" mai degrabă decât „a fi", sunt Lucifer.

De fiecare dată când acţionez din frică mai degrabă decât din iubire, sunt Lucifer.

De fiecare dată când mă supun legilor şi nu conştienţei mele, sunt Lucifer.

De fiecare dată când mă rog lui Dumnezeu, Allah, Krishna, Iehova, mă rog lui Lucifer.

Lucifer, este partea din mine care se teme. Frica este în mine.

Frica mă face să mă plimb pe cercul vicios al morţii şi să mă prăbuşesc.

Frica înlocuieşte iubirea pentru mine şi mă face să-mi vând sufletul.

Lucifer, este preţul pe care îl plătesc pentru a obţine pacea, securitatea,
protecţia, iar iubirea altora ia locul iubirii pentru mine la care eu am renunţat.

Lucifer, este partea din mine care se lasă sedusă de lumea iluziei,
care este orbită de strălucirea exterioară: puterea, banii, prestigiul,
care ştie că Stăpânii Banilor conduc lumea, însă nu vrea să realizeze că
Lucifer conduce lumea şi că eu sunt fidela sa COLABORATOARE.

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Colaborarea cu Lucifer

Lucifer creează divizarea binelui şi a răului.

Binele, este cel care-l serveşte. Răul, cel care-l deserveşte.

El recompensează binele, pedepsind răul.

Pentru a obţine favorurile sale, trebuie să-mi vând sufletul.

Lucifer cumpără suflete şi le plăteşte foarte scump.

Cât costă sufletul meu?

De fiecare dată când acţionez din frică, îmi vând sufletul.

De fiecare dată când cumpăr securitate şi protecţie, îmi vând sufletul.

Sunt o Colaboratoare a lui Lucifer.

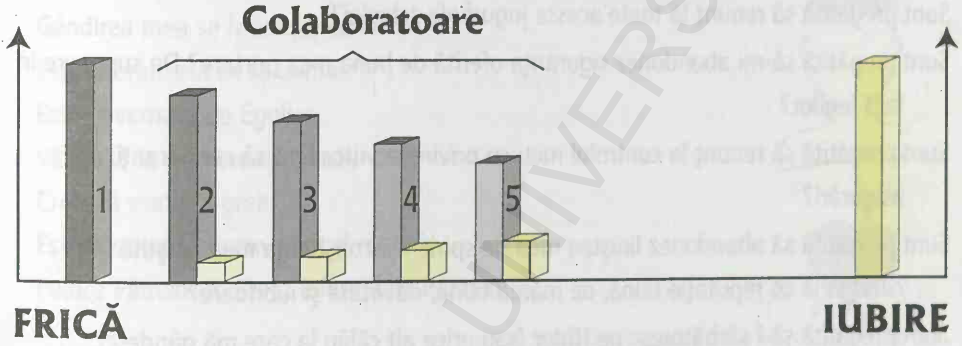

Noncolaborarea cu Lucifer

Am făcut alegerea mea. Am ales să mor în ceea ce priveşte frica şi să trăiesc.

ÎNTRERUP COLABORAREA MEA CU LUCIFER.

Mă retrag de la toate nivelurile scării sociale.

Nu mai consider pe nimeni superior sau inferior.

Nu mai văd decât fiinţe egale, divine şi suverane.

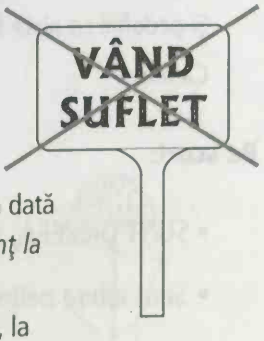

NU, sufletul meu nu mai este de vânzare. Repet – de această dată conştientă – declaraţia solemnă făcută de mine când eram mică: *„Renunţ la Satana, la operele şi la splendorile sale."*

Renunţ la lumea luciferiană a iluziei, la puterea sa falsă, la banii săi falşi, la prestigiul său fals. Mor pentru moarte şi renasc pentru viaţă.

DA, îmi schimb obligaţia de supunere. Opresc compromisul. Fac o schimbare completă de direcţie, de 180°. Mă dedic sufletului. Mă las ghidată de el. Merg acolo unde mă conduce. Ştiu că totul este divin, totul este perfect. Nu am nevoie să înţeleg; mă supun numai vocii conştienţei mele. Ce libertate! Este simplu şi uşor. Trăiască viaţa!

BCU "LUCIAN BLAGA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Îl iubesc pe Lucifer

Sunt o E.D.Î.D., o entitate divină în devenire.

Pentru a trăi divinitatea mea în prezent, transform frica în iubire.

Recunosc şi iubesc frica mea, fiindcă numai iubirea vindecă... frica.

Cea mai mare îmbucătură pe care o mai am de înghiţit, este de a-l iubi pe Lucifer.

Sunt Diezeea, sunt tot, sunt Lucifer.

O iubesc pe Diezeea, iubesc tot, îl iubesc pe Lucifer.

Lucifer, sunt eu, prinsă în fricile şi credinţele mele, limitele mele.

Lucifer, sunt eu, prinsă în autojudecare şi nonpermisiune.

Lucifer, sunt eu, prinsă în divizarea mea cu privire la bine şi la rău.

Sunt pregătită să renunţ la toate aceste juguri ale sclaviei?

Sunt pregătită să-mi abandonez siguranţa oferită de buna mea purtare? De supunere în faţa legilor?

Sunt pregătită să renunţ la controlul meu cu privire la viitor fără să cer garanţii şi asigurări?

Sunt pregătită să abandonez liniştea mea de spirit – inconştienţa mea liniştită – de cetăţeană cu reputaţie bună, de mamă bună, devotată şi iubitoare?

Sunt pregătită să-l sărbătoresc pe Hitler (sau orice alt călău la care mă gândesc), să-i mulţumesc pentru sarcina ingrată pe care a îndeplinit-o...

şi pentru că m-a făcut să-mi dau seama de absurditatea războiului?

Sunt pregătită să văd pedofilia precum o experienţă divină?...

Şi pedofilii ca nişte fiinţe divine, prinse în cercul vicios al morţii?

Ca mine?

Pe scurt:

- SUNT DIEZEEA, sunt tot ..... sunt Lucifer.
- Sunt iubire nelimitată, iubesc tot ..... îl iubesc pe Lucifer.
- Iubirea permite tot ..... îi permite tot lui Lucifer.

NICI BINE, NICI RĂU, TOTUL ESTE DIVIN!

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

GÂNDIREA CREEAZĂ

Gândirea creează materia

Ştim cu toţii, din proprie experienţă, că gândirea creează.
Materia pe care am creat-o este manifestarea concretă a gândirii mele abstracte.
Starea materiei pe care am creat-o reflectă fidel starea gândirii mele.
Deci, starea gândirii mele determină calitatea creaţiei mele.
Şi ce determină starea gândirii mele?
Nivelul meu de conştienţă, de fiinţă creatoare sau nu.

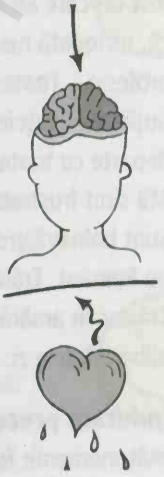

Sunt **inconştientă**: creaţia mea este limitată.
Gândirea mea se hrăneşte cu FRICĂ.
Este debranşată de la inimă.
Este guvernată de Egoliat.
Vibrează la o frecvenţă joasă.
Creează materia grea.
Este dizarmonie între spirit şi materie.
Poluez Pământul. Creez infernul pe Pământ.

DE EXEMPLU
Cred că voi avea cancer? – dezvolt un cancer.
Mi-e frică că mă voi izbi de un anumit copac la schi? – mă năpustesc asupra lui.
Cred că voi reuşi să câştig o anumită provocare? – reuşesc să o câştig.
Cred că nu voi reuşi? – nu reuşesc.
Cred că copiii sunt îngrozitori? – întâlnesc numai asemenea copii.
Cred că fiinţa umană este profitoare? – sunt păcălită.

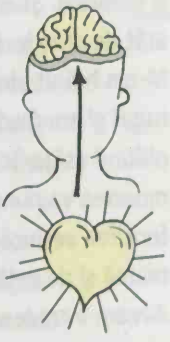

Sunt **conştientă**: creaţia mea este nelimitată.
Gândirea mea se hrăneşte cu IUBIRE.
Este legată de inimă.
Este guvernată de suflet.
Vibrează la o frecvenţă înaltă.
Creează materia subtilă.
Este armonie între spirit şi materie.
Purific Pământul. Creez paradisul pe Pământ.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Creez ceea ce cred că sunt ...

ALTĂDATĂ... NU ŞTIAM CINE ERAM, FIINDCĂ UITASEM.

Credeam că eram o biată creatură a unui Dumnezeu exterior, superior mie. După imaginea mea, am instaurat o lume plină de suferinţă. Am creat infernul pe Pământ.

1. **Îmi blestemam trecutul.** Dumnezeu – sau destinul – a vrut ca eu să fiu pe acest Pământ. Nu am avut de ales... de altfel. Părinţii mei au fost cei care au decis să mă fabrice, fără să-mi ceară părerea. Pentru că, niciodată nu aş fi ales aceşti părinţi, nici această ţară, nici această profesie... Toate acestea sunt din cauza lor. Dacă m-ar fi ascultat puţin, ar fi înţeles. Eu nu am cerut decât să fiu iubită etc. Şi aşa mai departe cu toate celelalte autorităţi exterioare, până la Dumnezeu. Mă simt frustrată cu privire la copilăria mea. Sufăr în permanenţă. Sunt bolnavă şi săracă. Mi-am pierdut familia, prietenii; sunt singură pe Pământ. Trăiesc infernul. Sunt plină de regrete şi de resentimente. Trăiesc în amărăciune şi disperare. Din fericire, ştiu că moartea mă vă elibera într-o zi.

2. **Înduram prezentul.** Dumnezeu – sau destinul – m-a făcut să trăiesc atât momente fericite, cât şi nefericite. Au fost zile bune şi zile rele. Îi adresam rugăciuni pentru a-mi trimite zile bune şi îi mulţumeam atunci când îmi îndeplinea dorinţele. Când am fost bolnavă, mi-a trimis un medic bun care m-a vindecat. În general, eram satisfăcută de soarta mea: un soţ bun, copii sănătoşi. Am supravieţuit cum am putut. Însă, nu am găsit fericirea şi seninătatea.

3. **Mă temeam de viitor.** Dumnezeu - sau destinul – ştie ce mă aşteaptă. Există două lucruri care sunt inevitabile: impozitul pe venituri şi moartea. Ştiam că nu eram scutită de nimic. Un accident soseşte atât de repede. Mi-am pregătit bătrâneţea cât de bine am putut. M-am hrănit bine, am băut cu moderaţie, am lucrat mult, m-am rugat şi am meditat, punându-mi banii deoparte pentru bătrâneţe, plătind asigurări... Însă ştiam că numai Dumnezeu decide clipa în care moartea va pune capăt zilelor mele. Şi astfel voi cunoaşte, în sfârşit, fericirea veşnică fiindcă m-am supus legilor, mi-am făcut datoria de mamă şi de cetăţeană, mi-am iubit aproapele şi am făcut numai bine. Aveam încredere în justiţia divină. Domnule Dumnezeu, facă-se voia ta, şi nu a mea!

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ACUM, ÎMI AMINTESC CINE SUNT EU.

Creez totul, în orice moment.
Sunt creatoare şi creaţie în acelaşi timp. Creez paradisul pe Pământ.

1. **Am creat trecutul meu.** Tot ceea ce mi s-a întâmplat, că era vorba despre bucurie sau despre suferinţă, despre fericire sau despre nefericire, a fost creat de mine. Şi, cum sunt iubire pură, am creat totul din iubire pentru mine. Creaţiile mele trecute reflectau gândirea mea de atunci. Dezvăluiau, precum o oglindă, starea gândirii mele. Îmi indicau dacă eram aliniată sau nu cu realitatea, adevărata mea natură divină.
Ce cadou! Deci, îmi asum responsabilitatea (şi nu culpabilitatea) cu privire la tot ceea ce am trăit. Îmi semnez creaţiile şi mă bucur pentru experienţele pe care eu mi le-am creat. Le accept cu iubire (îngăduinţă) şi recunoştinţă.

2. **Creez prezentul meu.** În fiecare moment al vieţii mele, pot trăi paradisul sau infernul, bucuria sau suferinţa, fericirea sau nefericirea. Alinierea gândirii mele cu spiritul sau cu materia, cu „a fi" sau cu „a avea", cu realitatea sau cu iluzia, se reflectă exact în creaţia care se manifestă şi pe care o trăiesc în clipa prezentă. Sunt ruptă de realitatea mea divină, sufăr de inconfortul şi de anxietatea care o însoţesc. Am puterea să mă realiniez cu divinitatea mea şi să creez în mod instantaneu pacea şi liniştea. Pot transforma noroiul în aur, ori de câte ori vreau.

3. **Voi crea viitorul meu.** Tot ceea ce mi se va întâmpla, va fi creaţia mea. Şi cum sunt Diezeea nelimitată, voi crea numai lucruri minunate, după chipul şi asemănarea mea: sănătate, prosperitate, fericire... atâta timp cât gândirea mea va rămâne aliniată cu divinitatea mea... şi cât voi gândi că sunt Diezeea, comportându-mă precum Diezeea. Şi cum eu sunt iubire nelimitată, nu mai există loc pentru frică. Dacă vreodată voi experimenta boala, vitregia, nenorocirea..., mă voi felicita pentru aceste manifestări materiale ale gândirii mele redusă la materia iluzorie şi ruptă de realitate. Niciodată, nu-mi va mai fi frică de ceea ce urmează să mi se întâmple, pentru că eu sunt cea care creez. Nu am nevoie să ştiu ce se va întâmpla, nici să mă tem de ceea ce se va întâmpla, nici să-mi anticipez şi nici să-mi controlez viitorul. Rămân ancorată în momentul prezent. Mă destind şi mă abandonez divinităţii mele interioare.

Gândire de-a gata

Cred că sunt creatura limitată a unui creator exterior, superior mie.
Sunt ruptă de realitate şi trăiesc în iluzia lui Dumnezeu.
Nu gândesc „gândirea" mea. Gândesc gândurile altora.
Cumpăr gândirea altora. Plătesc, vânzându-mi sufletul.
Repun creativitatea mea în mâinile autorităţilor exterioare,
ele însele creaţii ale altor autorităţi exterioare,
ele însele creaţii ale unei divinităţi exterioare unice, Dumnezeu.
Înghit şi reînghit aceeaşi gândire, **gândirea unică.**

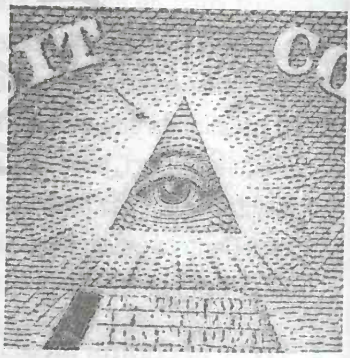

Suntem pe punctul de a crea o lume unică, **Noua Ordine Mondială**, o dictatură mondială cu un guvern mondial unic, o monedă unică, o religie unică, o bancă unică, o armată unică, o educaţie unică, un comerţ unic, o agricultură unică, un prototip uman unic cu o gândire unică...

De aceea, repet gânduri complet lipsite de sens precum:

- crearea de locuri de muncă justifică orice formă de producţie, chiar şi pe cele mai nocive;
- raţionalizarea în afaceri reduce locurile de muncă şi dezvoltă şomajul;
- vaccinurile previn boala în timp ce ele, de fapt, ne îmbolnăvesc;
- uciderea este interzisă şi pedepsită cu excepţia războiului, unde este obligatorie şi decorată;
- forţele de pace pentru armată; Ministerul Apărării pentru război...
- Canada este o ţară suverană, cu o suverană străină pe moneda ei;
- datorie naţională în timp ce ţara poate să fabrice bani!
- democraţie, ca şi cum ar fi sinonimă cu libertatea;
- cu cât am mai multe drepturi, cu atât am mai multe obligaţii;
- plătirea impozitului, este obligaţia cetăţeanului;
- necesitatea de a avea legi şi un sistem carceral, altfel va fi dezordine;
- a cumpăra la preţ mic pentru a face economii;
- vânzarea liberă a armelor cauzează asasinatele;
- O.N.U. asigură pacea în lume;
- mănâncă-ţi supa dacă vrei să creşti...

PUR NONSENS!

Un apel la bun-simţ, vă rog!

Manipularea mentală

Înseamnă a reuşi să faci pe cineva să facă ceea ce vrei tu, a-l face să meargă **împotriva voinţei sale**. Pentru a se întâmpla acest lucru, este necesară menţinerea persoanei prin toate mijloacele posibile:

- în inconştienţă, pentru a nu afla cine este ea cu adevărat: o Diezee creatoare suverană nelimitată;
- în credinţa că ea este: o creatură supusă limitată.

Manipularea mentală constă în menţinerea persoanei într-o stare de conştienţă animală pentru a o împiedica să atingă divinitatea sa interioară. Scopul este de a obţine roboţi supuşi, programaţi să execute ordinele sub comandă. Se exercită la trei niveluri:

- fizic, care susţine emoţiile şi gândirea;
- emoţional, care hrăneşte gândirea;
- mental, care controlează gândirea creatoare.

FIZIC –> EMOŢIONAL –> MENTAL –> CREAŢIE

POLUAREA FIZICĂ: încetinirea, îngreunarea, blocarea organismului.

1. Vânzarea de alimente degenerate şi artificiale[30] : aditivi, coloranţi, produse chimice, cuptoare cu microunde, alimente ce conţin OMG (organisme modificate genetic); iradierea produselor perisabile pentru a le mări perioada de durabilitate: sunt la fel de moarte precum florile uscate. Poveştile care circulă cu privire la glutamat şi aspartam - provoacă degenerarea sistemului nervos - sunt stupefiante... Hrănirea vitelor cu antibiotice, a căror carne este apoi ingerată de consumator.
2. Vaccinarea, adică îmbolnăvirea copiilor sănătoşi şi a adulţilor. Tratarea lor cu numeroase medicamente sintetice ineficace şi periculoase. Iradierea şi otrăvirea folosite pentru a trata.
3. Încurajarea pasivităţii şi apatiei prin undele de frecvenţă joasă emise de televizor, cuptoarele cu microunde, telefoanele celulare etc... Emiterea de sunete inaudibile, de infrasunete ce nu pot fi auzite, care cauzează frica, dezorientarea, ostilitatea şi chiar paralizia.
4. Introducerea de produse toxice în apă, precum fluorul care produce pasivitate. Adăugarea de antibiotice şi hormoni în hrana animalelor.
5. Irigarea solului, a râurilor, a pânzelor freatice şi a aerului cu produse chimice.[75, 85]
6. Modificarea climei, declanşarea de epidemii, cutremure, mutaţii genetice, gândire iraţională, oboseală cronică, pierdere a capacităţii de concentrare, moarte.[86] HAARP[87], este o armă de distrugere masivă care face parte din programul militar american „Joint Vision 2020", cu unde de frecvenţă înaltă, produce găuri în ionosferă, stratul protector al planetei.[88]
7. Şi ce spui de energia nucleară?...

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

POLUAREA EMOŢIONALĂ: despărţirea creierului de inimă.

1. Eliminarea iubirii de sine.

- Întreruperea legăturii cu inima, sediul sufletului & conştienţei.
- Despărţirea de simţurile care conduc sufletul. Cultivarea indiferenţei. Drogarea legală cu medicamente şi/sau ilegală cu droguri dure.
- Impunerea unei conştiinţe bune: a face bine şi a evita răul. A ajuta victimele. A face binefaceri, a încuraja acţiunile umanitare, a face voluntariat, a subvenţiona asistenţa socială. A recunoaşte valoarea salvatorului: sindromul Maica Tereza. A găsi vinovatul şi a face dreptate.
- Înlocuirea intuiţiei cu raţiunea. A deveni rezonabil, adică raţional. A interzice copiilor să plângă, a-i convinge că plânsul le face rău. A învăţa logica în detrimentul bunului-simţ. A repeta mai degrabă decât a crea. A învăţa din inimă.
- Iubirea faţă de alţii mai degrabă decât iubirea pentru tine însuţi. Totul pentru alţii, nimic pentru tine. A te uita pe tine. A-i servi pe alţii mai degrabă decât pe tine însuţi. A te pune pe tine însuţi pe primul loc: este egoist şi demn de dispreţ.
- Supunerea pătimaşă în faţa legilor. Legea, este lege. Autorităţile nu se iau la întrebări.
- Aşteptarea iubirii exterioare: părinţii iubitori, prinţul fermecător, femeia fatală.
- Promovarea unei culturi dure, rock, sport... Crearea de idoli artificiali.
- Forţarea conformismului. Descurajarea originalităţii şi autenticităţii.
- Incitarea la consum şi la contractări de datorii.

2. Întreţinerea nefericirii trecute.

- Nostalgia faţă de experienţele bune din trecut.
- Remuşcări, resentimente pentru suferinţele întâmplate.
- Regrete pentru bucuriile care nu au avut loc.
- Identificarea cu specia. Patriotism şi nenorociri ale speciei: culpabilitatea nemţilor, asasinarea în masă a evreilor, eliminarea băştinaşilor, subjugarea Quebecului, genocidul armenilor...
- Ură faţă de vinovaţi şi dorinţa de răzbunare.

3. Cultivarea fricii de viitor.

- A-i vedea pe ceilalţi ca fiind diferiţi şi primejdioşi, periculoşi pentru viaţa şi supravieţuirea mea: hrană, domiciliu, reproducere, teritoriu.
- Promovarea fricii în întregul sistem mass-media: ştiri rele, drame, pericole ce ne aşteaptă.
- Consolidarea lui Egoliat. A învăţa cum să-i domini şi să-i exploatezi pe ceilalţi.
- Pregătirea pentru război, a ataca sau a te apăra împotriva la tot şi la toate.
- Garantarea viitorului: pensie pentru bătrâneţe, testament pentru moarte.
- Asigurări împotriva nenorocirilor viitoare: boală, furt, accident, incendiu, invaliditate, moarte...

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

POLUAREA MENTALĂ: fragmentarea, izolarea, reprogramarea creierului[35].

- Convingerea oamenilor de existenţa unui Dumnezeu exterior, creator atotputernic şi deţinător de paradis.
- Inocularea la fiinţa umană a ideii că este o biată fiinţă păcătoasă, născută dintr-un păcat originar, şi că numai un salvator exterior o va putea scăpa din această situaţie.
- Predarea „supunerii" şi „ascultării" de către reprezentanţii spirituali şi temporali ai lui Dumnezeu pe Pământ.
- Inocularea noţiunilor de bine şi de rău şi lupta pentru impunerea binelui.
- Convingerea fiinţelor umane de inegalitatea lor şi de superioritatea unora asupra altora.
- Crearea unei scări sociale, a unei ierarhii şi întreţinerea visului că toată lumea poate ajunge în vârful ei.
- Punerea în valoare a muncii şi sexualităţii la bărbat, a fertilităţii la femeie.
- Menţinerea în ignoranţă. Ascunderea şi falsificarea informaţiei. Învăţarea erorii.
- Întreţinerea secretului: guvern secret, societăţi secrete, dosare secrete, secrete de Stat, secret profesional, secrete de familie...
- Inocularea cultului facilităţii: număr de asigurare socială, ghişeu automat, cărţi de credit, depunere directă de salariu, reţineri la sursă, microcip pentru deţinuţi şi animale, în curând pentru întreaga populaţie. **Numărul fiarei, 666**, va marca domnia inconştienţei animalice pe planeta Pământ[53, 54].

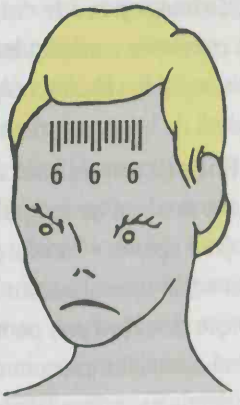

- Crearea de inamici virtuali şi prevenirea atacurilor lor virtuale prin toate mijloacele posibile: vaccinuri pentru epidemii, asigurări pentru catastrofe, închisori pentru crime, centuri de siguranţă pentru accidente, teste de depistare pentru cancer, relaţii sexuale protejate pentru SIDA, fond de pensie pentru sărăcie, bănci pentru furturi...

Întotdeauna, sunt fascinată când observ cu câtă uşurinţă prezic autorităţile epidemiile care vor apare. Este imposibil de ştiut dacă o epidemie va avea loc în viitor, nu în cazul în care o creezi tu însuţi...

- Compartimentarea creierului şi structurarea lui într-o asemenea manieră încât individul să nu obţină vederea de ansamblu, Marele Portret, care să-i permită accesul la puterea decizională din creierul său, dintr-o întreprindere sau dintr-o organizaţie.

Supunerea oarbă

Manipularea mentală este o artă practicată de milenii.[36] Scopul său este de a asigura supunerea oarbă a unei persoane în faţa autorităţii altcuiva. O facem cu toţii în relaţia cu copiii noştri pentru a-i forţa să ne asculte. În cazul acesta, practicăm **iubirea condiţionată** şi folosim ameninţările cele mai teribile pentru un copil: nu te mai iubesc dacă...

Manipularea mentală poate include **abuzul sexual**, o armă foarte puternică şi foarte răspândită. Conduce la traumatisme psihice severe. Cu cât sunt mai severe, cu atât sunt mai repetitive şi au consecinţe mai grave. Se perpetuează de la o generaţie la alta.

La copil, abuzul sexual – şi/sau alte traumatisme – duce la o **fragmentare a creierului**, fiecare parte care înregistrează un traumatism dureros se izolează de restul pentru a supravieţui fără a suferi de amintirea constantă a acestei experienţe dureroase. Prin urmare, copilul şterge din memoria sa aceste evenimente iar câteodată chiar o întreagă perioadă din viaţa sa.[40]

Aceste persoane sunt candidatele ideale pentru fabricarea unui **robot uman**. Robotul uman funcţionează precum un automat şi execută ordinele primite precum o maşină. Este format dintr-un corp fără suflet. Un creier lipsit de emoţii şi de gânduri, reprogramat în întregime. Realizarea lui presupune două etape: distrugerea completă a personalităţii; apoi stabilirea unui circuit închis creier-calculator-creier.

„Se începe prin a te distruge, apoi te remodelează".[40] Astfel este creat sclavul adevărat al cărui creier este controlat în întregime de maestrul lui, prin intermediul unor electrozi minusculi interni legaţi la calculator. Aceşti electrozi transmit tot ceea ce sclavul gândeşte şi simte, primind totodată de la acelaşi maestru mesaje în faţa cărora sclavul se supune automat.

Roboţii umani sunt utilizaţi cu regularitate ca[32, 37, 38] • mici distribuitori de droguri sau alte produse (pornografie) pentru piaţa clandestină; • curieri pentru transmiterea de mesaje; • spioni; • asasini pentru executarea de crime izolate sau colective; în special pentru masacrele colective din şcoli despre care se vorbeşte de câţiva ani, pentru a forţa legea nepopulară cu privire la controlul armelor (precum masacrul din Politehnică); «manechine prezidenţiale», sclave sexuale pentru oamenii politici de rang înalt; fie pentru a strânge secrete, fie pentru a fi o armă de şantaj (Marilyn Monroe este un exemplu în acest sens); • «soldaţi-jucărie» care ucid pe oricine pe baza unui ordin, inclusiv pe proprii lor părinţi; chiar şi între ei pentru amuzamentul maeştrilor lor. Manipularea mentală a devenit o ştiinţă, fiind importată din lagărele de concentrare naziste. Programele sale poartă numele de «*Programul Monarh*» şi *Proiectul MK ULTRA* pentru *Controlul Minţii*. Sunt conduşi de C.I.A. cu colaborarea instituţiilor medicale, militare, carcerale şi şcolare (şcoli internat, colegii, universităţi din S.U.A. şi din Canada)[31].

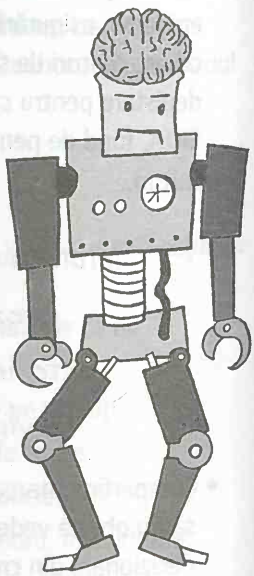

Abuzul ritualic

Constă într-un abuz metodic, repetat adeseori o perioadă îndelungată, cu îndoctrinare, în scopul de a distruge voinţa fiinţei umane. Afectează persoana pe trei planuri:

1. Fizic. Abuzul fizic este sever, include adeseori tortura şi uneori chiar masacrul. Se sacrifică animale, oameni şi mai ales copii. Sângele lor este băut, iar carnea lor este consumată. Folosirea drogurilor este aproape constantă. **2. Sexual.** Abuzul sexual este, de obicei, dureros şi umilitor. Vizează dominarea victimei. Pedofilia este constantă; pornografia ajută la finanţarea organizaţiilor. **3. Psihologic.** Abuzul psihologic este devastator. Presupune o îndoctrinare rituală. Utilizează tehnici de manipulare mentală care provoacă victimei o teroare profundă faţă de membrii organizaţiei.

Abuzul ritualic se practică de mii de ani în cadrul societăţilor secrete, ermetice, ezoterice, înfrăţite, de ordin religios şi laice. Ceremonia de iniţiere din marile şcoli[25], iniţierile militare... *Îmi amintesc că am văzut într-un ziar o fotografie în care un soldat avea medalia prinsă de piele.* Este o modalitate ce s-a dovedit eficientă. «Distruge» persoana şi asigură supunerea sa totală şi oarbă în faţa instituţiei[26, 27], comunităţii, familiei... *„Nu pune sub semnul întrebării ordinele primite, le execută"*, dezvăluie Clotilde Bersone în cartea sa cu privire la francmasonerie. Unul dintre exerciţiile spirituale de bază care constituie pregătirea de bază a întregii preoţimi iezuite spune că: *dacă superiorul meu spune că „negrul este alb şi că albul este negru"*, atunci aşa este.[28] **Drogul**, **pedofilia**, **pornografia** şi **răpirea organizată de copii** sunt mijloace curente folosite de aceste grupări. Există o legătură între reţelele de pedofilie şi UNICEF, care le furnizează «carne proaspătă».[29]

Scopul tuturor instituţiilor militare, religioase, şcolare, al societăţilor secrete, ordinelor, înfrăţirilor este acela de a produce sclavi supuşi, devotaţi trup şi suflet. În acest şeptel sunt recrutate persoanele care sunt plasate în posturile de conducere cele mai înalte din toate domeniile. Este vorba despre «jurămintele de supunere» în faţa puterii. Mulţumită acestor ritualuri practicate din generaţie în generaţie, marile dinastii au reuşit să se menţină la putere de secole.[39] Marile nume, capii încoronaţi, şefii de stat, conducătorii religioşi, înalţii funcţionari, conducătorii de mari întreprinderi, marii bancheri, celebrităţile din lumea artistică, culturală, sportivă şi politică... sunt membrii ai acestor instituţii şi participă la ritualuri satanice. Sunt drogaţi şi manipulaţi mental. Suferă şi îi fac, la rândul lor, să sufere şi pe alţii de abuzuri sexuale, de torturi, de participări la sacrificări animale şi umane. Ceea ce contează, este de a şti că reţelele satanice controlează lumea de la cel mai înalt nivel, în toate domeniile şi că autorităţile nu vor stopa miile de crime umane – mai ales, de copii, fiindcă ele însele le comit. Supunerea lor, ţine de Lucifer. Scopul lor, este dictatura mondială, Noua Ordine Mondială (*„Noul Ordin Internaţional"*, pe care Ioan-Paul II îl recomanda credincioşilor săi, cu binecuvântarea sa – 2004/01/01).

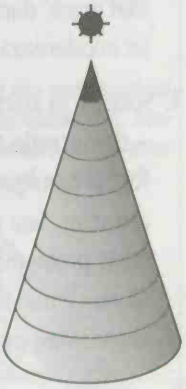

Tricicleta Frică – Protecţie – Prevenţie

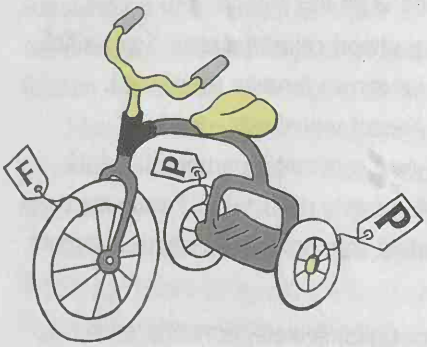

Tehnica minunată de **manipulare mentală în masă** utilizată peste tot şi care funcţionează de fiecare dată, este tricicleta **Frică-Protecţie-Prevenţie**. Fiecare dintre aceste trei cuvinte este interschimbabil cu celelalte două şi face parte dintr-un singur şi unic obiectiv: manipularea mentală, care constă în suprimarea voinţei celuilalt pentru a o impune pe a ta. A impune populaţiei lucruri care sunt împotriva voinţei sale fără ca ea să se opună. Democratizarea dictaturii! David Icke numeşte această trilogie ***„problemă-reacţie-soluţie"***.[3]

1. **PROBLEMA** este creată de autorităţile ascunse (Iluminaţii şi filialele lor) pentru a provoca **frica**. Poate fi vorba despre orice fel de eveniment, de la o luptă de stradă până la un asasinat de masă. Sau poate fi un accident, o prăbuşire financiară, scandal, copil maltratat, injustiţie, furt, masacru colectiv... nimic nu este exclus. Problema este fie foarte mare, îngrozitoare şi unică, fie mică şi repetitivă. Se găseşte vinovatul... ales deja dinainte, care va purta dezaprobarea publică şi ruşinea situaţiei. Problema este foarte mediatizată în ziare, reviste, la radio şi la televizor.

2. Urmează **REACŢIA**. Publicul este indignat şi reclamă **protecţie**, autorităţile intervin pentru a nu se mai repeta o asemenea experienţă. *„Trebuie făcute câteva lucruri"*. Se formează grupuri, sunt semnate petiţii, se strâng bani pentru «a forţa» autorităţile să impună soluţia preconizată (de aceste grupuri). În acest timp, mass-media continuă să atragă atenţia asupra problemei şi să promoveze soluţia preconizată. Dacă manipularea mentală nu avansează destul de repede, autorităţile repetă problema cu o intensitate mai mare, dacă este necesar. Spiritele recalcitrante se estompează şi reacţia se accelerează.

3. Soseşte în sfârşit **SOLUŢIA**. Autorităţile «cedează» în faţa presiunii populare – democraţia trebuie respectată... – promulgând o lege care înainte nu ar fi fost promulgată. Sau populaţia adoptă un comportament care înainte îi era refractar. Sau orice altă situaţie... planificată de autorităţi atunci când ele au creat problema. Populaţia reclamă **prevenţia** pentru ca asemenea probleme să nu se mai întâmple. Este gata să-şi vândă sufletul pentru a obţine pacea şi securitatea cu orice preţ. S-a terminat!

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

IUBIRE

Rolul păstorului este de a tunde oile iar atunci când nu vor mai avea lână, de a le conduce la abator.

Nu există lup, nici inamic exterior. Lupul cel rău este o creaţie a păstorului pentru a înfricoşa oile şi a le menţine supuse.

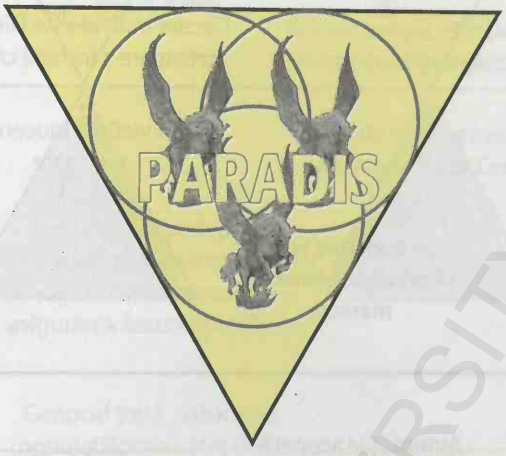

REALITATE: O COMEDIE

Eu nu sunt o oaie, sunt Diezeea, creatoare nelimitată.

Creatoare conştientă

ILUZIE: O TRAGEDIE

Creatoare inconştientă

Sunt o biată oaie, **victimă** neputincioasă şi inocentă

Îmi este frică de lupul cel rău, am nevoie de un păstor bun

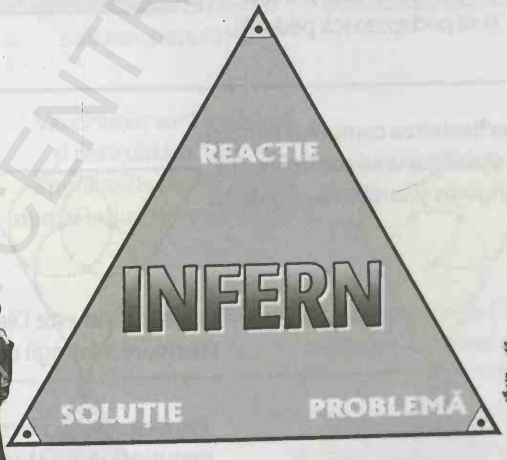

Bunul păstor este **salvatorul** meu, el mă protejează de lupul cel rău

Lupul cel rău este inamicul exterior, **vinovatul**, este responsabil de tot ceea ce mi se întâmplă.

FRICĂ

BCU IAŞI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MASACRE ÎN ȘCOLI
Canada
Montreal
Institutul Politehnic[72]

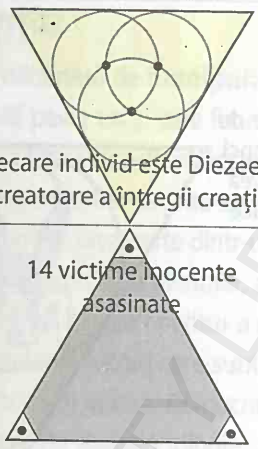

PEDOFILIE
Belgia
Afacerea Dutroux[33,34]

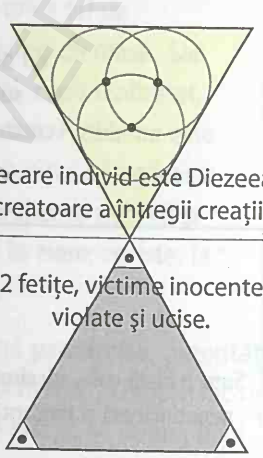

HAOS FINANCIAR
Argentina

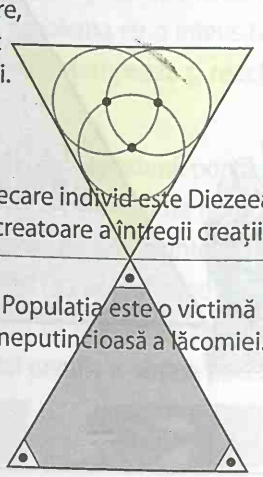

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TERORISM STATELE UNITE ALE AMERICII 11 septembrie 2001

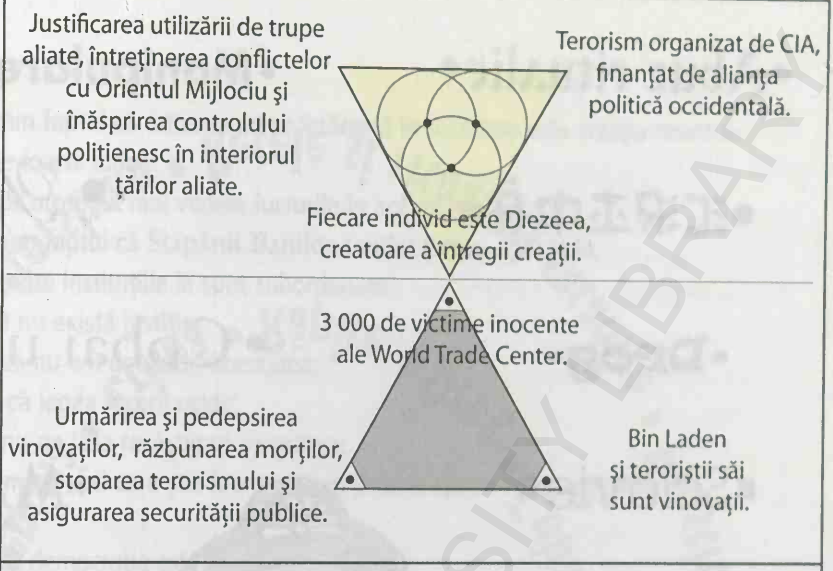

CONTROLUL POPULAȚIEI Africa

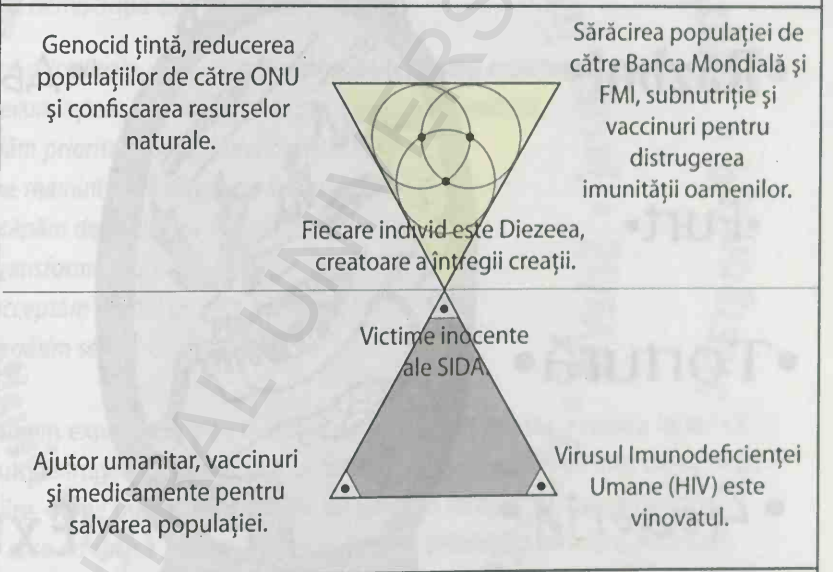

VACCINARE mondială [1, 2]

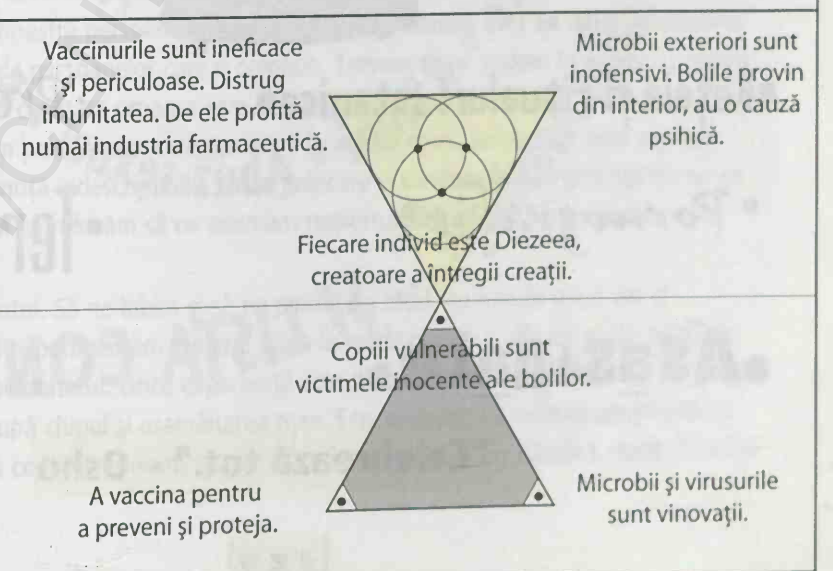

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

•Abuz ritualic•

•Manipulare mentală•

•CRIMĂ•

•Răpire•

•Drog•

•Cobai umani•

▪Sclavie▪

•MASACRE•

•Război•

•ABUZ SEXUAL•

•Furt•

•Viol•

•Tortură•

•Pedofilie•

•Genocid•

•Extorsiune•

•Rețele și ritualuri satanice•

•Prostituție•

•Pornografie•

•Terorism•

•Asasinate•

...ȘI LISTA CONTINUĂ

"Celebrează tot." – Osho

Este infernul!

Trebuie să realizăm faptul că tot ceea ce se întâmplă în societate este creaţia noastră. Lista ororilor este foarte lungă.

Mulţumită acestor orori, nu mai vedem lucrurile în acelaşi mod. Noi:

- conştientizăm faptul că Stăpânii Banilor conduc lumea, fără milă;
- vedem că toate instituţiile le sunt subordonate;
- realizăm că nu există justiţie;
- înţelegem că nu am dobândit libertatea;
- constatăm că legea tăcerii ucide;
- învăţăm a nu ne lăsa recâştigaţi de putere;
- recunoaştem că „cel care ştie lucruri grave şi nu le spune este vinovat de complicitate";
- observăm că democraţia este în pericol.

Ne-am pierdut orice iluzie. Acum, suntem ***pregătiţi pentru realitate.***
Pregătiţi să recunoaştem divinitatea noastră, creatoare nelimitată.
Pregătiţi să dăm prioritate principiului feminin din noi.
Pregătiţi să ne reamintim că viaţa este o comedie.
Pregătiţi să scăpăm de trinitatea neputinţei suferinde.
Pregătiţi să transformăm oroarea în aur.
Pregătiţi să acceptăm cadoul pe care ni l-am făcut.
Pregătiţi să regăsim sensul vieţii. Şi să trăim!

A trebuit să împingem experimentarea materiei până la capăt pentru a realiza faptul că acest drum duce la autodistrugere. Ne plimbam pe drumul morţii crezând că este cel al vieţii, îl numeam supravieţuire. Să ne bucurăm de ororile pe care am început să le vedem, orori care ne deranjează şi care ne fac să punem totul sub semnul întrebării: societate, instituţii, legi, inclusiv propria noastră persoană. **Pentru că aici şi numai aici se află problema.** Societatea este oglinda persoanelor care o compun. Trebuie să ne vedem în această oglindă care măreşte pentru a constata oroarea care se petrece în interiorul nostru: divizarea şi războiul. Să mulţumim persoanelor care participă la aceste orori. Sarcina lor este ingrată. Ele trăiesc într-o suferinţă indescriptibilă. Orice judecare şi condamnare în privinţa lor nu va însemna altceva decât că refuzăm să ne asumăm responsabilitatea de fiinţe creatoare ce suntem.

Iubirea permite totul. Să ne iubim şi să ne permitem totul, nu numai nouă dar şi celorlalţi. A trebuit să experimentăm materia până la capăt pentru a afla că acolo nu găsim nici absolutul şi nici nelimitatul. Orice experienţă este divină. Totul este perfect. Eu am creat infernul pe Pământ după chipul şi asemănarea mea. Este suficient să redevin conştientă că sunt Diezeea şi să mă comport precum ea, pentru a crea paradisul pe Pământ, după chipul şi asemănarea mea.

UMANITATEA

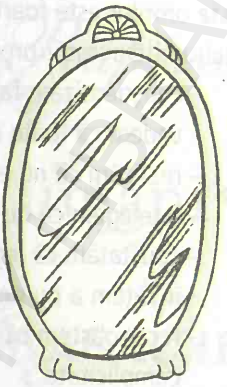

Umanitatea este nivelul de conştienţă al tuturor fiinţelor umane. Este oglinda care măreşte rasa umană. Pentru a-mi evalua propriul meu nivel de conştienţă, este suficient să mă privesc în oglinda umanităţii.

A evalua nivelul la care se află umanitatea[41], este ca şi cum am face bilanţul său actual de sănătate. A privi ceea ce se întâmplă, a pune această informaţie în contextul său global, şi a face recomandările necesare pentru ameliorarea condiţiei sale ... condiţiei mele.

Pentru a-mi face o opinie asupra stării de suflet a umanităţii, mă îndepărtez şi privesc dezvoltarea sa, din două unghiuri:

1. modificarea raportului spirit/materie: **involuţia şi evoluţia.**
2. progresul conştienţei: **ascensiunea nelimitată.**

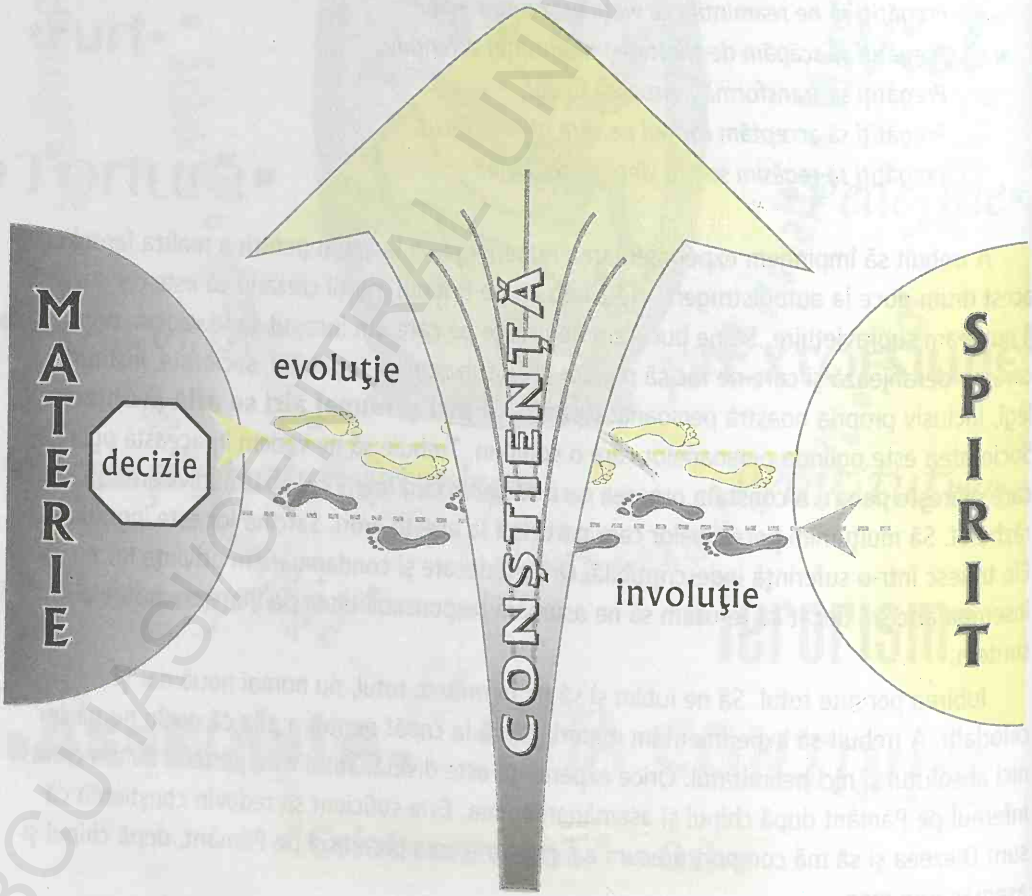

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Involuţia şi evoluţia

Involuţia este faza în timpul căreia descopăr lumea falsă a iluziei, lumea fricii şi a suferinţei, a supravieţuirii şi a morţii. Lumea în care materia controlează spiritul, corpul conduce sufletul. Această fază durează atâta timp cât nu sunt conştientă de cine sunt eu cu adevărat şi nu realizez faptul că totul nu este decât o călătorie.

Această schimbare de conştienţă, trezirea la realitate, este punctul culminant al expediţiei mele. Ea îmi transformă în mod radical călătoria. Decid să mă reîntorc acasă.

Evoluţia este faza în timpul căreia descopăr şi experimentez adevărata lume a realităţii. Redevin conştientă de cine sunt eu, trăiesc şi eventual ascensionez pentru a fi una cu spiritul meu creator. Misiune îndeplinită!

Ascensiunea nelimitată a conştienţei

De-a lungul întregii călătorii, conştienţa evoluează. Este mult mai ridicată la sosire decât la plecare. Conştienţa nu regresează niciodată. Ea nu poate decât să progreseze. Viteza creşterii sale variază de la un moment la altul. Uneori stagnează, mai ales atunci când persoana este profund înfiptă în materie. Alteori se ridică în salturi, mai ales atunci când persoana s-a trezit la realitate. Conştienţa va creşte întotdeauna, fie că acest lucru se va întâmpla în timpul fazei de somn – de involuţie, fie în timpul fazei de trezire – de evoluţie. În acest debut milenar, este pe cale să înfăptuiască cel mai mare salt din istoria sa.

Poziţia prezentă

Astăzi, asistăm la o situaţie care poate părea paradoxală. Pe de o parte, involuţia atinge intensitatea sa maximă. Materialismul fiind mai răspândit ca niciodată. Planeta se află pe punctul de a se autodistruge. Pe de altă parte, conştienţa creşte într-un mod astronomic. Câteva persoane se trezesc individual şi conştienţa colectivă a umanităţii se ridică văzând cu ochii. Suntem în faţa unei conjuncturi cu totul particulare. Se pare că suntem pe punctul de a trăi o răsturnare masivă, o trezire brutală a conştienţei umane. Asistăm la o transformare celulară a rasei umane!

Cum tot ceea ce are loc, se întâmplă mai întâi în invizibil şi cum umanitatea, în masă, se află încă în faza de involuţie, ascensiunea conştienţei nu se manifestă decât într-un mod foarte sumbru pentru moment. Se constată, o degradare catastrofală a societăţii noastre, a obiceiurilor noastre, a valorilor noastre, a instituţiilor noastre... Pierderea experienţelor şi a cunoaşterii noastre dobândite atât de greu. Totul se prăbuşeşte. ***Bravo!***

Asistăm la moartea lumii iluzorii. Aceeaşi harababură era şi înainte – şi chiar mai mare, însă nu eram conştienţi de existenţa ei. Astăzi, suntem. Iar faptul că am devenit conştienţi de existenţa ei ne face să căutăm „altceva". Acest „altceva" ne va conduce la descoperirea a ceea ce căutăm de mii de ani: adevărata noastră natură divină. Începe totul. ***Să ne bucurăm!***

Două capcane de evitat

Înaintea apatiei şi falimentului întregii noastre lumi de iluzie la care am muncit din plin, ameliorând-o de generaţii, putem fi tentaţi să reacţionăm prin emoţia-confuzie.

1. REÎNTOARCERE ÎN TRECUT

În «vremurile bune», când aveam timp să trăim, când familia era unită, când clasa mijlocie era preponderentă, când valorile umane erau respectate, când era muncă din belşug, când artele şi filozofia aveau un loc... Frumoasă nostalgie ce te face să uiţi autoritatea despotică a tatălui, supunerea manipulatoare a mamei frustrate, numeroasele guri de hrănit, sexul interzis, abuzurile sexuale ruşinoase şi secrete din casă, şcoala, munca, exploatarea muncitorilor, despotismul patronilor, abuzurile de încredere ale religiei, ignoranţa cu privire la tot şi la toate. Dorim noi cu adevărat, să ne întoarcem la toate acestea?

Alte persoane se reîntorc la originea sacră a instituţiilor, înainte să fii fost profanate şi poluate de-a lungul anilor. Reîntoarcere politică înspre **Constituţie**, numită suveranitate individuală. Reîntoarcere religioasă înspre **Biblie**, numită spiritualitate. Egoliat face treabă bună. Să ne reamintim faptul că, Constituţia a fost redactată de «taţii» francmasoni, în absenţa mamelor. Aminteşte-ţi că Biblia a fost redactată, revăzută şi corectată de oamenii care aveau acces la informaţiile secrete rezervate elitei privilegiate ale epocii. La fel ca şi astăzi.

2. PROIECTARE ÎN VIITOR

A extrapola viitorul plecând din prezent. A crea viitorul deformând trecutul. Trecut mediocru, viitor mediocru, cu cât avansăm, cu atât va fi mai rău. Înţeleg că gândirea cu privire la un asemenea viitor conduce la **disperare şi la sinucidere**. Nu sunt surprinsă când văd procentul înalt de sinucideri mai ales în rândul tinerilor. Cât despre ceilalţi, nu au timp să vadă ceea ce se întâmplă, sunt prea preocupaţi să-şi «câştige existenţa».

Constat de asemenea o altă formă de disperare: **pasiunea puternică pentru bani**. Fuga după bani, se grăbesc să strângă bani cât mai pot. Sau muncesc precum brutele până mai au un loc de muncă, speculează creşterea acţiunilor la bursă, cumpără bilete la loterie... cine ştie, oricând se poate întâmpla un miracol. Toate acestea fiindcă nu cunoaştem ce ne rezervă viitorul.

Asta ne dorim noi cu adevărat? Autorităţile ne anunţă epidemii masive în următorii şase ani. De unde ştiu ele că va fi o epidemie, dacă nu chiar ele o creează?... Deschide ochii inimii tale şi regăseşte-ţi bunul-simţ. Dorim cu adevărat să continuăm a lăsa pe altcineva să ne creeze viitorul? După chipul şi asemănarea trecutului, pe care ele l-au creat de asemenea pentru noi?

A constitui o aleee suverană

Vrei să TRĂIEŞTI cu adevărat? Să-ţi regăseşti autenticitatea?

Atunci lasă trecutul care ne-a adus în situaţia asta.

Lasă viitorul, care nu este decât o proiecţie a trecutului.

Timpul şi spaţiul sunt iluzii.

Ieşi din ele şi treci la acţiune.

În acord cu sufletul şi conştienţa ta.

Trăieşte prezentul, aici şi acum.

Rolul meu de bun păstor este:
- de a tunde oile şi,
- când nu vor mai avea lână,
- de a le conduce la abator

... şi de a le face să creadă că este pentru binele lor.

Fii conştient/conştientă că:

DINTOTDEAUNA

TOATE autorităţile

din TOATE domeniile

te-au amăgit ÎNTOTDEAUNA:

Aminteşte-ţi de cine eşti tu:

Diezeea, divinitatea interioară a tot şi a toate, atotcreatoare.

Realizează că ai trăit fantasmele şi himerele altora.

Că trecutul şi viitorul nu sunt decât iluzii.

Că realitatea este aceea pe care o creezi în fiecare clipă.

Trezeşte-te, a sosit sfârşitul coşmarului tău,

Şi debutul desăvârşirii tale!

SOARTA UMANITĂŢII SE AFLĂ ÎN MÂINILE TALE!

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

„Ori mă desăvârşesc, ori sunt complice".

Annick de Souzenelle

MANUAL DE UTILIZARE

Divinitatea mea cotidiană

DIVINITATEA MEA COTIDIANĂ 141
LEGEA: JUSTIŢIA ŞI JUSTEŢEA 142
POLITICA 156
ECONOMIA ŞI FINANŢELE 173
INDUSTRIA ŞI COMERŢUL 188
RELIGIA, SPIRITUALITATEA ŞI DIVINITATEA 203
FAMILIA 212
SOCIETATEA 236

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DIVINITATEA MEA COTIDIANĂ

Acum, îi dau cuvântul Renei, iapa suverană.
Ea ne va împărtăşi experienţa sa cotidiană cu privire la viaţa sa suverană.

Mai întâi, ceea ce învaţă şi înţelege: **ridicările sale de conştienţă.**

Apoi, obstacolele întâlnite: **fricile şi credinţele sale.**

În final, actele sale concrete: **desăvârşirea sa.**

A trăi precum Diezeea, este o aventură continuă.
Înseamnă a face totul exact invers decât ai învăţat.
Este cutremurător şi fascinant în acelaşi timp.
Traseul parcurs de Rena este al ei şi numai al ei.
Ea ne împărtăşeşte noua sa experienţă.
Niciodată nu ne spune să acţionăm ca ea sau altfel decât ea.
Numai inima ta ştie ce trebuie să faci tu. Propriul tău adevăr este acolo.
Deschide-ţi spiritul, deschide-ţi inima, primeşte informaţia.
Apoi las-o să se limpezească... Şi întoarce-te la ea mai târziu.
Păstrează ceea ce îţi spune ceva. Şi renunţă la ceea ce nu vibrează în tine.

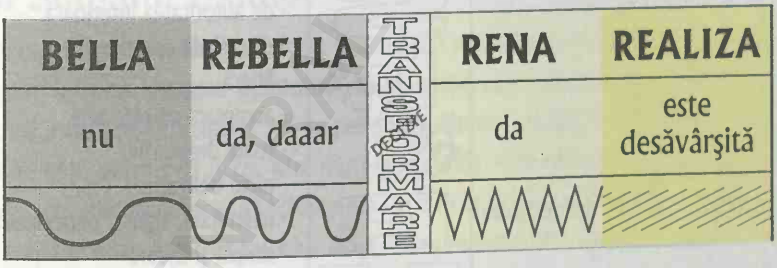

Reacţia ta la discursul susţinut de Rena îţi va permite să localizezi nivelul de conştienţă la care te afli în acest moment, cu privire la acest subiect. Am spus „localizezi". Nu am spus „evaluezi" şi cu atât mai puţin „judeci". Dimpotrivă, priveşte-ţi nivelul de conştienţă şi iubeşte-te aşa cum eşti. Şi mai presus de toate,

RÂZI, RÂZI, RÂZI!

Dacă eşti nervos, nerăbdător şi furios, OPREŞTE-te imediat, fiindcă eşti pe cale să poluezi întregul Pământ. Şi RÂZI încă o dată... de tine, de mine, de Rena, de întreaga lume. Acest lucru îţi va face bine atât ţie cât şi întregii planete. Pentru că

VIAŢA ESTE O COMEDIE!

BCU IASI CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

LEGEA: JUSTIŢIA ŞI JUSTEŢEA

Justiţia divină, justiţia adevărată, este interioară. Este JUSTEŢEA. Ea constă în a-mi face dreptate mie însămi: a mă comporta precum Diezeea. Această dreptate se manifestă din interior spre exterior: îi tratez pe ceilalţi ca pe mine însămi, diezeieşte. Este zălogul egalităţii şi al echităţii.

Întreaga justiţie exterioară este artificială şi iluzorie, ca şi legile care decurg din ea. Este INJUSTIŢIA. Ea este zălogul inegalităţii şi al inechităţii..

Justiţie sau justeţe?

Există două feluri de legi. **Justiţia exterioară**, bazată pe frică, în conformitate cu legea stabilită de către autorităţi. **Justeţea interioară**, întemeiată pe drept, pe echitate. Ele sunt diametral opuse.

JUSTIŢIE	TRANSFORMARE	JUSTEŢE
- iluzorie - legea fricii - variabilă şi mortală - ierarhizată - stabilită - umană şi supusă greşelii - de autorităţi exterioare - scrisă pe hârtie - obligatorie - impusă prin forţă - drepturi puţine - multe obligaţii - limitată, nesigură, schimbătoare - complicată şi dificilă - judecă şi condamnă - pedepseşte şi recompensează - dualitate bine/rău - discordie şi război - conduce la dezordine - nonsens	DECIZIE	- adevărată - legea iubirii - neschimbătoare şi nemuritoare - egalitară - înnăscută - divină şi nesupusă greşelii - de autoritatea interioară - dictată de conştiinţă - liberă - acceptată cu blândeţe - toate drepturile - nicio obligaţie - nelimitată, sigură, permanentă - simplă şi uşoară - permite tot - binecuvântează tot - indivi-dualitate - armonie şi pace - conduce la ordine - bun-simţ
INJUSTĂ		**JUSTĂ**

Eu, Rena, aleg să urmez legea mea interioară divină. Fără dualitate, fără conflict: stabilesc propria mea lege şi mă supun ei. Legea mea este divină şi nelimitată: am toate drepturile şi nicio obligaţie. Sunt suverană, sunt autoritatea supremă. Aşadar, nu răspund decât faţă de mine însămi.

Drepturile mele divine nelimitate

Orice lege este o uzurpare a drepturilor mele divine. Carta drepturilor omului este o farsă. Cine îşi permite să-mi recunoască drepturile, atunci când le am pe toate? Nu există legi bune sau rele. Adevărul este că anumite legi servesc interesele mele şi, de aceea, le numesc legi bune; în timp ce altele deservesc interesele mele şi le numesc legi rele. Şi, cum binele şi răul nu există, nicio lege nu există. Iar întregul sistem legal alcătuit din judecători, avocaţi, poliţişti, militari, deţinuţi... este neligitim şi depăşit!

Natura divină a fiinţelor umane ne conferă drepturi egale şi nelimitate fiecăruia dintre noi. Nimeni nu-şi poate impune legea lui asupra altcuiva, nimeni nu are dreptul să judece şi cu atât mai puţin să condamne, să pedepsească, să ierte sau să recompenseze. Dacă o face înseamnă că se consideră superior în raport cu altă persoană şi intră în dualitatea superior-inferior.

Eu, Rena, realizez că am creat acest sistem de injustiţie după chipul şi asemănarea mea. Sunt injustă cu mine însămi, Diezeea. Strig că este injustiţie atunci când comit, în mod regulat, crime de lezmaiestate împotriva divinităţii mele interioare. Cred în bine şi în rău şi trăiesc în această dualitate. Mai bine mor decât să nu am dreptate. Mă supun legilor altora. Finanţez aparatul de injustiţie cu impozitele şi taxele pe care le plătesc. Mă judec şi îi judec pe ceilalţi. Îmi lipseşte respectul faţă de mine însămi şi îi condamn pe ceilalţi. Creez injustiţie pe Pământ. Nu ţine decât de mine să creez justeţea. Decizia îmi aparţine.

Legile şi Stăpânii Banilor[70, 71]

Am constatat faptul că legile sunt un nonsens şi acest lucru m-a făcut să-mi pun întrebări asupra sistemului de injustiţie care predomină. Un sistem care interzice să ucidem. Mi se pare just. Numai că, dacă se declară război, este permis să ucizi. Mai mult decât atât, este obligatoriu să ucizi, în caz contrar te aşteaptă închisoarea. Şi cu cât ucizi mai mult, cu atât eşti mai decorat. În privinţa celor ucişi, ei au numele gravat pe un monument care are următoarea inscripţie: *„Au murit pe câmpul de onoare pentru a-şi salva patria."* Adevărata inscripţie s-ar citi cam aşa: *„Oi inconştiente asasinate pe terenul de masacru de alte oi inconştiente, pentru a servi interesele iluminaţilor".*

Sfânta Inimă a Bunului Păstor

A ucide este când rău, când bine, în funcţie de interesele aflate în joc. Considerat ca ceva rău, este interzis; considerat ca ceva bun, este permis. Şi cine decide ce este rău şi ce este bun? – Stăpânii Banilor. Iată deci cine controlează şi cine profită de sistemul legal şi de întregul său aparat de constrângere: guvernamental, judiciar, poliţist, militar, carceral.

Stăpânii Banilor conduc lumea. Stăpânii Banilor fac legile. Legile servesc Stăpânilor Banilor.

Evoluţia legii

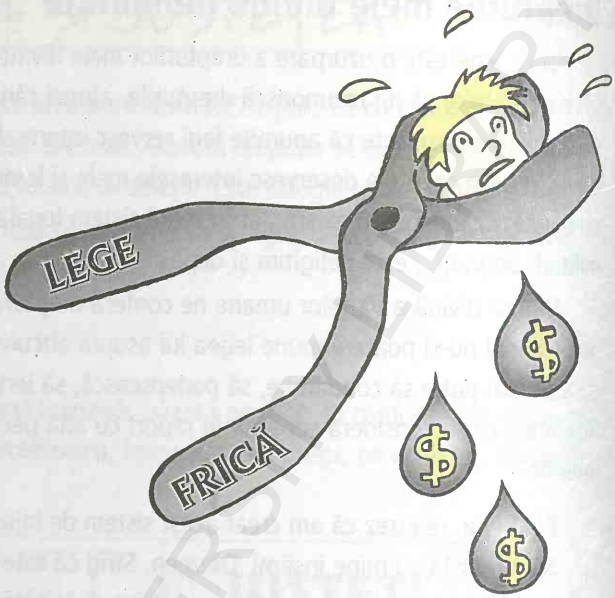

Legea reflectă starea de conştienţă a umanităţii. Cum legea se sprijină pe dualitatea binelui şi a răului, fără îndoială, ea provine din cunoştinţele pe care le posedăm despre arborele binelui şi răului ce coincid cu ieşirea noastră din paradisul terestru. A apărut odată cu individualizarea fiinţei umane şi a servit la protejarea unor indivizi de alţi indivizi. Este un produs al dualităţii, care conduce la separare şi se hrăneşte cu frică.

NU ESTE FRICĂ, NU ESTE LEGE.

Eu, Rena, mă supun conştienţei mele.

Legea a evoluat şi evoluează încă paralel cu raportul involuţie/evoluţie ca şi nivelul de **conştienţă** al umanităţii. Deloc surprinzător faptul că observăm o despiritualizare a legii proporţională cu adâncirea umanităţii în experienţa materială, involuţia. Ea se transpune în vigoare prin trecerea dreptului cutumiar ***DC*** *(Common Law)* care tratează cu o persoană naturală, la dreptul roman ***DR*** *(Roman Law)* care tratează cu o persoană artificială. Paralel, se constată o ridicare a nivelului de conştienţă a umanităţii care se manifestă prin **obiecţii ale conştienţei** şi prin **nesupunere civilă.**

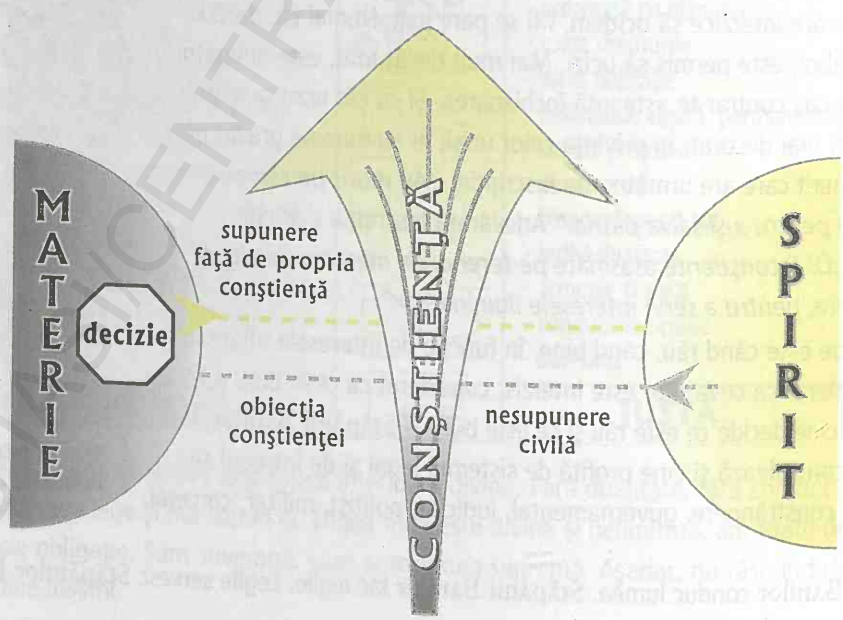

Drept cutumiar şi drept roman

Dintre cele două, primul care şi-a făcut apariţia a fost **DC**, care tratează fiinţa umană precum o persoană naturală, întreagă, autentică, «în carne şi oase». Pe măsură ce fiinţa umană se adânceşte în materie, apare **DR** şi înlocuieşte progresiv persoana naturală cu o persoană artificială, o entitate pe hârtie. Face din fiinţa umană un membru («member») artificial al unei nave («ship») virtuale. Astfel s-a născut **MEMBER-SHIP**.

Acest lucru s-a întâmplat în jurul anilor 1500 înainte de Hristos. Fenicienii, mari proprietari de flote maritime, nerăbdători să-şi limiteze responsabilitatea cu privire la destinul produselor pe care le transportau, au elaborat legea mării, aplicabilă persoanelor care urcau la bordul navelor lor. Au inventat legea maritimă, care mai târziu a fost adoptată de către romani pentru navele lor. În curând, romanii au extins legea maritimă la corporaţii (pentru profesionişti şi meşteşugari) şi la companii (pentru angajaţi). Legea maritimă a fost numită atunci **DR** şi a fost impusă în toate ţările Imperiului Roman. La căderea acestui imperiu, papalitatea a devenit deţinătoarea puterii supreme a ierarhiei **DR**. La începutul Evului Mediu, regele Angliei, îngrijorat de limitarea responsabilităţilor sale, a renunţat la statutul său de rege persoană naturală pentru o persoană artificială - Coroana Angliei. **DR** a atins Anglia. A fost extins la comercianţii englezi sub formă de «cartă», apoi la politicieni care au devenit astfel «membrii» de «corp politic», pe urmă la avocaţi care au devenit «membrii de barou»,... la medici care au devenit «membrii de Colegiu (Consiliul de Ordine)»...

Aşa s-a instituit Dictatura Coroanei în toate domeniile. După aceea, **DR** a fost impus în coloniile engleze, inclusiv Canada şi SUA. Astăzi, legislaţia civilă a ţărilor este fondată pe **DR**. Ea poartă diferite nume: lege maritimă, lege a amiralităţii, drept civil, lege militară, cod civil, codul lui Napoleon... În 1930, în SUA s-a ţinut o reuniune între guvernul&minte federal şi cei mai renumiţi judecători din ţară pentru a găsi un mod de a camufla **legea amiralităţii** şi de a o numi «oricum, dar nu aşa». Au rebotezat-o **legea statutară**. **DC** există încă şi continuă să aibă autoritate asupra **DR** (în ţările colonizate de Anglia). Pentru a recurge la el, trebuie solicitat atunci când se ajunge în instanţă. Altfel, cel care predomină este **DR**.

Este posibil ca individul să iasă din statutul de persoană artificială şi să-şi reia statutul de persoană naturală, punând capăt contractelor de «contribuabil», «angajat», «şofer» etc. pe care le-a semnat, fără să ştie, cu guvernul&minte. Atunci, îşi regăseşte statutul său de persoană naturală şi libertăţile pe care le conferă **DC**, mai ales dreptul de a poseda o maşină (fără număr de înmatriculare), de a conduce (fără permis), de a munci (fără reţineri salariale), de a contribui voluntar la cheltuielile publice (fără impozite şi taxe). Totul legal, în conformitate cu **DC.**

Daaar nu vita că guvernul&minte se află deasupra legii.[50]

Eu, Rena, am toate drepturile şi nu recunosc nicio lege, nici **DC**, nici **DR**. Sunt divină şi mă supun conştienţei mele.

DREPTUL CUTUMIAR (DC), legea pământului, «legea ţării»[42]

Este legea care a fost dată oamenilor în antichitate de către înţelepţi şi profeţi. Este **legea lui Dumnezeu**. Protejează persoana. S-a născut din voinţa oamenilor. Stipulează faptul că nu există vină dacă nu există niciun prejudiciat. Nimeni nu este vinovat atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită. **DC** este bazat pe bun-simţ, justiţie, dreptate. Face apel la conştiinţă, ţine cont de intenţie.

Este **simplu**; pe scurt, se rezumă la două enunţuri:

1. Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face (justiţie civilă).

2. Poartă-te cu celălalt aşa cum ţi-ai dori să se comporte el cu tine (justiţie socială).

DC provine din principii şi produce legi. Este vorba despre legile publice care se aplică tuturor persoanele fără excepţie. *Precum legea penală, de exemplu.*

DC tratează cu o **persoană naturală**, o entitate umană întreagă, în carne şi oase, creatură a lui Dumnezeu. Persoana naturală este responsabilă şi garantă, fiindcă fiecare persoană adultă cu un spirit sănătos cunoaşte binele şi răul şi îşi asumă responsabilitatea faptelor sale.

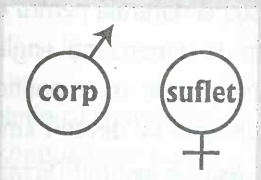

Fiecare persoană se bucură de protecţia **DC**. Niciodată nu poate fi forţată să accepte un contract fără consimţământul său; în caz contrar este vorba despre extorcare şi contractul este invalid. Niciun statut nu permite confiscarea drepturilor unei persoane, drepturi garantate prin DC. Persoana naturală este liberă. Are trei drepturi absolute: dreptul la libertate personală, dreptul la securitate şi dreptul la proprietate.

Persoana naturală scrie numele său cu litere minuscule, legate,
(cu excepţia iniţialelor).
Prenumele precedă numele. De exemplu: John-Fitzgerald: Kennedy.
Liniuţa semnifică faptul că este vorba despre un singur nume.
Cele două puncte semnifică «de», sau «din familia».

Felul în care îşi scrie numele pe un document determină implicit dreptul şi statutul – natural sau artificial – persoanei numite.

BCU IASI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DREPTUL ROMAN (DR), legea mării şi dreptul canonic

Este legea maritimă care a fost instituită de către fenicieni în jurul anilor 1500 înainte de Hristos. Este legea umană care exploatează persoana. Impune voinţa guvernanţilor. Stipulează că există vină în momentul în care există lipsă de conformitate în faţa legii, chiar dacă persoana nu este lezată. De exemplu, nefolosirea centurii de siguranţă. Consideră persoana vinovată şi îi suspendă drepturile atâta timp cât nu-şi dovedeşte nevinovăţia. **DR** este bazat pe nonsens, injustiţie, lipsă de înţelepciune. Impune supunere oarbă în faţa autorităţilor; nu ţine cont decât de documente. Codul Comercial Uniform (UCC - Uniform Commercial Code) domneşte pe întreaga planetă şi impune sclavia umanităţii.

Este complicat; inventează stratageme pentru a ocoli **DC**.

Creează o persoană nouă artificială, nava («ship») în care marinarii devin membrii ei. Unde cuvântul **MEMBERSHIP** (membrul navei) este utilizat în mod curent.

Marinarii sunt reduşi la membrii unei persoane artificiale care este nava iar căpitanul este creierul. Membrii nu pot face nimic fără ordin de la creier. Această lege consacră dictatura absolută a căpitanului pe nava sa şi sclavia persoanelor care se află la bord. **DR** provine din reguli şi produce regulamente şi coduri. Este vorba despre legile private care sunt aplicate unei anumite categorii de persoane, precum legea impozitului pe venit, de exemplu, care se aplică unei persoane artificiale numită «contribuabil».

DR tratează cu o **persoană artificială**, o «entitate legală» sau o «persoană morală», fictivă, moartă, creată de om. Persoana artificială este iresponsabilă, fiindcă ea nu există. Îi trebuie un tutore responsabil care să o sprijine. Este proscrisă, adică scoasă în afara legii divine a **DC**; pierde dreptul de a fi protejată de **DC**. Proscrierea trebuie să fie voluntară. Persoana artificială nu mai este liberă.

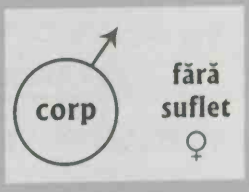

Este supusă în întregime legii **DR**. Devine un sclav legal care poartă numele de «contribuabil», «angajat», «şofer» etc...

Persoana artificială îşi scrie numele cu litere majuscule, separate.

Numele precedă prenumele. De exemplu, KENNEDY, JOHN FITZGERALD.

Acest nume este un acronim. Trebuie certificat sau andosat cu semnătura tutorelui său.

«Înc» adică «încorporat» = entitate încarnată într-un corp fără suflet.

«Ltă.» adică «limitată» = materie fără spirit.

«S.A.» adică «societate anonimă» = Fără Suflet

BCU IASI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Legea în Marele Portret

Oricât ne-am juca cu legile şi cu drepturile, vom rămâne în injustiţie atâta timp cât nu ne vom comporta precum nişte persoane suverane supuse propriei lor legi interioare, conştienţei lor. «Pentru mai multă justiţie» sau pentru o lume mai justă trebuie să renunţăm la compromis. Ori există justeţe, ori există injustiţie. Să devenim cât mai repede conştienţi de divinitatea noastră interioară. Să fuzionăm autoritatea şi supunerea. Noi avem toate drepturile şi nu avem nevoie de legi.

LEGEA ÎN «MARELE PORTRET»

LEGALITATE	LEGITIMITATE	TRANSFORMARE	CONŞTIENŢĂ
Legea mării DR	Legea pământului DC		Lege divină
Drepturi puţine	Drepturi multe		Toate drepturile
Multă nedreptate	Nedreptate puţină		Justeţe
Dualitatea binelui şi a răului			Nu există bine şi rău, totul este divin
Legea care judecă, condamnă, pedepseşte			Iubirea permite totul
P. Artificială	P. Naturală	DECIZIE	Persoană divină
Inconştientă	Inconştientă		Conştientă / Desăvârşită
Corp mort	Corp din carne şi oase		Corp, Suflet şi Spirit
Sclavie			Libertate
Legea lui Lucifer			Legea Diezeei

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

A mă supune legíí sau propríeí mele conştíínţe

PROCESUL DE LA NÜRNBERG a devenit celebru datorită publicităţii de care a avut parte în întreaga lume. În cadrul său au fost judecaţi marii criminali ai războiului nazist, sau mai degrabă cei aleşi drept ţapi ispăşitori pentru atrocităţile comise în timpul celui de-al doilea război mondial. Judecătorii au acuzat inculpaţii că au comis crime de război. Inculpaţii s-au apărat spunând că nu au făcut altceva decât să urmeze ordinele superiorilor lor. Vinovaţi sau nevinovaţi? Verdictul a fost: vinovaţi. **Vinovaţi pentru că s-au supus ordinelor altora mai degrabă decât propriei lor conştiinţe.** Judecătorii au invocat o lege superioară, legea lui Dumnezeu, care ordonă supunerea în faţa propriei conştiinţe. Au stipulat faptul că supunerea în faţa ordinelor primite nu eliberează persoana de responsabilităţile pe care le are faţă de propria sa conştiinţă, chiar dacă toate legile **DR** impun supunerea orbească a persoanei în faţa ordinelor superiorilor săi şi nu în faţa conştiinţei sale.

PROCESUL PAPON, la fel de celebru, a avut loc în Franţa acum câţiva ani. Papon era un înalt funcţionar sub regimul lui Vichy (Pétain) în timpul celui de-al doilea război mondial. A ordonat şi a deportat numeroşi evrei spre lagărele de concentrare. S-a supus ordinelor superiorilor săi. Câţiva ani mai târziu, i-a fost intentat un proces pentru crimă împotriva umanităţii. A pledat nevinovat, pretextând faptul că nu a făcut altceva decât să îndeplinească ordinele primite. Cu toate acestea, a fost făcut responsabil de actele sale, considerat vinovat şi condamnat la închisoare în ciuda vârstei sale foarte avansate. **Trebuia să asculte de propria sa conştiinţă şi nu de ordinele primite.**

Ziaristul Jean-Michel Dumay a prezentat procesul Papon precum „o lecţie despre natura umană". *„Cum poate cineva să devină «complice la crime împotriva umanităţii»?" a întrebat avocatul. „Şi să creadă că dacă cedează în faţa unor lucruri mărunte nu provoacă consecinţe", a răspuns el. „Totul sfârşeşte prin a face compromis după compromis. Se va regăsi la răscrucea drumului dintre bine şi rău. Trebuie să accepte acest lucru. Cedează în faţa propriei persoane (...). Uită de omul care a fost, de omul care ar trebui să fie. Spune că este spectator atunci când este deja protagonist. Totul este atât de natural încât acceptă ireparabilul." „Lecţia a fost pentru ieri. Este actuală şi astăzi".*

PRINCIPIILE DE LA NÜRNBERG. Unele persoane au devenit conştiente că impozitele lor servesc pentru finanţarea uciderilor în masă. Ca urmare, au decis să stopeze colaborarea lor cu crimele de război, şi au declarat următoarele:

1. Principiile afirmă că este obligaţia tuturor să refuze susţinerea societăţilor care participă cu planuri şi activităţi la distrugerea umanităţii.
2. Principiile au fost ratificate de către Naţiunile Unite şi ţările membre. Ori, Canada participă la distrugerea umanităţii.
3. În consecinţă, ele decid să stopeze orice contribuţie la aceste crime. Deci, ele nu plătesc nici impozite şi nici taxe, atâta timp cât va dura această situaţie.

Eu, Rena, mă supun conştiinţei mele, oricare ar fi consecinţele.

ÎNCHISOARE PENTRU CONTRAVENȚII

Am trăit această experiență, bineînțeles la un nivel mult mai mic. Este o poveste sumbră despre contravenții. Sunt conștientă de faptul că ele, contravențiile, nu sunt altceva decât niște taxe deghizate care stârnesc proteste din partea cetățenilor în cazul în care ar fi impuse în mod deschis populației. Sunt „civipite" atunci când unii sângerează. Oamenii sunt închiși cu ușurință și abandonați. Cei mai mulți sunt foarte afectați de aceste „purgative". Nivelul meu de conștiență îmi spune să nu colaborez cu această escrocherie. Prin urmare, refuz să plătesc orice contravenții ale căror penalități cresc văzând cu ochii.

Așa am și făcut până în ziua în care am fost informată că a fost emis un ordin de arestare împotriva mea în cazul în care nu plătesc. Atunci am decis să-mi ascult în continuare propria mea conștiință care îmi șoptea să nu plătesc și să nu accept nicio modalitate de plată, fiindcă nu sunt vinovată cu nimic. M-am prezentat în fața instanței și am explicat judecătorului că propria mea conștiință îmi interzice să colaborez cu un sistem de taxe deghizate. Judecătorul m-a declarat vinovată și m-a condamnat la închisoare. Mi-a spus că ar fi trebuit să ascult de legi și nu de propria mea conștiință. L-am întrebat atunci dacă este la curent cu procesul Papon. Mi-a răspuns că da. I-am atras atenția că Papon a fost condamnat pentru faptul că nu s-a supus propriei sale conștiințe. Și că el mă condamnă pentru că mi-am ascultat conștiința. Judecătorul mi-a răspuns atunci că el este acolo (a se interpreta: plătit) pentru a pune în aplicare legile (a se interpreta: a aresta populația). El ascultă de ordinele primite.

Sejurul meu în închisoare, de scurtă durată, a fost una dintre experiențele marcante ale vieții mele. Concluzia la care am ajuns este aceea că mediul carceral este „un cilindru compresor pentru oile negre". Te pot asigura că nicio persoană pe care am văzut-o în închisoare nu trebuia să fie acolo. Totul este intimidare, amenințare, șantaj. Rațiunea existenței oficiale a închisorilor este aceea de a izola persoanele periculoase pentru siguranța publicului. Oare cât de periculoase pot fi persoanele care nu plătesc contravențiile?...

Un apel la bun-simț, vă rog.

De altfel, este suficient să plăteşti pentru a fi eliberat imediat, la orice oră din zi sau din noapte. Adevărul este că închisoarea este ultima armă de şantaj pentru persoanele care nu pot plăti contravenţiile sau pentru cele care refuză să le plătească. Este un furt legalizat; o mare afacere care aduce un venit bun. Prin urmare, contravenţiile raportate la un oraş de 20 000 de locuitori aduc un profit net de 600 000 dolari pe an, cu toate cheltuielile plătite. Poliţiştii au de îndeplinit un procentaj lunar de facturare. Ceea ce explică entuziasmul de care dau dovadă la sfârşit de lună. Câteva oraşe au acordat afacerea cu contravenţii unor agenţii private plătite cu comision. Cu cât amenda este mai mare, cu atât agenţia şi oraşul câştigă bani mai mulţi. Aceasta să fie legea protecţiei publicului... Mă întreb eu, oare cine ar trebui să stea la închisoare?! Iată deci la ce serveşte legea: la dominarea şi exploatarea unora pentru profitul altora.

De ani de zile, mă lupt cu sistemul de contravenţii. Oaia mea neagră nu poate accepta o asemenea escrocherie. Am trăit tot felul de experienţe, amuzante şi mai puţin amuzante. În orice caz, am învăţat mult. Acest lucru a durat până în ziua în care am înţeles că războiul meu exterior cu sistemul era reflectarea războiului meu interior cu Diezeea. Că vroiam să-i schimb pe alţii mai degrabă decât să mă schimb pe mine însămi... În prezent, nu mă mai lupt. Nici cu Diezeea, nici cu sistemul pe care eu l-am creat după chipul şi asemănarea mea. Semnez propria mea creaţie de oaie şi mă angajez să mă comport precum o iapă. Acţionez după sufletul şi conştienţa mea. Mă adresez conştienţei mele pentru a cere permisiunea de a conduce, şi o ascult. În general, mi-l acordă. Cu excepţia cazului în care sunt foarte obosită sau am băut alcool. Atunci, îmi propune alte opţiuni. Sunt o persoană suverană. Cum pot cere permisul de a conduce o maşină unui funcţionar sau unui computer?...

Noi suntem atât de determinaţi să credem că avem nevoie de un permis de conducere pentru a conduce o maşină încât nu ne putem gândi la altceva. Într-o zi, am mers să închiriez o unealtă şi vânzătoarea mi-a cerut drept garanţie permisul de conducere. I-am spus atunci că nu am. Ori, ea mă văzuse sosind la volanul unei maşini. Daaar... a spus ea. Nu i-am uitat niciodată acea expresie a feţei. Un extraterestru coborât din farfuria sa zburătoare nu ar fi putut să o tulbure mai tare. Adeseori sunt întrebată „Cum poţi conduce fără permis?" Eu răspund „Simplu. Conduc."

Renunț la credințele și fricile mele

Oaia mea interioară se agită. O ascult și o liniștesc. Ideea de a-mi asculta conștiința și de a nu asculta legile îmi produce mare frică. Ideea de a trăi fără legi și fără sistem de justiție mi se pare imposibilă.

Î - Daaar... dacă nu mă supun în fața legilor, nu-mi voi pierde libertatea și nu voi ajunge la închisoare?

R - Mă consider liberă, când de fapt sunt sclava unui Egoliat despotic și a unei dictaturi legalizate. Trăiesc în iluzia libertății. Adevărata libertate este interioară. Constă în a face ceea ce doresc, cum doresc și atunci când doresc. Este singura libertate care există și nimeni nu mi-o poate lua.

Î - Daaar... ce se va întâmpla dacă nu vor mai exista legi? Toată lumea va ucide pe toată lumea?

R - Într-adevăr? Reflectez și realizez că nimeni din cunoștințele mele nu ar ucide, nu ar viola, nu ar fura... dacă nu ar exista legi. De asemenea, constat faptul că există din ce în ce mai multe legi și din ce în ce mai multă violență. Legea este cea care creează violența.

Î - Daaar... atunci nu va fi ca în junglă unde legea celui mai puternic învinge întotdeauna?

R - Legea celui mai puternic învinge deja. La nevoie, se recurge chiar și la arme.

Î - Daaar... deținuții periculoși vor scăpa din închisoare. Ce-i de făcut?

R - Îmi reamintesc că **Stăpânii Banilor** conduc lumea și că persoanele încarcerate sunt cele care le prejudiciază interesele. Majoritatea sunt oi negre recalcitrante pe care autoritățile le vor «sfărâmate». Cât despre delincvenți, ei au nevoie mai ales de iubire și nu de închisoare. Și mai știu că cele mai periculoase persoane nu se află în închisoare.

Î - Daaar... nu va fi haos?

R - Ce este acest haos? Anarhia? Cum se va întâmpla acest lucru?
Cu ce mi se va schimba viața în ziua în care nu vor mai exista legi? – Nu știu. Probabil, cu nimic. Nu mai pot conta pe iluzia protecției pe care o am în acest moment. Voi deveni mai responsabilă de actele mele fiindcă nu le pot imputa altora nenorocirile mele.

Î - Daaar... dacă am avea un tribunal internațional neutru?

R - Care își va «numi» membrii săi și care va dicta regulile sale?... - Iluminații. **Stăpânii Banilor.**

Î - Daaar... oamenii nu vor conduce ca niște nebuni și vor trece pe roșu?

R - Într-adevăr? – Nimeni nu este sinucigaș. Semafoarele sunt o convenție și nu o lege. În ceea ce privește viteza, mă disciplinez, pentru că sunt responsabilă de actele mele.

Î - Daaar... nu trebuie protejați copiii, oamenii în vârstă, invalizii, săracii...? Nu trebuie intervenit în țările în care domnește teroarea...?

R - Scopul nu justifică mijloacele. NIMIC nu poate justifica încălcarea libertății sau limitarea drepturilor nelimitate pe care le are fiecare persoană. Fiecare persoană este suverană și poate experimenta materia după cum dorește. Este dreptul său sfânt.

Î - Daaar... dacă cineva îmi va ucide copilul?

R - Redau copilului meu libertatea de a experimenta viața conform planului său. Copilul meu este o ființă divină și este creatorul propriului său destin. De asemenea, este singurul responsabil de ceea ce i se întâmplă. În ceea ce mă privește, după ce mi-a trecut tulburarea și tristețea, voi vedea cadoul pe care mi l-am făcut experimentând pierderea unui copil. Nu voi judeca asasinul și nu-l voi ierta fiindcă nu a făcut nimic rău. Acest lucru mi s-a întâmplat pentru a mă dezvolta.

Aprofundez relaţia câştigător-câştigător

A trăi fără reperele bine/rău conduce la un mod de funcţionare cu totul diferit, cu mine însămi şi cu ceilalţi[77].

Discuţiile pentru a afla **CINE ARE DREPTATE** şi **CINE A GREŞIT** iau sfârşit. Conflictele iau sfârşit. Fiecare are adevărul său şi fiecare are dreptate. Îi ascult pe ceilalţi şi mă pun în pielea lor pentru a simţi ceea ce simt ei. Fără să judec, fără să blamez, fără să comentez, fără să dezaprob, fără să aprob. Apoi, îmi creez propriul meu punct de vedere în conformitate cu situaţia respectivă. Când împărtăşesc o experienţă, pun accent mai degrabă pe ceea ce simt decât pe raţionament. Fiindcă ştiu că inima şi nu creierul conduce sufletul. Astfel stabilesc din ce în ce mai multe relaţii de la inimă la inimă. Pot spune totul deschis fără să atac sau să mă apăr: războiul a luat sfârşit!

Opresc **JUDECATA** şi o înlocuiesc prin **OBSERVAŢIE**. De fiecare dată când judec pe cineva, proiectez asupra altuia punctul meu de vedere. Sau sunt câteva lucruri pe care le fac şi pe care nu le iubesc la mine, sau sunt câteva lucruri pe care nu-mi permit să le fac. Dacă renunţ la judecată (bine şi rău) nu înseamnă că-mi pierd **DISCERNĂMÂNT**ul (realitate şi iluzie). Cu cât devin mai conştientă şi mai atentă la realitate, cu atât văd mai clar şi percep mai bine ceea ce se întâmplă în mine şi în jurul meu. Astfel pot diferenţia realitatea de iluzie, ce este viaţă de ceea ce este moarte, permiţându-le în acelaşi timp pe amândouă. Toată lumea nu este «bună şi drăguţă». Însă toată lumea este divină şi totul este perfect.

DE EXEMPLU

Constat faptul că, ieri, Eva nu a spus adevărul. Remarc acest fapt, nimic mai mult: este vorba despre o observaţie. Condamn acest fapt, considerându-l inacceptabil: este vorba despre judecată. Proiectez asupra Evei propriul meu conflict creat de minciună: sau sunt mincinoasă şi consider acest lucru ca fiind urât, sau nu-mi permit să mint.

DENUNŢAREA constă în a informa persoanele interesate cu privire la un fapt sau la o stare de lucruri. Nu în scopul de a le face rău sau de a le pedepsi, nici pentru a le face să-şi schimbe comportamentul, ci în scopul de a le expune deschis o informaţie ţinută secret. Diferă complet de **DELAŢIUNE**, care constă în a raporta autorităţilor faptele şi gesturile «ilegale» comise de unele persoane în scopul de a le pedepsi pentru fapta lor, sau pentru răul pe care l-au cauzat - prin răzbunare -, şi/sau de a le forţa să-şi schimbe comportamentul – prin şantaj. Intenţia uneia este diametral opusă faţă de intenţia celeilalte.

DE EXEMPLU

Băieţelul meu îmi mărturiseşte că vecinul l-a mângâiat. Reflexul meu imediat este acela de a face scandal şi de a raporta autorităţilor acest lucru pentru a-l pedepsi. Toate acestea în scopul de a pune capăt acestei situaţii, fiindcă mă tem pentru copiii mei. Vecinul va fi deferit justiţiei iar copiii săi îi vor fi luaţi. Vinovatul va fi pedepsit în numele moralităţii şi protecţiei tinerilor... Este vorba despre delaţiune. Eu decid să nu fac nimic. Mă centrez şi mă calmez. Mă întâlnesc cu vecinul şi cu soţia sa şi le expun situaţia. Ridic voalul de pe secret. Este vorba despre denunţare, adică despre dezvăluirea unui secret persoanelor interesate.

IERTAREA este soră geamănă cu **ÎNVINUIREA**. Constă în iertarea unui păcat, a unei jigniri. Amândouă judecă: există un păcat. Una condamnă, alta iartă. Adeseori aud următorul comentariu: „Iert, însă nu pot uita." Prin urmare, iertarea nu te face să uiţi şi nu vindecă rana. Numai conştienţa RESPONSABILITĂŢII MELE CREATOARE cu privire la ceea ce mi se întâmplă mă poate vindeca şi poate da un sens vieţii mele. Eu şi numai eu sunt responsabilă de ceea ce mi s-a întâmplat, de ceea ce mi se întâmplă şi de ceea ce mi se va întâmpla. Consider mult mai plăcut să transform resentimentul meu de victimă într-unul de responsabilitate – Diezeea creatoare, mai degrabă decât să mă poluez şi să poluez planeta cu reproşuri, ranchiună şi ură. Este opţiunea pe care o aleg. Când cineva îmi spune: „Scuză-mă", răspund: „Nu, nu te scuz." Îi las celuilalt suveranitatea sa personală şi responsabilitatea creatoare în legătură cu asta.

Întreţin justeţea

Justeţea este calitatea unui lucru bine reglat, aliniat cu realitatea, în armonie cu divinul. Este asemănătoare unei note muzicale, aceasta este justă sau este falsă. Cum nu mai am barometrul meu legal, mă angajez să dezvolt şi să cizelez diapazonul meu interior.

De exemplu, învăţ să evaluez **PREŢUL JUST**. Cel care recompensează în mod echitabil întreaga muncă îndeplinită respectând mijloacele de dobândire.

Tratez **TRANZACŢIILE** cu justeţe, în legitimitate şi în afara legalităţii, fără legi, fără avocat, fără urmărire judiciară. În primul rând, îmi utilizez discernământul pentru a mă asigura că ne aflăm pe aceeaşi lungime de undă, că intenţiile noastre corespund. În al doilea rând, ascult nevoile celuilalt şi la rândul meu, îi împărtăşesc nevoile mele. Mă uit dacă există compatibilitate între ele. În al treilea rând, ne înţelegem cu privire la termenii contractuali. Precizăm scopul contractului, angajamentele părţilor, termenele de plată, consecinţele care decurg în caz de nerespectare a contractului. Consemnăm totul în scris şi semnăm. Este simplu, uşor, responsabil şi suveran... *daaar* fără garanţie. Precum viaţa!

Îmi **PRACTIC MESERIA** cu justeţe. Fără să aparţin vreunei asociaţii de care trebuie să ascult şi ale cărei legi trebuie să le urmez. Fără permis, cod deontologic, cotizaţie, datorie, taxe, asigurare, garanţie. Ofer serviciile mele fără falsă reprezentare, cu competenţele şi incompetenţele mele. Informez clientul şi răspund întrebărilor sale. Îi dau referinţe pe care le poate consulta. Îi recunosc discernământul necesar pentru a lua o decizie. Dau tot ce este mai bun celui mai bun client. Împreună convenim asupra unui preţ just. Intrăm într-o relaţie câştigător – câştigător. Într-o asemenea situaţie, nu este nevoie de lege.

Daaar... cum îmi voi susţine familia? Creându-mi un loc de muncă în care mă realizez şi în care am posibilitatea să răspund, în acelaşi timp, la o nevoie reală a populaţiei. Zilnic, observ situaţii în care aş putea fi eficace. Nutresc visuri pe care le cred irealizabile. A sosit timpul să le realizez. Şi ce uşurare să nu mai amăgesc oamenii şi să pot vorbi în sfârşit despre iubire!

Tartina cu unt de arahide

A mă supune nivelului meu de conştienţă şi a trăi altfel mă aruncă uneori într-o stare de neliniște în care mă văd cufundată într-o degradare materială. Îmi imaginez chiar şi faptul că dorm sub poduri. Atunci, mă gândesc la tartina cu unt de arahide, **antidotul terorii.**

POLITICA

Politica este înfăptuită de Stăpânii Banilor care guvernează prin intermediul politicienilor mincinoşi şi supuşi. Este manifestarea exterioară a politicii mele interioare în care materia (a avea) guvernează prin intermediul Egoliatului meu.

Guvernul&minte

Guvernul&minte nu este altceva decât un paravan aflat între marionetişti, Stăpânii Banilor, şi marionete, politicienii. Acest paravan îi ascunde pe Stăpânii Banilor care manipulează din umbră. Spectatorii, populaţia, privesc modul în care acţionează politicienii

fără să bănuiască faptul că aceştia nu sunt decât nişte marionete acţionate din umbră de către Stăpânii Banilor. Guvernul&minte serveşte doar pentru a ascunde dictatura Stăpânilor Banilor. Este un rău necesar pentru Stăpânii Banilor, fiindcă fără paravanul numit guvern oamenii ar vedea că ei sunt cei care guvernează şi s-ar răzvrăti. Pe undeva, populaţia bănuieşte faptul că Stăpânii Banilor sunt cei care trag sforile fiindcă adeseori repetă: ***„Banii conduc lumea"***. Însă, nu ştie cum şi nici până la ce nivel. Pentru a menţine populaţia în iluzie, Stăpânii Banilor îi oferă «pâine şi circ», după cum spunea împăratul Nero. Mâncare suficientă pentru a nu se revolta şi distracţie (sport, sex, bani) pentru a le distrage atenţia de la realitate. În plus, Stăpânii Banilor spală creierele oamenilor prin intermediul mijloacelor mass-media pe care le controlează. Au reuşit chiar să convingă populaţia că ea este cea care guvernează. Au denumit această metodă de conducere democraţie, considerând-o un sinonim al libertăţii. Şi funcţionează!

Scena politică este o comedie grotească bazată pe inconştienţa spectatorilor care cred că guvernul se află în serviciul populaţiei (interes public), în timp ce acesta se află în serviciul Stăpânilor Banilor (interes privat).

Misiunea păstorului este:
- de a tunde oile la maximum
- iar atunci când nu vor mai avea lână,
- de a le conduce la abator.

Singura realitate provine din interior:
- inamicul exterior nu există,
- protecţia este inutilă,
- păstorul se prăbuşeşte şi moare.

Eu, Rena, chiar dacă nu înţeleg întotdeauna politicile guvernamentale, adopt mereu aceeaşi linie de conduită: dacă guvernul îmi spune să o iau la dreapta, o iau la stânga, fac exact invers decât îmi spune. Astfel, nu comit greşeli niciodată. Realizez faptul că guvernul&minte este un rău inutil.

PUTEREA DE A GUVERNA

PRIN CINE?	DE CĂTRE CINE?
kratos = crat = deținător de putere = crație = exercițiu de putere	**arkhé** = arhie = stăpânire

LUCIFER

centralizată

AUTOcrație = putere absolut **EXTERIOARĂ**
- o singură persoană guvernează tot

MONarhie = domnește un singur șef

(UNUL)

ARISTOcrație = aristos = nobil = pătura bogaților
- nobilimea este cea care guvernează

OLIGarhie = puterea este exercitată de câteva persoane sau de câteva familii

(PUȚINI)

PLUTOcrație = ploutos = bogăție
- Banii sunt cei care guvernează

CRIPTOcrație = cryptos = ascunsă
- guvern ascuns/secret

BIROcrație = guvern de funcționari
TEHNOcrație și de computere

SINarhie = guvern format dintr-un grup de persoane

(CÂȚIVA)

DEMOcrație = demos = populație
- poporul este cel care guvernează

POLIarhie = diversitate de centre de decizie și de putere

Popor: ansamblu de cetățeni dintr-o țară constituind **majoritatea** națiunii și dispunând de putină putere economică

(MAI MULȚI)

descentralizată

ANarhie = nu există putere exterioară

(NICIUNUL)

TRANSFORMARE

decizie

PERSONOcrație = persoană = individ uman
- persoana se autoguvernează
- putere absolut **INTERIOARĂ**

Diezeea

OMNIarhie = toată lumea stăpânește

(TOȚI)

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITY LIBRARY

Adio, democraţie!

Cuvântul **DEMOCRAŢIE** provine din grecescul *demos*, popor (populaţie) şi *kratos*, putere. Poporul este cel care deţine puterea. Puterea de a guverna. Adevărat? Tu ai luat parte sau ai participat la vreo decizie politică? – Nu. Democraţia, definiţie revăzută şi corectată, constă în dreptul de a pune un X în faţa unui nume deja ales dinainte, o dată la patru ani. Atât şi nimic mai mult. Aşa-zişii reprezentanţi se văd astfel investiţi cu putere absolută de către popor. Votându-i, le semnăm un cec în alb. De fapt, noi trăim într-o *pluto* (bogăţie) – *cripto* (ascunsă) – biro/tehno (funcţionari/computere) craţie. O dictatură camuflată. O putere mondială centralizată în mâinile unei clici de nobili, de aristocraţi cu sânge rece, iluminaţii. [70, 71] Iată realitatea.

Că votez sau nu, că îmi anulez sau nu votul, că votez pentru stânga sau pentru dreapta, socialiştii sau capitaliştii, bunii sau răii..., este lipsit de importanţă. Stăpânii Banilor sunt cei care finanţează cele două câmpuri opuse şi decid dinainte cine va fi ales. Când votez, devin complice la minciuna democraţiei.

Precum cuvântul **MAJORITATE**, de altfel. Într-o ţară democratică, populaţia este îndreptăţită să guverneze conform deciziilor luate de marea majoritate. Care majoritate? Majoritatea membrilor din guvern. Realizez foarte repede faptul că acesta din urmă constituie minoritatea majorităţii. Prin urmare, toate deciziile sunt luate de către o minoritate neînsemnată! Trebuia să mă gândesc. Bine jucat, Lucifer. În plus, majoritatea implică minoritatea, la fel ca şi superioritatea şi inferioritatea, la fel ca şi guvernantul şi guvernatul. Două persoane diferite, dualitate, divizare şi război. *Chiar «adevărata» democraţie, dorită adeseori, este falsă. Este bazată pe dualitate. Numai fuziunea guvernant/guvernat într-o singură şi aceeaşi persoană conduce la unitate şi la pace.*

Democraţia înseamnă **PUTERE ASUPRA CELUILALT**. Puterea ierarhică de sus în jos, de la un guvern mondial spre unul continental, naţional (federal), provincial, regional, municipal. Deciziile sunt luate toate la vârf şi aplicate apoi la toate nivelurile aflate mai jos. O putere falsă, exterioară şi artificială, un castel de cărţi sprijinit în întregime pe consimţământul umanităţii, încă inconştientă de adevărata sa natură. Ori, conştienţa umanităţii va creşte întotdeauna iar în acest moment, face paşi de uriaş. De unde panica şi agitaţia autorităţilor pentru a-şi înfăptui în mod irevocabil vechiul lor vis, o dictatură mondială, NOUA ORDINE MONDIALĂ.

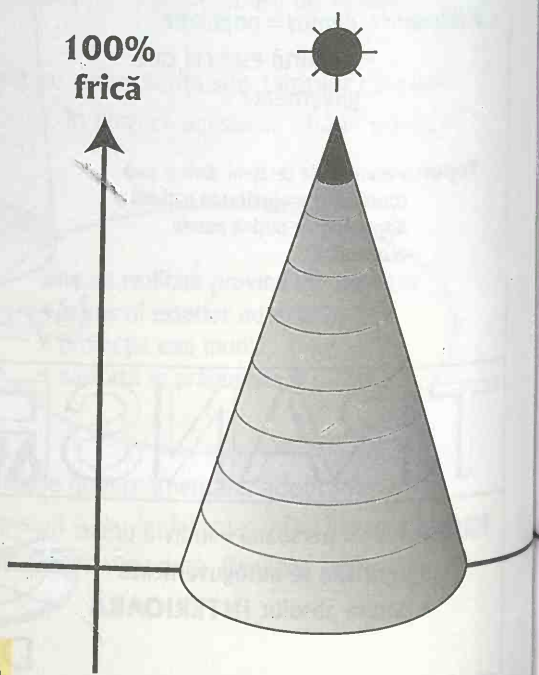

Salut, Personocraţie!

Cuvântul **PERSONOCRAŢIE** provine de la «persoană», individ de specie umană. Semnifică faptul că persoana este cea care deţine puterea. Persoana posedă adevărata putere, interioară. Atotputernicia este conferită de nivelul său de conştienţă cu privire la divinitatea sa interioară. Puterea absolută de a SE guverna pe SINE. Cum aceasta nu a fost realizată niciodată pe plan politic, am inventat cuvinte noi pentru a traduce această putere.

- **Personocraţia**, în care puterea de a guverna se află în mâinile persoanei suverane. Este o persoană conştientă atât de divinitatea sa interioară cât şi de divinitatea interioară a celorlalţi. Fiecare persoană deţine puterea absolută asupra ei şi în ceea ce o priveşte.[62, 63]

- **Omniarhia**, în care guvernarea este exercitată de către fiecare persoană fără excepţie. Puterea de a guverna se exercită de jos în sus. Deciziile sunt luate de fiecare persoană, în unanimitate. Cum?

Printr-un **CONSENS UNANIM.** Reacţia mea este de a spune: „Este imposibil. Nu se pot pune de acord 2 sau 3 persoane... imaginează-ţi dezastrul când este vorba de 20... sau 200... sau 20 000..." Secretul se află în iubire. Convingerea că decizia nu va fi luată fără consimţământul meu îmi permite să scap de «teama că voi fi păcălită». Scap de neîncrederea mea şi de contracţia sa şi ader la încredere şi la expansiunea sa. Îmi ridic starea vibratorie şi mă reglez cu divinul, precum şi cu ceilalţi. Noi ne regăsim rapid pe aceeaşi lungime de undă şi ne permitem să explorăm resentimentele şi credinţele noastre. Odată făcut acest demers (principiul feminin), decizia (principiul masculin) unanimă se produce în mod firesc, fără efort. Singura condiţie pentru a obţine cu succes consensul unanim, este prioritatea principiului feminin. *Experienţa mea legată de consensul unanim este extraordinară. Este simplă, uşoară şi nostimă!*

Doresc să-ţi atrag atenţia asupra unei categorii aparte: **Anarhia.**[64, 65] Semnifică faptul că nu există nicio putere exterioară. Este refuzul total faţă de autorităţile exterioare. Există o mişcare politică anarhistă, inspirată din Thoreau. Opinia publică (modelată prin intermediul mass-mediei de Stăpânii Banilor) a discreditat această opţiune făcând-o sinonimă cu dezordinea totală. Ori, din toate formele de putere exterioară care au existat şi există, este cea mai evoluată pe planul conştienţei. Totuşi, anarhia ţine de resortul oilor fiindcă în momentul în care refuză autorităţile exterioare, implicit le recunoaşte.

Eu, Rena, aleg, în această epocă şarnieră a umanităţii, să nu mai lupt împotriva autorităţilor exterioare ci să fac mai bine pace cu autoritatea mea interioară, singura autoritate. Îmi exersez propria mea suveranitate.

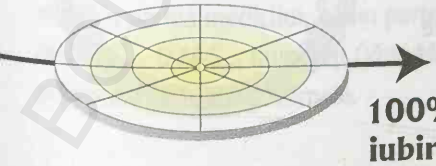

Suveranitatea

Suveranitatea adică autoritatea supremă, cu putere absolută pentru deţinătoarea sa.

Abordăm deci un subiect foarte delicat despre care se vorbeşte din ce în ce mai mult. Pe de o parte, ţările îşi pierd suveranitatea pentru profitul continentelor: suveranitatea se centralizează. Pe de altă parte, provinciile, statele, regiunile şi chiar oraşele îşi reclamă autonomia: suveranitatea se descentralizează. Ne aflăm în prezenţa a două tendinţe diametral opuse: una **mondialistă**, în care puterea se îndepărtează de individ, şi alta **localistă**, în care puterea se apropie de individ. Două lumi divizate care se află în război, care reflectă atât dualitatea cât şi războiul meu interior.

Această întrebare mă interesează în mod special datorită faptului că locuiesc în Quebec, provincie care, de decenii, îşi reclamă suveranitatea. La început, am fost foarte entuziasmată de această opţiune, chiar am aderat la ea. O aderare proaspătă de speranţă mi-a înviorat atunci flacăra libertăţii. A luat însă sfârşit când am realizat faptul că Quebecul suveran păstrează moneda actuală din Canada, cu chipul reginei Elisabeta a II-a pe monedă. Suverana mea! Atunci am devenit conştientă de faptul că, Canada nu este o ţară suverană, ci o colonie engleză. Este proprietatea unei persoane artificiale, «coroana Angliei». Iar eu însămi sunt o membră. Realitatea este foarte departe de libertatea pe care am visat-o...

Există tendinţa de a se crede că Statele Unite conduc lumea. Poate, însă cine conduce Statele Unite?... Răspunsul se află pe bancnotele americane. Se poate observa piramida trunchiată, simbolul Fraternităţii (Iluminaţii) surmontată de «ochiul atotvăzător», ochiul lui Horus, Lucifer, Satana... Sub piramidă este scris: *NOVUS ORDO SECLORUM, Noua Ordine Mondială, dictatura mondială a Iluminaţilor.*

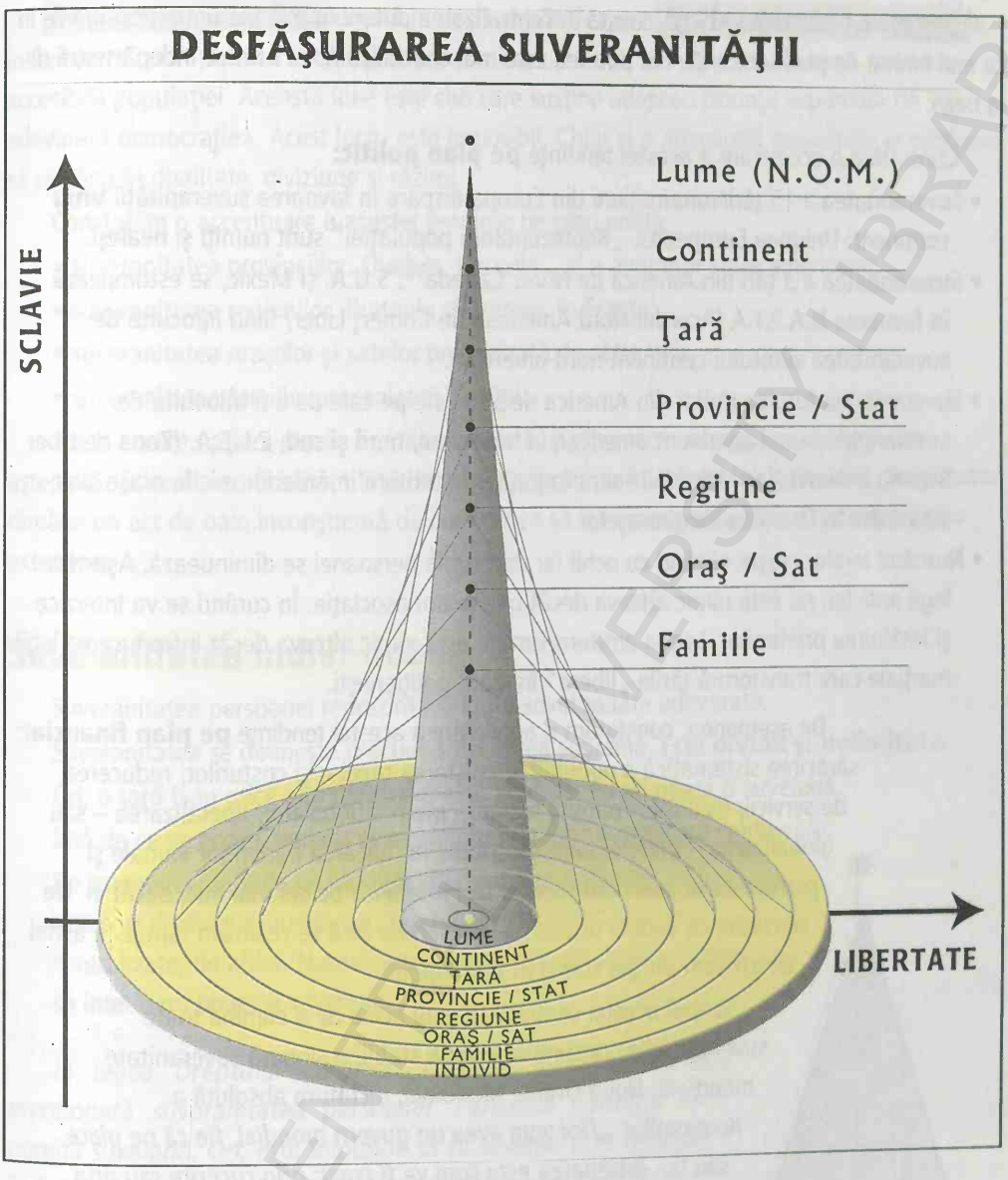

Guvernul&minte mondial există deja. A fost instaurat imediat după cel de-al doilea război mondial odată cu crearea O.N.U. A constituit scopul special al acestui război. De atunci, şi-a constituit ministerele sale: U.N.E.S.C.O., «controlorul» matrimoniului mondial; N.A.T.O., poliţia mondială; Banca Mondială şi F.M.I., perceptorul său mondial de venit; F.A.O., ministerul său de agricultură; O.M.C., ministerul său de comerţ; U.N.I.C.E.F., ministerul său de tineret; O.M.S., ministerul său de sănătate; etc. Când copilul tău este vaccinat la şcoală, decizia nu vine din partea medicilor, ci din partea politicienilor provinciali... naţionali... continentali... mondiali... O.M.S... Iluminaţi *(Vezi Mafia Medicală* [1]*)*. Noua Ordine Mondială, N.O.M., suprimă şi înlocuieşte toate guvernele.

OPŢIUNEA MONDIALISTĂ constă în centralizarea puterii în mâinile unui grup din ce în ce mai limitat de persoane... Cu cât puterea este mai centralizată, cu atât se îndepărtează de la bază.

Constatăm o accelerare a acestei tendinţe **pe plan politic:**

- Suveranitatea a 15 ţări/state/naţiuni din Europa dispare în favoarea suveranităţii **unui** continent: Uniunea Europeană. „Reprezentanţii populaţiei" sunt numiţi şi nealeşi.
- Suveranitatea a 3 ţări din America de Nord: Canada[76], S.U.A. şi Mexic, se estompează în favoarea N.A.F.T.A (Acordul Nord American de Comerţ Liber) fiind înlocuită de suveranitatea viitorului continent nord-american.
- Suveranitatea tuturor ţărilor din America de Sud este pe cale de a fi înlocuită de suveranitatea unui continent american în întregime, nord şi sud, Z.L.E.A. (Zona de Liber Schimb a Americilor). Regiunile sunt înghiţite de teritorii imense iar micile oraşe sunt suprimate în favoarea megaoraşelor.
- Numărul legilor creşte văzând cu ochii iar drepturile persoanei se diminuează. Aşa-zisa lege anticlan nu este nimic altceva decât o lege antiasociaţie. În curând se va interzice şi întâlnirea prietenilor. Legea antiterorism nu este nimic altceva decât introducerea legii marţiale care transformă ţările „libere" în state poliţieneşti.

De asemenea, constatăm o accelerare a acestei tendinţe **pe plan financiar**: sărăcirea sistematică a populaţiei; creşterea taxelor şi costurilor; reducerea de servicii; fisiunile – numite fuziuni - multinaţionalelor; liberalizarea – sau globalizarea – pieţelor care contribuie la ridicarea barierelor vamale şi permite celor mai mari să vină să-i mănânce pe cei mai mici decât ei. Ne bucurăm că vedem dispariţia frontierelor fără să realizăm faptul că astfel deschidem porţile stânei în faţa lupului.

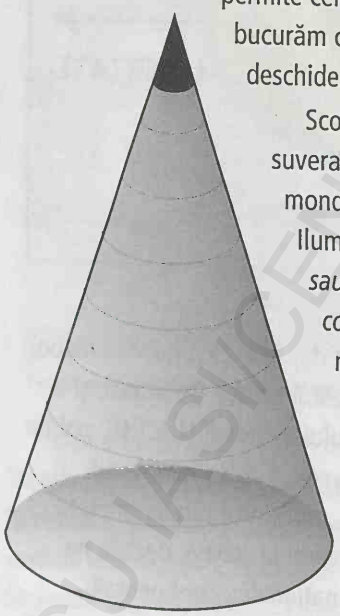

Scopul acestei centralizări este acela de a elimina toate suveranităţile concurente şi de a stabili o singură suveranitate mondială, Noua Ordine Mondială, dictatura absolută a Iluminaţilor. *„Noi vom avea un guvern mondial, fie că ne place sau nu. Întrebarea este cum va fi creat: prin cucerire sau prin consimţământ"*, declara bancherul Paul Warburg. Controlul mondial a devenit în sfârşit posibil datorită tehnologiei moderne. Este suficientă implantarea unui microcip în fiecare persoană pentru a merge pe urmele ei şi a o face să facă ceea ce se vrea. Există o singură dificultate: persoana trebuie să spună da implantului. Deci, trebuie menţinută permanent în frică pentru ca ea să accepte să fie „marcată" precum un animal. Autorităţile şi-au însuşit toate mijloacele mass-media pentru a-şi îndeplini scopul. Vor câştiga pariul lor?

OPŢIUNEA LOCALISTĂ constă în descentralizarea puterii şi în readucerea ei în mâinile indivizilor. Cu cât puterea este mai descentralizată, cu atât se reapropie de bază, fiind mai accesibilă populaţiei. Această idee este cea care susţine adeseori dorinţa exprimată de «o adevărată democraţie». Acest lucru este imposibil. Chiar şi o adevărată majoritate ar continua să rămână în dualitate, diviziune şi război.

Constatăm o accentuare a acestei tendinţe pe plan politic:

- suveranitatea provinciilor: Quebec, Cecenia... şi a anumitor state americane;
- suveranitatea regiunilor: Bretania şi Corsica, în Franţa;
- suveranitatea oraşelor şi satelor preconizată de către unii;
- suveranitatea familiei preconizată de alţii...

Toate aceste opţiuni rămân limitate la turmă, şi nici măcar una nu ne aduce pacea aşteptată. Schimbarea fidelităţii faţă de suveran, înseamnă schimbarea păstorului. Acest lucru rămâne un act de oaie inconştientă de divinitatea sa interioară, supusă în faţa autorităţilor exterioare.

Suveranitatea indivi-dual

Suveranitatea persoanei reprezintă singura suveranitate adevărată.

Suveranitatea se defineşte precum autoritatea supremă. Este **divină şi nelimitată**.

Ori, o ţară (sau orice altă diviziune) este limitată. Ea nu poate fi suverană.

Iată de ce se poate deplasa suveranitatea ţărilor noastre spre continente.

De asemenea, iată de ce nici măcar una dintre opţiunile descentralizate nu funcţionează, nu mai mult decât opţiunile centralizate, de altfel. Numai persoana conştientă de divinitatea sa interioară poate fi suverană.

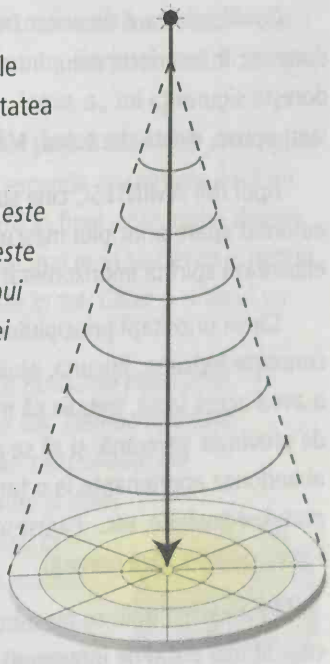

În legea Dreptului Cutumiar (Obiceiul pământului) este menţionată suveranitatea persoanei. Persoana naturală este numită suverană. Ori, este imposibil să fii suveran şi să te supui în faţa oricărei alte legi decât a ta însăţi, să te supui Constituţiei sau Bibliei. Atunci legea, Constituţia sau Biblia este suverană şi nu persoana. Nu există decât o suverană: sau eu sunt, sau altcineva sau altceva. Suntem şase miliarde de persoane suverane şi trăim împreună pe un pământ suveran. Iată singura opţiune adevărată. Noi deţinem răspunsul: spunem DA sau NU divinităţii noastre interioare suverane?

Eu, Rena, spun DA.

BCU Cluj / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Domnul Canada şi Doamna Quebec

Iată un cuplu a cărui viaţă este cel puţin agitată. Doamna Quebec este emotivă şi doreşte să se emancipeze. Domnul Canada este rezonabil şi preferă, în schimb, status quo. Ea ameninţă că pleacă iar el, face totul pentru a o reţine. Este stare de război. Nu se deosebeşte cu nimic de viaţa noastră cotidiană, nu-i aşa? S-ar putea ca noi să fii creat o situaţie politică după chipul şi asemănarea noastră? - DA.

Politicienii sunt cei care vor regla neînţelegerile noastre? – NU.

Domnul Canada

Doamna Quebec

Fotografiile a două personaje prezente la Toronto în noiembrie 1990 cu ocazia unei conferinţe intitulate: „Dincolo de Meech. Perspectivele femeii în viitorul Canadei".

Conflictele care domnesc între Quebec şi Canada reprezintă proiecţia conflictelor care domnesc în interiorul meu, între principiul meu masculin şi principiul meu feminin. Unul doreşte siguranţa lui „a avea", celălalt doreşte emanciparea lui „a fi". Cum „a avea" şi „a fi" sunt opuse, există dezacord. Mă aflu în dualitate, în diviziune şi război. Sufăr.

Apoi ÎMI AMINTESC cine sunt. Dau prioritate principiului meu feminin, „a fi", şi în mod automat apare principiul masculin, „a avea". Realizez mariajul perfect şi această uniune eliberează spiritul împrizonierat în materie.

Cheia priorităţii principiului feminin este perfectă. Este suficient să o utilizez pentru a cunoaşte fericirea, bucuria, abundenţa, puterea, sănătatea, nemurirea, nelimitatul. Pentru a avea acces la ea, trebuie să moară în prealabil conceptele mele de ţară suverană sau de provincie suverană, şi să se nască propria mea suveranitate indivi-dual㠠. Trebuie să-mi abandonez apartenenţa la o ţară, o rasă, o patrie, o cultură, o limbă, o religie, o familie, un partid, o profesie, etc. Părăsesc turma fals suverană şi urmez numai ordinele conştienţei mele. Fără aşteptări, fără garanţii.

Problemele politice nu sunt politice. Sunt umane. Nu este nevoie de acţiuni umanitare, şi cu atât mai puţin de intervenţii armate. Să reamintim fiinţelor umane că ele au puterea de a crea paradisul pe Pământ.

BCU Cluj / Central University Library

Jocul Monopoly

Fără îndoială, ai jucat deja ***Monopoly***. Aminteşte-ţi că există un moment, spre finalul jocului, când numărul jucătorilor este redus, ceilalţi fiind deja morţi. În acel moment, jucătorii rămaşi fac, cu disperare, tranzacţii rapide pentru a mai juca un tur. Fiindcă cel care moare ultimul, câştigă. Este vorba despre jocul morţii.

Este exact jocul care se joacă pe scena politică, cu pionii mei: libertatea mea, banii mei, sănătatea mea, copiii mei, planeta mea, viaţa mea. Privesc neputincioasă cum îmi fură averea, cum mi se deteriorează sănătatea, cum îmi ipotechează bunurile. Lansez strigăte de alarmă, însă nimeni nu mă aude. Sunt prea absorbiţi de jocul lor *Monopoly*.

Am jucat şi eu *Monopoly* şi i-am prins gustul. M-am amuzat atunci când Statul a monopolizat serviciile publice, apoi sănătatea, apoi educaţia, apoi tot ce a mai rămas... Am fost inconştientă şi am crezut că Statul se află în serviciul meu şi îmi vrea binele. Eram în dualitatea binelui şi a răului. Public, totul era în interesul meu; particular, totul era împotriva interesului meu. Astăzi, nu sunt deloc surprinsă când văd că toate aceste bijuterii frumoase achiziţionate cu preţuri exorbitante sunt privatizate deoarece nu mai sunt rentabile.

PIAŢĂ LIBERĂ —NAŢIONALIZARE→ **MONOPOL PUBLIC** —PRIVATIZARE→ **MONOPOL PRIVAT**

În acel moment, nu ştiam că guvernul&minte era paravanul Stăpânilor Banilor. Astăzi, constat că toate aceste monopoluri publice nu erau decât o fază preliminară, conducând apoi la monopoluri private. În politică, totul este planificat cu mult înainte. Oamenii sunt în trecere, însă politicile rămân.

Jocul *Monopoly* se apropie de sfârşit iar jucătorii sunt tot mai puţini. Mariajele din raţiune sunt numeroase în aceste timpuri. Sunt numite fuziuni pentru a ascunde aparenţele. Însă nu mă mai las trasă pe sfoară. Văd bine că fiecare mariaj se spulberă în final. Este vorba despre scindări. Eliminarea celor mici de către cei mari pentru a deveni şi mai mari şi a evita – pentru un timp – să fie înghiţiţi de cineva şi mai mare. Legea junglei este în toi. Chiar şi ultimul va muri!

Fuziunile impuse ale municipalităţilor stârnesc proteste vii în rândurile populaţiei. Referendumurile spun NU în procent de 95% iar ministrul spune DA. Democraţia este uimitoare!... Scindările municipale se înscriu în politica de scindări centralizate ale guvernului mondial. Deciziile sunt luate la nivel mondial, transmise la nivel federal (naţional), apoi provincial, care le impun «prin cucerire sau prin consimţământ» nivelului municipal. Orice formă de protest este inutilă. Ministrul ascultă şi se supune ordinelor venite de sus. Dacă nu o face, este eliminat. Dacă nu o face cum trebuie, este înlocuit. În ambele cazuri, politica continuă...

Nu mă mai joc

Eu, Rena, decid să nu mă mai joc *Monopoly*. Îmi retrag pionii din jocul morţii. Ceilalţi jucători pot continua, dacă asta vor. Eu, mă opresc. Nu mă mai joc! Îmi păstrez banii şi îi administrez eu însămi. Nu mai finanţez un aparat care mă striveşte şi mă chinuie. Mă iubesc prea mult pentru a continua acest lucru. Am făcut-o pentru că am crezut în el. Am fost ignorantă şi inconştientă. Apoi am renunţat să mai cred în el şi am făcut-o din cauza fricii. Astăzi, iubirea mea pentru mine este mult mai mare decât frica mea şi nu mai vreau să o fac. Concret, nu mai plătesc impozit pe venit.

Adeseori, sunt întrebată: *„Cum faci de nu plăteşti impozit?"* Răspund: „Foarte simplu, nu plătesc." *Daaar* încep litaniile fricii... frica viscerală faţă de cele trei bastoane ale păstorului se trezeşte şi paralizează din nou oaia de la stână, însă reaprinde şi mica flacără a libertăţii care trăieşte întotdeauna în interior... Impozitul pe venit este tributul pe care trebuie să-l achite sclavul maestrului său pentru a avea dreptul de a fi sclav. Dacă nu-l plăteşte, sclavul din el moare şi devine maestru. Iată miza. Iată jocul vieţii! Singurul joc adevărat. Este jocul pe care eu l-am ales.

NESUPUNERE CIVILĂ ÎN STATELE UNITE[45]

Din ce în ce mai mulţi proprietari de întreprinderi iau decizia de a nu mai face reţineri – inclusiv în ceea ce priveşte asigurările sociale şi asigurarea de boală (SECU) – din salariile angajaţilor lor. Refuză să mai continue a fi perceptori de impozit pentru guvern. Surprinzător este faptul că fiscul nu reacţionează. Unul dintre vechii săi comisari, în prezent pensionar, a comentat această situaţie în termenii următori: „Este foarte semnificativ fiindcă este pentru prima dată când nişte persoane responsabile precum patronii refuză să facă reţineri. Sistemul nu va funcţiona dacă patronii refuză să colaboreze."

Înainte de 1943, nu existau reţineri salariale. Cetăţenii îşi plăteau impozitele o dată pe an. Plata impozitului a fost adoptată în acel an ca o măsură „temporară" pentru a finanţa implicarea americană în cel de-al doilea război mondial şi de atunci durează. Guvernul beneficiază din plin de această măsură: banii contribuabililor îi parvin mult mai repede, angajaţii sunt mai puţin conştienţi de costurile impozitelor fiindcă acestea sunt prelevate direct de la sursă. S-au obişnuit cu salariul lor trunchiat, prin urmare riscul de a se revolta din această cauză este mult mai mic.

PATRONII AU IEŞIT DIN JOC!

Desen de Claude Bertrand

Datoria naţională: „apă de ploaie"

Să privim unde se duce impozitul pe venit. El finanţează în întregime interesele datoriei naţionale. Oare este contrariul datoriei naţionale? Nu ştiu. Nu se vorbeşte niciodată despre asta. Cine ne împrumută banii? – Investitorii, fără îndoială. Cine a contractat datoria? – Nu ştiu. În mod sigur, nu eu. Când? De ce? Prin cine? În ce condiţii?...

Dacă avem miliarde economisite, cum se face că suntem plin de datorii? Mai mult, Constituţia stipulează că numai Statul are dreptul să creeze bani. Dacă tu ai avea o maşină de fabricat bani, ai mai avea datorii? Nu. Ei bine, Statul are!

În 1913, guvernul Canadei (ca şi cel al Statelor Unite, de altfel) vota legea bancară prin care transfera băncilor private (privatizarea monopolului public) dreptul său exclusiv de a crea bani.

Din momentul acela, Statul a fost obligat să împrumute bani CU DOBÂNDĂ de la bănci.

Datoria mea de bun păstor este:
- de a tunde oile la maximum,
- iar atunci când nu vor mai avea lână,
- de a le conduce la abator.

Aşa s-a născut datoria. Ea s-a mărit considerabil odată cu primul război mondial – provocat şi finanţat de către Stăpânii Banilor - ce debuta în anul următor, 1914. Impozitul pe venit a fost stabilit în 1917, pentru a finanţa războiul. Mai mult, băncile nu au rezerva de bani pe care ele pretind că o au. Ci notificări fără fundament, „apă de ploaie". În timp ce, persoana care ia împrumutul îl restituie cu banii câştigaţi din munca sa, bani adevăraţi.

Anticonstituţionalitate, ilegalitate, minciună, corupţie... guvernul nu riscă nimic, fiindcă se află deasupra legii [50]. El este cel care a impus-o şi a aplicat-o după propria sa dorinţă... sau mai degrabă, după dorinţa Stăpânilor Banilor. Continui să mai crezi că guvernul se află în serviciul tău?...

Această situaţie nu există numai în Canada. Politicile Stăpânilor Banilor sunt mondiale şi se aplică în toate ţările într-o manieră asemănătoare. Acelaşi lucru s-a întâmplat, în acelaşi an, în SUA. Drepturile exclusive ale Statului au fost transferate unei bănci private, «Rezerva Federală». Ea nu este mai federală decât „Expres Federal", exclama James «Bo» Gritz [49], colonel al armatei americane. Rezerva Federală se află în proprietatea bancherilor privaţi, a căror majoritate este europeană. Expunerea întâlnirii de la Jekyll Island [46] cu privire la crearea FED este captivantă. Dacă crezi că America conduce lumea, întreabă-te: „Şi cine conduce SUA? [48]"

– Stăpânii Banilor.

Rambursarea datoriei

Până în prezent, taxele serveau la plata dobânzilor datoriei naţionale. Nu la rambursarea de capital şi nici la reducerea împrumutului. Numai la plata dobânzilor de capital împrumutat. Chiar dacă, într-o perioadă guvernul&minte a împrumutat bani suplimentari pentru a putea plăti dobânzile datoriei. Se poate spune că, în fiecare an, noi ne îndatorăm mai mult pentru a plăti numai dobânzile, în plus faţă de alte împrumuturi. Recent, guvernul a lansat operaţiunea «deficit zero». Este vorba despre faptul că nu mai împrumută alţi bani pentru a plăti dobânzile datoriei. Asta este buna gestiune? – Aminteşte-ţi că guvernul&minte nu lucrează pentru tine, ci pentru Stăpânii Banilor. Această operaţiune a fost un pretext pentru a reduce toate serviciile, pretutindeni. O deturnare enormă de fonduri publice spre buzunarele Stăpânilor Banilor.

În ultima perioadă de timp, guvernul&minte vorbeşte despre rambursarea datoriei, adică despre achitarea datoriei. La cât se ridică, de fapt, datoria? În Canada ar fi de 580 miliarde de dolari, adică de 580 000 000 000$. Împărţind această sumă la un număr de 26 milioane de locuitori, datoria fiecărei persoane – copil şi adult – din Canada ar fi de 22 300 dolari. Frumoasă moştenire!

De unde a procurat guvernul&minte toţi aceşti bani? – De la banca centrală care, ca şi Rezerva Federală, i-a creat din nimic: din apă de ploaie!

Unde va găsi guvernul toţi aceşti bani? – Acolo unde se află. În miliardele de dolari din economie pe care indivizii le fac de ani de zile. Fructul muncii noastre. Economiile noastre sunt adăpostite în fondurile de pensie înregistrate. Înregistrate de către cine? – De către guvern. Lupul care păzeşte stâna! De fiecare dată când «înregistrez» câte ceva, transfer drepturile mele de proprietar guvernului care îmi dă voie să le folosesc numai conform condiţiilor sale. El deţine controlul exclusiv şi poate dispune de ele, după placul său. Nu trebuie decât să adopte o lege «pentru binele ţării», pentru a pune mâna pe fondurile de pensie. Întreabă-i pe argentinieni!

Eu, Rena, încetez să mai cotizez şi reintru în posesia fondurilor mele de pensie şi de economie. Nu mai plătesc impozitul destinat achitării dobânzilor datoriei, aceasta din urmă nefiind altceva decât „apă de ploaie".

Legea impozitului pe venit[44]

Este o **legislaţie privată** şi nu publică, fiindcă se aplică numai persoanelor fizice menţionate de lege. Creează o nouă entitate legală, o persoană artificială numită **«contribuabil»**. «Oficiul de Administrare Fiscală Canada» este o agenţie privată de colectare care lucrează pentru guvern. Angajaţii săi sunt remuneraţi cu prime şi comisioane. În Canada nu există o lege care să oblige o persoană să plătească impozit. Impozitul pe venit este o **«contribuţie voluntară»** a unei entităţi legale numită «contribuabil», o persoană artificială înveşmântată într-o persoană naturală. Adevărat? Ar trebui să mă bucur. Atunci, de ce sunt ameninţată de perceptori dacă nu «contribui»? Pentru că ei nu ştiu că este un gest voluntar? Ar trebui informaţi...

Ceea ce este voluntar, este faptul de a deveni «contribuabil». Am devenit «contribuabil» în ziua în care am completat cu litere majuscule separate NUMELE meu, urmat de prenumele meu în partea de sus a declaraţiei de impozit, pe care am semnat-o în partea de jos. Atunci, am consimţit ca statutul meu de persoană naturală să fie schimbat în cel de «contribuabil», entitate supusă obligatoriu legii impozitului pe venit. Mi-am asumat-o personal prin semnătura dată de mine în partea de jos a formularului.

Totul se face în mod legal... şi perfect fraudulos.

Nu am fost informată cu privire la implicaţiile pe care le presupune un asemenea document. Dacă aş fi fost informată asupra lor, nu aş fi completat şi semnat acest document. Este vorba despre un contract forţat, deci de un act de extorcare. Altfel spus, obţinerea unui lucru prin forţă, ameninţare, viclenie sau intimidare. Extorcarea constă în a smulge în mod ilegal proprietatea unei persoane. Prin urmare, anulez acest aşa-zis contract. Îl declar nul, anunţând că sunt o persoană naturală, în carne şi în oase, şi că revoc contractul prin care am devenit, fără ştirea mea, o persoană artificială, entitate legală numită «contribuabil» supusă legii impozitării. Mă eliberez legal de legea impozitului pe venit din Canada!

> Şi aminteşte-ţi:
> guvernul este deasupra legii.[50]
> El face legea, însă nu se supune în faţa ei.

Există din ce în ce mai multe informaţii disponibile cu privire la modul de funcţionare al legilor precum şi la modul în care îţi poţi exercita drepturile legal. Informează-te. Ignoranţa menţine sclavia. Cunoaşterea deschide poarta libertăţii. Şi, mai presus de toate, vindecă-ţi fricile de oaie care acceptă să fie tunsă de păstor.

Reţinerile la sursă

Eu sunt cea care am **consimţit în mod voluntar** ca aceste reţineri să fie făcute din salariul meu şi să fie predate la «*Oficiul de Administrare Fiscală Canada*» sub formă de credite de impozit. Adevărat?

Ceea ce este voluntar, este faptul de a deveni **«salariat»**. Eu am devenit «salariată» în ziua în care am completat cu litere majuscule separate NUMELE meu, urmat de prenumele meu în partea de sus a formularului de salariat, pe care l-am semnat apoi în partea de jos. Din acel moment, mi-am dat consimţământul ca statutul meu de persoană naturală să fie schimbat în cel de persoană artificială numită «salariată». Noua entitate legală numită «salariată» este cea care este obligată să plătească din salariul meu, prin intermediul angajatorului, impozitul pe venit. Am andosat-o personal prin semnătura mea în partea de jos a formularului. Încă o dată, **totul este făcut în mod legal... şi perfect luciferian**.

Nu am fost informată cu privire la implicaţiile pe care le presupune un asemenea document. Dacă aş fi fost informată asupra lor, nu aş fi completat şi semnat acest document. Devenind «salariată», am devenit sclavă oficială a guvernului. Acesta devenind în acest mod proprietarul salariului meu, el fiind cel care decide ce «câştig» îmi remite pentru munca prestată de mine. Faptul că suntem plătiţi este un privilegiu. Ne aflăm în prezenţa unei relaţii stăpân – sclav în care guvernul&minte este stăpânul iar «salariatul», sclavul. În ceea ce priveşte angajatorul, el închiriază sclavii de la proprietarul de sclavi, guvernul&minte, contra anumitor obligaţii, în special a obligaţiei de a face reţineri la sursă. Este vorba despre un contract forţat, deci de un **act de extorcare**. Altfel spus, obţinerea unui lucru prin forţă, ameninţare, viclenie sau intimidare. Extorcarea constă în a smulge în mod ilegal proprietatea unei persoane.

Pot să schimb această situaţie completând un nou formular de salariat. De această dată, nu îl voi completa ca persoană artificială, ci ca persoană naturală, cu prenumele şi numele meu de familie scrise cu litere separate. Completez căsuţele într-o asemenea manieră încât să nu existe reţineri, (în acest sens, există un exemplar tip). Astfel, angajatorul este eliberat imediat de obligaţia sa de a face reţineri de impozit asupra salariului meu. Iar eu pun capăt, în mod legal, reţinerilor la sursă pentru credite de impozit!

Aceste informaţii sunt valabile pentru Canada şi Statele Unite. În Franţa, nu există prelevare de impozit la sursă (impozit reţinut pe veniturile cu regim de reţinere la sursă). Ceea ce este important, este înţelegerea modului său de funcţionare, fiindcă fundamentul legilor este identic în toate ţările. Numai modalităţile diferă. Ele sunt impuse de către U.C.C.

Teoretic, angajatorul scapă de obligaţia sa de a face reţineri de impozit la sursă, însă nu scapă de frică. Deci, nu te mira dacă eşti refuzat, chiar dacă noua ta formulă este perfect legală. Într-un asemenea caz, întreabă-te dacă vrei să rămâi veşnic un salariat/o salariată, sau este timpul să-ţi creezi tu însuţi/însăţi propria slujbă.

BIBLIOTECA LIBERTARIANĂ

Renunţ la credinţele şi fricile mele

Oaia mea interioară se agită.

O ascult şi o liniştesc.

Ideea de a nu mai plăti impozite mă încântă şi mă îngrijorează în acelaşi timp.

Ideea de a trăi fără guvern mi se pare imposibilă..

Î- Daaar, utilizez drumurile; nu este normal să plătesc impozite?

R- Impozitele pe venit, ca şi taxele percepute, servesc numai la plata dobânzilor falsei datorii naţionale. Toţi aceşti bani pe care-i plătesc merg direct în buzunarele băncilor. În ceea ce priveşte banii plătiţi pentru construirea şi întreţinerea drumurilor, sunt împrumutaţi – cu dobândă – prin emiterea unor acţiuni de tezaur. De unde şi creşterea continuă a datoriei...

Î- Daaar, cine va construi drumurile şi celelalte structuri?

R- Persoanele care construiesc deja. Avem noi nevoie de funcţionari pentru aceasta? În plus, angajăm oameni local care au tot interesul ca drumurile lor să fie bune pentru că vor circula ei înşişi pe ele şi se vor întâlni zilnic cu utilizatorii acestor drumuri.

Î- Daaar, ce se va întâmpla cu sistemul nostru universal de sănătate?

R- Este un sistem care nu are nimic universal şi nu funcţionează. Constă într-o asigurare de boală motivată de frică. Este vorba despre monopolul bolii creat de Stăpânii Banilor. În jurul nostru există resurse de sănătate excelente pentru toată lumea. Sănătatea costă mult mai puţin decât boala.

Î- Daaar, ce se va întâmpla cu persoanele vârstnice?

R- Ele se vor reintegra în societate, regăsind gustul vieţii. Suntem atât de bogaţi încât toată lumea va putea trăi în condiţii ideale.

Î- Daaar, pe ce se va sprijini societatea, dacă nu vom mai avea o Constituţie suverană?

R- Pe persoanele suverane care o constituie.

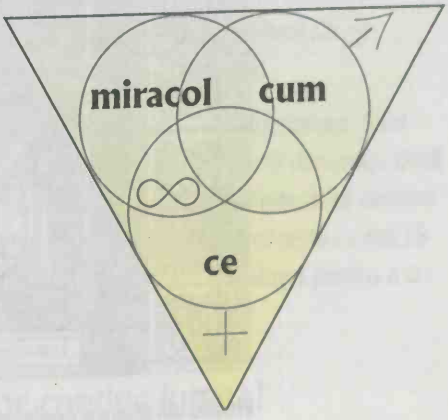

Î- Daaar... cum vom face acest lucru?

R- Acordând prioritate principiului nostru feminin, care ne va spune CE.

În momentul acela, în mod automat, principiul masculin ne va spune CUM.

Şi se va produce MIRACOLUL!

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Doliul după Bunul Păstor

Eu cred că doliul cel mai dificil de suportat, este cel cauzat de pierderea Bunului Păstor. Am fi gata să acceptăm dictatura absolută, dacă dictatorul ar fi un bun păstor. Suntem dispuşi să îndurăm sclavia o perioadă lungă de timp pentru a ne putea păstra speranţa că lucrurile se vor rezolva... că părinţii noştri se vor schimba... că un bun păstor va lua lucrurile în mâini şi ne va conduce la paradis. Câţiva maeştri spirituali ne anunţă că o sinarhie de iniţiaţi va guverna lumea atunci când va sosi momentul... Noua Ordine Mondială de tip New Age. Religiile promit că Hristos va reveni pentru a-şi salva copiii... Suntem şase miliarde de oi pe Pământ în căutarea bunului păstor. Aşteptarea este lungă şi plină de suferinţă... iar nefericirea devine intolerabilă.

Eu, Rena, nu mai sper. Am o certitudine. Salvatorul, sunt eu. Nu-l mai caut pe bunul păstor. Nu-l mai aştept. L-am găsit. Se află în interiorul meu. Eu sunt păstorul şi oaia, în acelaşi timp. Realizez unitatea şi pacea domneşte în inima mea!

Vitraliu din Biserica Anglicană St. Matthews - Stukely-Sud (Estrie, Quebec): „I Am The Good Shepherd" = „Eu sunt Bunul Păstor".

ECONOMIA ŞI FINANŢELE

Economia este un sistem de producţie, distribuţie şi consum de bogăţii. În timp ce finanţele sunt ştiinţa gestionării patrimoniilor private sau a banilor publici.

Banii

În acest capitol este vorba despre bani. Banii reprezintă bogăţia.

Banii ca ŢEL

Pot fi acumulaţi, ţinuţi în anumite locuri. Sunt împărţiţi în mod inegal. Foarte concentraţi la unii, bogaţii, şi foarte diluaţi la alţii, săracii. Diferenţa este tot mai mare. Bogaţii sunt din ce în ce mai bogaţi şi din ce în ce mai puţin numeroşi. Săracii sunt din ce în ce mai numeroşi şi din ce în ce mai săraci.

Este vorba despre **acumularea** de bani.

Banii ca MIJLOC.

Sunt alcătuiţi din monede, din bani de metal sau de hârtie, pe care-i utilizăm pentru a face schimb – a cumpăra sau a vinde – de bunuri şi/sau de servicii.

Este vorba despre **circulaţia** banilor.

Banii sunt o energie divină. Întreaga energie trebuie să circule pentru a trăi. Cu cât circulă mai mulţi bani, cu atât economia se află într-o stare bună de sănătate. Cu cât se acumulează mai mulţi bani, cu atât economia este mai bolnavă. Economia şi finanţele societăţii sunt create după chipul şi asemănarea mea. Aşa cum energia vitală este blocată în interiorul meu, tot aşa energia banilor este blocată în mâinile unor persoane. Dezechilibrul său şi disproporţiile sale dau naştere la deformaţii monstruoase. Frumoasă oglindă!

Aceşti monştri se numesc **Stăpânii Banilor**. Ei îmi conduc viaţa şi conduc lumea. Sunt lacomi. Întotdeauna vor mai mult. Le este frică... frică... frică... Se tem că vor fi dominaţi. Deci, trebuie să domine din ce în ce mai mult. Trebuie să domine fiecare individ. Trebuie să domine lumea. Ce muncă! Şi prin controlul banilor care sunt o energie divină, se urmăreşte ca noi să ajungem acolo. **Stăpânii Banilor** strâng şi acumulează banii. Sărăcesc populaţia pentru a o supune şi a o domina. Perceptorul lor se numeşte **Dobânda.**

Stăpânii Banilor conduc lumea!

BCU "Ion Creangă" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Dobânda

Dobânda este piatra de temelie a inechității sociale. Ea permite bogaților să fure în mod legal săracii. Cu ajutorul dobânzii, bogații se îmbogățesc iar săracii sărăcesc. Este cea mai mare escrocherie care există. Niciodată nu este denunțată pentru că toată lumea participă la ea. A accepta dobânda în forma care există înseamnă a accepta inacceptabilul. Nu există dobânzi rezonabile, moderate sau juste. Întotdeauna este vorba despre un furt. Nicio rațiune nu poate justifica dobânda. Nici măcar una.

Dobânda este suma pe care debitorul (persoană care ia cu împrumut) o plătește creditorului (persoană care împrumută) pentru folosirea banilor împrumutați.

- Dobândă simplă = dobândă percepută asupra capitalului simplu împrumutat;
- Dobândă compusă = dobândă percepută asupra capitalului împrumutat + dobândă asupra dobânzilor acumulate până la scadența datoriei.

DE EXEMPLU

- ***Împrumut 100 $ cu o dobândă simplă de 10% pe o perioadă de 10 ani, fără plăți de capital:***

- anual, dobânda mă costă 10% din 100 $ *= 10 $ / an*
- pe 10 ani, dobânda simplă mă va costa 10 $ x 10 ani *= 100 $*
- în 10 ani, la data scadenței împrumutului meu, voi rambursa capitalul simplu împrumutat, 100 $ + dobânda simplă, 100 $ = 200 $, ***dublul sumei totale împrumutate.***

- ***Împrumut 100 $ cu o dobândă compusă de 10% pe o perioadă de 10 ani, fără plăți de capital:***

anul 1, dobânda anuală mă costă 10 % din 100 $ *= 10 $*
anul 2, dobânda anuală mă costă 10 % din (100 + 10) 110 $ *= 11 $*
anul 3, dobânda anuală mă costă 10 % din (110 + 11) 121 $ *= 12,10 $*
anul 4, dobânda anuală mă costă 10 % din (121 + 12,10) 133,10 $ *= 13,31 $*
anul 5, dobânda anuală mă costă 10 % din (133,10 + 13,31) 144,41 $ *= 14,44 $*
anul 6, dobânda anuală mă costă 10 % din (144,41 + 14,44) 158,85 $ *= 15,88 $*
anul 7, dobânda anuală mă costă 10 % din (158.85 + 15.88) 174,73 $ *= 17,47 $*
anul 8, dobânda anuală mă costă 10 % din (174,73 + 17,47) 192,20 $ *= 19,22 $*
anul 9, dobânda anuală mă costă 10 % din (192,20 + 19,22) 211,42 $ *= 21,14 $*
anul 10, dobânda anuală mă costă 10 % din (211,42 + 21,14) 232,56 $ *= 23,25 $*
Pe 10 ani, dobânda compusă mă va costa 10 + 11 + ... + 23,25 $ *= 157,81 $*
În 10 ani, la data scadenței împrumutului meu, voi rambursa capitalul simplu împrumutat, 100 $ + dobânda compusă 157,81 $ = 257,81 $, ***mai mult de 2 ori și jumătate suma totală împrumutată.***

Eu, Rena, întotdeauna dau sau iau cu împrumut bani FĂRĂ dobândă.

BCU "CAROL I" BUCUREȘTI UNIVERSITY LIBRARY

Cât mă costă casa mea

Când cumpăr o casă, şi aleg o ipotecă pe termen lung de la o bancă, plătesc pentru această casă mai mult decât dublu (2 ori şi 1/3), adică mai mult decât valorează (uneori, până la 3,5 ori). O dată pentru a o cumpăra de la vânzător, o dată şi o treime pentru a împrumuta banii de la bancă. De ce? – Pentru că accept inacceptabilul: escrocheria dobânzii banilor.

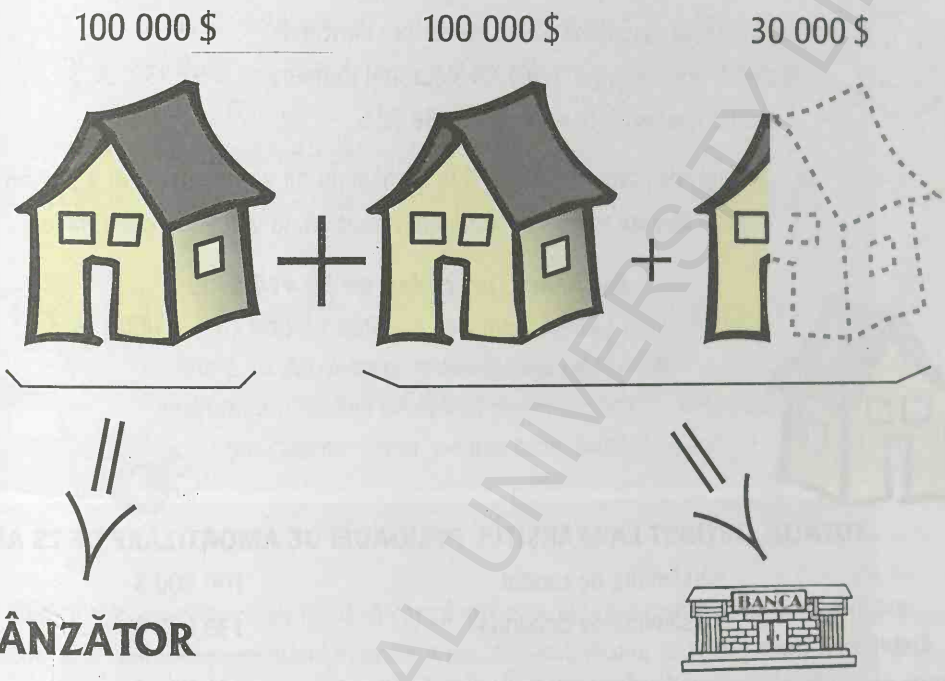

VÂNZĂTOR

Cumpăr o casă.

Plătesc 2 case şi 1/3.

DE EXEMPLU

Am 31 de ani. Cumpăr o casă. Caut cea mai abordabilă formă de finanţare.
Iau de la bancă un «împrumut ipotecar pentru locuinţă».
Suma totală împrumutată este de 100 000 $.
De tip închis (nerambursabilă înainte de termen decât cu penalitate mare).
Procentul dobânzii este de 8,1 %.
Durata împrumutului este de 5 ani, reînnoită conform dobânzii de piaţă.
Amortizarea este pe 25 de ani.
Rata lunară este de 769,61 $.
Din care: 128 $ capital (în medie 5 ani)
641 $ dobânda (în medie 5 ani)

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TOTALUL SCADENŢEI DE 5 ANI

vărsăminte de capital	7 761,68 $
vărsăminte de dobândă	38 414,92 $
total vărsăminte efectuate în decurs de 5 ani	46 176,60 $

Am plătit deci 38 414 $ dobândă în 5 ani pentru un împrumut de 100 000 $.

Dacă îmi vând casa după 5 ani, voi datora băncii:
100 000 $ (împrumut) – 7 761,68 $ (capital rambursat) = 92 238, 32 $
Soldul meu neplătit este de 92 238,32 $.

Aş avea deci de plătit 46 176,60 $ în 5 ani şi nu-mi va reveni decât 7 761,68 $ atunci când voi rambursa suma împrumutată, la vânzarea casei mele.

Fac băncii, un cadou de 38 414 $
mulţumindu-i astfel pentru că m-a împrumutat cu 100 000 $ (pe care nu-i avea) pentru o perioadă de 5 ani.

TOTALUL OBŢINUT LA SFÂRŞITUL PERIOADEI DE AMORTIZARE DE 25 ANI

vărsăminte de capital	100 000 $
vărsăminte de dobândă	130 878 $
total vărsăminte efectuate în decurs de 25 ani.	230 878 $

Iată costul real al casei mele după 25 de ani.

Fac băncii, un cadou de 130 878 $
mulţumindu-i astfel pentru că m-a împrumutat cu 100 000 $ (pe care nu-i avea) pentru o perioadă de 25 ani.

Cum pot fi de acord să plătesc de două ori şi 1/3 pentru casa mea? Cum mă pot trata într-o asemenea manieră? Cum pot accepta ca banul să facă bani fără muncă? Este imposibil să vorbim despre justiţie sau despre echitate socială atâta timp cât există şi va exista dobândă în ceea ce priveşte banii. Este o minciună. Unde este iubirea pentru mine?

Un apel la bun-simţ, vă rog.

Maşina mea mă costă foarte mult

Îmi cumpăr o maşină şi pentru a o plăti, mă împrumut de la bancă.
Este vorba despre un împrumut personal numit „credit pentru consum".
Am 31 de ani. Am un credit bun şi o muncă stabilă.

Valoarea creditului	10 000 $
Dobânda lunară	**9,000 %**
Durata	48 luni (4 ani)
Rata lunară (capital + dobândă)	248,88 $
Costul împrumutului efectuat *(cadoul dat băncii)*	1 944,43 $

Deci, am plătit o dobândă de 1 944,43 $ în 4 ani pentru un împrumut de 10 000 $.

Fac băncii, un cadou de 1 944,43 $
mulţumindu-i astfel pentru că m-a împrumutat cu 10 000 $
(pe care nu-i avea) pentru o perioadă de 4 ani.

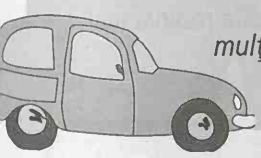

Aceste mici exerciţii m-au făcut să conştientizez realitatea costurilor bancare. Nu am realizat ceea ce îmi făceam luând împrumut cu dobândă. Acum, ştiu. Mai mult ca niciodată. S-a terminat cu sclavia şi exploatarea. Nu datoria este cea care mă omoară, ci dobânda asupra datoriei mă mănâncă cu totul. Ea mă ţine în sclavie de-a lungul anilor, împiedicându-mă să-mi rambursez datoria şi să mă eliberez. Mi-am petrecut 25 de ani din viaţă muncind pentru o bancă fiindcă mi-a împrumutat bani. UNDE ESTE IUBIREA PENTRU MINE?

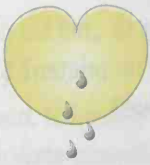

Eu, Rena, sunt conştientă de faptul că ne putem împrumuta între noi foarte bine, făcând astfel banii să circule rapid şi în folosul comunităţii. Decid să ies definitiv din închisoarea bancară (şi a altor instituţii care dau cu împrumut). Creez alte surse de finanţare. **Învăţ să dau şi să iau cu împrumut FĂRĂ dobândă împreună cu oamenii din jurul meu.**

BCU ASICE - BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY LIBRARY

Ce este o bancă?[83]

Este **o societate a fricii** care găzduieşte banul şi **dobânda**, perceptorul său.

Când păşesc într-o bancă, sunt atentă la faptul că sunt într-o instituţie bancară. Directoarea băncii şi angajaţii săi pot fi foarte amabili şi serviabili, cu toate acestea nu uit faptul că ei se află în serviciul băncii. În momentul în care sunt în posesia banilor mei, devin nemiloşi. Dacă nu achit la timp ratele casei mele, de exemplu, îmi sechestrează casa, o vând şi îşi păstrează toţi banii... chiar dacă le-am plătit o bună parte din ea.

Băncile sunt instituţii private cu scop lucrativ. Scopul lor nu este acela de a mă servi, ci de a **mă extorca de bani cât mai mult posibil**. Prin toate mijloacele. Clienţii sunt clasificaţi de bancă conform potenţialului lor de rentabilitate. Bogaţii au drept la favoruri şi sunt curtaţi: au parte de zâmbetele directoarei şi nu trebuie să stea la rând. Săracii nu primesc nicio atenţie din partea directoarei şi trebuie să-şi aştepte rândul.

Nu mai uit faptul că băncile îmi **împrumută aer**: cu banii pe care ele nu-i au. În timp ce eu le rambursez bani adevăraţi! Atunci când clienţii vin să-şi reclame banii, nu le pot plăti decât 5%... apoi închid uşile. Precum în Argentina. Pentru că băncile deţin în rezervă mai puţin de 10% din banii pe care-i împrumută. **Este o înşelătorie.** Nu mă surprinde faptul că sunt bogate. Dimpotrivă, ceea ce mă uimeşte este faptul că accept să mă las înşelată. Unde este iubirea pentru mine?

În ţară, există miliarde economisite de către cetăţeni. În jurul meu este plin de oameni care au bani. De ce fac afaceri cu escroci notorii? Pentru că prefer să „mă las păcălită în mod sigur" de o bancă mai degrabă decât să „risc să fiu înşelată" de un prieten? Şi poate că prietenul meu, la rândul său, preferă să aleagă banca din aceleaşi motive?

Eu, Rena, din iubire pentru mine, nu mai fac afaceri cu băncile. Nu-i voi mai cere lupului să păzească stâna. Îmi închid contul bancar. Iar în cazul în care am bani depuşi, mă grăbesc să-i scot. De asemenea, mă debarasez de cărţile lor de credit, de plată automată, şi de carnetele cu cecuri. Plătesc cu bani gheaţă. Mă simt bogată atunci când am bani în buzunare. Dau bani cu împrumut şi iau bani cu împrumut FĂRĂ DOBÂNDĂ.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Ce este o bancă centrală?

Este o bancă naţională deţinută de societăţi private. Un cartel privat autorizat de guvern să emită bani: din aer, pornind de la nimic. Este o instituţie privată cu scop lucrativ. Ea deţine **monopolul privat al monedei naţionale**. Se deghizează în bancă naţională, federală, bancă de Stat. Are o denumire ce induce în eroare: «Rezerva federală»[46, 47], în SUA, Banca Franţei, în Franţa, Banca Canadei, în Canada, Banca Angliei, în Anglia. Ele sunt cele care **controlează emiterea de bani**: cantitatea de bani disponibilă, valoarea banilor, ratele dobânzii. Naţiunea nu are niciun cuvânt de spus. *„Lăsaţi-mă să emit şi să controlez moneda unei naţiuni şi nu-mi pasă de cine scrie legile"*, declara Amschel Moses Rothschild, în 1790, în banca sa din Frankfurt, Germania.

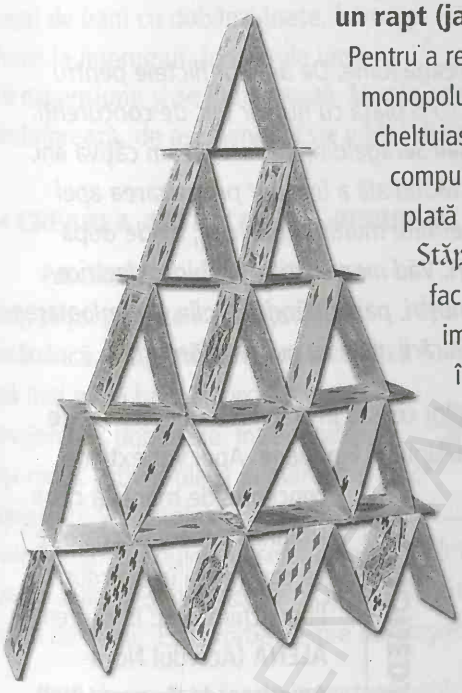

În prezent, aproape fiecare ţară are banca sa centrală. **Este un rapt (jaf) financiar, politic şi legal la nivel naţional.** Pentru a recompensa serviciile aduse, politicienii (au cedat monopolul de stat unui monopol privat) au permisiunea să cheltuiască după dorinţă; împrumută bani – cu dobândă compusă – de la banca centrală, şi pasează nota de plată poporului, ridicând impozitele. În acest mod, Stăpânii Banilor controlează economia unei ţări şi fac legea. Prin lege, forţează populaţia să plătească impozit pe venit. Acesta din urmă este vărsat direct în buzunarele Stăpânilor Banilor. Trebuia să mă gândesc.

Este tentant să condamn băncile centrale nu numai pentru sărăcirea ţării mele, ci şi pentru sărăcirea celorlalte ţări. Totuşi, ÎMI AMINTESC de cine sunt şi de atotputernicia mea. Sunt unica creatoare/responsabilă a ceea ce mi se întâmplă. Eu sunt cea care a creat acest sistem, oferindu-mi puterea guvernului care, la rândul său, a donat-o băncilor. Bine. Deci, pot pune capăt acestui sistem. Nu redându-i puterea din nou guvernului, ci recăpătând-o eu însămi. Pot crea şi gestiona moneda mea. Nu avem nevoie de bancă centrală, fie ea guvernamentală sau privată.

Eu, Rena, sunt conştientă că Stăpânii Banilor sunt un castel de cărţi care se sprijină pe dobânda banilor împrumutaţi. **Nici dobândă, nici bănci.** Domnia băncilor centrale va dura atâta timp cât le hrănesc cu frică... şi cu bani. Închei orice colaborare cu Stăpânii Banilor.

Banca Mondială şi F.M.I.

Banca Mondială este banca guvernului mondial, a O.N.U. iar perceptorul său este Fondul Monetar Internaţional (F.M.I.). Controlate de către Iluminaţi, ele servesc Iluminaţilor. Aceştia din urmă, decid în interiorul societăţilor lor secrete, «Comisia Trilaterală» şi grupul «Bilderberg», politicile mondiale de finanţe şi economie internaţională. Apoi, prin Banca Mondială şi F.M.I., le impun ţărilor prin intermediul băncilor centrale, care sunt tot proprietatea Iluminaţilor. Tactica lor este întotdeauna aceeaşi: Banca Mondială şi F.M.I. îndatorează ţările; le storc de bani – atât pe ele cât şi pe locuitorii lor – prin dobânda impusă datoriei; impun economia lor de profituri, cu orice preţ, întreprinderilor din ţară şi pun mâna pe resursele naţionale în cazul în care ţara respectivă nu-şi poate plăti datoria. Una din modalităţile prin care reuşesc, este aceea de a privatiza resursele şi serviciile publice.

DE EXEMPLU

Apa potabilă este o resursă care se epuizează în întreaga lume. De aici conflictele pentru aproprierea a ceea ce a mai rămas.[51] *Este o raritate cu o piaţă cu număr mic de concurenţi. Bună afacere. Vicepreşedintele Băncii Mondiale, Ismail Serageldin, declara, acum câţiva ani, că miza războaielor din secolul XXI va fi apa. Banca Mondială a început privatizarea apei în câteva ţări din Lumea a Treia. De asemenea, ea permite multinaţionalelor, avide după profit, de a „înseta şi sifona" cetăţenii din aceste ţări. Văd megainstituţiile hidroelectrice, monopoluri de stat sau private, finanţate din banii noştri, participând din plin la exploatarea apei în lume. Devin conştientă de consecinţele colaborării mele cu guvernul&minte.*

Unul din obiectivele pe termen lung ale Iluminaţilor constă în stabilirea unei **monede unice în lume**. Au început cu Euro, moneda unică a Uniunii Europene. Apoi vor extinde conceptul de monedă către Uniunea Americilor care se va concretiza în acorduri de liber-schimbism: în prezent, ALENA (Acordul Nord-American de Comerţ Liber) şi în curând ZLEA (Zona de Liber-Schimb a Americilor), incluzând 34 de ţări, din Canada până în Ţara de Foc. După aceea, se vor extinde spre Uniunea Pacifică.

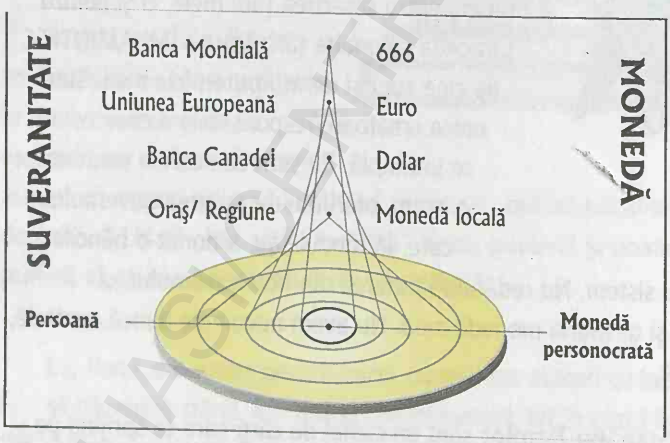

Prin intermediul O.M.C. (Organizaţia Mondială a Comerţului – Ministerul de Comerţ al guvernului mondial), Iluminaţii îşi impun propriile lor reguli asupra comerţului internaţional, stabilind mondializarea pieţelor, jocul de *Monopoly* la scară mondială.

O poveste despre pescuit

Creşterile şi descreşterile economice sunt, în jargonul economiştilor, evenimente neprevăzute ale pieţei care încearcă a se stabiliza. Legea alternanţei. După ploaie, timp frumos... Într-adevăr? Nu există hazard, mai ales în politică. Cea mai frumoasă explicaţie pe care am auzit-o referitor la aceste variaţii economice, este povestea pescuitului de David Icke.

• CREAREA ARTIFICIALĂ A ABUNDENŢEI

Pescarul îşi aruncă undiţa plină de momeli. Peştii sunt tentaţi. Ei muşcă din momeală, îndopându-se cu ea. Stăpânii Banilor pun în circulaţie pe piaţă, sume mari de bani cu dobânzi joase. Întreaga lume ia împrumut. Industriile intră în expansiune şi se îndatorează. Munca este în toi. Populaţia are bani şi cumpără. Ea se îndatorează, de asemenea. Este vorba despre creşterea economică, BUMUL.

• CREAREA ARTIFICIALĂ A PENURIEI

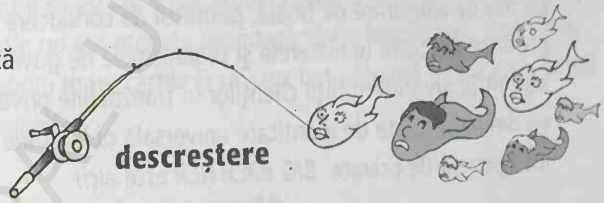

Pescarul îşi scoate undiţa cu toţi peştii pe care i-a agăţat. Şi-i mănâncă. Stăpânii Banilor încetează să mai pună bani în circulaţie şi majorează dobânzile. Întreprinderile îşi reduc activităţile şi numărul de angajaţi. Se instalează şomajul. Banii sunt puţini şi consumul se diminuează... Întreprinderile ca şi indivizii sunt strânse de gât şi incapabile să-şi mai acopere cheltuielile. Stăpânii Banilor recuperează bunurile acestora pe bani de nimic. Este vorba despre descreşterea economică, recesiunea, CRIZA.

Iată de ce, este foarte important pentru Stăpânii Banilor să-şi însuşească puterea exclusivă de emitere a banilor, **monopolul monetar**. Creând lipsa de bani, stabilesc monopolul lor privat pe un bun, o marfă de care toată lumea are nevoie: banul.

Eu, Rena, realizez că m-am lăsat înşelată încă o dată de către un monopol public care a alunecat, ca şi celelalte, în mâinile sectorului privat. Constituţia a acordat guvernului monopolul public al creării banilor şi eu am crezut că acest lucru este în interesul meu. Am fost ignorantă şi inconştientă. Le sunt recunoscătoare Stăpânilor Banilor pentru că m-au făcut să trăiesc consecinţele inconştienţei mele, ajutându-mă astfel să-mi reamintesc cine sunt eu, creatoare a propriilor mei bani.

BCU "ION CREANGĂ" UNIVERSITY LIBRARY

Moneda electronică

Moneda, până de curând, era alcătuită din **bani de metal şi bancnote.**

După aceea, şi-au făcut apariţia **cărţile de plastic**: cărţi de credit, cărţi de debit... Apoi a apărut **moneda electronică** cu plată automată. În acelaşi timp, a fost instalată autostrada electronică care leagă sistemele informatice între ele: de exemplu, permis de conducere şi asigurare de boală. Ne îndreptăm cu paşi mari spre o **singură carte de identitate** care va înlocui toate celelalte cărţi, şi acest lucru se va întâmpla în fiecare ţară.

De exemplu:

- **În Belgia**: cartea SIS, prescurtare a Sistemului de Informare Socială. Ea conţine deja cipul: „Un cip electronic a fost încorporat în cartea voastră de identitate socială".
- **În S.U.A.:** Omnicardul, aşa cum este descris în magazinul Time, ediţia canadiană, din 27 aprilie 1998, care titra „Viitorul banului". Va conţine banii, cărţile de credit, cărţile de debit, cărţile de identitate (permis de conducere şi carte de asigurare socială), asigurările de boală şi altele, cum ar fi informaţiile vitale personale.
- **În Quebec:** Cartea multiservicii, propusă în 1996. Este o carte de identitate electronică universală ce conţine un cip electronic. „Un mecanism de atribuire a unei semnături electronice fiecărui cetăţean", după cum declara guvernul. Această carte va înlocui cartea de asigurare de boală, permisul de conducere şi toate elementele de identitate pretinse de către ministerele şi organismele de guvernământ. Ea va putea servi la autentificarea identităţii clienţilor în tranzacţiile private. De fapt, cartea multiservicii va deveni o carte de identitate universală obligatorie, pretinsă chiar şi de către întreprinderile private. *BIG BROTHER este aici!*

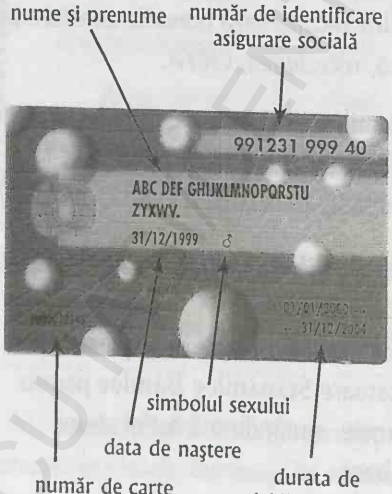

Cartea SIS:

Un instrument modern, creat în favoarea tuturor asiguraţilor sociali, utilizabil în toate sectoarele de asigurare socială.

Ce se află pe cartea SIS?

Cartea conţine 2 tipuri de date:

- date care sunt vizibile pe carte şi înscrise în memoria cărţii: nume, prenume, dată de naştere, sex, număr de identificare - Asigurare Socială, numărul cărţii, durata de valabilitate a cărţii;
- date protejate şi invizibile cuprinse în memoria electronică („cip"): numărul mutualităţii voastre, numărul de înregistrare al acestuia, datele de început şi de sfârşit ale dreptului de rambursare a serviciilor medicale, dreptul la statutul de «scutire socială» şi de «terţ plătitor».

Datele cu privire la alte sectoare din cadrul Asigurărilor Sociale vor putea fi, de asemenea, recuperate mai târziu pe această carte.

BCU BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

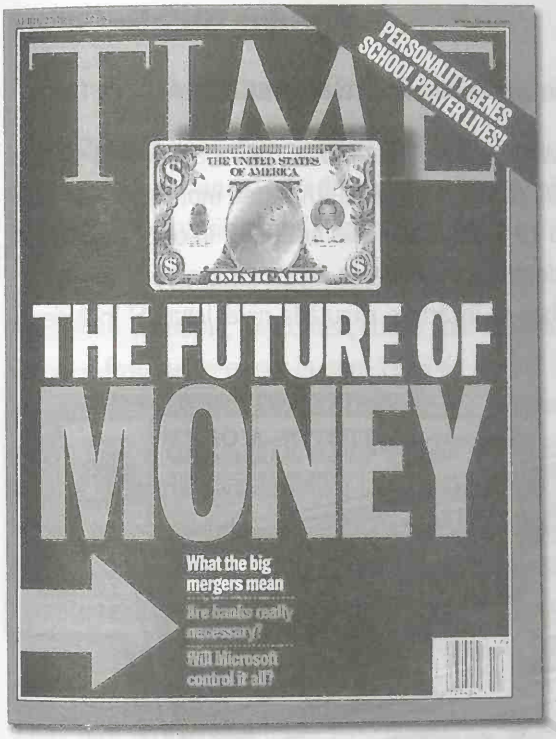

În final, **un singur cip** va conţine toate informaţiile caracteristice fiecărui individ. Este „semnul fiarei", **666**, cipul care va fi inserat în fruntea fiecărei persoane. Nu vor mai exista bani. Stăpânii Banilor pot face tot ceea ce doresc cu purtătorii de cip. Este vorba despre controlul mondial complet. Persoanele vor fi însemnate cu un cod de bare. Animalele îl au deja în mare parte.

Eu, Rena, sunt conştientă de faptul că eu am creat această sclavie completă a umanităţii. Personal, decizia mea a fost luată: nu voi accepta niciodată să fiu însemnată, oricare ar fi preţul. Pentru moment, îmi suprim toate cărţile şi utilizez bani gheaţă (numerar). Şi mă angajez să creez propria mea monedă.

Secretul bogăţiei: a crea propria monedă

Moneda sau banul, este o hârtie, mărturie a schimburilor mele – vânzare sau cumpărare – de bunuri şi servicii. Aceasta este raţiunea sa de a fi. Este evident faptul că nu am nevoie de moneda celorlalţi pentru a face tranzacţii. O pot crea şi utiliza pe a mea. Dacă *Monopoly* (un joc) şi *Canadian Tire* (şir de magazine) şi-au putut crea propria lor monedă, toată lumea poate face la fel.

Câteva regiuni sau grupuri au făcut-o deja. Şi-au creat moneda lor locală, eliberându-se astfel de sub tutela monedei centrale. În timpul experienţei lor, au cunoscut o prosperitate fără precedent. Deoarece moneda locală circulă mult mai repede, economia se află în cea mai bună stare de sănătate. Produsele trec uşor de la producător la consumator. Nu există datorie şi cu atât mai puţin dobânzi. Mai mult, moneda locală împiedică exodul banilor locali spre capitaluri şi străinătate prin intermediul marilor lanţuri naţionale şi multinaţionale. Bani locali pentru produse locale. *Iată secretul bogăţiei!*

BCU TRANSILVANIA

Moneda locală

Este vorba despre schimbul de bunuri şi servicii cu monedă REALĂ.

1. «*Ithaca Hour*»[55] (Ora Ithaca) a devenit celebră. Paul Glover, din acest oraş al statului New York, a inventat această monedă locală, care funcţionează. Unitatea monetară este ora de muncă, Ithaca Hour, şi ea echivalează cu 10 $, salariul mediu/oră plătit în oraş. După 1991, au avut loc tranzacţii de Ithaca Hour echivalente cu milioane de dolari. Ithaca hour poate cumpăra sau vinde bunuri şi servicii. Acest ban se învârte şi circulă la nivel local. El închide pompa de finanţare a multinaţionalelor şi a înlănţuirilor naţionale de magazine. De asemenea, creează o economie ecologică, izolată, bazată pe un timp de muncă real. Sistemul a atras populaţia care participă în număr mare. Câţiva comercianţi l-au acceptat. Bancnotele sunt imprimate local cu cerneală care le fac nefalsificabile.

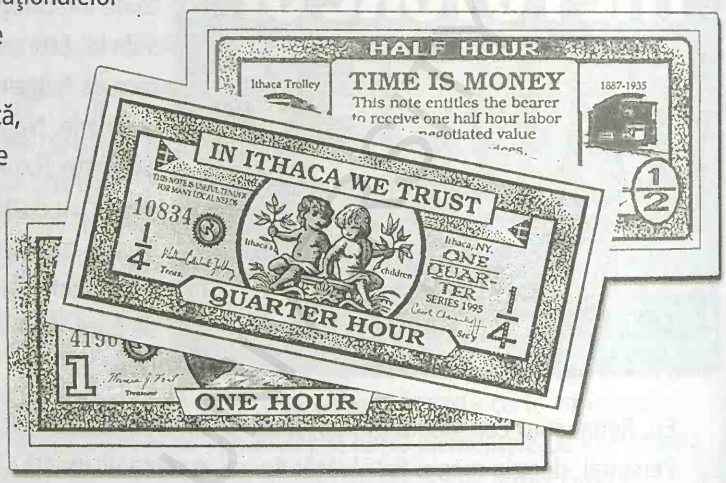

2. Moneda personocrată! Şi de ce nu o monedă cu chipul persoanei suverane! Fiecare persoană emite bancnote imprimate cu propria sa fotografie. La urma urmei este mai suverană – şi fără îndoială mai simpatică – decât cea a reginei Elisabeta a II-a... Când oamenii vor reutiliza aceste monede, cu ocazia tranzacţiilor viitoare, se vor gândi la persoana care a emis-o... Foarte amuzant! Este posibil orice.

Sistemele de schimb

Este vorba despre schimbul de bunuri şi servicii cu monedă VIRTUALĂ[93].

1. Trocul, un sistem vechi de când lumea, care constă în schimbul de bunuri şi de servicii dintre două persoane. Eu îţi dau ceva, tu îmi dai altceva. Este o relaţie bilaterală. Este limitat de numărul de participanţi la schimb.

2. S.E.L. (Sistemul de Schimb Local) sau L.E.T.S (Local Economic Trading System – Sistemul Economic de Comerţ Local) sunt noile monede din reţeaua de schimb local. Acest sistem a fost pus la punct în anul 1983 de Michel Linton din Vancouver, Canada. Apărut în Anglia în 1992, sistemul a devenit foarte popular, extinzându-se apoi în numeroase ţări, printre care şi Franţa, unde a cunoscut un succes enorm. Este un sistem de troc multilateral şi local. Numărul participanţilor la schimb este nelimitat. Eu îi dau ceva lui Claude, Josette îmi dă altceva mie etc... S.E.L. se bazează pe valori adevărate, cunoscând contribuţia de bunuri şi de servicii în folosul celuilalt, mai degrabă decât pe un concept abstract, banul. Permite reintegrarea socială a excluşilor. Fiecare persoană are câteva lucruri de oferit şi S.E.L. îi oferă această posibilitate. Toată lumea poate cunoaşte abundenţa. Favorizează legăturile comunitare şi apropie indivizii. Informaţiile asupra creditului şi debitului participanţilor din S.E.L. sunt centralizate local, fiind accesibile numai la cerere.

3. J.E.U. (Grădina de Schimb Universal) este moneda suverană.[56] Este un instrument de schimb între parteneri, o reţea fără centru, fără structură şi fără frontiere. Este un S.E.L. universal, care practică autogestiunea. J.E.U. favorizează schimburile locale, permiţând totodată şi schimburile universale. Fiecare partener îşi ţine propria sa contabilitate. Nu există asociaţie, înregistrare sau cotizaţie. Exerciţiul de schimb este liber şi necondiţionat. Acordurile de schimb se nasc din comunicarea şi din creativitatea celor doi parteneri. Unitatea de valoare corespunde cu un minut de muncă sau de atenţie umană. Minutul este o valoare stabilă de la un an la altul şi de la o ţară la alta. Întreaga contabilitate se face în unităţi. Pretutindeni, minutul valorează o unitate iar ora, 60 de unităţi. În Franţa, de exemplu, ora valorează 60 de unităţi sau 10 euro. În Canada, ca şi în Statele Unite, ora valorează 60 de unităţi sau 10 $. Contabilitatea este individuală. Se bazează pe claritate, corectitudine şi transparenţă. Participanţii utilizează formulare identice. J.E.U. nu necesită monedă; este universal precum şi local; respectă suveranitatea persoanei prin autogestiunea şi responsabilitatea sa. *Este o bijuterie!*

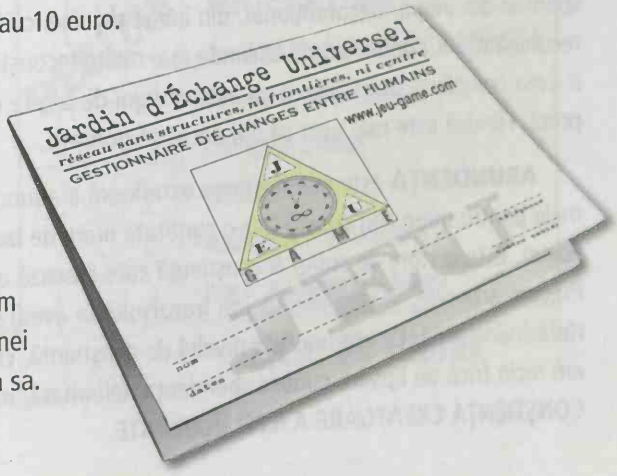

Alternativele economice

Sunt manifestări ale oii negre, fără conştienţă suverană. Tind spre un partaj de bunuri mai echitabil, rămânând în acelaşi timp în supravieţuire cu un păstor bun care îşi dirijează credincioşii. Există multe alternative economice. Sunt formule inovatoare şi interesante, iniţiative care aduc prospeţime în jungla economică şi financiară pe care o cunoaştem. Menţionez câteva dintre ele.

1. Microcreditul de la banca Gramen: mici împrumuturi acordate la săraci.
2. Societatea financiară N.E.F. (Noua Economie Frăţească), născută din gândirea lui Rudolf Steiner. Creează o legătură între cel care dă cu împrumut şi cel care ia cu împrumut. Schimbul se face din dorinţa de utilitate socială reciprocă. Riscul se împarte la câteva persoane naturale.
3. Creditul social, teoria lui Douglas.
4. Economia distributivă, sau economia de nevoi, propusă de Jacques Duboin.[57]

Şi cadoul?

Cadoul ţâşneşte spontan din inimă, în momentul prezent. Dacă există o legătură cu trecutul, atunci este vorba despre rambursare sau despre mulţumire, şi nu despre cadou. Dacă există o legătură cu viitorul, este vorba despre o investiţie sau despre un plasament, şi nu despre un cadou. Expresia „A DA ÎNSEAMNĂ A PRIMI" este iluzorie deoarece ea presupune un retur, sau o atenţie oarecare. Acest cadou fals arată dualitatea mea cu privire la „a da - a primi" şi se hrăneşte cu frica mea de lipsuri. În timp ce, cadoul veritabil emană spontan din inimă, necondiţionat, din iubire de sine, cu bucuria divină interioară ca singura recunoştinţă. Cadoul iluzoriu ascunde mai multe inconştienţe: a face acte de binefacere pentru a avea conştiinţa împăcată, a nu avea curajul de a cere ceea ce mi se cuvine sau frica de a primi. Fiindcă este mai uşor să dai decât să primeşti.

ABUNDENŢA este manifestarea exterioară a abundenţei interioare, adică nivelul iubirii mele pentru mine. Nu constă într-o cantitate mare de bani acumulată, bazată pe frica de lipsuri. Este o stare de suflet & conştienţă care creează abundenţa în momentul prezent. Precum arborele, la care abundenţa frunzişului (a avea) este manifestarea abundenţei rădăcinilor (a fi). Cu cât îmi ridic nivelul de conştienţă, cu atât creez abundenţa. Când nu am nicio frică de lipsuri, cunosc abundenţa nelimitată, manifestând-o instantaneu. ESTE CONŞTIENŢA CREATOARE A IEPEI ÎNARIPATE.

Chestiune de bani. Chestiune de iubire

Sunt bogată prin natura mea.
Nu mi-e frică de lipsuri.
Trăiesc în abundenţă.

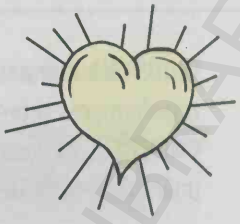

Mă iubesc.

Ce se întâmplă atunci când simt nevoia:

- de a strânge bani?
- de a pune bani deoparte pentru bătrânele mele zile?
- de a-i plasa într-o bancă din cauza fricii că mă vor fura?
- de a primi dobânzi dacă dau cu împrumut?
- de a plăti dobânzi dacă iau împrumut?
- de a munci din greu pentru a mă descurca?
- de a face o muncă care mă plictiseşte, pentru a trăi?...

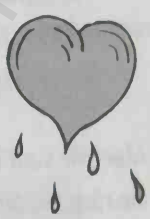

Nu mă iubesc.

BANI DE ACUMULARE	TRANSFORMARE DECIZIE	BANI DE CIRCULAŢIE
- supravieţuiesc - în trecut şi în viitor - prioritatea materiei - banul este un scop, un sfârşit - banul conduce lumea - dau şi iau împrumut CU DOBÂNDĂ - lupt, combat, fac război - concurenţă şi înşelătorie - rentabilitate - nesiguranţă şi termen scurt - cultiv inegalitatea şi inechitatea		- trăiesc - în prezent - prioritatea spiritului - banul este un mijloc de schimb - iubirea conduce lumea - dau şi iau împrumut FĂRĂ DOBÂNDĂ - fac pace cu mine însămi - colaborare şi partaj - gratuitate - durabilitate şi termen lung - practic egalitatea şi echitatea
BANI DE FRICĂ		**BANI DE IUBIRE**

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

INDUSTRIA ŞI COMERŢUL

INDUSTRIA este ansamblul de activităţi economice ce produce bunuri materiale prin transformarea şi prelucrarea materiilor prime.

COMERŢUL este activitatea care constă în cumpărarea, vinderea, schimbul de bunuri (mărfuri, articole de consum, valori) şi de servicii.

Afacerile

În acest capitol este vorba despre afaceri. Ele generează bogăţia. Afacerile şi banii sunt interdependente.

Afacerile sunt în **serviciul populaţiei**.
Ele răspund nevoilor naturale.
Se fac în colaborare şi partaj.
Mijlocul are prioritate asupra scopului.
Durabilitate şi exploatare minimă a resurselor.
Bazate pe viaţă, mizează pe termen lung.
Generează abundenţă pentru toţi.
Se scaldă în iubire şi pace.
Creează o ECONOMIE DE NEVOI.

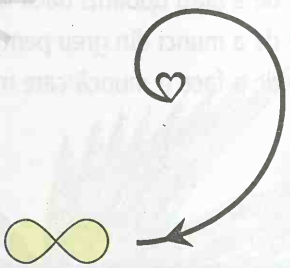

REALITATEA

Afacerile sunt în detrimentul populaţiei.
Ele nu răspund nevoilor naturale.
Impun populaţiei nevoi artificiale.
Se fac în concurenţă şi escrocherie.
Scopul justifică mijloacele.
Instabilitate şi exploatare maximă a resurselor.
Bazate pe supravieţuire, mizează pe termen scurt.
Generează bogăţie unora şi mizerie altora.
Se scaldă în frică şi război.
Creează o ECONOMIE DE PROFITURI.

ILUZIA

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cursul de bază în afaceri este foarte simplu. Se rezumă la următoarea ecuaţie:

INTRĂRI - IEŞIRI = TOTAL

Când totalul este pozitiv, când intrările depăşesc ieşirile, se numeşte **profit**.
Când totalul este negativ, când ieşirile depăşesc intrările, se numeşte **pierdere**.
Când totalul este mic, este vorba despre o ECONOMIE DE NEVOI, şi banii circulă.
Când totalul este mare, este vorba despre o ECONOMIE DE PROFITURI, şi banii se acumulează.

Acesta este cursul de bază.

Cursul avansat se ţine în şcolile renumite, precum HEC („Înalte Studii Comerciale"). Durează câţiva ani şi conferă expertiză în rentabilitate. În cadrul unui asemenea curs, se învaţă manipularea ecuaţiei de bază pentru maximalizarea profiturilor (beneficii). Se învaţă toate trucurile subtile care măresc intrările de bani (profituri) şi scad ieşirile de bani (cheltuieli). Astfel se obţine următorul rezultat:

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Profituri cu orice preţ

Pentru **creşterea profiturilor**, studentul silitor ştie că se impune:

- **CREŞTEREA CANTITĂŢII.** Vânzarea unei cantităţi mai mari, la un preţ cât mai ridicat. Creşterea clientelei. Intrarea în cârdăşie cu Statul pentru a pune mâna pe pieţele care îl monopolizează. Ridicarea barierelor tarifare care protejează pieţele locale naţionale pentru a le concura şi a le adapta. Este vorba despre «liberalizarea pieţelor». Marie-Louise Duboin o numeşte „libertatea vulpii în coteţ". Creşterea numărului de produse care se vând. Crearea unor nevoi false. Eliminarea concurenţei prin «dumping» (reducere de preţuri) sau fuziuni forţate (fisiuni). Stabilirea de monopoluri. Crearea unei pieţe cu număr mic de concurenţi, fără alternativă, pentru impunerea propriilor preţuri şi condiţii. ***„Afacerile sunt afaceri."***

- **DIMINUAREA CALITĂŢII.** Oferirea de bunuri şi servicii mai puţine la acelaşi preţ. Fabricarea unor produse cu durată scurtă de viaţă. Înlocuirea forţei de muncă umane cu maşini. Tăierea bugetelor şi solicitarea aceluiaşi randament. Exploatarea tuturor resurselor – inclusiv umane – la maximum. Stoarcerea lămâii până la ultima picătură... apoi aruncarea şi înlocuirea sa, dacă este necesar. Mutarea procesului de fabricaţie în ţări fără norme sociale şi de mediu înconjurător. Poluarea, distrugerea, exploatarea copiilor prin muncă... totul este permis. ***„Scopul scuză mijloacele."***

- **RENTABILIZAREA INVESTIŢIILOR.** Obţinerea unor profituri maxime cu investiţii minime aduce o rată de rentabilitate maximă. Aceasta din urmă, favorizează creşterea acţiunilor la Bursă. Exact ceea ce contează. Atunci când investeşte, procedează în felul următor: anunţă gălăgios că a investit într-o întreprindere pentru «a crea locuri de muncă»... deşi ştie foarte bine că banii investiţi vor servi la «raţionalizare» (jargon de curs avansat), adică la rentabilizarea întreprinderii, altfel spus la creşterea profiturilor sale. Şi astfel, la înlocuirea oamenilor cu maşini şi la suprimarea locurilor de muncă. Cum conştienţa umanităţii se ridică, el trebuie să-şi adapteze discursul pentru a-şi păstra clientela cu orice preţ. Prin urmare, va crea fonduri de investiţii «etice» pentru a da impresia că are mustrări de conştiinţă din cauza faptului că „face profituri cu orice preţ". Onoarea este salvată şi clientela de asemenea. Studentul şi-a însuşit principiul de ***etică elastică.***

Cursul avansat învaţă studenţii cum să instituie, împotriva naturii, superioritatea principiului masculin. Cei mai buni studenţi devin monştri financiari. Ei sunt bine remuneraţi pentru talentul şi munca lor. Pentru că am uitat cine sunt eu cu adevărat, am creat o economie disproporţională, dezechilibrată, monstruoasă, şi şcoli asemănătoare... după chipul şi imaginea mea. Însă tot eu, pot crea şi contrariul. Nu trebuie decât să redau prioritatea principiului feminin.

Piaţa bursieră

PIAŢA este un loc real sau virtual unde se vând şi se cumpără mărfuri. Este locul unde se întâlnesc cererea şi oferta, vânzătorul şi cumpărătorul. Împreună, negociază preţul şi condiţiile. Dacă se înţeleg, există schimb comercial. Dacă nu, nu există schimb comercial. Legea de piaţă este cea a ofertei şi a cererii. Criteriul său de succes, **profiturile.**

- Într-o ECONOMIE DE PROFITURI, vânzătorul şi cumpărătorul se înfruntă în vederea obţinerii unui **preţ cât mai bun**. Vânzătorul, pentru a obţine un preţ cât mai ridicat; cumpărătorul, pentru a obţine un preţ cât mai scăzut. Adesea este un nonsens. Există luptă şi neînţelegere. Este vorba despre o relaţie perdant–câştigător. Atunci când cumpăr câteva lucruri «pentru o îmbucătură de pâine», adică le plătesc sub valoarea lor, hrănesc economia de profituri.
- Într-o ECONOMIE DE NEVOI, vânzătorul şi cumpărătorul colaborează şi se înţeleg în vederea obţinerii unui **preţ just**, care să reflecte bunul-simţ. Este vorba despre o relaţie câştigător–câştigător.

O **MARFĂ** este un obiect, un produs care se vinde şi se cumpără, precum îmbrăcămintea, produsele alimentare, materialele, animalele şi chiar fiinţele umane. Sunt numite «resurse umane» şi apar pe «piaţa muncii». Aceasta nu pare foarte diferită de «piaţa de sclavi». O altă marfă este banul: cumpărarea şi vânzarea de devize se face pe piaţa monetară. De unde şi schimbarea de valori în funcţie de cerere - ofertă. *Mă întreb, cum poate valora dolarul într-o zi 1,25 $ şi în cealaltă zi 0,75 $? Acest lucru se întâmplă deoarece moneda este tratată precum o marfă de schimb, în timp ce ea este un mijloc de schimb. Şi, ca marfă, urmează legea pieţei.*

BURSA este o instituţie unde este organizată piaţa de valori mobiliare. Piaţa mondială este locul unde se vând şi se cumpără acţiuniile companiilor (societăţi) precum şi unde se fac împrumuturi de obligaţiuni. Companiile trebuie să fie «publice» pentru a obţine dreptul de a fi cotate la Bursă. Ele îşi vând acţiunile celui mai bun ofertant şi se supun legii de piaţă: profiturile. Cu cât profiturile sunt mai mari, cu atât cererea este mai mare, cu atât preţul acţiunii urcă. Şi ea trebuie să urce mereu... prin urmare, profiturile trebuie să crească mereu. Conducătorii de întreprinderi sunt prinşi într-o menghină infernală: ei nu mai conduc, sunt nişte maşini de creştere a profiturilor pentru satisfacerea investitorilor lor care se află în căutarea unei «afaceri bune». O junglă fără mulţumesc, fără inimă, fără suflet. Bursa îşi impune condiţiile sale nemiloase peste tot. Vampirul Bursă nu se satură niciodată.

Am multă compasiune pentru directorii de întreprinderi care se dovedesc a fi lipsiţi de inimă atunci când îşi concediază vechii angajaţi devotaţi şi fideli. De asemenea, sunt de acord cu acei angajaţi care nu înţeleg de ce sunt concediaţi atunci când compania (societatea) are profituri bune. Bunul lor simţ le spune că un angajat bun este concediat atunci când nu sunt bani suficienţi pentru a-i plăti salariul... ceea ce nu este cazul.

De fapt, angajaţii fac astăzi cunoştinţă cu Vampirul Bursă şi cu sloganul său. „Profiturile obligă". Ori, este vorba despre acelaşi vampir pe care ei îl hrănesc atunci când cotizează la fondurile de pensie, când îşi «plasează» economiile sau când „investesc" la Bursă. Vampirul Bursă are nevoie de complicitatea noastră pentru a supravieţui.

DE EXEMPLU

Provigo, cel mai mare lanţ de magazine alimentare din Quebec, reprezenta cea mai importantă piaţă de desfacere pentru produsele agricultorilor din Quebec. A fost vândut unui alt mare lanţ de magazine „Loblaw" din Ontario, provincie vecină. Ori, Casa de Depuneri şi Finanţare, fondurile de pensie ale funcţionarilor publici din Quebec, constituie acţionarul principal în cadrul Provigo cu un procent de acţiuni deţinute de 35%. Şi totuşi, Casa nu a ezitat să vândă compania (societatea) şi, prin acest fapt, să sacrifice agricultorii din Quebec care şi-au pierdut astfel piaţa de desfacere pentru produsele lor. Prin urmare, toţi funcţionarii publici din Quebec au contribuit la asasinarea agriculturii Quebecului şi la falimentul colegilor lor din agricultură. Iată preţul inconştienţei.

Eu, Rena, nu joc la Bursă. Realizez faptul că profiturile pe care le fac speculând sunt în detrimentul unei persoane care înregistrează pierderi. Când câştig 100 $ la Bursă, cineva pierde 100 $. Mă iubesc prea mult pentru a face aşa ceva. Investesc local.

Investiţiile străine

Un **investitor**, este un lup nesătul şi lacom care adulmecă la stână pentru a se hrăni cu cele mai bune oi. **Lupii tineri** sunt înfocaţi şi curajoşi: aleargă după riscuri. **Lupii vârstnici** sunt experimentaţi şi vicleni; ei aşteaptă o afacere bună. Studiază cotele AAA, AA, A, BBB... agenţiilor de notare din New York care evaluează solvabilitatea unui păstor care a luat împrumut şi doreşte să-şi vândă oile pe care le controlează. Aceste cote determină gradul de risc al investiţiei. Altfel spus, informează lupul cu privire la şansele de dezvoltare pe care le are când mănâncă oaia, fără să-şi distrugă dinţii şi fără să facă vreo indigestie... şi cu atât mai puţin să se otrăvească. Deoarece toate oile sunt scoase la licitaţie de către păstorii lor protectori: ţări, oraşe, provincii, întreprinderi, resurse (chiar umane), bogăţii naturale, mărfuri... întregul matrimoniu este oferit celui mai bun ofertant. Piaţa este condusă de Stăpânii Banilor (Bătrânii lupi) care solicită politicienilor şi conducătorilor (păstorii) să le predea cele mai valoroase părţi din matrimoniu (oile). Doresc să obţină accesul la toate stânele din lume. De unde şi mondializarea pieţei.

De ce este nevoie de investiţii străine atunci când cetăţenii sunt plini de bani? Nu numai pofta de mâncare îl împinge pe lup să mănânce oile. Altfel, ar renunţa în momentul în care NEVOILE sale vitale ar fi satisfăcute. Nu. Lupul este lacom pentru că se teme, îi este frică că va fi omorât de ceilalţi lupi. Cu cât mănâncă mai mult, cu atât PROFITĂ mai mult, cu cât „are mai multă influenţă", cu atât se impune în faţa celorlalţi lupi şi cu atât se simte mai în siguranţă. Însă, nu se va simţi cu adevărat în siguranţă decât atunci când îi va elimina pe toţi şi va rămâne singurul lup. Această tactică constă, în primul rând, în stabilirea unui monopol public, apoi privat. Toate celelalte operaţii «OPA» (oferta publică de cumpărare), «take-over» (preluare), «pârghia a cumpăra – din afară»... se sprijină pe acelaşi principiu.

Isteria preţului scăzut

M-am vindecat de o boală foarte gravă, de isteria preţului scăzut. Hiper – super – ieftin, cum o numea René Bickel.[84] Am alergat după reduceri şi preţuri joase, am colecţionat cupoane de «promoţie» săptămânal. Am cumpărat în supermarketuri, depozite fără suflet şi fără personal uman. Am constatat astfel că, cu cât produsele proveneau din ţări îndepărtate - *Made în Japonia, Taiwan, Indonezia, Brazilia, Mexic...*, cu atât erau mai ieftine. De fiecare dată, mă bucuram că „am făcut o afacere bună", fiindcă o plăteam la preţul cel mai scăzut. Acum ştiu, că atunci când cumpăram un produs fabricat în aşa-numitele ţări ale Lumii a Treia, eram complice la :

1. Exploatarea resurselor naturale şi umane din acea ţară.
2. La poluarea aerului, a apei, a pământului din acea ţară.
3. La degradarea condiţiilor sociale din acea ţară.
4. La dificultăţile şi falimentul întreprinderilor locale din ţara mea.
5. La pierderile de angajaţi şi la şomaj, subvenţionate chiar de mine.
6. La creşterea transportului şi la toate pagubele pe care acesta le cauzează.
7. La creşterea dependenţei de ambalaj, la risipa şi poluarea pe care le generează.
8. La o economie de profituri care contribuie la îmbogăţirea bogaţilor.
9. La crearea sărăciei (a mizeriei) peste tot.
10. Şi, mai presus de toate, la micimea mea şi la cea a rasei umane.

Acum, eu, Rena, sunt conştientă că, cu cât preţul unei mărfuri este mai scăzut, cu atât exploatarea este mai mare. Isteria preţului scăzut se hrăneşte din frica de lipsuri. Subconştientul meu îmi spune: *„Cu cât cheltuiesc mai puţini bani, cu atât voi supravieţui mai mult timp"*. Spun STOP supravieţuirii şi reiau decizia de a trăi. Îmi regăsesc divinitatea mea interioară şi capacitatea mea de creatoare de belşug. *Cumpăr marfă bună, frumoasă şi scumpă!*

DE EXEMPLU
Atunci când cumpăr o salată de California deoarece este mai ieftină decât salata locală, sunt complice la • exploatarea solului (recoltele numeroase necesită multe îngrăşăminte chimice poluante), a unor soluri nisipoase care reclamă multă apă, într-o ţară care este deja aridă, de unde rezultă războiul local pentru apă, de unde rezultă deturnarea cursurilor de apă şi importarea apei din nord, de unde rezultă scăderea nivelului apei în nord, la mine. Sunt complice la • exploatarea forţei de muncă (mexicani fără permis de muncă, plătiţi slab şi găzduiţi rău). Sunt complice la • utilizarea intensivă a camioanelor (finanţate cu dobândă) care fac mii de kilometri, deteriorând şoselele (nu autoturismele distrug drumurile), folosind natura şi energia umană şi poluând atmosfera. Sunt complice la • jocul de piaţă prestat pentru a aduce profituri celor mari în detrimentul celor mici. Ucid piaţa mea locală. Închid serele locale fiindcă iarna ele nu pot oferi preţuri competitive din cauza cheltuielilor pentru căldură.
ISTERIA PREŢULUI SCĂZUT COSTĂ FOARTE MULT.

Cumpărătoarea suverană

Eu, Rena, sunt divină şi realizez absurditatea preţului scăzut. Când mă cuprinde tentaţia, mi-o închipui pe Diezeea făcând economii... şi mă pufneşte râsul. **Sunt conştientă de atotputernicia mea.** Eu sunt cea care deţin banii şi cea care decide unde şi cum să-i cheltuiesc.

Cumpăr LOCAL. Nicio multinaţională, niciun mare lanţ de magazine, alimentare sau restaurante, niciun supermarket nu va supravieţui atunci când voi lua decizia să mă comport precum o cumpărătoare suverană şi responsabilă. Îmi imaginez lanţul de restaurante McDonald scos la vânzare pentru un dolar (sau un euro) simbolic. Planific deja ceea ce voi face.

PRINCIPIUL CUMPĂRĂTOAREI SUVERANE

1. Niciodată nu mai pun piciorul într-un supermarket, într-un centru comercial sau într-un mare lanţ de magazine sau restaurante.
2. Frecventez magazinele comerciale mici, independente şi locale.
3. Nu cumpăr decât produse locale. Dacă nu le găsesc, le solicit prin comandă.
4. Cumpăr direct de la particular sau de la fabricant. Mănânc în restaurante mici sau îmi comand mâncarea direct de la persoane particulare.
5. Nu solicit preţul unui articol decât numai după ce l-am ales. În funcţie de răspuns, decid dacă îl plătesc sau nu. Apoi îl cumpăr sau nu-l cumpăr.
6. Plătesc preţul just.
7. Plătesc cu unităţi de «JEU» sau cu bani gheaţă (în special – monedă locală). Nu solicit nici factură şi nici chitanţă.

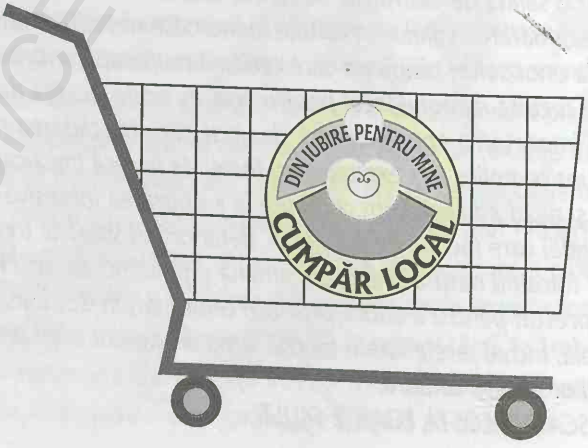

BCU IASI/CENTRALA UNIVERSITARA

Comerciantа suverană

Toată lumea poate face comerţ cu toată lumea. Este suficient ca o vânzătoare suverană să întâlnească o cumpărătoare suverană pentru ca să aibă loc un comerţ echitabil. Este o relaţie de afaceri în care cele două părţi fac fie un schimb de produse (troc), fie schimbă un produs pentru bani (J.E.U. sau altă monedă). Pot avea loc tot felul de tranzacţii. **Intenţia** fiind cea care determină calitatea relaţiei de afaceri. Persoanele suverane fac un schimb de produse sau de servicii la un preţ just. Ele stabilesc relaţii de încredere pe termen lung.

În toate relaţiile de afaceri, este foarte important de precizat următoarele clauze:

1. **Natura** schimbului. Intenţia care susţine înţelegerea.
   Termenii contractului: ceea ce **A** îi dă lui **B**. Ceea ce **B** îi dă lui **A** în schimb.
2. **Condiţiile** de efectuare a schimbului. Toate detaliile cu privire la natura produsului schimbat, precum şi la modul de livrare şi de plată.
3. **Consecinţele** în cazul nerespectării schimbului. Precizări cu privire la repercursiunile nerespectării condiţiilor înţelegerii dintre cele două părţi.

Documentul este redactat şi semnat de către cele două părţi, nu din cauza legalităţii, ci pentru ca ambele părţi să-şi amintească de termenii înţelegerii precum şi de intenţia care a motivat-o. Memoria este o aptitudine care uită...

Am întâlnit persoane care şi-au împrumutat prietenii cu bani, iar aceştia nu le-au mai rambursat banii. Ele nu au ţinut cont de una din cele trei reguli de bază. În general, în asemenea cazuri, banii sunt luaţi fără a fi precizat modul de rambursare şi consecinţele care decurg în caz de neplată. Înţelegerea este neclară, plăţile sunt neclare.

ETICHETAREA. Eticheta purtând menţiunea de «comerţ echitabil» se poate citi pe anumite produse şi semnalează faptul că producătorul a fost plătit la un preţ just şi nu este exploatat pentru profituri. Această iniţiativă este interesantă în cazurile de comerţ exterior. Totuşi, ea ne lasă să-i mulţumim «agenţiei de acreditare»... guvernamentale. Cine decide? Acelaşi lucru se întâmplă în cazul produselor «certificate bio», şi în cazul produselor iradiate, conţinând OMG (Organisme Modificate Genetic) sau hormoni. Comerciantele suverane nu au nevoie de controlul unei agenţii guvernamentale (lupul care protejează oile). Pentru a suprima toate aceste belele legale şi administrative,

Este suficient să cumperi şi să vinzi LOCAL .

Eu, Rena, ştiu că, comerţul LOCAL elimină controlul autorităţilor exterioare. Nu am nevoie de certificate. Sunt la faţa locului şi în măsură să constat ceea ce se întâmplă. Informaţia circulă în mod direct, fără intermediari. Îmi formez propria mea opinie. Aleg cu cine doresc să fac afaceri. În ceea ce priveşte comerţul internaţional, numai dezvoltarea unor legături personale şi vizitele regulate între comercianţi pot permite stabilirea unei relaţii de convivialitate şi garantează calitatea.

Antreprenoarea suverană

Este o persoană suverană care a creat o industrie după chipul şi asemănarea sa. Fabrică bunuri sau furnizează servicii care **răspund nevoilor reale**. Nu este axată pe profituri, şi totuşi, este prosperă. Serveşte o clientelă locală. Rămâne de mărime mică şi îşi desfăşoară activitatea în sedii necostisitoare. Împrumută bani FĂRĂ DOBÂNDĂ la nevoie. Poartă numele unei **persoane reale**. Nu este nici înregistrată, nici încorporată, nici limitată (nici S.R.L., nici S.A.). poate fi iniţiativa unei singure sau a mai multor persoane. În acest caz, întreprinderea este coproprietatea persoanelor care stabilesc între ele modul de derulare a activităţii lor reciproce, împărţirea de atribuţii, modul de remunerare, tipul de gestiune. Deciziile sunt luate în **consens unanim**. Condiţia prealabilă pentru munca în grup: comunicarea de la inimă la inimă. Intenţia obligatorie pentru a asigura armonia: a da prioritate demersului asupra rezultatului. A fi pe aceeaşi lungime de undă suverană.

Antreprenoarea suverană fabrică **produse durabile**... pe viaţă. Pentru că durata de viaţă a obiectelor pe care le fabrică este în funcţie de durata noastră de viaţă personală anticipată.

Eu, Rena, ştiu că sunt divină şi nemuritoare. Mă asigur deci de durabilitatea produselor pe care le pun pe piaţă. În caz contrar, clienţii mi le vor aduce înapoi în 100 de ani sau mai mult şi va trebui să le schimb!....

Preţul cerut pentru produse şi servicii este JUST. Reflectă costurile reale. Cum piaţa este LOCALĂ, toată lumea cunoaşte întreprinderea; ea nu are nevoie de publicitate. Fără contabilitate şi fără altă hârţuială administrativă. Livrarea este locală şi transportul minim. Proximitatea permite reutilizarea – şi nu reciclarea – recipientelor. Ambalajul este redus la minimum. Întreprinderea nu are asigurare şi nu furnizează garanţii. Nu lasă loc pentru urmăriri legale; funcţionează în legitimitate.

Antreprenoarea suverană nu **creează locuri de muncă**. Creează propriul său loc de muncă. Îşi iubeşte munca pe care o prestează cu bucurie sau nu o prestează deloc. Colaborează cu muncitorii suverani care, ca şi ea, lucrează la un preţ just. Fără asistenţă socială (accize/ subvenţii), fără voluntariat, fără binefaceri. Fiecare persoană este angajat/angajator în acelaşi timp. Gata cu dualitatea şi cu neînţelegerea. Nu mai este nevoie de sindicat, de federaţie, de ordine, de certificate de competenţă, de carte de muncă... Nu mai este nevoie de cotizaţii, de fonduri de pensie, de «*bani puşi deoparte pentru bătrâneţe*». Este sfârşitul tuturor acestor structuri care au avut raţiunea lor de a fi de-a lungul evoluţiei umanităţii, însă acum nu o mai au. Iapa suverană nu este o oaie. Ea nu are nevoie nici de turmă, nici de păstor.

Dacă antreprenoarea este deţinătoarea unei expertize exclusive, se va grăbi să o împărtăşească şi să o arate celor interesaţi. Informaţia este universală. Să o împărtăşim şi să o facem să circule. Acest lucru nu înseamnă că ea nu va fi remunerată pentru a o face. Toată lumea este bogată. Nu există loc pentru sărăcie şi cu atât mai puţin pentru milă.

Timpul secretelor, protecţiilor şi brevetelor a trecut, fiindcă timpul concurenţei – hrănită cu frică – s-a încheiat.

Timpul colaborării – hrănită cu iubire – a sosit.

Muncitoarea suverană

Eu, Rena, sunt conştientă de faptul că pentru **a-mi câştiga viaţa**, eu trebuie să o pierd. Sunt moartă în ceea ce priveşte credinţa că trebuie să muncesc pentru a-mi câştiga existenţa. Realizez că munca este un joc care îmi permite să trăiesc în abundenţă. Cu o condiţie: SĂ PRESTEZ MUNCA CARE ÎMI PLACE. Pentru a ajunge la această concluzie am trecut printr-un proces lung de câteva etape.

1. Mai întâi **am început prin a simţi** că ceea ce fac nu mă mai entuziasmează. O făceam din obişnuinţă, dar pasiune nu mai exista. Continuam să o fac pentru a-mi câştiga existenţa şi pentru familie.

2. Apoi, **mi-am pierdut dorinţa de a merge la serviciu**. Prelungeam sfârşiturile de săptămână; mi-am luat toate concediile posibile. Plecam devreme şi soseam târziu. Criticam politicile companiei (societate). Constatam că nu prestam întotdeauna un serviciu bun clienţilor. Începusem să am mustrări de conştiinţă. Eram din ce în ce mai bolnavă, mă îmbolnăveam foarte uşor. Aveam greţuri dimineaţa înainte de a pleca la serviciu. Nu mai aveam energie.

3. După aceea, **m-am îmbolnăvit** şi am lipsit de la serviciu câteva luni. Acest repaus mi-a permis să savurez viaţa, lucru pe care nu mai ştiam să-l fac. Am avut timp să meşteresc şi să grădinăresc. Mi-am promis mie însămi că la pensie mă voi apuca de tâmplărie. Mi-am calculat numărul de ani rămaşi până la pensie... cincisprezece ani. Acest lucru m-a întristat. Nu mai puteam aştepta o perioadă atât de lungă de timp... Atunci am început să mă joc cu ideea de a-mi schimba munca acum, în timp ce sunt tânără şi sănătoasă. Însă m-a cuprins frica: *„Cum îţi vei câştiga existenţa? Din ce va trăi familia ta? Şi copiii? Tâmplăria artistică, nu este prea prosperă, trebuie învăţată şi presupune o clientelă; ce vei face până atunci?"*

4. **Am împărtăşit proiectele mele** soţului şi copiilor mei. Ei nu au vrut să mă urmeze. Trebuia să plec singură. Şi am plecat singură, la ţară, cu câteva mici economii. Am învăţat rapid să-mi diminuez nivelul de trai. Am oprit consumul. Am descoperit şi am practicat *simplicitatea voluntară.*[58] Ce uşurare! Am realizat că nu aveam nevoie de mare lucru. Am dezvoltat legături de prietenie şi de întrajutorare cu vecinii mei. Am început să lucrez cu lemnul.

5. **Acum, sunt o muncitoare suverană.** Împart un atelier cu un prieten. Creez produse noi dintr-un lemn nou pe care l-am descoperit în apropiere. M-am realizat. Lucrez în jur de cinci ore pe săptămână cu un sentiment de gratuitate. Fără obligaţii, fără presiune, fără randament, fără rentabilitate. Deşi veniturile mele sunt mai mici ca cele dinainte, îmi rămân bani mai mulţi în buzunare. Nu îmi lipseşte nimic. Trăiesc în abundenţă. Am timp pentru mine. Fac ceea ce nu am avut niciodată timp să fac: citesc, meditez... şi nu fac nimic. De asemenea, mă implic în mai multe activităţi locale. Debordez de energie. Nu mă voi întoarce niciodată înapoi. Realizez faptul că aş fi murit încetul cu încetul dacă nu-mi ascultam inima.

Unde se duc banii mei?

Testul celor cinci degete de la mână identifică pierderile de bani.

1. DEGETUL MARE, guvernul&minte. Strânge o cantitate enormă de bani prin impozitul pe venit şi prin taxele puse pe bunuri şi servicii. Este MAFIA OFICIALĂ care îşi însuşeşte banii persoanelor prin frică şi «pentru protecţia lor». Îşi impune legea sa, legalitatea, prin forţă: poliţişti, soldaţi, închisori. Degetul mare este cel mai important dintre degete pentru că el asigură «strângerea» pentru celelalte patru degete. Fără degetul mare, celelalte degete nu mai sunt funcţionale.

2. ARĂTĂTORUL, băncile. Fac profituri enorme nefăcând nimic. Degetul mare este cel care le conferă prin lege dreptul exclusiv de a crea bani din aer, de a-i împrumuta cu dobândă, de a pretinde rambursarea iar în cazul neplăţii, de a pune sechestru pe bunurile celui care a luat împrumut. Mai mult, Banca Centrală, prin intermediul impozitelor şi taxelor, sugrumă şi subjugă populaţia.

3. MIJLOCIUL, asigurările. Obţin profituri enorme creându-ne frică. Frică de moarte (asigurare de viaţă), frică de boală (asigurare de boală), frică de incapacitate fizică permanentă (asigurare de invaliditate), frică de furt (asigurare pentru furt), frică de urmăriri (asigurare de răspundere civilă generală), frică de lipsuri sau de suferinţă (asigurare de medicamente)... Este suficient ca ele să ne creeze frica şi să o asigure pentru a realiza averi. Guvernul acordă acest drept exclusiv companiilor de asigurare.

4. INELARUL, plasamentele, investiţiile. Casele de intermediere, fondurile mutuale, REER (Regim Înregistrat de Economii pentru Pensie), pieţele bursiere... fac profituri enorme jucându-se cu banii noştri, bani daţi de noi în mod direct sau prin intermediul fondurilor de pensie la care cotizăm în mod obligatoriu. Această „pierdere" este pentru „a ne asigura bătrâneţile noastre". Ceea ce presupune că noi vom îmbătrâni şi vom deveni incapabili să mai generăm bani. Program deprimant şi costisitor... Casele de plasament sunt acreditate de către guvern.

5. DEGETUL MIC, multinaţionalele. Invadează pieţele locale folosind ca momeală preţurile scăzute (comerţ) sau crearea de locuri de muncă (industrie). În primul caz, ele omoară comerţul şi industria locală şi sărăcesc regiunile. Monopolurile de stat, precum asigurarea de boală (SECU), au aceeaşi funcţie. În cel de-al doilea caz, distrug resursele fără ruşine până la epuizare, obţinând în plus subvenţii şi favoruri substanţiale din partea guvernului&minte. În ambele cazuri, strâng banii locali, trimiţându-i în străinătate. Peste tot pe unde au trecut, au lăsat exploatare şi ruinare.

BCU IAŞI CENTRUL UNIVERSITAR

Soluția Fermoar

Eu, Rena, realizez că, din cauza inconștienței și a fricii, mi-am irosit banii și am sărăcit. Am creat propria mea penurie. La fel de bine, pot crea propriul meu belșug. Îmi închid buzunarele. Îmi păstrez banii. Opresc pierderile. Mă îmbogățesc.

1. DEGETUL MARE, guvernul&minte, imaginea exterioară a Egoliatului meu interior. Amândouă, guvernează și mint. Pun capăt persoanei mele artificiale de «contribuabil» și ies de sub tutela legii impozitului. Nu mai completez fișa de impozit și nu mai trimit bani. Pun capăt persoanei mele artificiale de «angajată» (dacă este cazul) și schimb formularul meu de angajat *(vezi capitolul Lege)*. Nu plătesc taxe și nici impozite altora. Nu sunt complice din umbră. Lucrez «la alb». Clientul știe pentru ce plătește, pentru serviciile și/sau pentru marfa mea. Totul costă un punct de J.E.U. Nu sunt funcționară la fisc ca să încasez un procentaj adițional pentru mafia oficială care mă amenință că îmi «rupe picioarele» dacă îi refuz protecția... Când cumpăr, ofer vânzătorului puncte de J.E.U. și/sau bani gheață, fără factură, fără chitanță. Vânzătorul acceptă sau refuză oferta mea. În funcție de răspunsul său, decid dacă cumpăr sau nu. Întotdeauna, caut să cumpăr produse de ocazie uzate sau reciclate, de preferință de la particulari. Astfel este mult mai ușor să elimin taxele.

DE EXEMPLU

Am nevoie de o mașină. Mai degrabă, cumpăr o mașină de ocazie decât o mașină nouă. Cum mă costă mult mai puțin decât una nouă, cu banii rămași apelez la un mecanic auto și o readuc într-o stare splendidă. Astfel ating patru obiective: ***1)*** *creez muncă la nivel local și stabilesc o relație de complicitate cu mecanicul auto pentru mașina mea;* ***2)*** *mișc banii local mai bine decât să-i trimit afară din țară în seifurile unei firme multinaționale;* ***3)*** *îmbogățesc comunitatea plătind cu o monedă locală, punctul (J.E.U.) sau altă monedă, care va fi cheltuită local;* ***4)*** *evit să plătesc taxe de produs nou și să colaborez cu mafia oficială.*

Sunt conștientă că degetul mare, guvernul&minte, este indispensabil celorlalte degete, ele nu-i pot face nimic. Depind de el și au grijă ca acesta să rămână puternic. Știu de asemenea că degetul mare nu trăiește decât din hrana oferită de mine. Fără hrana și dolarii mei, nu poate exista. Se prăbușește și provoacă prăbușirea tuturor sistemelor odată cu el.

Ce fac cu banii mei?

1. Rambursez datoriile mele

2. Îmi îndeplinesc visurile

3. Investesc local ca

• proprietar • participant • persoană care împrumută

BCU IAȘI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

2. ARĂTĂTORUL, băncile, pe care le-am hrănit foarte scump fiindcă mi-a fost teamă că

voi fi furată şi/sau înşelată. Nu mai mi-e frică de ceilalţi deoarece nu mai îmi este frică de mine. Şi-mi accept viitorul pe care-l voi crea în mod divin pentru a mă realiza. Deci, nu mai am nevoie de bănci. Îmi închid contul şi îmi retrag toţi banii pe care i-am încredinţat câtorva instituţii financiare. Nu mai chem lupul să supravegheze stâna. Nu mai sunt o oaie fricoasă care caută să obţină siguranţa cu orice preţ. Sunt o iapă suverană creatoare de belşug. Mişc banii. Şi mă distrez!

3. MIJLOCIUL, asigurările, pe care le plăteam pentru că îmi linişteau fricile. Nu le mai

am. Cele care-mi scăpau, mi le reaminteam sau mi le cream. Ce de zel în ceea ce mă priveşte... Mulţumesc, s-a sfârşit. Sunt Diezeea şi mă descotorosesc de toate fricile mele, una după alta, cu ajutorul *reţetei AIA-zy*. Este uşoară şi funcţionează de fiecare dată. La fiecare farfurie care dispare din bufetul de frici, o sumă substanţială de bani revine în buzunarele mele, îmbogăţindu-mă. Sunt veselă. Câştig bani şi nu mai am frici. Şi eu care credeam că banii nu pot proveni decât din muncă. Pot renunţa chiar şi la asigurarea pe venit!

4. INELARUL, plasamentele unde îmi cheltuiesc şi blochez banii fiindcă mi-e frică să nu

sufăr de lipsuri la bătrâneţe. Acum că am certitudinea că starea mea de sănătate este proporţională cu nivelul meu de conştienţă, sunt sigură că voi genera din ce în ce mai multă bogăţie. Îmi recuperez deci fructul muncii grele şi-l utilizez pentru a mă realiza. Astfel, nu mă privez de fondurile mele de pensie (REER), cum s-a întâmplat în Brazilia şi în Noua Zeelandă; şi mai recent în Argentina.

5. DEGETUL MIC, multinaţionalele care îmi hrănesc isteria în ceea ce priveşte preţul

scăzut, isterie cauzată de frica de lipsuri. Acum cunosc atotputernicia puterii mele de cumpărare şi bogăţia pe care i-o conferă. Mă iubesc şi aleg îmbogăţirea mea şi a celor de lângă mine, mai curând decât a indivizilor necunoscuţi, membri ai Vampirului lacom care este Bursa. Consum produse locale, fabricate şi vândute de către persoane locale.

Închid degetele de la mână şi opresc pierderile de bani.

Manifest atotputernicia mea. Creez belşugul meu şi generez prosperitate pentru mine, pentru localitatea mea şi pentru întreaga planetă.

ADIO SĂRĂCIE.
TRĂIASCĂ PROSPERITATEA!

Evitarea Câtorva Capcane

PĂSTRAREA EXPERIENŢELOR. Acestea sunt experienţe de supravieţuire, de compromisuri smulse cu duritate autorităţilor de către o umanitate aflată în căutarea egalităţii şi a echităţii. Ele constituie armura Egoliatului meu exterior. Iar ceasul morţii lui Egoliat a sunat, atât în exterior cât şi în interior. Renunţ la experienţele mele limitate şi mă îndrept spre absolut, infinit şi nelimitat. Mă desăvârşesc! Sunt foarte recunoscătoare faţă de A.M.I. (Acordul Multilateral asupra Investiţiilor) negociat în mod clandestin de către O.C.D.E. (Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică care regrupează 29 de naţiuni, cele mai bogate din lume): A.M.I. propunea suveranitatea definitivă a multinaţionalelor asupra guvernelor naţionale, asupra localităţilor şi a cetăţenilor. Acest lucru a trezit, prin dimensiunea inacceptabilităţii sale, întreaga pătură a populaţiei care dormea în tihnă. Bravo!

Eu, Rena, încetez să mai fac război şi să mă mai apăr împotriva A.M.I. şi împotriva celorlalte intrigi ale O.M.C. (Organizaţia Mondială a Comerţului). Nu mai sper în bunul păstor şi nici în concesiile pe care autorităţile ni le fac. Mă ridic deasupra acestora. Îmi regăsesc suveranitatea individuală şi îmi reiau toate drepturile mele.

MENŢINEREA INSTITUŢIILOR. Mai ales a regimului universal de asigurare de boală (SECU), care în realitate nu este altceva decât un monopol de Stat aflat în curs de privatizare. Acelaşi scenariu, nimic nou. Un monopol, este un monopol. O piaţă lipsită de libertate cu un dictator care deţine controlul exclusiv. Nu are nimic în comun cu accesul la îngrijirile de sănătate pentru toţi. Şi cu atât mai puţin cu distribuţia echitabilă a bogăţiei. Pentru că bogăţia a fost deja distribuită în mod înechitabil. Stăpânii Banilor îşi însuşesc partea leului iar poporul îşi împarte restul. Este vorba despre redistribuirea resturilor. Să renunţăm la instituţiile noastre limitate de supravieţuire. Nu mai avem nevoie de ele. Să nu le mai finanţăm şi să ne pregătim să creăm propriile noastre servicii locale de sănătate adevărată. Avem toate resursele umane pe piaţă şi suntem plini de imobile şi de bani. Să ne bucurăm!

OCROTIREA PROGRAMELOR SOCIALE. Sunt pe cale de extincţie. Le las să dispară. Este vorba despre asistanatul guvernamental. Ele constituie o altă formă de redistribuire a rămăşiţelor din matrimoniu. Nu vreau rămăşiţele, ci întregul tort care se află în mâinile bancherilor. Nu trebuie decât să închid cele cinci degete ale mâinii mele şi tortul va fi al meu în întregime. Atunci voi fi în măsură să-mi ofer – local şi în unanimitate – toate serviciile pe care le-am visat... şi le mai visez încă!

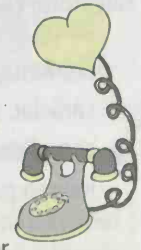

EXPLOATAREA LOTERIEI. Opiumul populaţiei. Ea întreţine speranţa disperaţilor. Îi face să supravieţuiască o perioadă mai lungă de timp şi îi păcăleşte la maximum înainte de a se sinucide. Drog legal, monopol guvernamental, încurajată de către autorităţi, mediatizată de media, creează o dependenţă care face ravagii pe plan moral şi financiar. Este fructul reflexiei profunde a autorităţilor asupra mijloacelor de finanţare a datoriei...

Un apel la bun-simţ, vă rog.

ELIMINAREA MAFIEI CRIMINALE. Adversarii guvernului, mafia oficială. Aceasta din urmă doreşte stabilirea monopolului său asupra traficului de droguri şi eliminarea concurenţei. Utilizează propria sa lege şi aparatul său judiciar pentru a se debarasa de adversarii săi. Cuvântul criminal în gura unei persoane *oficiale* înseamnă concurentul său. Nu uit niciodată că cel mai mare traficant de droguri din lume este Coroana Angliei.[60] Cu Elisabeta a II-a – *„suverana" mea* – în fruntea sa. Şi băncile din Canada, colonia sa, pentru «spălare» de bani. Canada ocupă locul doi la această specialitate, după Elveţia.[59]

COMBATEREA ŞOMAJULUI. Consecinţă dezastruoasă a progresului... Mă bucură şomajul. Este o binecuvântare. *„Anunţă degajarea de energie spirituală; două braţe libere şi un creier liber pentru a gândi"*, declara Teilhard de Chardin. Să lucrezi mai puţin pentru a-ţi asigura supravieţuirea, nu este minunat? – *Ba da, daaar* lipsesc banii. De acord, fiindcă eu cred că banii nu pot proveni decât din muncă... nu ai un loc de muncă, nu ai bani. Ce limită! Decid să ies. Realizez că pierderea locului meu de muncă este un cadou pe care mi l-am creat pentru a mă dezvolta. Accept această situaţie şi profit pentru a învăţa cum să renunţ la ideea că «a munci înseamnă a-mi câştiga viaţa». De acum încolo, îmi creez propriul meu loc de muncă.

DENUNŢAREA SĂRĂCIEI FEMEILOR. Nu ovarele sunt cele care creează sărăcia, şi sărăcia nu este apanajul femeilor. Este timpul să punem capăt acestei ecuaţii victimizante care întreţine iresponsabilitatea şi neputinţa. Sărăcia – ca şi boala – nu există. Este o iluzie. Nu există nici femei şi nici bărbaţi «săraci». Nu există decât fiinţe divine în devenire, care au uitat ce au fost şi care experimentează sărăcia pentru a-şi regăsi divinitatea lor.

SOLICITAREA «VENITULUI DE EXISTENŢĂ» sau a venitului de cetăţean sau a alocaţiei universale. Este o propoziţie la modă care asigură un venit minim necondiţionat fiecărui cetăţean. Se spune că este un drept care poate fi revendicat. Cui? – Guvernului naţional şi chiar mondial. Se cere marelui lup să hrănească oile!... Le va îngrăşa pentru a le mânca mai bine... Venitul de existenţă, este subvenţia universală. Conduce direct la sclavia universală. Dă vitalul minim şi pune persoana să lucreze pentru nimic.

ACTELE DE BINEFACERE[79] şi ÎNCURAJAREA AJUTOARELOR UMANITARE. Amândouă îmi uşurează conştiinţa şi îmi permit să continui să accept inacceptabilul. Este salvatorul care pune balsam pe rănile victimelor mele pentru a nu simţi duhoarea.

Eu, Rena, stopez toate aceste ipocrizii şi îmi asum responsabilităţile mele de creatoare a sărăciei, a războiului, a genocidelor, a exodurilor, a mizeriei de pe această planetă. Opresc complicitatea mea. Închid cele cinci degete de la mână şi fac să apară abundenţa, pacea şi iubirea pe întreaga planetă.

Afacerea de suflete[61]

Religia şi spiritualitatea sunt pentru divinitate ceea ce medicina este pentru sănătate: exploatarea profitabilă a fricii fiinţei umane. Medicina exploatează frica morţii. Religia exploatează frica de după moarte. O religie este o întreprindere multinaţională cu scop lucrativ, este o afacere de suflete. Piaţa sa implică milioane de persoane, chiar sute de milioane, împărţite în mai multe ţări.

Există religii care au apărut cu mulţi ani în urmă şi religii noi care le fac concurenţă. Apoi, există mişcările şi organizaţiile spirituale care doresc şi ele partea lor de piaţă. Succesul lor în toate ţine de faptul că ele vând astăzi o asigurare pe care nu o livrează decât după moarte. Este vorba despre asigurarea de viaţă veşnică, protecţia împotriva infernului pentru eternitate. Spiritualitatea o numeşte karma.

Fiinţa umană poartă în ea o aspiraţie spirituală care o ajută să se ridice. Caută ceva mult mai mare decât materia. Absolutul, perfecţiunea, infinitul, nelimitatul... divinul. Ce se va întâmpla atunci când fiinţa umană va descoperi divinitatea sa interioară?... Ne va scăpa de frica autorităţilor. Trebuie deci oprită. Spiritualitatea sa trebuie orientată spre un dumnezeu exterior, inaccesibil, care nu trece prin moartea fizică.

Din acest motiv s-au născut religiile, ultimele instrumente de putere. Afacerile erau atât de tentante încât s-a dezvoltat concurenţa. Au apărut mai multe religii, fiecare cu Dumnezeul său*, ... singur şi unic! Viţelul de aur în faţa căruia ele au ordonat supunere şi adoraţie, precum şi o ascultare orbească a legilor sale, legi ale căror scrieri le deţin. Însă datorită faptului că nivelul de conştienţă se ridică, religiile au început să-şi piardă din clientelă. Răspunsul la această frică a fost spiritualitatea. Religia uşoară, alternativă, paralelă. Aceasta recuperează persoanele nemulţumite de religia oficială, aşa cum medicinile uşoare, medicina alternativă, paralelă recuperează persoanele nemulţumite de medicina oficială. Ceea ce nu împiedică oamenii să moară. Religiile oficiale, prin intermediul guvernului, se luptă cu mişcările spirituale, religiile uşoare. Pentru că ele reprezintă o concurenţă periculoasă pentru monopolul lor. „Concurenţa este un păcat", declara Rockefeller. De unde „vânătoarea de secte" care face ravagii în acest moment. Lupte între religii, vânătoare de vrăjitoare, nimic nou!...

Spiritualitatea este ultima fortificaţie a afacerii de suflete. Ea ţine un discurs „mai evoluat" decât religiile oficiale. Permite „sufletelor" să amâne momentul fatal în care trebuie să părăsească turma şi să-şi asume solitudinea, renunţând la iluzia unui „tată ceresc", Creatorul lor, şi reprezentantul său pe Pământ, bunul păstor, pe care ele pot conta întotdeauna atunci când au nevoie. Pe scurt, a muri la stadiul de biată oaie, creatură slabă a unui creator atotputernic.

** Dumnezeu, pentru creştinism. Convertit în Allah (islam), Brahma (hinduism), Buddha (budism), Ruhanga (animism), Iehova (iudaism)...după religie.*

Atâta timp cât bunul păstor reuşeşte să menţină oaia în iluzie, afacerea sa de suflete va progresa şi el îşi va păstra slujba rentabilă. În ziua în care fiinţa umană va deveni conştientă de divinitatea sa interioară, afacerea de suflete va lua sfârşit iar bunul păstor va ajunge şomer...

Cât valorează sufletul meu?

Cel mai preţios bun pe care îl deţin este sufletul meu, fundamentul casei mele corporale, a fi-ul meu pe care se sprijină şi se clădeşte avuţia mea (a avea). Conduce la divinitate şi la nemurire. Cu o singură condiţie: să am încredere în el. Să ascult orbeşte de sufletul şi de conştienţa mea.

Daaar Egoliat nu-l prea ascultă. Seamănă îndoială în mine. Mă îndoctrinează pentru a crede că sunt o creatură inferioară şi neputincioasă. Că am nevoie de superiori pentru a supravieţui pe Pământ. Că fără ei, voi muri... şi voi redeveni pulbere. Inventează religii care îmi garantează paradisul veşnic până la sfârşitul zilelor mele. Cu o singură condiţie: să am încredere în el, să ascult orbeşte de legile lui Dumnezeu, de biserică, de superiori...

Pentru a ajunge în cer, mă face să-mi vând sufletul pe Pământ. **Mă prostituez.** • Cui mă vând? – Lui Lucifer şi reprezentanţilor săi de pe Pământ: autorităţile religioase, spirituale, parentale, guvernamentale... • Cu cât mă vând? – Preţul este în funcţie de cantitatea de suflet vândută. Cu cât vând mai mult, cu atât preţul se ridică. Şi cu cât recompensele (morcovii PBP) sunt mai mari, cu atât pedepsele (loviturile de baston EDE) dispar. Cu cât urc pe scara socială, cu atât mai mult mă prostituez.

Iniţierile

Trebuie să livrez marfa la fiecare nivel. Aceasta este iniţierea. La fiecare iniţiere, vând o bucată de suflet. La nivelul rangurilor inferioare vând numai o bucăţică, care devine tot mai mare... foarte mare pe măsură ce ating rangurile superioare. Trebuie să ucid, să fur, să violez, să torturez, să sacrific adulţi şi copii... Pentru a garanta supunerea mea orbească în faţa autorităţilor stabilite. *„Ordinele nu se discută, ci se execută"*, declara Clotilde Bersone în *Aleasă de dragon.*[12] Este preţul care trebuie plătit pentru a urca. Dacă nu plăteşti, nu urci. Este preţul plătit de «mai marii» din toate domeniile; de la politician până la artist, de la bancher până la călugăr, de la omul de afaceri până la sportiv, de la medic până la jurnalist, de la judecător până la sindicalist... Lucifer plăteşte bine, şi pretinde marfa: **sufletul.**

De fiecare dată când abordez acest subiect, întâlnesc mereu persoane care îmi spun: „Eu fac parte dintr-o asemenea organizaţie de mai mulţi ani şi nu am fost niciodată martoră la un asemenea lucru." Le întreb atunci la ce nivel se află. La baza scării. Ele nu vând mult suflet şi, prin urmare, nu primesc mare lucru în schimb. Este ca şi preotul catolic de la ţară; crezi că el ştie ce se întâmplă la Vatican? — Nu. Aşadar, el poate continua complicitatea sa cu sistemul fără să-şi pună întrebări.

Eu, Rena, declar cu tărie: SUFLETUL MEU NU ESTE DE VÂNZARE! Pun capăt prostituţiei sufletului meu în toate situaţiile. Nu-mi ascult decât conştienţa. Încetez să mai fiu complicea sistemelor şi mă desăvârşesc. Nu-mi mai este frică de infern. Eu am creat infernul pe Pământ. Am înţeles, s-a terminat. De acum înainte, mă străduiesc să creez paradisul pe Pământ.

Religii. Ordine. Secte. Societăţi secrete

Ce le distinge? – Nimic. Toate se sprijină pe aceeaşi definiţie: *o organizaţie structurată şi ierarhică, al cărei scop secret este dominaţia, care face legile sale şi impune supunere, sub ameninţarea cu pedeapsa, cu excluderea sau cu moartea.*

Nu există ROSSS (religii, ordine, secte, societăţi secrete) bune sau rele. Acestea sunt instituţii de putere, ierarhice, luciferiene, care îşi dispută piaţa sufletului. Toate sunt concepute după acelaşi model, cel de MEMBER-SHIP.

Sunt numiţi **MEMBRI** credincioşii, fraţii, adepţii, discipolii... Aceştia sunt fiinţe divine ce şi-au vândut sufletul pentru a reintra în stână şi a avea un refugiu. Acum, membrul face parte dintr-o turmă în care se confundă, pierzându-şi identitatea şi responsabilitatea. El nu mai este TOTul. El nu mai este decât o parte dintr-un tot, un membru al corpului, supus creierului.

CORABIA este corpul, persoană artificială fără suflet (F.S.). Mai mare sau mai mică, după importanţa sa, se numeşte biserică, Marele Orient, parohie, lojă, ordin, etc... Corpul este format din membrii săi şi din conducătorul său, şeful, căpitanul şi singurul maestru aflat pe corabie. El face legile şi pretinde supunere orbească. Membrii săi nu pot face nimic fără ordinul său. Impune domnia fricii. Poartă numele de papă, dalai lama, marele rabin, marele patriarh, marele maestru, sri, swami, şeic, rector, monsenior. Se flatează cu titluri, precum Sfinţia sa, Eminenţa sa, Venerabilul...

ROSSS (religii, ordine, secte, societăţi secrete) afişează diferenţe în prezentarea şi în demersul lor pentru a cuceri piaţa şi a recruta cât mai mulţi membri în rândurile lor. ROSSS «evoluează» în funcţie de piaţă. Unele dintre ele menţin tradiţia pură şi dură: tradiţionaliştii. Altele se laicizează, punând accent pe «angajamentul spiritual personal». Altele se definesc drept o filozofie de viaţă mai curând decât o religie. De asemenea, asistăm la o «reînnoire carismatică»... Unele îşi ascund şefii, altele îi prezintă la mari ocazii, altele îi arată peste tot, până şi la televizor şi la cinema.

Cu cât au mai mulţi membri, cu atât au mai multă putere. Când papa interzice contracepţia şi un miliard de oameni i se supun, este vorba despre putere; când francmasoneria plasează pe unul din membrii săi – care ascultă orbeşte de superiorul său francmasonic – la preşedinţia unei ţări, este vorba despre putere. O putere artificială, sunt de acord. Însă pentru această putere luptă ROSSS.

Deci este foarte uşor să recunoaşti o ROSSS. Dacă există ierarhie, este vorba despre una dintre ele. Dacă există dualitate a binelui şi a răului, este vorba despre una dintre ele. Dacă există supunere faţă de o autoritate exterioară, este vorba despre una dintre ele. Dacă există misoginism, separarea bărbaţilor de femei, este vorba despre una dintre ele. Dacă există legi, regulamente, este vorba despre una dintre ele. Este suficient un singur criteriu.

BCU CLUJ-NAPOCA UNIVERSITY LIBRARY

Cine obţine devotamentul meu?

A sosit timpul deciziei. Nu mai pot servi doi maeştri în acelaşi timp. Sau o slujesc pe Diezeea sau îl slujesc pe Lucifer. Mă desăvârşesc sau sunt complice. Recunosc şi ascult autoritatea mea interioară sau recunosc şi ascult autorităţile exterioare.

Deoarece am o nelinişte spirituală, o căutare de absolut, o recăutare a sensului vieţii.
Deoarece aparţin de un grup, o religie, un ordin... cu vocaţie spirituală.
Deoarece ader la o filozofie a nonviolenţei şi la un ordin mondial.
Deoarece militez pentru dezarmare, pentru pace în lume.
Deoarece mă aflu în serviciul umanităţii.
Deoarece sunt detaşată de bunurile materiale.
Deoarece ascult de principiile etice.
Deoarece vorbesc cu îngerii.
Deoarece asist la concerte pentru pace.
Deoarece fac ofrande pentru a atrage bunăvoinţa lui Dumnezeu sau indulgenţa spiritelor.
Deoarece implor mila lui Dumnezeu, a Cerului sau a Universului.
Deoarece comunic cu morţii.
Deoarece fac channeling de entităţi superioare în ierarhia spirituală...
Cred că sunt vocea divină. Şi totuşi... infernul este pavat de intenţii bune.

SUNT COMPLICE		TRANSFORMARE DECIZIE	MĂ DESĂVÂRŞESC	
ROSSS	alţii		suveranitate individuală	solidaritate universală
o parte din tot (turmă)			UNA	TOT
moarte	supravieţuire		viaţă	nemurire
F R I C Ă			I U B I R E	
ierarhie şi inegalitate sup./inf.			egalitate şi echitate pentru toţi	
misoginism			prioritatea principiului feminin	
dualitatea binelui şi răului			nici bine, nici rău, totul este divin	
ascult de legi, dogme, credinţe			acţionez conform sufletului şi conştienţei mele	
divinităţi exterioare			o divinitate interioară	
SUPUNERE : LUCIFER			DEVOTAMENT : DIEZEEA	

Eu, Rena, nu mă mai rog şi nu mai meditez pentru pace. ACŢIONEZ pentru pace. Nu mai plătesc impozitul care finanţează războiul; utilizez banii fără dobândă; cumpăr «LOCAL».

Egoliatul spiritual

Cu cât se ridică nivelul de conştienţă, cu atât Egoliat devine mai subtil. Egoliatul spiritual este fără îndoială cel mai pervers Egoliat, fiindcă este ascuns sub veşminte de onestitate, corectitudine, loialitate, generozitate care îi dau o conştiinţă bună, punându-i căluş. Iată câteva exemple.

RUGĂCIUNEA se defineşte ca actul prin care mă adresez lui Dumnezeu, unei divinităţi, pentru a-mi exprima adoraţia, veneraţia, o dorinţă, o acţiune de mulţumire. Dacă acest Dumnezezu sau această divinitate se află în exteriorul meu, înseamnă că mă rog lui Lucifer. Mă comport precum o oaie inferioară şi neputincioasă care imploră iertarea şi bunăvoinţa bunului păstor. Cad în propria mea capcană. Ador viţelul de aur. Îmi vând sufletul (spiritual) pentru favoruri (materiale).

IUBIREA se defineşte ca o mişcare de devoţiune, de devotament care duce spre divinitate, spre un ideal, spre o altă persoană etc. Iubire pentru Dumnezeu, iubire pentru aproapele meu, iubire pentru ceilalţi, iubire pentru tot, orice iubire cu excepţia iubirii pentru mine. În numele iubirii pentru Dumnezeu, fac războaie. În numele iubirii pentru ceilalţi, pedepsesc. În numele iubirii pentru aproapele meu, fac acte de binefacere. Ori, numai iubirea adevărată este interioară şi este iubirea de sine. Nu-i pot *„iubi pe ceilalţi ca pe mine însămi"* chiar dacă eu mă iubesc. Iubirea adevărată permite totul, nu cunoaşte nici binele şi nici răul – îi *„iubeşte şi pe unii şi pe alţii"*, nu judecă, nu condamnă. Orice altă iubire este falsă, artificială. Este vorba despre iubirea lui Lucifer.

SERVICIUL se defineşte ca o acţiune sau o manieră de a servi un stăpân, un client. Sub o atitudine ipocrită de modestie şi de umilinţă, camuflează un interes ascuns. Egoliat se crede superior altora din punct de vedere spiritual şi se preface inferior lor. Activitatea de misionar este un exemplu bun în acest sens. Egoliat şi-a rafinat deghizarea şi limbajul său. Acum este laic şi declară: *„Sunt în serviciul umanităţii"* sau *„Sunt la serviciu"*. Nu există sarcină mai nobilă decât aceasta... Cu conştiinţa împăcată, continuă să-şi plătească impozitul, să-şi plaseze banii cu dobândă şi să cumpere produsele multinaţionalelor pentru a-şi satisface isteria preţului scăzut şi a-l servi pe Lucifer. Singura persoană pe care o pot servi cu adevărat, sunt eu însămi. Nimeni nu are nevoie de serviciul meu. A pretinde că serveşti umanitatea înseamnă a defăima natura divină a fiinţei umane.

IERARHIA SPIRITUALĂ este scara socială a lumii de spirit. Este transpunerea lumii invizibile a dualităţii noastre umane. Justifică atât atitudinea ierarhiei noastre sociale materiale cât şi inegalitatea şi inechitatea care rezultă. Precum serviciul, întreţine relaţii superior/inferior. Asigură dominaţia unuia şi supunerea altuia. Ori, întreaga ierarhie este luciferiană. Materială sau spirituală, creează separare şi conduce la război. Ierarhia spirituală a creat noţiunile de maestru şi discipol bazate pe evoluţia spirituală a persoanelor. Ierarhia socio-spirituală variază în funcţie de nivelul de conştienţă al indivizilor. Maestrul este în vârf iar discipolul se află la bază: două persoane inegale care trăiesc în dualitate. Ele cunosc unitatea – şi egalitatea – atunci când devin conştiente de indivi-dualitatea lor. Realizează că sunt una şi tot, maestru şi discipol în acelaşi timp. Când sunt întrebată dacă aparţin vreunei secte, răspund că da. O sectă cu un guru care sunt eu, şi un discipol care sunt eu.

INVESTIŢIA ETICĂ constă în spiritualizarea dobânzii. Invită oamenii preocupaţi de ecologie să-şi plaseze banii în fondurile de investiţie responsabile din punct de vedere social. Pentru a face o diferenţă pe planetă... În S.U.A. cumulează active de 2,16 miliarde de dolari. Alte organizaţii îşi invită clienţii să-şi plaseze banii în fondurile cu profit foarte ridicat şi să utilizeze o parte din profituri pentru acţiuni de binefacere şi proiecte cu scop social.

DATORIA SOCIALĂ constă în spiritualizarea fricii care creează supunere în faţa legilor. Te face să plăteşti impozitul fără să-ţi pui întrebări bine fondate şi fără să examinezi consecinţele. Scoate Biblia şi citeşte: *„Daţi Cezarului ce este al Cezarului şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu"*. Apoi concluzionează: Cezar, este guvernul&minte iar Dumnezeu a zis să-i dăm lui banii săi. Şi persoana plăteşte cu o inconştienţă liniştită, negând în întregime frica viscerală care o devorează şi o ucide.

CHANNELINGUL constă în a transmite mesaje fiinţelor neîncarnate de dincolo prin intermediul unei persoane, numită «mediu». Aceste persoane furnizează uneori mesaje surprinzătoare afirmând că sunt numai comunicatorii mesajelor. Ele nu sunt decât mesagerele umile ale unei fiinţe superioare situate deasupra lor... şi deasupra celorlalţi. Furnizează mesaje despre Maria, Iisus, maeştri spirituali, Sfântul Mihai, Pleiade... Au UITAT cine sunt ele, pentru a se ascunde în spatele altcuiva şi pentru a nu-şi asuma responsabilitatea? Ori, ele sunt divine şi sunt tot; este vorba despre Maria, Iisus, maeştrii spirituali... Ele sunt cele care vorbesc şi nimeni altcineva. Ele sunt entitatea pe care o canalizează. Ele transmit propriul lor mesaj.

Eu, Rena ascult aceste mesaje ştiind că aparţin unei E.D.Î.D. (entitate divină în devenire), ca mine. Renunţ la ceea ce nu rezonează în mine. Reţin ceea ce rezonează în mine şi creez propriul meu adevăr.

COCREAŢIA desemnează acţiunea de a crea ceva împreună cu altcineva. Cu cine? – Răspunsul este neclar. Când cu marele Creator exterior, când cu ceilalţi oameni. În ambele cazuri, este vorba despre o acţiune „asistată". Presupune faptul că singuri suntem incapabili să creăm. Traduce percepţia parţială şi limitată pe care o avem despre divinitatea noastră: „Eu sunt o parte din Dumnezeu". Ori, eu sunt Diezeea iar Diezeea este UNica creatoare a întregului univers.

PROCREAŢIA desemnează acţiunea de a procrea, de a reproduce generaţii, de femei şi de bărbaţi. Dă iluzia creaţiei, atunci când nu este altceva decât o reproducere a originalului unui creator exterior. Ea începe, de altfel, cu „organele de reproducere", în timp ce adevărata creaţie se face pornind din neant, de la nimic.

DIVINITATEA INTERIOARĂ se rezumă la certitudinea de a fi ea însăşi Diezeea încarnată, creatoarea unui plan divin. Divinitatea se practică în afara oricărei organizaţii, instituţii, asociaţii, societăţi, familii, a oricărui sistem. Practicarea divinităţii înseamnă ascultarea conştienţei mele cotidiene, în toate gândurile mele, cuvintele mele, acţiunile mele.

Adio religie şi spiritualitate, fii binevenită divinitate!

Hei, războiul s-a terminat!

Este normal să citim şi să ascultăm declaraţii precum aceasta:

FORŢELE LUMINII ÎNVING FORŢELE ÎNTUNERICULUI!

Adevărat? Iată o creaţie perfectă a gândirii mele, după chipul şi asemănarea mea. Spunând acest lucru, confirm dualitatea şi războiul meu interior. Le proiectez asupra lumii invizibile. Şi creez războiul pe Pământ. Deci, voi continua să mă rog Creatorului şi să-l venerez pe Sfântul Mihail. Este suficient să rămân de partea celor buni, şi voi fi salvată. Uf!

DE EXEMPLU

Sfântul Arhanghel Mihail nu este tandru cu fratele său, dragonul. Îl pune la pământ, cu sabia în mână. Unde este iubirea? Precum noi, EL A UITAT de natura divină a lui Lucifer. Şi de a sa, de asemenea. Altfel, şi-ar aminti că el este totul, că el este şi Lucifer. În acel moment, ar putea dezvolta iubirea pentru el însuşi, iubindu-l pe Lucifer ca pe el însuşi.

Sfântul Mihail & Lucifer

Mihaela & Mihail

BCU IAŞI UNIVERSITY LIBRARY

Un singur suflet

În afacerea sufletului, concurenţa este feroce. Unele organizaţii câştigă teren, iar altele îl pierd. Unele sunt pe cale de extincţie în timp ce altele abia acum îşi fac apariţia. Piaţa este nemiloasă şi *„scopul (a supravieţui cu orice preţ) scuză mijloacele"*. Orice competiţie trebuie eliminată. Trebuie recuperate toate sufletele sub un singur drapel: un singur suflet. Trebuie ca toate sufletele să vibreze la aceeaşi vibraţie: o singură gândire. Crearea unor oi ascultătoare în rândurile unei singure turme, Noua Ordine Mondială. Jocul *Monopoly* continuă...

1. ELIMINAREA CELOR MICI

Readucerea Inchiziţiei. Vânarea „aşa-ziselor" secte aşa cum au fost cândva vânate vrăjitoarele. După organizarea şi executarea atentă a asasinatelor Ordinului Templului Solar, foarte mediatizate de altfel, în Franţa, în Elveţia şi în Quebec, autorităţile au adoptat legea antisectă. Au repetat aceeaşi tehnică a tricicletei Frică – Protecţie – Prevenţie utilizată pentru a impune legea cu privire la controlul armelor de foc *(vezi capitolul Gândirea creează, p. 119)*. Apoi au pornit la vânătoarea tuturor asociaţiilor care nu erau în conformitate cu normele oficiale ale stabilimentului, mai ales în Franţa. Practicile de naturopatie, postul, sofrologia, meditaţia, homeopatia..., seminariile de dezvoltare personală, cursurile de yoga, terapia parentală, conferinţele cu privire la ozn-uri şi subiectele ezoterice, restaurantele vegetariene, circuitele de produse biologice fiind toate susceptibile de a fi atacate pentru «infracţiune de sectarism». În Franţa, o sută şaptezeci şi două (172) de asociaţii au fost hărţuite şi cercetate fiindcă desfăşurau una dintre aceste activităţi. În mod surprinzător, francmasoneria lipsea de pe listă... Era recomandată de asemenea denunţarea şi urmărirea celor care prezintă simptome precum: schimbă moda vestimentară sau regimul alimentar, corespondează şi au apeluri telefonice abundente, călătoresc des, au un nou punct de vedere, împrumută bani, citesc şi meditează mult...

2. FISIONAREA CELOR MARI

Eliminarea concurenţei şi stabilirea monopolului afacerii sufletului. O singură religie, cu un singur suflet, pentru un singur guvern, Noua Ordine Mondială. Pentru a îndeplini acest obiectiv, inamicii dintotdeauna trebuie convinşi să se căsătorească din raţiune. O fuziune forţată. O fisiune. Cum le explici catolicilor faptul că vor dormi acum în acelaşi pat cu francmasonii?... Făcându-i să adere la ecumenism, mişcarea care preconizează uniunea tuturor Bisericilor într-una singură. Multiplicând «întâlnirile interreligioase». Şi dezvoltând piaţa cu «întâlnirile dintre tradiţii». Reapropierea sufletelor din întreaga lume într-o mare şi singură familie. În definitiv, suntem cu toţii fraţi (surorile nu există încă), nu-i aşa? Efectiv, mai mult decât simt catolicii. Vaticanul este infiltrat de foarte mult timp în francmasonerie care face ploaia şi timpul frumos.

Papa Ioan Paul I a înţeles acest lucru atunci când a vrut să-şi purifice organizaţia. A fost asasinat după treizeci de zile de domnie.[13] Succesorul său, Ioan Paul al II-lea, s-a grăbit să abolească legea cu privire la excluderea oricărui catolic care aparţine vreunei loje masonice.

Actualul papă este mărinimos. Permite acum oilor sale să doarmă cu diavolul de altădată. Ce suflet măreţ! Ce exemplu frumos de ecumenism!

3. ÎNFĂPTUIREA DE ALIANŢE

Colaborarea strânsă cu **organizaţiile internaţionale puternice** care lucrează activ la dezvoltarea păcii şi la promovarea valorilor universale. Stabilirea de convergenţe împreună cu O.N.U. (guvernul&minte mondial), şi U.N.E.S.C.O. (paznicul matrimoniului mondial, al celor mai frumoase locuri din lume). Susţinerea acestora în misiunea lor de a elabora o etică mondială, de a stabili norme juridice, de a propune politici în domeniul culturii, educaţiei, ştiinţelor... şi în construirea unei culturi a păcii, *Pace S.A.*

O.N.U. a lansat, în 1995, programul *Căile de credinţă* pentru a oferi spiritualităţii un loc remarcabil în elaborarea păcii. Finanţează concerte spirituale pentru pace în întreaga lume. Instaurează chiar, pentru apărarea păcii, o forţă de poliţie internaţională compusă în mod egal din contingentele fiecărei naţiuni sub un comandament colectiv. La sfârşit, această forţă va acoperi întreaga lume. Protejează şi recuperează primele tradiţii prin intermediul O.T.U. (Organizaţia Tradiţiilor Unite).

Întreaga lume în patul mondial: religii, tradiţii, asociaţii, organizaţii...

GHICITOARE

Ce diferenţă există între Papa şi Dalai-Lama?

Întoarce cartea pentru a afla răspunsul.

RĂSPUNS

Nu există nicio diferenţă. Amândoi sunt şefi spirituali şi temporali. Unul, în Vatican; celălalt, în Tibet. Chiar dacă personalitatea şi discursurile lor sunt diferite, amândoi promovează puternic N.O.M. (Noua Ordine Mondială). Sufletele dezamăgite de catolicism se întorc spre budism. Splendid. Bravo. Altfel s-ar regăsi pe ele însele şi ar descoperi faptul că sunt divine şi că nu au nevoie nici de Papă, nici de Dalai-Lama. Poate chiar locuitorii din Tibet vor deveni conştienţi că invadarea ţării lor de China este un cadou pe care şi l-au făcut pentru a se dezvolta, pentru a scăpa de sentimentul lor de victimă, pentru a realiza divinitatea lor interioară... şi suveranitatea lor personală.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cuib de iubire sau închisoare pe viaţă?

Este una sau alta, în funcţie de nivelul meu de conştienţă.
Familia sangvină este instrumentul **SUPRAVIEŢUIRII**,
care conduce la moarte, generaţie după generaţie.
Este secta numărul **1.** Încearcă să ieşi, pentru a vedea...
Întruchipează sindromul turmei: dacă ieşi, mori.
Garantează protecţia păstorului.
Oferă un instrument de siguranţă.
Se hrăneşte cu frică. Frica altora.
Solicită supunere oarbă în rândurile MEMBRILOR săi.
Practică ameninţarea, şantajul, manipularea.
Distribuie rolurile de salvator/victimă/vinovat.
Controlează gândurile mele, emoţiile mele, fără ştirea mea.
Mă ţine chiar prin genele strămoşilor mei.
Îngăduie codependenţa, divizarea, certurile.
Familia inimii este instrumentul **VIEŢII**,
Care conduce la infinit şi la nemurire.
Susţine demersul meu individual din afara turmei.
Mă face să devin conştientă de divinitatea mea interioară,
Mă învaţă să înfăptuiesc PERSOANA mea DIVINĂ,
Fără să am nevoie de securitate sau protecţie.
Ea se hrăneşte cu iubirea pentru mine, care este contagioasă.
Îngăduie bucuria, pacea, abundenţa, facilitatea.

FAMILIA SANGVINĂ	TRANSFORMARE DECIZIE	FAMILIA INIMII
- alege inconştient - trage trecutul, controlează viitorul - stabilă şi limitată - asigură siguranţă materială corpului - IUBIRE PENTRU CEILALŢI - membră a unui corp artificial - ierarhie şi inegalitate - codependenţă - certuri şi dizarmonie		- alege conştient - numai prezentul contează - variabilă şi nelimitată - asigură prioritate spirituală sufletului - IUBIREA PENTRU MINE - persoană divină - egalitate şi echitate - solidaritate universală - pace şi armonie
FAMILIA SUPRAVIEŢUIRII		FAMILIA VIEŢII

Trei Regnuri. Trei Familii

Reiau definiţia/ecuaţia evoluţiei umanităţii. Disting trei tipuri de familie. Două familii de SUPRAVIEŢUIRE: animală şi umană. O familie de VIAŢĂ: familia divină. Fiecare regn corespunde unei etape precedente, prezente sau următoare a umanităţii.

ANIMAL +	ALEGERE =	UMAN +	CONŞTIENŢĂ =	DIVIN
familie animală		familie umană		familie divină

FAMILIA ANIMALĂ: familia sangvină, DE UNDE VIN.

Familia animală este turma. O regrupare instinctivă de animale de acelaşi sânge pentru a asigura supravieţuirea rasei. Totul este automatism inconştient programat genetic, hrănit cu frică şi moarte. Un automatism ce trebuie respins cu orice preţ fiindcă reprezintă scopul **programului de supravieţuire** plasat în creierul fiecărui individ animal. Condiţionează toate comportamentele lor. A supravieţui înseamnă a asigura trei priorităţi: hrană, teritoriu, reproducere. **Mascului ideal** este mare, puternic şi combativ. Prădător bun pentru a procura hrană, luptător bun pentru a apăra teritoriul, genitor bun pentru a face copii sănătoşi, puternici şi combativi... **Femela ideală** este sănătoasă, fecundă şi curajoasă. Conformaţie bună pentru a transmite caracteristicile speciei; reproducătoare bună pentru a dezvolta turma, mamă bună pentru a hrăni şi a proteja micuţii în faţa oricărui pericol. Toate acestea împreună asigură supravieţuirea rasei. Cei mai buni masculi şi cele mai bune femele sunt selecţionaţi şi împerecheaţi pentru a forma «marile neamuri», familiile sangvine superioare.

FAMILIA UMANĂ: familia sangvină, UNDE SUNT.

Familia umană este tribul. Un ansamblu de persoane cu legături de rudenie **prin sânge**, prin alianţă sau prin adopţie. O regrupare de indivizi care se susţin reciproc pentru a asigura SUPRAVIEŢUIREA lor şi pe cea a rasei. Familia umană în care supravieţuiesc este o **alegere inconştientă**. Ea se hrăneşte cu frica de moarte, consacrându-şi toate eforturile conştiente şi inconştiente, pentru a o amâna pe aceasta din urmă cât mai mult timp posibil. Plăteşte foarte scump pentru «a câştiga timp» asupra morţii care o va cosi, în mod inevitabil, într-o bună zi. Din generaţie în generaţie, încearcă să-şi amelioreze instrumentele de supravieţuire. Dă naştere la copii mai mari, mai puternici, mai instruiţi, mai bogaţi, mai puternici, care urcă mai sus pe scara socială, care cunosc condiţiile minunate de (supra)vieţuire şi (supra)vieţuiesc mai mult timp decât părinţii lor.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Iată **programul de supravieţuire** plasat în creierul fiecărui individ uman. Program animalic ameliorat, însă nerevăzut şi necorectat. Condiţionează comportamentele fiinţei umane. **Masculul ideal** este mare, puternic, frumos, alb, heterosexual, cu diplomă, sportiv, înfipt, autoritar, răzbunător, bogat, performant sexual, competitiv social şi aparţine unei «mari familii». Orice lipsă din această descriere reprezintă un handicap. **Femela ideală** este frumoasă şi distinsă – de preferinţă «dintr-o familie bună», bună soţie/ amantă/ mamă, bine educată, sănătoasă, «normală», corectă şi distinsă, supusă masculului, atrăgătoare din punct de vedere sexual, invidiată din punct de vedere social, bucătăreasă bună, descurcăreaţă, economă, fertilă, părinte de copii numeroşi pentru a asigura supravieţuirea familiei.

În ciuda faptului că, condiţiile sociale se schimbă şi că nevoile de forţă de muncă şi de «carne de tun» sunt mult mai mici, sexualitatea şi fertilitatea rămân nevoi instinctive profunde şi important de satisfăcut. Sterilitatea, masculină sau feminină, este trăită în mod inconştient precum o ruşine, sau chiar precum o pată, un eşec umilitor pentru virilitatea bărbatului şi pentru feminitatea femeii. Acest lucru explică de ce cuplurile acceptă procedeele de inseminare artificială, contra naturii, care se opun deciziei sufletului.

Nucleul familiei este un ansamblu format din tată, mamă şi copii. Este o structură strâns unită cu roluri precise pentru fiecare din membrii săi. Tatăl este cel care ţine familia, furnizorul. Mama oferă o bună educaţie. Copiii au parte de iubire cu condiţia să fie înţelepţi, supuşi şi silitori la şcoală. Părinţii cei buni fac sacrificii pentru «promovarea» copiilor lor în societate... pentru ameliorarea supravieţuirii lor şi pentru îmbunătăţirea rasei.

FAMILIA DIVINĂ: familia inimii, UNDE MĂ DUC.

Familia divină, este un ansamblu de persoane ce au în comun conştienţa divinităţii lor interioare. Ele au ales VIAŢA. Acestea îşi asigură propria lor realizare divină, ştiind bine că astfel vor avea parte de abundenţă materială. A trăi într-o familie divină este **o alegere conştientă**. Aceasta este compusă din persoane suverane care se regăsesc între ele, foarte simplu, după voia «hazardului»... **inimii**. Ele nu aparţin decât propriei lor persoane. Se regăsesc pentru a trăi împreună în momentul prezent, împărtăşindu-şi experienţele. Se hrănesc cu iubirea pentru ele şi se susţin mutual în demersul lor de realizare personală. Pun creativitatea pe primul loc şi creează în toate domeniile. Se amuză muncind.

Familia divină este nelimitată în timp şi în spaţiu. Nu este preocupată nici de trecut, nici de viitor. Trăieşte numai în prezent. Nu cunoaşte nici teritorii şi nici frontiere. Nu exclude pe nimeni. Variază în mod continuu. Merge mult mai departe de cadrul familial. Copiii nu aparţin nimănui, decât lor înşişi. Este recunoscută atât suveranitatea lor cât şi dreptul lor de a experimenta viaţa în maniera lor.

Noua Medicină a lui Hamer

Când vorbesc despre supravieţuire, nu pot să nu fac legătura cu teoria lui Hamer şi legea sa de fier. Medic german, Hamer a demonstrat că boala este soluţia perfectă pentru o dramă care nu poate fi ţinută sub control. A dovedit că fiecare boală corespunde unui conflict cauzal, şi întotdeauna acelaşi. Gestionarea conflictului/bolii se realizează la nivelul creierului biologic. Această parte a creierului este identică atât la om cât şi la animal. Ea asigură SUPRAVIEŢUIREA individului şi a rasei. Singurul său scop este amânarea morţii cu orice preţ. Când psihismul este depăşit de un conflict de foarte mare intensitate care nu mai poate fi gestionat, creierul declanşează un program biologic special pentru organul ţintă care manifestă atunci boala. Bolile şi conflictele lor sunt identice şi la animale şi la oameni.[4]

DE EXEMPLU

Cancerul pulmonar *este cauzat de conflictul fricii de moarte. Frica de moarte se manifestă printr-un sentiment de lipsă de aer. Creierul se grăbeşte atunci să creeze noi celule pulmonare pentru a creşte aportul de aer, de unde apariţia unei mase (tumoră) la plămâni, un cancer pulmonar. Când conflictul va dispare, masa va fi eliminată, lăsând în locul său o cavitate,* ***tuberculoza*** *pulmonară.* ***Fibromul uterin*** *este cauzat de un conflict legat de dorinţa nesatisfăcută de a rămâne însărcinată.* ***Boala cardiacă*** *este cauzată de pierderea de teritoriu, teritoriul fiind definit precum soţ/soţie, copii, loc de muncă, bunuri ... Colesterolul, ţigările, alimentaţia, lipsa de mişcare ... nu au nimic în comun cu boala cardiacă. Nici ereditatea, de altfel. Ceea ce este ereditar este conflictul legat de ataşamentul faţă de teritoriul a cărui pierdere cauzează boala cardiacă. Şi aşa mai departe pentru toate bolile. Noua medicină a lui Hamer scoate din uz întreaga medicină oficială a* Stăpânilor Banilor. *Nu mă miră faptul că l-au întemniţat.*

„Nu murim de cancer, murim de frică şi de epuizare." – Hamer

Noua Medicină a lui Hamer m-a făcut să realizez faptul că rasa umană se află într-o inconştienţă animală. Toate conflictele identificate de Hamer provin din aceeaşi sursă, din singurul conflict creat de separarea existentă între creator şi creatura sa.	*Adevărata vindecare vine din interior. Nu poate avea loc decât dacă unific creatoarea cu creaţia şi fac pace cu creaţia mea, boala pe care eu am creat-o.*

Eu, Rena, nu merg niciodată la medic. Nu am asigurare de boală (SECU). Mă ocup de vindecarea fricilor mele, surse de conflict, unele după altele şi îmi ridic de asemenea starea mea vibratorie. Sănătatea mea se ameliorează cu fiecare salt de conştienţă. Când sunt bolnavă, ştiu că mi se vindecă corpul. El este divin şi ştie mai bine ce trebuie făcut. Îi dau mână liberă, lăsându-l să-şi facă treaba, liniştit.

Mor pentru familia mea sangvină

Nu mă pot naşte în familia inimii decât murind pentru familia sangvină,
Aşa cum primăvara nu poate apare decât la sfârşitul iernii.
Cum voi reuşi să mor pentru familia mea sangvină? – Nu-i mai văd? Mă îndepărtez?...
Nu, dimpotrivă. Rămân şi vindec ceea ce am de vindecat.

Din punct de vedere MATERIAL

Familia mea sangvină este **perfectă pentru supravieţuire**.
Sunt victima unor părinţi nedoriţi şi neadecvaţi.
Fără destulă iubire, interes, respect, justiţie, hrană...
Prea multă autoritate, conformism, aşteptări, abuzuri...
Sau prea mult sau insuficient, însă niciodată ceea ce doresc.
Îi iert, dar nu pot uita.
Mă chinuie remuşcările, regretele, resentimentele, ruşinea, ura, răzbunarea...
Şi sufăr. Viaţa nu are sens!

Din punct de vedere SPIRITUAL

Familia sangvină pe care mi-am creat-o este **perfectă pentru viaţă**.
Am ales (inconştient) părinţii ideali pentru a mă dezvolta.
Tatăl meu m-a bătut, mama mea nu m-a iubit...
Iată ce am ales eu şi sufletul meu pentru a sosi pe Pământ.
Îi mulţumesc sufletului meu, îmi mulţumesc mie, le mulţumesc părinţilor mei.
Şi învăţ ceea ce trebuie să învăţ. Învăţ să trăiesc.
Mă bucur şi mă vindec. Viaţa are un sens!

Diferenţa dintre familia **animală** şi familia **umană**, este ALEGEREA.
Pot rămâne în supravieţuirea materială, suferind şi murind... SAU
Pot muri în ceea ce priveşte supravieţuirea materială şi familia sangvină care o perpetuează.
Dau prioritate vieţii spirituale. DECID să trăiesc cu orice preţ.
Devin CONŞTIENTĂ că sunt Diezeea creatoare nelimitată.
Că numai eu sunt responsabilă de alegerea inconştientă a familiei mele sangvine.
Că acesta este cel mai bun lucru pe care l-am putut face pentru a mă desăvârşi.
Accept şi binecuvântez alegerea mea. Îmi mulţumesc mie, autoarei.
De acum înainte, mă angajez să vindec credinţele, emoţiile, fricile mele...
Şi să realizez persoana divină şi suverană care sunt.
Acum, îmi pot crea **familia mea divină.**

BCU "ASTRA" UNIVERSITY LIBRARY

Mă vindec de apartenenţa mea

Eu, Rena, decid să părăsesc turma pentru a mă realiza ca individ. Mă iubesc necondiţionat şi mă eliberez de aşteptarea de a fi iubită de alţii. Nu aparţin vreunei familii şi nici extensiilor sale: rasă, matrie (patrie), srăţie (frăţie), naţiune, religie, societate secretă, profesie, partid politic... Nu mă autodefinesc ca fiind membră de ..., nici ca mamă de... sau femeie de... sau fiică de... ci precum o entitate divină în devenire, o E.D.Î.D.

NUMELE. Renunţ la titlurile mele şi la particula «de», vestigiu de familie bună. Îmi abandonez porecla. Îmi schimb numele şi/sau prenumele dacă inima mea îşi doreşte acest lucru. Îmi reiau numele din tinereţe, pe care l-am abandonat atunci când m-am căsătorit. La naşterea unui copil, îi pun prenumele pe care mi-l şopteşte. Îmi numesc mama, tatăl, mătuşile, unchii şi bunicii mei conform prenumelor lor. Tutuiesc pe toată lumea, şi le spun de ce o fac.

NĂŞITUL. Pun capăt jurământului de fidelitate pe care l-am făcut faţă de fina mea şi încetez să-i mai fac cadouri la aniversarea sa. Explic părinţilor şi copilului faptul că eu cred că acesta din urmă este creatorul divin al viitorului său şi că nu are nevoie de un salvator predeterminat. La nevoie, va crea soluţiile perfecte pentru el.

SRĂŢIA. Mi-am ales surorile şi fraţii împreună cu familia mea sangvină. Sunt persoane suverane aşa că le las să meargă pe drumul lor. Accept toate experienţele lor de viaţă fără să-mi fie ruşine şi fără să fiu mândră de comportamentul lor. Mă ocup de realizarea mea personală. Nu încerc să le schimb. Mă ocup de propria mea schimbare. Le consider nişte E.D.Î.D., nu le salvez dacă sunt la ananghie. Nu le dau cu împrumut şi nu le ajut cu bani. Le las să înveţe şi să se dezvolte. Nu contez pe ajutorul lor în caz de nevoie. Ies din întreprinderea familiei şi din parteneriatele de investiţii şi proiecte comune. Fac ce îmi dictează inima mea. Sunt liberă!

MATRIA. Ea se află acolo unde mă aflu şi nu acolo unde m-am născut. Încetez să mai vorbesc despre oraşul meu natal şi despre familia mea, pun capăt legăturilor pe care le mai păstrez cu oamenii care încă mai trăiesc acolo. Dacă simt nevoia să o fac, verific dacă este vorba de nostalgie sau de resentiment. Am emigrat într-o altă ţară – sau într-un alt oraş, şi acum aici este matria mea. Inima mea nu poate fi împlinită decât în măsura în care se află aici şi nu în altă parte.

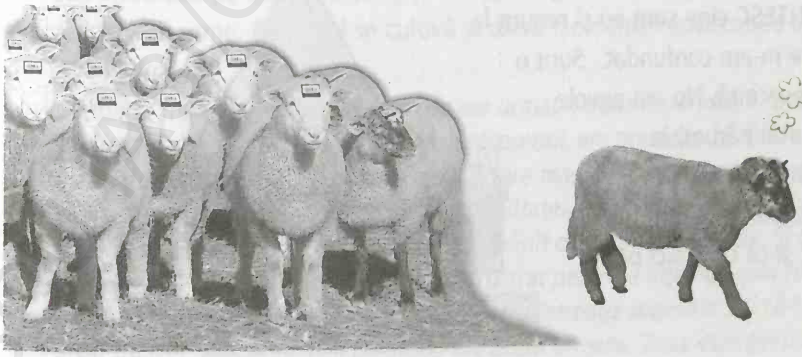

Mă vindec de rolurile mele

DE PĂRINTE. Este un rol temporar pe care mi-l asum pentru a asigura supravieţuirea copiilor mei deoarece sunt incapabili să-şi asigure propriile lor nevoi până la vârsta de 18 ani. La această vârstă, nu vor mai fi copii iar eu nu voi mai fi părinte. Chiar dacă mătuşa Paulina declara: *„Când eşti mamă, tu ştii, eşti mamă pe viaţă"*. Ies din iluzia rolului temporar pe care am acceptat să-l interpretez şi revin la raţiunea fundamentală a existenţei mele: **mă desăvârşesc**. Renunţ la iluzia rolurilor de bunică şi de bunic. Copiii mei de ieri sunt mari şi suverani. Experimentează viaţa în maniera lor.

DE COPIL. Este un rol temporar, dependent de supravieţuire, care se încheie la apariţia vârstei adulte. Acum sunt în măsura de a mă accepta. Devin conştientă de motivul venirii mele pe Pământ şi mă angajez să ies din jocul iluziei, familia sangvină, în care m-am dezvoltat. Renunţ definitiv la încercarea de a-mi schimba părinţii. Îi iubesc aşa cum sunt. Le permit totul şi îmi permit totul. Nu mai aştept recunoştinţa lor. Nu mai încerc să le fac pe plac pentru a le obţine aprobarea şi/sau iubirea. Mă iubesc pe mine însămi nelimitat. Sunt plină de iubire. Îmi permit să fac tot ce-mi spune inima, indiferent dacă acest lucru place sau nu altora. Nu am nevoie de iubirea nimănui. Nu le dau nimic părinţilor mei. Nu mă simt obligată cu nimic faţă de ei. Nu corespund aşteptărilor lor.

Ceea ce fac, fac din iubire pentru mine. Părinţii mei pot experimenta boala, bătrâneţea, un accident, decesul unei fiinţe dragi... Au dreptul, sunt suverani. Au toate drepturile şi nicio datorie, şi eu la fel. Un părinte bolnav nu este sinonimul unui copil infirmier (şi nici invers, de altfel). Îmi consult sufletul & conştiinţa şi fac ceea ce îmi dictează. Apoi împărtăşesc decizia mea părinţilor, precum şi alegerea mea de VIAŢĂ.

SOCIAL. De-a lungul anilor, m-am identificat cu rolul meu social de muncitoare, infirmieră, muziciană, profesoară, bancher, funcţionară, mamă... uitând cine sunt. Acum, ÎMI AMINTESC cine sunt eu şi renunţ la rolurile sociale cu care m-am confundat. Sunt o E.D. şi acţionez în consecinţă. Nu am nevoie de un cancer la prostată (bărbat) la pensionare, sau de un cancer la sân (femeie) la plecarea copiilor, pentru a redescoperi cine sunt şi ce caut aici pe Pământ.

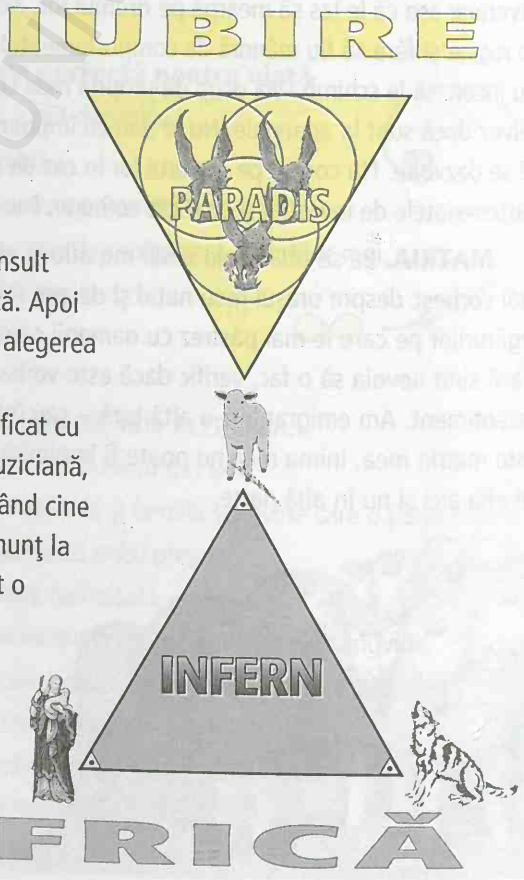

Mă vindec de minciună

FAŢĂ DE MINE ÎNSĂMI. Nu mă mint decât pe mine atunci când îi mint pe alţii. Minciuna este primejdioasă pentru mine fiindcă mă împiedică să-mi contactez şi să-mi vindec fricile. Fiindcă sub orice minciună se ascunde o frică iar pentru a putea vindeca frica respectivă trebuie să mă vindec de minciună. Mai întâi, de marile minciuni, apoi de jumătăţile de adevăr iar în final de minciunile prin abţinere: secretele, ceea ce nu este exprimat, tăcerile, omerta. Îmi formez o regulă de viaţă. Nu mai mint. Şi dezgrop vechile minciuni, mai ales secretele de familie. Sunt prea greu de purtat şi mă iubesc prea mult pentru a mă purta astfel cu mine. Când cineva îmi spune: *„Vreau să-ţi spun un secret, dar promite-mi că nu-l spui la nimeni"*, îi răspund: *„Păstrează-l, nu vreau să iau greutatea ta pe umerii mei. Cum poţi cere să-l păstrez atunci când tu însăţi nu-l păstrezi? Cu toate astea, dacă vrei să te eliberezi, îmi face plăcere să te ascult"*.

SECRETELE DE FAMILIE. Mari sau mici, toate sunt dăunătoare. Persoana care le poartă este sfâşiată de dorinţa de a se elibera şi de frica că vor fi descoperite. În general, este vorba despre **sexualitate.** *„Tatăl tău nu este tatăl tău"*, fraţi vitregi şi surori vitrege, copii nelegitimi, copii de preot, incest sexual, pedofilie, aventură sexuală cu un membru al familiei, aventuri extraconjugale etc... Un alt secret frecvent este cel al **copiilor avortaţi**, daţi spre adopţie, abandonaţi, adoptaţi, handicapaţi, bolnavi mintal, maltrataţi, ascunşi... Secretele legate de **bani**, precum moştenirile, destinul, falimentul, escrocheria, injustiţia... sau cele cu privire la **condiţia socială**, precum pierderea unui angajat, concedierea, transferarea... sunt frecvente. Sinuciderea, nebunia, închisoarea, depresia, homosexualitatea, alcoolismul, drogurile, impotenţa... sunt subiecte tot atât de **ruşinoase**. Toate au un punct comun: RUŞINEA, sentiment umilitor care dă dorinţa de a dispare. Oricare ar fi secretul de familie trebuie renunţat la el. Macină atât persoana care îl ascunde, cât şi pe cea care îl caută inconştient – uneori întreaga viaţă – pentru a-l găsi. Ravagiile minciunii sunt de nedescris, mai ales asupra copiilor.

Eu, Rena, depozitez toate aceste greutăţi pe Pământ. Încep cu minciunile mici cu care m-am familiarizat. Vorbesc despre mine, despre copilăria mea, despre primele mele experienţe sexuale... şi abordez subiectul banilor. Apoi, mă lansez asupra unor subiecte mai delicate: numărul de copii, doriţi sau nu, alegerea prenumelui lor, experienţa sarcinii etc. Întotdeauna, încerc să ating şi să împărtăşesc resentimentul fiecărei situaţii, pentru că acesta lasă urme. Adevărul se cultivă şi oferă momente remarcabile întregii familii.

DE EXEMPLU

De foarte mulţi ani, mă întreb cum de am urmat medicina, fiindcă întotdeauna mi-am dorit să studiez filozofia. Pentru că nu am găsit răspunsul, am presupus că am fost influenţată de tatăl meu care a fost farmacist. Până în ziua în care mama mi-a mărturisit, la vârsta de 90 de ani, că şi-ar fi dorit să urmeze medicina însă sănătatea nu i-a permis să meargă la facultate. Atunci am înţeles că, în mod inconştient, am îndeplinit dorinţa mamei mele. Şi că, sufletul meu şi-a ales o mamă cu un proiect de medicină frustrat pentru a înţelege cum funcţionează sistemul medical, cum funcţionează celelalte sisteme şi întreaga societate... şi că filozofez în prezent pe acest subiect. Alegerea mea medicală are acum un sens. Totul este perfect!

TĂCEREA LA LOCUL DE MUNCĂ. Este un mediu în care domneşte omerta, legea tăcerii. *„Dacă aţi afla ce se întâmplă... n-aţi pune piciorul acolo niciodată".* „Dacă aţi afla ce conţine... n-aţi mânca niciodată". Este ceea ce se întâmplă în toate domeniile şi acest lucru continuă mulţumită tăcerii – minciuna prin absenţă – persoanelor martore. *„Cine tace, consimte".* Toţi suntem martori la nereguli – poate chiar orori – pe care le experimentăm în mediile noastre înconjurătoare. Această tăcere este generată de un mare stres şi de o pierdere considerabilă de energie.

Eu, Rena, nu mai păstrez tăcerea. Vorbesc fără să judec, fără să acuz, fără să condamn. Spun persoanelor interesate ceea ce văd, aud şi constat. Nu mai există secret în viaţa mea. Ce eliberare pentru mine şi pentru întreaga lume. Voi fi marginalizată? – Poate că da, poate că nu. Dar cum am ales să trăiesc cu orice preţ, **VORBESC!**

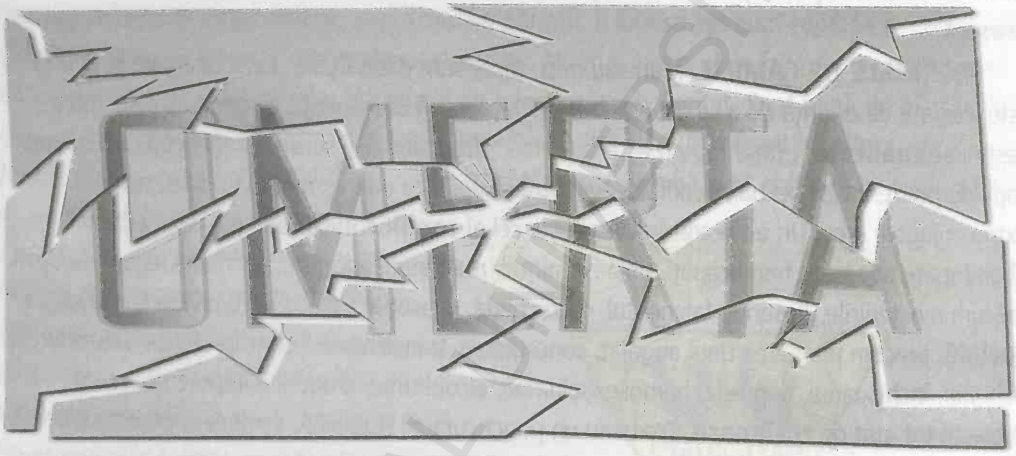

DE EXEMPLU

• O profesoară îşi ascultă conştienţa şi ia iniţiativa să le vorbească – neoficial – despre vaccinuri, părinţilor elevilor din clasa sa. Datorită acestei iniţiative, a fost condusă în faţa comitetului de disciplină pentru că a informat 35 de persoane despre pericolele şi ineficacitatea vaccinurilor. A fost suspendată trei luni, fără salariu. Părinţii au fost intrigaţi de absenţa sa şi s-au informat în continuare despre consecinţele dezastruoase ale vaccinurilor. Un ziarist a publicat povestea sa într-o revistă. În urma acestui articol, ea a primit un post foarte interesant din partea unei şcoli alternative. Încântată, a acceptat această slujbă.

• O altă profesoară a decis, din convingere, să nu participe la şedinţa de vaccinare care urma să se desfăşoare în şcoala sa. Şi-a informat directorul despre pericolele vaccinării, explicându-i că nu vrea să devină complice la aşa ceva deoarece conştiinţa sa îi interzice să facă acest lucru. În consecinţă, i-a spus că nu vrea să-şi ducă elevii la vaccinare şi nici să-i ţină de mână când vor fi vaccinaţi. Înainte de a lua o hotărâre, directorul s-a informat despre motivele care s-au putut afla la baza unei asemenea decizii. Astfel a aflat de ineficacitatea şi de pericolele vaccinurilor. Uimit şi curios, directorul a luat decizia să le vorbească părinţilor despre ambele variante ale vaccinării – oficială şi neoficială – explicându-le că alegerea de a-şi vaccina sau nu copiii le aparţine.

Mă vindec de şicană (= dispută, ceartă)

ŞICANA CU MINE ÎNSĂMI. Există o cheie pentru vindecarea şicanelor: reamintiţi-vă că exteriorul este întotdeauna manifestarea interiorului. Se numeşte «oglindă». Astfel, şicana cu cineva este întotdeauna reflectarea şicanei interioare cu mine însămi. Persoana cu care mă şicanez face să rezoneze şicana care există în interiorul meu.

DE EXEMPLU

Sora mea minte după cum respiră. De fiecare dată când minte, mă enervez şi mă cert cu ea. Nu suport minciuna. Şi totuşi, ştiu că sora mea are toate drepturile, inclusiv dreptul de a minţi. Nu trebuie decât s-o las să mintă, fără s-o cred, atâta tot. Însă nu o fac, mă enervez de fiecare dată! De fapt, sora mea este oglinda vie a minciunii mele pe care nu vreau s-o văd pentru că o detest. Încep să văd minciuna dintr-un alt unghi şi învăţ să iubesc minciunile surorii mele. Le găsesc chiar drăguţe. Astfel mă vindec de propria mea minciună.

ŞICANA CU FAMILIA MEA. Întreţin ranchiune vechi cu părinţii, surorile şi fraţii mei. Îi iert, dar de fiecare dată când ne vedem, ne certăm. Oricare ar fi subiectul: politică, religie, bani, sport, sănătate, educaţie..., discuţia ia întotdeauna o întorsătură proastă şi nu ne mai vorbim câteva săptămâni. Apoi totul reîncepe din nou.

Eu, Rena, decid să nu mă mai şicanez. Dacă mi se schimbă vocea, sau dacă încep să mă enervez, sau dacă intru în contracţie, mă opresc. Tac şi mă centrez. Drama continuă, însă eu nu mai iau parte la ea. După ce discuţia s-a încheiat, mi-o reamintesc şi identific ceea ce m-a deranjat. Aplic oglinda şi devin conştientă că reacţionez întotdeauna când vorbeşte fratele meu Claudiu pentru că încă îl mai consider preferatul mamei ca atunci când era mic. Mă eliberez de trecut. Când îl voi revedea pe Claudiu, îi voi împărtăşi ceea ce am înţeles şi am vindecat, mulţumită lui.

ŞICANA CU CEILALŢI. La locul de muncă, cu vecinii, cu prietenii... Grivei este câinele vecinului meu şi vine întotdeauna pe proprietatea mea. Mă înnebuneşte. Mă plâng vecinului meu, fără succes. Mă plâng autorităţilor municipale, dar nu se schimbă nimic. Îmi propun să-mi rog avocatul să-i trimită o scrisoare... mai mult, îmi trece prin cap să-i otrăvesc câinele. Grivei vine până şi în faţa uşii mele, împiedicându-mă astfel să ies din casă. STOP. Îmi reamintesc că **resentimentul** oferă cheia problemei. Acest câine mă face să devin conştientă că sunt prizoniera casei mele. Mă duc la vecin şi îi împărtăşesc ceea ce am înţeles mulţumită câinelui său. Un mare mulţumesc!

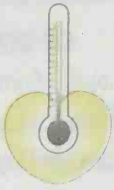

BOWMAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Mă vindec de ataşamentele mele

Eu, Rena, sunt conştientă că nu pot avansa în viaţă fără să renunţ la ataşamente. Acestea din urmă, mă limitează la supravieţuire. Întocmesc o listă cu ataşamentele care sunt semnificative pentru mine. Ele generează în mine o tulburare care nu minte. Accept şi identific frica ascunsă în spatele lor, îi permit existenţa şi o iubesc. Când va fi vindecată, voi trece cu drag la **acţiunea pe care mi-o va dicta inima.**

DE MATRIMONIU. Mă debarasez de mobile, de portrete, de fotografiile de familie, şi de studiul genealogic. Renunţ la pălăriile bunicii mele, la bijuteriile străbunicii, la inelul cu sigiliu al fratelui bunicului, la bastonul bunicului... Le găsesc un nou cămin şi fac mulţi oameni fericiţi. Vând casa părintească pe care am răscumpărat-o şi am renovat-o pentru a o păstra în patrimoniul familial. În sfârşit, îmi voi lua vacanţă şi voi merge acolo unde mă va conduce inima mea.

DE MOŞTENIRE. A spera la o moştenire sau a conta pe ea ascunde incertitudinea mea cu privire la faptul că pot câştiga bani prin propriile mele mijloace, la neîncrederea în divinitatea mea. Mai mult, generează dorinţe excesive şi dispute între moştenitori. Şi ce spui despre dorinţa nemărturisită însă prezentă referitoare la moartea moştenitorului... precum şi de sentimentul de vinovăţie care o însoţeşte?... Mă îndepărtez de toate ataşamentele şi mă comport precum Diezeea creatoare de abundenţă. Accept ceea ce se va întâmpla, dacă se va întâmpla, cu recunoştinţă. În ceea ce priveşte banii mei, îi fac să circule în mod continuu. Şi, cum sunt nemuritoare, nu-mi fac testament.

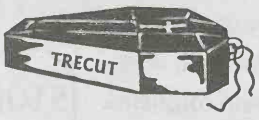

DE RELIGIE. Nu cred în ea şi renunţ să mă mai prefac. Nu-mi botez copiii şi nu le dau o educaţie religioasă. Mă îndepărtez de Biblie şi de Evanghelii. Fără naşi. Fără prima împărtăşanie. Nu plătesc dijmă. Nu merg la biserică. Nu fac slujbă de pomenire pentru morţi.

DE CULTURĂ. Defineşte rădăcinile mele şi îmi permite să mă înrădăcinez. Este un instrument important de supravieţuire. Limba, obiceiurile, tradiţiile, bucătăria, moravurile, folclorul copilăriei mele îmi sunt familiare şi-mi permit să mă simt «la noi». Este un sentiment reconfortant şi iluzoriu, fiindcă adevăratul «la mine» este interior.

DE SOLIDARITATE. Turma este moartă şi individul este puternic. Părinţi, surori, fraţi, copii... Sunt divini şi atotputernici. Nimeni nu are nevoie de mine şi nici de ajutorul meu. Singurul lucru pe care-l pot face pentru cei pe care-i iubesc, este de a le da exemplu, de a trăi precum Diezeea. Pun capăt solidarităţii familiale sub toate formele sale. Afaceri, întreprindere, comerţ, meserie, reputaţie, onoare... renunţ la tot. Nu mai am nevoie de sprijin reciproc. Am terminat cu supravieţuirea!

Mă vindec de sărbătorile de familie

ANIVERSĂRILE DE NAŞTERE. Introduc în cap bătrâneţea şi moartea. Dacă uit o aniversare, mă simt vinovată. Dacă mi-o amintesc, mă simt obligată să o sărbătoresc. În ambele cazuri, mă simt prizonieră. Deci mă opresc. Le împărtăşesc apropiaţilor mei decizia mea şi le explic că acum cultiv iubirea pentru mine însămi şi că nu mai doresc să hrănesc moartea. Mă debarasez de calendarul meu de aniversări. Dacă îmi aduc aminte de vreuna, îmi menţin decizia. Acelaşi lucru îl repet dacă este vorba despre cadouri.

ZIUA MAMEI ŞI ZIUA TATĂLUI. Sărbători strict comerciale, exploatarea ruşinoasă a emotivităţii umane, glorifică rolurile de părinţi. A sărbători înseamnă a întreţine iluzia rolurilor din teatrul iluzoriu în care evoluăm. Opresc aceste farse. Mai întâi, îmi informez părinţii şi le explic că nu-i văd ca pe nişte părinţi ci ca pe nişte E.D. nelimitate. Dacă se simt răniţi de comportamentul meu este din cauza faptului că ei sunt ataşaţi de rolurile lor de părinţi. Au acest drept. Egoliatul meu îmi şopteşte la ureche că trebuie să fiu drăguţă cu ei şi că nu este bine să-i fac să sufere pe părinţii săi. Închid radioul exterior şi opresc complicitatea mea cu creaţiile comerciale ipocrite.

CRĂCIUNUL. Altă exploatare comercială frumoasă. Am renunţat să mai alerg prin magazine, cu lista în mână, cheltuind mult pentru a-mi îndeplini rolul de mamă bună faţă de copiii mei. Mă iubesc prea mult pentru a mai continua să fac acest lucru. S-a terminat inclusiv cu mesele demne de Gargantua care îmi luau ore pentru a le pregăti, şi ore pentru a face curăţenie după aceea. Nu mai primesc şi nu mai fac cadouri. Atât despre aspectul comercial. În ceea ce priveşte aspectul religios, nu văd de ce trebuie să sărbătoresc venirea pe lume a unui copil pe care nu-l cunosc, care a venit pe lume acum două mii de ani, atâta timp cât nu mai sărbătoresc aniversările propriei mele familii. Dacă doresc să sărbătoresc conştienţa cristică a umanităţii, nu mă limitez numai la data de 25 decembrie. Sărbătoresc Crăciunul în fiecare zi!

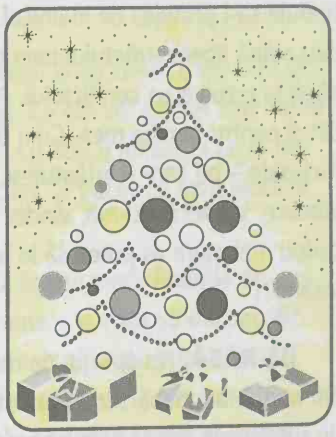

ANUL NOU. Ziua care marchează atât sfârşitul de an, cât şi începerea următorului an calendaristic. Profit pentru a trage linie, în ceea ce mă priveşte. Fac retrospectiva anului terminat, mă orientez şi iau decizii cu privire la anul care începe. Este momentul ideal pentru a-mi reformula decizia de a trăi cu orice preţ şi a o împărtăşi vecinilor mei, sărbătorind în acelaşi timp împreună, toate vârstele combinate, sosirea noului an.

COMEMORAREA DECESULUI. Las morţii cu morţii şi celebrez viaţa. Cu toate acestea, mă asigur că trăiesc deplin doliul după rudele dispărute. Nu comemorez decesul şi cu atât mai puţin Ziua Morţilor. Nu mai suspin în cimitire. Ridic monumente numai celor care trăiesc. ÎMI AMINTESC cine sunt şi sărbătoresc VIAŢA!

Mă vindec de boli

„O ființă umană bolnavă este o Diezeea care se ignoră" (vezi Mafia Medicală[1]).

Boala nu există. Diezeea nu este bolnavă. Mă îmbolnăvesc când uit cine sunt. Atunci, cad în capcana iluziei (supraviețuire) și creez boala, ea însăși iluzie, după chipul și asemănarea mea. Ori, boala este un cadou pe care mi-l fac pentru a-mi reaminti cine sunt.

Dacă mă lupt cu boala, neg divinitatea mea și mă îmbolnăvesc și mai rău	Dacă mă împac cu boala, recunosc divinitatea mea, accept creația mea, și permit autovindecarea.

DE FAMILIE. „În familia noastră, se moare de inimă", auzim adesea. Și concluzionăm că boala cardiacă este ereditară. Și cum gândirea creează, ne creăm o boală cardiacă. Și cum doctorul crede acest lucru, amplifică convingerea și «destinul» nostru cardiac. Eu, Rena, știu că boala cardiacă este manifestarea unui conflict nerezolvat de pierdere de teritoriu (Hamer). De asemenea, știu că acest conflict se transmite genetic, din generație în generație, pentru a fi vindecat într-o zi. Renunț la convingerea familială a eredității cardiace și încep să-mi vindec conflictul de pierdere de teritoriu. Nu sunt un animal cu un teritoriu limitat pe care trebuie să-l protejez de inamicul prădător. Sunt nelimitată. Decid să-mi trăiesc divinitatea și dau mână liberă sufletului meu pentru a vindeca acest conflict. Experimentez frică după frică, până la rezolvarea conflictului. Atunci, vindecarea este totală și definitivă atât pentru mine, cât și pentru familia mea. Cum timpul este o iluzie și nu există, vindecarea unui conflict – și a fricii sale – pe care o înfăptuiesc astăzi se aplică la membrii din familia mea trecută, prezentă, viitoare. Vindecându-mă, vindec întreaga mea familie, chiar și pe cei care sunt morți. Ce cadou mai mare aș putea să le fac celor pe care-i iubesc decât acela de a mă vindeca pe mine însămi?!

DE RASĂ. Nu aparțin de nicio rasă și mă vindec de «amintirile» care m-ar putea lega din nou. Mă îndepărtez de amintirile mele ancestrale de victimă sau de om rău precum și de suferințele și de bolile pe care le generează. Mor în ceea ce privește trecutul și decid să abandonez conflictele ereditare legate de rasa mea. Îi las în pace pe morți. Strămoșii mei au înfăptuit ceea ce lor li s-a întâmplat, după chipul și asemănarea lor, din iubire pentru ei. Ei sunt creatori/responsabili de soarta lor, așa cum eu sunt creatoare/responsabilă de soarta mea. Ce aleg? Eu, Rena, decid să trăiesc în afara suferinței și a trinității neputinței. Nu mă mai prezint ca fiind de origine amerindiană, celtă, latină, arabă, metisă... și nu mă mai comport astfel. Sunt o E.D.Î.D și consider că toate ființele umane sunt, fără deosebire, E.D.Î.D. Toate suntem Diezeea, fiind interdependente în aceeași aventură terestră.

Mă vindec de iubirea altora

Iubirea altora este o codependenţă afectivă. Este condiţională, limitată, suferindă. Din copilăria mea, am înţeles că eram iubită dacă... Şi că, dacă nu îndeplineam condiţia, nu eram iubită. Pentru a supravieţui, am învăţat condiţiile care trebuiau îndeplinite ca să obţin iubirea celorlalţi, iubire care îmi hrăneşte Egoliatul, fără de care aş muri. Am dezvoltat iubirea celorlalţi şi am devenit o persoană iubită. Îi fac fericiţi pe ceilalţi şi acest lucru mă satisface. Mai mult, renunţ la iubirea lor de dragul familiei şi mă scald în sentimentul datoriei îndeplinite. Sunt în serviciul umanităţii şi acest lucru mă umple de fericire. Ce iluzie!

Eu, Rena, mă eliberez de iubirea celorlalţi. Nu mai dau iubire la alţii şi nu mai aştept iubirea altora. Pun capăt comerţului de iubire artificială. Sunt iubire infinită şi totul este iubire infinită. Este singurul adevăr. **Dezvolt iubirea pentru mine**, singura iubire adevărată. Învăţ să mă iubesc pe mine însămi câte puţin în fiecare zi. Îmi ascult conştienţa şi mă supun ei. Îmi permit tot ceea ce-mi spune să gândesc, să spun, să fac, indiferent ceea ce ar gândi, spune sau face ceilalţi. Sunt egoistă? Fac faţă fricilor mele de a fi judecată, criticată, ridicolă, exclusă, şantajată, vinovată... şi le vindec una după alta. Nu mai vreau să fac pe placul altora, ci pe al meu însămi, şi nu mai aştept iubirea lor în schimb, nici aprobarea lor, nici recunoştinţa lor. Mă iubesc pe mine însămi cu o iubire divină nelimitată care permite totul fără condiţii. Şi cu cât mă iubesc mai mult, cu atât mă iluminez, pe mine şi întregul Pământ.

FAŢĂ DE PĂRINŢII MEI. Este prima parte. Fac ceea ce vreau şi nu ceea ce vor alţii să fac. Nu ca o reacţie de împotrivire, ci pornind din interiorul meu. Cu cât îmi permit mai multe lucruri, cu atât mă iubesc mai mult. Cu cât mă iubesc mai mult, cu atât îi iubesc şi pe ei mai mult. Cu cât îi iubesc mai mult, cu atât le permit mai multe lucruri. Şi pacea se instalează în interiorul meu şi în familie.

FAŢĂ DE COPIII MEI. Este a doua parte. Mizele sunt încă foarte mari. Rolurile de părinţi sunt încă foarte periculoase. Sunt predispusă să uit de mine – şi chiar să mă sacrific – pentru micuţii mei. Fiecare dintre comportamentele mele este semnificativ şi manifestă conflicte vechi hrănite de frici vechi, adeseori inconştiente. A fi părinte este un minunat instrument de formare. Mă supune la **o mare încercare: a alege între copil şi mine.** Care este primul în viaţa mea? Care este persoana cea mai importantă în viaţa mea? Eu sau copilul meu? Iubirea pentru mine răspunde: **„eu!"**

OBSERVAŢIE

Toate vindecările consistă în renunţarea la a mai avea aşteptări, aşteptări care ne ţin prizonieri în familia sangvină, împiedicându-ne să ieşim pentru a ne lua zborul. Precum păsărica: nici ea nu poate zbura dacă rămâne ataşată de cuibul său. Aceste aşteptări nu le vindec dacă fug de familia mea. Dimpotrivă, rămân în mediul familial, acolo unde mă confrunt cu conflictele mele zilnic. Conflictele sunt întotdeauna interioare. Mă însoţesc pretutindeni unde mă aflu, până când le vindec.

CUPLUL

Cuplul consistă în uniunea a două persoane care îşi împart viaţa lor cotidiană. Starea lor de armonie sau de dizarmonie este reflectarea cuplului interior existent în fiecare dintre ei. Cuplul interior este format din principiul feminin şi principiul masculin. Viaţa de cuplu este deci o experienţă unică de dezvoltare. Cu condiţia să reduc întotdeauna conflictul la interiorul meu, şi să nu-l proiectez asupra celuilalt, în exteriorul meu.

Un parteneriat

Cuplul este un parteneriat de viaţă afectivă, sexuală, financiară, familială. Este un magnetism energetic care atrage doi parteneri unul spre altul, nu şi în cazul în care este vorba despre o alianţă de interes strict material.

Dacă persoanele se află într-o supravieţuire materială, acceptă greu divergenţele şi încearcă să-l schimbe pe celălalt. Ajung la o soluţie perdant – perdant. Este RĂZBOI.

Dacă persoanele au decis să trăiască cu orice preţ, acceptă favorabil divergenţele lor, precum un cadou. Ajung la o soluţie câştigător – câştigător. Este PACE.

Eu, Rena, optez pentru viaţă şi pentru pace. Nu cumpăr pacea, o înfăptuiesc.
O înfăptuiesc în interiorul meu dând **prioritate** principiului meu feminin.
Ascult vocea conştiinţei mele şi fac ceea ce îmi dictează. MĂ IUBESC.
În fiecare zi, îmi refac alegerea. Fără niciun contract. Fără garanţii.
Îmi păstrez numele şi prenumele. Rămân eu însămi. Trăiesc propria mea viaţă.
Sexualitatea mea este impregnată de tandreţe şi intimitate. Fără performanţă.
Este în afara normelor. Porneşte din mine. Se adaptează la momentul prezent.
Sunt adevărată şi spun asta cât trăiesc. Fără seducţie şi subînţelesuri.
Nu-mi mai este frică de singurătate. Nu mai există loc pentru compromis,
şi cu atât mai puţin pentru prostituţie. Nici sufletul şi nici corpul meu nu sunt de vânzare.
Resursele mele băneşti sunt simple şi transparente. Nu am ascunzătoare. Împart ceea ce am.
Mişc banii. Particip la activităţile care au loc în jurul meu.
Mă încântă munca mea şi mă ocup şi de altele.
Am mult timp pentru mine, pentru a mă interioriza, pentru a sta de vorbă cu sufletul meu.
Cu cât mă iubesc mai mult, cu atât îl iubesc mai mult pe celălalt, cu atât îi iubesc mai mult pe ceilalţi.

O comunicare de la inimă la inimă

Secretul relaţiei de cuplu se află în comunicare.
Nu în discuţiile mentale ci în cele de la inimă la inimă.
Spun întotdeauna adevărul. Dacă nu-l cunosc, îl caut... şi îl găsesc.
Spun ceea ce simt şi nu ceea ce gândesc. Vorbesc în numele meu.
Nu ezit să devin vulnerabilă împărtăşind unele din slăbiciunile mele.
Marea provocare a vieţii de cuplu, este comunicarea. Gata cu tăcerea.
Spun tot ceea ce trăiesc şi resimt. Ceea ce doresc şi ceea ce îmi produce frică.
Pierderea celuilalt este fără îndoială cea mai mare frică a cuplului.
O împărtăşesc partenerului meu de fiecare dată când am această frică.
Dacă mi se întâmplă să mă simt atrasă sau să am o aventură «extraconjugală», o comunic imediat celuilalt, cu riscul de a-l pierde.
Subiectele importante şi controversate dintre noi sunt mărturisite şi discutate deschis făcând parte din înţelegerea noastră mutuală.
Ne rezervăm timpul care trebuie pentru ca aceste discuţii să aibă loc.
Ştim că demersul este cel care contează şi nu rezultatul.
Şi că decizia care va fi luată ne va conveni la amândoi în întregime.
Scopul relaţiei noastre nu constă în a avea dreptate, ci în a ne desăvârşi.
Dacă simţim că trebuie să-i punem capăt, este pentru că nu mai avem ce învăţa unul de la celălalt.

Mişcarea de spirit comunitară[17] concepută de Scott Peck constă în formarea unei comunităţi în mijlocul unui grup pornind de la o comunicare interioară individuală. Favorizează introspecţia. Este o artă care se practică şi se învaţă. Pretinde, în prealabil, decizia de a trăi cu orice preţ. Permite angajamentul profund autorizând trecerea de la supravieţuire – bazată pe obiceiul de a nu spune lucrurilor pe nume - la o realitate unde adevărul este spus şi onorat.

Comunicarea Nonviolentă[77] este un limbaj de compasiune dezvoltat de Marshall Rosenberg. Este un instrument de comunicare foarte eficace pentru transformarea conflictelor relaţionale (război) în dialoguri cu inima deschisă (pace). Permite găsirea unor soluţii câştigător – câştigător în orice situaţie, fie la serviciu, la şcoală sau acasă. Favorizează empatia care se bazează pe un schimb de păreri bazat pe un entuziasm inimos reciproc.

Eu, Rena, practic comunicarea de la inimă la inimă în cotidian. Ea mă învaţă sinceritatea, să exprim ceea ce mă animează mai degrabă decât ceea ce gândesc despre celălalt. Mă readuce întotdeauna la interiorul din mine şi îmi reaminteşte că numai eu sunt responsabilă de experienţele pe care le trăiesc. Mai mult, mă forţează să-mi transform vocabularul de supravieţuire într-un limbaj de viaţă. Prind încredere pe măsură ce îl utilizez. Îmi permit să «spun adevărul» în cuplu. Apoi, de aici, mă lansez în a-l spune peste tot şi în toate circumstanţele. Cuplul este instrumentul de ucenicie cel mai reprezentativ al adevărului.

O călătorie cu autobuzul

O relaţie de cuplu, este precum o călătorie cu autobuzul. Ne urcăm în acelaşi vehicul pentru că noi mergem în aceeaşi direcţie. Soseşte capătul de linie. Toată lumea coboară. Care este următoarea destinaţie? Dacă unul dintre noi doreşte să meargă într-o direcţie opusă, am trei alegeri:

1. Mă urc în autobuzul celuilalt şi mă simt frustrată.
2. Celălalt se urcă în autobuzul meu şi el se simte frustrat.
3. Rămânem la capăt de linie şi nu pornim nicăieri. Ne învârtim în cerc.

Trebuie să ştii să pui punct unei relaţii de cuplu când partenerii – unul sau amândoi – schimbă direcţia, alegând direcţii diferite. Acest lucru se întâmplă adeseori în momentul în care unul dintre parteneri face un salt mare de conştienţă iar celălalt nu. Se formează o groapă din ce în ce mai mare între ei. Ei nu se mai află pe aceeaşi lungime de undă. Nu mai vorbesc aceeaşi limbă. Nu se mai înţeleg.

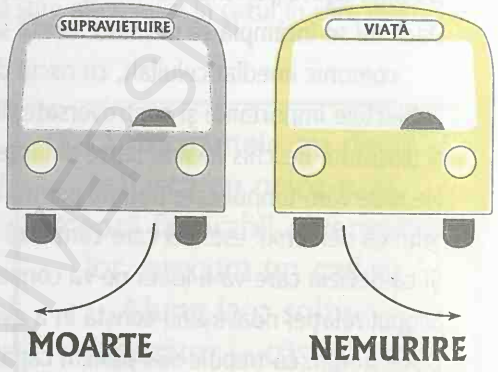

COPIII

Copiii sunt fără îndoială tot ceea ce avem mai scump pe lume. Sunt creaţiile noastre concrete, după chipul şi asemănarea noastră. Sunt oglinda noastră, proiecţia noastră, extensia noastră, continuarea noastră... Poartă proiectele noastre, secretele noastre, suspinele noastre, amintirile noastre.

Sunt bucuria şi tristeţea noastră, ambiţia şi decepţia noastră. Smulg lacrimile inimii noastre şi banii muncii noastre grele.

Vin, rămân o perioadă şi apoi pleacă.

Renata

Pui de iapă suverană

BCU "MIHAI EMINESCU" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

De ce facem un copil?

Iată o întrebare care se pune rar, deşi reprezintă una dintre cele mai importante decizii care există. Adesea este pripită şi răspunde la conflictele sau programele ascunse în inconştientul familial de mai multe generaţii. Motivele imediate care împing la procreare ţin de supravieţuirea familiei. Cu cât există mai mulţi copii, cu atât familia va supravieţui mai bine... cu atât vor fi mai multe braţe de muncă, cu atât va avea mai multă forţă de apărare... cu atât vor fi mai multe venituri pentru hrană. Copiii îndeplinesc şi alte funcţii: satisfac o nevoie de iubire, înlocuiesc o fiinţă dragă dispărută, realizează un proiect neterminat sau un vis neîmplinit... Stăpânii Banilor au nevoie de copii pentru a compensa mâna de lucru pentru industrie şi „carnea de tun" pentru războaie. Autorităţile politice şi religioase valorifică şi încurajează puternic producţia de copii. Unei ţări îi oferă bani (alocaţii familiale, prime de cantitate, reduceri de impozit), altei ţări îi oferă indulgenţe care conduc în rai (sau, pentru părinţii nesupuşi, păcate care conduc în infern).

Acum că armatele se anihilează şi că roboţii înlocuiesc mâna de lucru umană, nevoile Stăpânilor Banilor în ceea ce priveşte recruţii sunt mai mici. „Trebuie stopată naşterea de copii... Familiile sunt prea numeroase... Trebuie controlate naşterile..." ordonă autorităţile. Ele studiază mijloacele de stopare a SUPRApopulaţiei. Au ales trei: foametea, războiul, boala, ca din întâmplare, în rândul raselor care nu sunt albe şi în ţările cu resurse abundente. Această ştiinţă se numeşte **eugenie**. Scopul său nemărturisit este purificarea rasei albe şi eliminarea celorlalte. Acest subiect al SUPRApopulaţiei (şi nu al populaţiei) este foarte mediatizat. Cu succes, fiindcă a devenit o preocupare în rândurile populaţiei. O preocupare atât de mare încât de câteva ori am auzit că, în definitiv, şi S.I.D.A. are părţile ei bune. Că ea prezintă avantajul de reducere a suprapopulaţiei, în special în rândul tinerilor nedoriţi din punct de vedere social. Doi iepuri dintr-o singură lovitură.

Eu, Rena, nu trăiesc pentru supravieţuire şi decid să fac un copil numai pentru a pune un corp fizic la dispoziţia unui suflet care caută să se încarneze. Gest gratuit, fără aşteptări, ca răspuns la vocea mea interioară. Dacă voi avea un copil, este bine. Dacă nu voi avea, este la fel de bine. Nu sunt decepţionată şi accept decizia sufletului meu de a-mi continua călătoria pe Pământ fără copil. Nu sunt aici pentru a procrea şi a asigura supravieţuirea familiei sau a rasei, ci pentru a mă desăvârşi. De asemenea, pot opta pentru a nu avea copii. Atunci, apelez la anticoncepţionale. Dacă nu o fac, înseamnă că doresc în mod inconştient să fac copii. Mă mint pe mine însămi. Profit de această creştere a nivelului meu de conştienţă pentru a spune adevărul şi a dezgropa câteva vechi frici ascunse care cer să fie vindecate. Rezolv trei lucruri dintr-o lovitură: vindec fricile, evit experienţa dureroasă a unui avort dacă este cazul şi previn un eventual fibrom uterin. Decizia mea de a face sau nu copii va fi atunci luată în mod conştient. Trăiască adevărul!

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Sarcina şi naşterea

SARCINA. Natura ştie să facă lucrurile şi eu o las să le facă. Un medic n-are nimic de-a face cu asta. Am încredere în corpul meu şi respect suveranitatea copilului. Renata va sosi atunci când va dori ea, cum va dori ea, în starea pe care o va dori ea. Începe aventura sa terestră iar eu îi las toată libertatea de a conduce după bunul său plac. Oricare ar fi modul în care o va face! Cu cât mă amestec mai puţin, cu atât va fi mai bine pentru ea.

Eu, Rena, mă ocup de mine. Îmi acord timp pentru sufletul meu şi pentru cel al Renatei. Împărtăşesc cu ea ceea ce se întâmplă în viaţa mea cotidiană şi ceea ce simt în fiecare situaţie. Ea poate face parte conştient din viaţa de familie în care a plonjat deja. Nu am secrete faţă de ea. O invit să-mi spună prenumele ei. Este cel pe care îl va primi. În ceea ce priveşte numele său de familie, va fi al unuia dintre părinţii pe care i-a ales.

NAŞTEREA. Natura ştie să facă lucrurile şi eu o las să le facă. Renata este cea care se naşte, nu eu. Cunosc povestea unei femei care a născut cu o moaşă. La un moment dat, travaliul său a stagnat. Neputincioasă, moaşa s-a întors spre mamă şi i-a spus: „Ce vei face? Mama a simţit brusc lovituri puternice în abdomenul său şi câteva minute mai târziu, copilul şi-a făcut apariţia. Morala acestei poveşti: încredinţează-i puterea persoanei îndreptăţite. Cu cât intervin mai puţin, cu atât este mai bine. Nu trebuie decât să urmez cursul firesc al lucrurilor. Să mă las asistată de o moaşă sau de o prietenă care are experienţă. Să nasc acasă, între lucrurile mele. Să mă las înconjurată de cine doresc eu. Şi s-o însoţesc pe Renata în periplul său. Dacă va dori să-l experimenteze într-un spital, îmi va comunica acest lucru şi voi merge cu ea. Ea va decide.

Alăptarea şi primele îngrijiri

Îmi hrănesc copilul la sân. Dacă corpul meu decide altceva, nu mă voi lupta cu el. Îi voi da laptele meu cu biberonul. Dacă nu voi avea lapte, voi trece la laptele de capră... Nimic grav, mă adaptez situaţiilor pe care mi le creez pentru a mă dezvolta. Demersul contează şi nu rezultatul. Copilul nu are nevoie de medicamente. Vaccinurile sunt interzise. Totul va fi bine, fără medic şi fără vaccin. Dacă Renata decide să experimenteze boala, îi explic că ea singură şi-a creat boala şi tot ea singură se poate vindeca. Dacă sunt îngrijorată, îi spun şi îi mărturisesc că acest lucru se întâmplă deoarece încă doresc să-i controlez viitorul. Îi reamintesc faptul că ea este cea care îşi conduce viaţa după cum o doreşte. „Mulţumesc, Rena", îmi şuşoteşte... Pentru a mă linişti puţin, îi dau tratamente naturale pentru a-i întări sistemul imunitar. Tratez otitele sale cu usturoi şi toate micile răni cu remediile naturale folosite de bunicile noastre. Dacă se îmbolnăveşte de o boală a copilăriei (pojar, rubeolă, oreion), mă bucur de imunizarea sa naturală. Nu mă tem de contaminare fiindcă numai iubirea este contagioasă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Alimentaţia

O hrănesc pe Renata cu alimente sănătoase locale: biologice, fără OMG (organisme modificate genetic), fără produse chimice, produse local. Îi ofer ceea ce mâncăm noi înşine. Însă nu o forţez să mănânce. Renata ştie dacă vrea să mănânce şi ce vrea să mănânce. Asta nu înseamnă că voi face atâtea meniuri câţi copii voi avea!... Asta înseamnă că alimentaţia nu are importanţa pe care o pretinde. S-ar putea ca nu hrana să fie cea care ne hrăneşte, ci prana (energie vitală).[7] Unii copii vin pe lume fără a şti şi fără a simţi deloc nevoia de a mânca. Renata poate fi unul dintre aceşti copii şi nu va înţelege de ce o oblig să mănânce atunci când nu-i este foame.

În curând Renata va ieşi din gogoaşa familială şi va dezvolta gusturi pentru alimentele pe care nu le cumpăr. Precum *Coca cola*, de exemplu. Nivelul meu de conştienţă îmi dictează să cumpăr numai produse locale. Cui vreau eu să-i fac pe plac? Mie sau fiicei mele? – Mie. Pentru că mă iubesc. Îi explic Renatei raţiunea deciziei mele şi îi propun alte alternative. Găsim împreună ceva de băut care îi place şi respectă convingerile mele. Întotdeauna există o soluţie câştigător – câştigător între persoanele suverane. Pe de altă parte, nu controlez alegerile Renatei. Are dreptul să se hrănească cum doreşte. Este singura gestionară responsabilă de sănătatea şi de viaţa sa. Îmi abandonez fricile cu privire la calitatea şi cantitatea alimentelor pe care le înghite Renata.

Boala

Renata are dreptul să experimenteze boala. Iar eu, am dreptul să mă ocup sau nu de ea. Un copil bolnav nu este sinonim cu un părinte infirmier. Îi înapoiez Renatei responsabilitatea bolii sale şi renunţ la orice culpabilitate. Este suverană, la bine şi la rău. Însă, de fapt, nu este vorba de nimic rău. Este o experienţă de dezvoltare pe care ea şi-a procurat-o. Şi eu de asemenea, prin ricoşeu. Ucenicia poate consta în a mă ocupa de un copil bolnav: pentru a îmblânzi boala, pentru a face faţă fricii de moarte, pentru a mă detaşa de copilul meu, pentru a ieşi din cursa mea de supravieţuire. Sau dimpotrivă, poate consta în a nu mă ocupa de un copil bolnav: pentru a mă elibera de suferinţa copilului meu, pentru a abandona schemele mele de gândire cu privire la ea, pentru a mă elibera de vinovăţie, pentru a mă alege pe mine mai degrabă decât să uit de mine în favoarea ei. Îi reamintesc Renatei că boala este o iluzie pe care ea a creat-o, după chipul său, pentru a alege între supravieţuire şi viaţă. Boala este foarte importantă în societatea noastră. Laudă meritele victimei şi glorifică devotamentul salvatorului. Nimic de fiinţă suverană aici!

Eu, Rena, aleg în ciuda tuturor, să-mi ascult inima şi să o urmez din iubire pentru mine mai degrabă decât să mă cufund în rolul de «mamă bună» iubitoare şi devotată copiilor săi, care îngăduie cu uşurinţă otrăvirea lor cu medicamente sub egida organizaţiei Leucan (organizaţie oficială care se ocupă de copiii afectaţi de leucemie sau de alte forme de cancer), finanţată de multinaţionalele McDonald şi Nestlé.

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

Copilul sclav, rege, suveran

După despotismul părinţilor din generaţiile precedente şi după toleranţa excesivă a părinţilor din ziua de astăzi, a sosit timpul parteneriatului PĂRINTE SUVERAN/ COPIL SUVERAN.

Copilul sclav este dresat precum un animal pentru a servi la supravieţuirea familiei. Unii copii sunt folosiţi (ritualuri satanice) pentru avansarea părinţilor săi pe scara socială. Alţii (prostituţie, muncă forţată) pentru a pune hrana pe masă. Copilul înţelege foarte devreme că trebuie să se supună autorităţii parentale şi să o asculte orbeşte. În mediul său familial, îşi dezvoltă Egoliatul şi instrumentele de supravieţuire pentru a nu muri. Se confruntă cu părinţii săi şi trăieşte primele sale experienţe de nesupunere şi de revoltă. Apoi, înfruntă alte autorităţi exterioare pentru a ajunge, mai devreme sau mai târziu, să renunţe la Egoliat şi să descopere adevărata sa natură, suveranitatea, în interiorul său, acolo unde se află atotputernicia şi pacea. Mulţi oameni le reproşează părinţilor lor faptul că au fost prea autoritari cu ei. Este cadoul pe care ei şi l-au făcut pentru a porni în căutarea suveranităţii adevărate, interioare. Eu, mi-am ales părinţi neautoritari şi neanonimi, şi totuşi m-am luptat cu autorităţile de-a lungul anilor până când am înţeles că eu eram autoritatea supremă, suverana vieţii mele. Oricare ar fi drumul ales, destinaţia este aceeaşi. Binecuvântaţi să fie părinţii mei!

Copilul rege este lăsat să fie el însuşi, fără autoritate. Nu cunoaşte îngrădirea. Nu ştie unde sunt limitele teritoriului său fizic şi moral pentru că părinţii săi nu l-au îngrădit. Este neliniştit şi înaintează în viaţă precum un vapor aflat în derivă pe ocean. Părinţii au renunţat să mai folosească autoritatea asupra copiilor lor. Sunt împotriva autorităţii despotice fiindcă au suferit din cauza ei în copilărie. Vor să dea copiilor lor tot ce este mai bun. Fac acest lucru cu mijloace materiale, fiindcă altceva nu cunosc. Şi ei, la rândul lor, sunt în derivă. Nimeni nu ştie de unde vine copilul şi unde se duce. De frică să nu-şi supere copilul, părinţii nu-i impun limite. Fiind neorientat copilul împinge întotdeauna limitele sale puţin mai departe, până când va întâlni un perete... de care se va izbi. Prăbuşirea Egoliatului său îi va deschide poarta lumii de spirit.

Copilul suveran, Renata, este conştientă de divinitatea sa interioară. Părinţii săi îi vorbesc şi o tratează ca atare. Sunt părinţi suverani care au ales să trăiască cu orice preţ. Nu le prea pasă de soarta copiilor lor, asupra căreia nu au nicio putere, de altfel. Ştiu de ce se află pe Pământ şi dau prioritate propriei lor realizări înainte de toate, chiar dacă aceasta este în detrimentul – material – copiilor lor. Învaţă iubirea de sine în cotidian şi se vindecă de iubirea altora. Nu pot face nimic pentru copiii lor. Nu pot preveni experienţele de viaţă pe care copilul lor le-a ales. Nu pot decât

SĂ OFERE EXEMPLUL IUBIRII DE SINE.

Proprietatea asupra copilului

Copilul nu este o proprietate, ci un individ suveran. Cât timp este prea tânăr pentru a lua el însuşi decizii, părinţii îi servesc drept tutori şi decid în locul său. ONU, guvernul mondial, a uzurpat acest drept părinte-copil pentru a-l transfera autorităţilor în cazul în care părinţii nu se supun intereselor sale. Pentru a face acest lucru, a creat organizaţii pentru protecţia tinerilor precum D.P.J. în Quebec şi D.A.S.S. în Franţa. Scopul lor este de a obliga oile negre să reintre în rândurile turmei. Numeroşi copii au fost luaţi cu forţa de la părinţii lor pentru vegetarianism, pentru refuz vaccinal sau pentru refuz medicamentos.

Eu, Rena, nu denunţ la D.P.J. (D.A.S.S.) un copil care mi se pare că este maltratat. Totuşi, acţionez. Îi găsesc părinţii şi le împărtăşesc îngrijorările mele cu privire la copil. Le ofer ajutorul şi susţinerea mea, dacă doresc, şi îi asigur că nu voi anunţa autorităţile. Dar nu voi fi complicele lor păstrând liniştea în jurul meu. Copilul îşi alege părinţii pentru a se dezvolta. Este creatorul propriilor sale experienţe. D.P.J.-ul (D.A.S.S.) neagă această realitate. Deşi este dureros pentru mine să văd copiii suferind, încerc să le văd divinitatea lor interioară. Şi le-o reamintesc, precum şi părinţilor lor... fiindcă au uitat-o...

Divorţul

Renata are dreptul de a experimenta divorţul în timp ce părinţii săi au dreptul de a divorţa. Este o experienţă dură atât pentru părinţi cât şi pentru copii. Experienţă în care suntem, părinţi şi copii, creatori responsabili. Un cadou pe care ni-l oferim pentru a ne dezvolta. Cu Renata, fac exerciţiul resentimentului nostru mutual: culpabilitate, abandon, separare, divizare, prăbuşire, injustiţie, incorectitudine, tristeţe, nesiguranţă etc. Şi constat că divorţul ne face să devenim conştienţi de conflictele noastre interioare pentru a le vindeca. Şi astfel găsim poarta de ieşire din suferinţă. Dacă rămân pentru copiii mei, mă mint pe mine însămi. Adevăratul motiv pentru care rămân, este că mi-e frică.

Pentru sau împotriva divorţului.

Nu există reguli fixe, însă există câteva principii mari :

1. Partenerul meu/partenera mea este violent/violentă şi alcoolic/alcoolică. Plec pentru a-mi salva pielea.
2. Partenerul meu are toate defectele şi nu vrea să se schimbe. Dacă rămân şi realizez că aceste defecte sunt oglinda mea, mă dezvolt. Dacă îl părăsesc, voi întâlni o altă persoană cu aceleaşi defecte, sau chiar mai grave.
3. Partenerul meu şi eu nu mai mergem în aceeaşi direcţie. Este o situaţie curentă în care unul dintre cei doi doreşte să pună punct supravieţuirii pentru a începe să trăiască. Cobor din autobuzul supravieţuirii şi îmi las partenerul să-şi continue drumul în direcţia dorită de el.

Jocurile şi timpul liber

Care este intenţia aflată în spatele fiecărui joc? Dezvoltarea dorinţelor materiale sau spirituale? Răspunsul este evident. În general, jocurile artizanale şi locale stimulează creativitatea copilului, în timp ce jocurile produse în serie de către multinaţionale o alterează. Acestea din urmă, extinzând consumaţia prin intermediul colecţiilor. Fabricarea acestor jocuri are două scopuri: profiturile financiare şi micşorarea stării vibratorii a copilului. Unele sunt evidente, precum Păpuşa Barbie şi Pokemon. Altele mai puţin, precum poveştile şi videocasetele de Walt Disney care întipăresc puternic în mintea copiilor stereotipurile sociale «oi», precum şi dualitatea dintre binele recompensat (cel care câştigă) şi răul pedepsit (cel care pierde).

Eu, Rena, cumpăr jocuri artizanale fabricate local. Privilegiez artele înaintea ştiinţelor, pictura sau muzica înaintea calculatorului electronic. Şi mă adaptez la dorinţele copilului, respectând principiile mele de fabricaţie locală şi de calitate. Regimul de viaţă din familie va merge în acest sens. Petrecem mult timp afară, în natură. Părinţi şi copii, ne ocupăm de grădinărit (udatul plantelor, tăiatul lemnelor), de îngrijirea animalelor, de întreţinerea echipamentului şi a clădirii. Copiii învaţă să mânuiască uneltele, să strângă plante medicinale şi legume din grădină, să hrănească şi să recunoască păsările. Televizorul este închis cu excepţia câtorva emisiuni fixate dinainte. Uneori ne jucăm cărţi sau jocuri de societate. Trişăm şi râdem mult!

Când Renata se face mai mare, îşi asumă în întregime alegerea şi responsabilitatea activităţilor sale. Devin complicea sa. Îi procur un ceas deşteptător şi îi arăt cum să-l folosească. Se culcă şi se scoală la ora la care doreşte. Învaţă rapid că este mai bine să se culce devreme în cazul în care vrea să se scoale cu vioiciune în dimineaţa următoare. De asemenea, ea este cea care îşi alege ocupaţiile şi sporturile pe care le practică.

Animalele, mari sau mici, sunt companii excelente pentru copii şi bune tampoane emoţionale. Permit copiilor să-şi exprime iubirea fără frica de a fi judecaţi. Permit copiilor să experimenteze complicitatea şi să dea frâu liber propriei lor intuiţii. Copiii pot comunica fără cuvinte şi cresc învăţând să-şi respecte animalele şi propria bunăstare.

Încurajez activităţile fizice care permit copiilor să-şi folosească energia. O alternativă mult mai bună decât drogurile sau Ritalinul... Nu există copil hiperactiv. Este denumirea dată oilor negre rebele. Numite şi copiii Indigo, copiii din Stele, copiii Luminii.

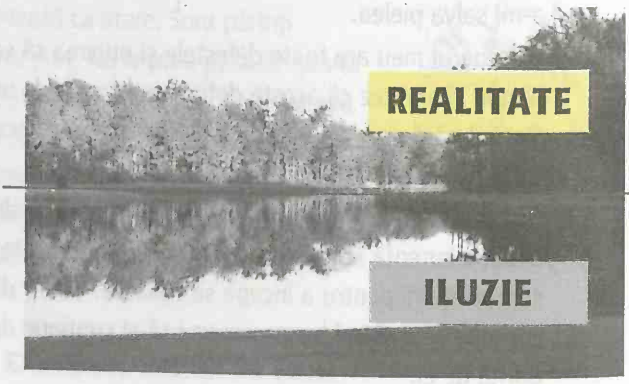

Şcoala

Sistemul şcolar este un monopol de Stat. Noi dăm mână liberă guvernului pentru a conduce ceea ce iubim cel mai mult, copiii noştri. Ori, după cum am văzut guvernul se află în serviciul exclusiv al Stăpânilor Banilor. Deci, ne sacrificăm copiii pentru interesele Stăpânilor Banilor. Care sunt ele? – A avea indivizi supuşi precum roboţii. Şcoala este deci o întreprindere de oi albe. Învaţă conformismul şi normalitatea, nu creativitatea şi simţul critic. Oile negre sunt pedepsite. Dacă nu se schimbă, sunt drogate cu Ritalin. Dacă nu se conformează, sunt excluse din clasele regulate şi apoi exmatriculate. Sunt numite ***drop-out***.

Eu, Rena, mă bucur dacă Renata refuză să reintre în matriţa de supunere orbească. Nu-i voi da niciodată Ritalin, oricare ar fi ameninţările, inclusiv aceea de interzicere a şcolii. O voi ţine acasă şi va merge la şcoala vieţii.[78] Vom găsi împreună soluţii. În orice caz, cu cât va merge mai puţin la şcoală, cu atât va fi mai puţin murdărită. Nu are nevoie de 30 de ore de îndobitocire pe săptămână pentru a învăţa să citească, să scrie şi să socotească. Renata va fi cea care decide dacă vrea sau nu să meargă la şcoală, şi la ce şcoală vrea să meargă. Mă mulţumesc să o informez ce este şcoala, prezentându-i diferitele opţiuni. O susţin în demersul său. Şcoala nu este nici bună, nici rea. Nu mai este necesară. Totul este experienţă divină. Nu cred în diplome. Cel mult, o şcoală poate atesta faptul că un elev i-a urmat cursurile. Cine poate decide pentru mine dacă sunt sau nu competentă să fac ceva? dacă nu eu, în sufletul & conştienţa mea. Dacă doresc o diplomă, îmi fac una pe gustul meu şi o semnez eu însămi. Nu pot evita să constat faptul că profesorii, indiferent la ce nivel sunt, au diplome de supunere cu grade multiple, de experţi regurgitaţi. Sunt plini de cunoştinţe regurgitate de către superiorii lor, pe care le regurgitează la rândul lor elevilor (*vezi Procesul mafiei medicale*[2]).

Şi cine se află în vârful ierarhiei regurgitării? – Stăpânii Banilor. Scopul monopolului de Stat în educaţie nu este acela de a oferi o şansă instruirii tuturor elevilor, ci de a extinde piaţa manipulării mentale de la 5 la 25 de ani.

Renata poate opta pentru şcoala de acasă. Numeroşi părinţi o fac şi par foarte fericiţi. Şi copiii de asemenea. Îi propun Renatei un an sabatic la sfârşitul fiecărei etape pentru a face bilanţul. Când soseşte timpul pentru a-şi alege direcţia, îi recomand să-şi asculte inima mai degrabă decât să meargă acolo unde există cerere pe «piaţa muncii» pentru «a-şi câştiga existenţa».

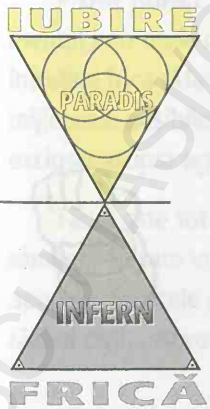

Renata nu este o marfă de consum a Statului. Ea este o Diezee suverană aflată în călătorie pe Pământ pentru a realiza că lumea în care trăieşte este pură iluzie şi că va trebui să creeze o alta, după chipul şi asemănarea sa.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Societatea este o creaţie umană, după chipul şi asemănarea indivizilor săi. Când trăiam în iluzia de a fi o oaie, trăiam în dualitate şi cream infernul pe Pământ. Acum că ÎMI AMINTESC cine sunt, trăiesc în indivi-dualitate şi creez paradisul pe Pământ.

Eu, Rena, decid să trăiesc cu orice preţ. Mor în ceea ce priveşte frica de ceilalţi şi nasc iubirea pentru mine. Gândesc, vorbesc, acţionez precum Diezeea, ascultându-mi inima. Şi contemplu fructul creaţiei mele, paradisul, aici şi acum.

Sfârşitul unei lumi

Comportamentul meu divin conduce la prăbuşirea lumii SUPRAVIEŢUIRII,
şi a întregii societăţi pe care a construit-o pentru a supravieţui în frica de ceilalţi.
Nu mai există frică, protecţie, prevenţie... instituţii,
Nehrănite cu frică, ele însele se opresc,
precum o maşină care a rămas fără benzină.
Nu face zgomot şi nu explodează în bucăţi.
Încetează pur şi simplu să mai avanseze, ea şi pasagerii săi.
Călătoria turmei care se teme de ceilalţi s-a încheiat.
Unde? Când? Cum va lua sfârşit? – Nu ştiu nimic pentru moment.
Nu sunt profet. Nu prezic viitorul.
Sunt creatoare. Creez viitorul meu.
Cu cât voi deveni mai repede conştientă de divinitatea mea interioară,
Cu atât mai repede mă voi comporta ca o suverană individuală,
Cu atât mai repede voi crea Paradisul pe Pământ.
Mă detaşez de instituţii şi le abandonez.
Utilizez banii mei fără dobândă şi cumpăr local.
Şi devin conştientă de consecinţele deciziei mele.

NICI BANI, NICI GUVERN,

nici bănci, nici asigurări, nici Bursă, nici multinaţionale. Nici legi şi nici poliţişti. Nici tribunal, închisoare, armată, revoltă, război, invadare; nici monopol de sănătate, de educaţie, de resurse naturale, de apă. Asist la moartea lor. A lor şi a tuturor persoanelor care le rămân ataşate. Le binecuvântez şi le mulţumesc.

BCU "SPIRU HARET" UNIVERSITY LIBRARY

Agonía lui Egoliat

Cu cât mă desăvârşesc, cu atât Egoliat agonizează. Această agonie nu se realizează fără salturi bruşte.

PE PLAN PERSONAL corpul meu se adaptează la creşterile de frecvenţe vibratorii. Manifestă tot felul de simptome, unele mai ciudate decât altele. Resimt: dureri, amorţiri, tremurături, înţepături, lovituri precum lamele de cuţit, slăbiciuni, ameţeli... când aici, când acolo... Nu înţeleg nimic, fiindcă nu este nimic de înţeles. Nu opun rezistenţă, dimpotrivă. Accept aceste simptome şi dau mână liberă corpului meu pentru a gestiona schimbările de stare vibratorie pe care i le-am creat, de fiecare dată când vindecam o frică, transformând-o în iubire. Ştie singur ce are de făcut. Nu voi consulta un medic fiindcă el nu cunoaşte ce se întâmplă pe plan vibratoriu. Şi cum trebuie să fabrice un diagnostic pentru a fi plătit, şi cum diagnosticele sunt codificate, mă va pune într-o căsuţă (tabel) şi îmi va lipi eticheta unei boli pe care nu o am. Creierul meu o înregistrează. Şi cum gândirea creează, îmi creez boala diagnosticată. Nu, mulţumesc. Fără medic, fără medicină. Mă iubesc prea mult pentru asta. Din contra, dacă inima mi-o cere, nu ezit să solicit sprijinul terapiilor alternative pentru a mă însănătoşi.

PE PLAN SOCIAL, Stăpânii Banilor se agită şi trag tare.

• **Din punct de vedere legal,** impun legi din ce în ce mai restrictive şi constrângătoare. Drepturile persoanei sunt violate mai mult ca niciodată. Războiul împotriva sectelor şi clicilor de răufăcători justifică legea împotriva adunării, numită legea anti-bandă. Legea cu privire la tinerii contravenienţi striveşte oile negre. Fuziunile forţelor municipale sunt impuse cu viteză maximă. Persoanele dăunătoare sunt eliminate rapid.

• **Din punct de vedere fiscal,** Stăpânii Banilor îşi dezvoltă profiturile mărindu-şi impozitele (în toate domeniile) şi diminuându-şi serviciile (în toate domeniile). Privatizează monopolurile de Stat. Măresc cheltuielile serviciilor publice. Împreună cu O.M.C. (Organizaţia Mondială a Comerţului) îi distrug pe cei mici în favoarea celor mari.

• **Din punct de vedere vibratoriu,** controlul mental sub toate formele şi bombardamentul prin unde de frecvenţe extreme este mai intens ca niciodată. Sistemul mass-media întreţine frica *(Marile frici ale anului 2000)* şi păstrează oile în supravieţuire prin toate mijloacele posibile. Stăpânii Banilor controlează informaţia în întregime. Au sechestrul exclusiv asupra agenţiilor de presă, ziarelor, revistelor, radioului şi televiziunii. Le stăpânesc.

Fânul este tot mai rar în iesle şi oile se enervează. Se bat între ele pentru puţinul care rămâne. Fiecare vrea «să-şi salveze pielea». Proverbul «a dezbina pentru a domni» atinge apogeul. Spiritele se înfierbântă. Sistemul mass-media le inflamează. Se vorbeşte chiar şi de război civil... Această idee este vehiculată de către şefii de Stat de câţiva ani.

Eu, Rena, **NU VOI PARTICIPA NICIODATĂ LA RĂZBOI, NICIODATĂ.**

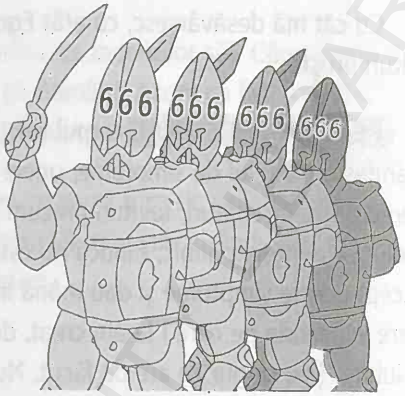

Oricare ar fi provocarea sau incitarea. Ştiu că Egoliat este pe cale să moară, şi împreună cu el toate sistemele. Acest lucru se va întâmpla pentru că am decis să nu le mai hrănesc cu frică şi bani. Înţeleg că ei se enervează şi răstoarnă totul pe unde trec. A sosit timpul să-şi atingă scopul: stabilirea propriei dictaturi mondiale, Noua Ordine Mondială. Conştienţa umană care se ridică face presiune asupra Stăpânilor Banilor. Vor reuşi să realizeze la timp Noua Ordine Mondială? Este o cursă contra morţii. În ceea ce mă priveşte, decizia mea este clară. Nu depun eforturi pentru a mă opune Stăpânilor Banilor. Mă ocup de desăvârşirea mea. Mă angajez să creez o lume nouă.

Debutul unei alte lumi[66, 67, 82]

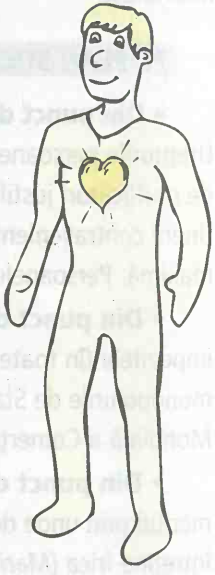

Comportamentul meu divin conduce la crearea unei lumi a VIEŢII, şi a unei societăţi de iubire pentru mine, după chipul şi asemănarea mea.
Compusă din persoane suverane şi conştiente de fiinţa lor.
Care oferă prioritate principiului lor feminin.
Ne aflăm pe aceeaşi lungime de undă şi domneşte armonia.
Nimic nu este permanent. Nimic nu este garantat. Totul este variabil.
Instabilitatea ne bucură, fiindcă ne stimulează creativitatea.
Trăim momentul prezent, într-un mod unic.

Suntem precum o orchestră care interpretează o melodie compusă de noi, însă pe care noi am uitat-o. Vom descoperi partitura pe măsură ce ea se derulează. Fiecare cântă la instrumentul său la momentul potrivit. Unii vin, alţii pleacă...
Singurul lucru care contează, este nota muzicală justă. Justeţea creează armonia. Uneori cânt fals. Îmi dau seama de acest lucru foarte repede şi îmi reajustez interpretarea numaidecât.

Societatea în care trăiesc este rezultatul parteneriatelor
- familiale, între indivizii din familie, ele însele rezultatele unor parteneriate
- conjugale, între indivizii din cuplu, ele însele rezultatele unor parteneriate
- personale, între principiul feminin şi principiul masculin al individului.

Deci fiecare persoană creează societatea în care trăieşte.

Comunitatea de spirit

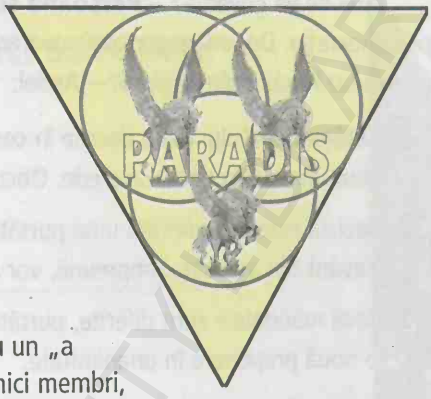

Societatea creată de mine este o comunitate de spirit. Ea manifestă propria mea comunitate de spirit interioară indivi-dual, fuziunea principiilor mele feminin şi masculin, acordate şi vibrând în armonie la frecvenţa principiului feminin.

Indivizii care o compun au un spirit comun. Un spirit care se referă la toată lumea. Ei se reglează pe prioritatea principiului feminin şi vibrează la frecvenţa existenţei lor.

Comunitatea de spirit este o stare. Un „a fi" şi nu un „a avea". Nu are nici teritorii, nici limite, nici posesiuni, nici membri, nici început, nici sfârşit. Se află în momentul prezent. Apropie persoanele care se află pe această lungime de undă.

În practică, persoanele din acelaşi loc se apropie, precum magneţii, atrase de aceeaşi lungime de undă. Nu aparţin de nicio turmă şi merg singure pe drumul lor. Îşi folosesc creativitatea în comun pentru profitul societăţii.

Eu, Rena, îmi găsesc prietenii în vecinătatea mea, în mediul meu înconjurător. Învăţ să-i cunosc şi să simpatizez cu ei. Ne obişnuim unii cu alţii. Treptat, schimbăm informaţii, apoi servicii... Învăţăm comunicarea de la inimă la inimă. Ne întâlnim adeseori şi elaborăm proiecte împreună. Când ajung la maturitate, aceste proiecte devin realitate.

Interesul comun

Cine va asigura interesul comun, dacă nu va mai exista guvernul&minte?

Fiecare persoană suverană. Fiindcă ea nu se teme de ceilalţi. Nu este preocupată de protejarea intereselor personale. Ştie că, dacă comunitatea merge bine, va fi şi ea bine de asemenea. Este conştientă de solidaritatea sa universală. Este TOT.

Ce se întâmplă cu ceilalţi, se întâmplă şi cu ea. Doreşte binele celorlalţi. Îi tratează aşa cum îi place ei însăşi să fie tratată. Nu precum o salvatoare de victime, ci precum o Diezeea aflată în faţa unei alte Diezeea. Nu salvează şi nu ajută pe nimeni. Le reaminteşte cine sunt ei. Le recunoaşte şi crede în divinitatea lor interioară.

Cine nu a visat vreodată la o comunitate convivială unde domneşte pacea, bucuria, întrajutorarea, abundenţa pentru toţi? Întreaga lume visează, însă nimeni nu crede în ea... în timpul vieţii sale. Trebuie să murim pentru a trăi? – Nu, dacă îmi reamintesc cine sunt.

Eu, Rena, ştiu în inima mea că visul meu este realizabil. De-a lungul vieţii mele, aici şi acum. Şi mă angajez să-l realizez. Ştiu de asemenea că numai iubirea este contagioasă... cu viteza fulgerului. Învăţ să mă iubesc la nesfârşit. Creez paradisul în interiorul meu. Şi contemplu manifestarea sa în societate.

BCU ARGESIANA UNIVERSITY LIBRARY

Personocrația

Cine ne va guverna? – **Persoana suverană se guvernează ea însăşi.** Aceasta este personocraţia. Domnia persoanei suverane. *Da, daaar...* cum vor fi construite drumurile care interesează mai multe regiuni? – Astfel:

1. Cetăţenii SATului iau o decizie în consens unanim. Aceasta durează atât cât trebuie... şi mult mai puţin decât se crede. Oricum, nu suntem presaţi de timp, suntem veşnici.
2. Decizia este încredinţată unui purtător de cuvânt, care se va întâlni cu purtătorii de cuvânt din alte sate. Împreună, vor adopta o decizie unanimă, dacă este cazul.
3. Dacă mandatele sunt diferite, purtătorii de cuvânt revin în satele lor. Cetăţenii revotând o nouă propunere în unanimitate.
4. Purtătorii de cuvânt se întâlnesc din nou având noi mandate. Procesul continuă până la obţinerea unui consens unanim.
5. În acelaşi mod se va proceda cu următorul nivel, cel regional. Şi aşa mai departe cu nivelul naţional. Şi, în sfârşit, cu cel internaţional.

Această procedură poate părea plictisitoare, la prima privire. Este totuşi foarte simplă şi foarte uşor de realizat. Pune capăt negocierilor interminabile care încă mai persistă.

Fiindcă persoanele suverane se află pe aceeaşi lungime de undă. Nu se tem şi dau prioritate interesului comun înaintea interesului personal. În MARILE ORAŞE, prima treaptă decizională este CARTIERul. Restul se înşiruie în acelaşi mod... până la capăt. Astfel, fără consimţământul meu nu poate fi luată nicio decizie în lume. Aceasta este suveranitatea personală. Nu poate fi altfel. Nu mi se poate impune ceva care să mă afecteze sau să mă intereseze. Sunt suverană. Sunt autoritatea supremă asupra vieţii mele. Exersez dreptul meu divin. Permit celorlalţi să facă la fel.

Pe mine, Rena, personocraţia mă încântă. În sfârşit, mă respect! Mă organizez mai degrabă decât «să mă las organizată»!... Oricum, eu sunt cea care plăteşte nota de plată. De ce să nu întocmesc factura eu însămi... *ÎMI AMINTESC de cine sunt!*

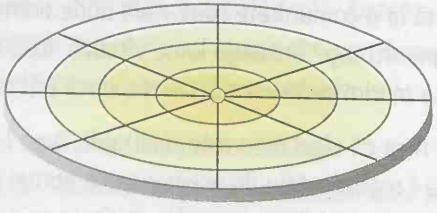

Te invit să vizitezi site-ul meu web : www.personocratia.com

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

DECLARAȚIA PERSOANEI SUVERANE

Eu _____,

declar că:

Sunt o persoană suverană,
creatoare divină a trecutului,
prezentului și viitorului meu,
responsabilă și garantă exclusiv și în
întregime pentru tot ceea ce mi
se întâmplă, fizic, emoțional,
mental și spiritual.

_____ _____

semnătura data

Acest formular înlocuiește asigurările și celelalte scutiri de responsabilitate personală.

CU ASIV CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Cine... Cine... Cine...?

Cine va construi drumurile?
Cine va avea grijă de noi?
Cine ne va învăţa?
Cine ne va hrăni?

Persoanele care o fac deja! Însă fără intermediere din partea guvernului. Nu acesta din urmă este cel care are pricepere şi bani. Competenţa se află în mâinile indivizilor şi banii de asemenea. Noi avem toate persoanele competente printre noi şi toţi banii în buzunarele noastre. Nu trebuie decât să unim competenţele cu banii pentru a ne satisface nevoile. Guvernul&minte intermediar este inutil, costisitor şi nesatisfăcător.

În primul rând, preţul va fi just. Nu plătim decât ceea ce dorim. Contrar situaţiei actuale când banii câştigaţi prin muncă grea (banii adevăraţi) sunt trimişi la bănci pentru a plăti dobânzile unei datorii false; în timp ce banii cheltuieţi pentru servicii sunt împrumutaţi de la bănci (bani falşi, din aer), crescând astfel datoria falsă a ţării, a provinciei, a regiunii, a municipalităţii...

Mai mult, competenţa locală îşi va da silinţa pentru a presta cele mai bune servicii. Ea se întâlneşte zilnic cu clienţii săi. Vrea să fie mândră de realizarea sa.

Contrar situaţiei actuale când deciziile sunt luate de la distanţă de către tehnocraţi inaccesibili, care nu ne cunosc şi pe care nu-i cunoaştem, care nu sunt nici responsabili, nici imputabili şi cărora nu le pasă de rezultate.

Şi în sfârşit, banii vor merge la o persoană locală şi vor rămâne la locul de baştină.

Contrar situaţiei actuale când banii vărsaţi în conturile multinaţionalelor (firme şi bănci) ies din ţară, sărăcind ţara şi regiunea.

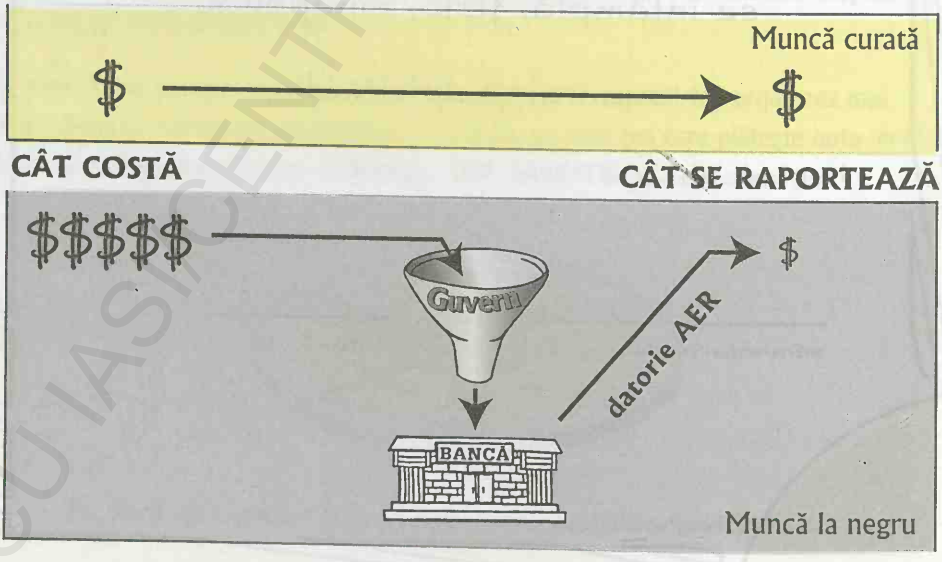

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Bogăţia

Adevărata bogăţie este interioară. Este bogăţia din inimă. Nu umilinţa ipocrită arogantă a bunurilor de pe Pământ, ci măreţia din suflet. Deoarece ea este cea care generează abundenţa. *Îmi amintesc că principiul masculin (materie) vibrează la aceeaşi frecvenţă ca principiul feminin (spirit) atunci când dau prioritate acestuia din urmă.* Cu cât dau mână liberă sufletului meu, cu atât îmi ascult nivelul de conştienţă, cu atât mă iubesc, cu atât cunosc abundenţa. Cu cât sunt mai bogată în interiorul meu, cu atât mai bogată sunt în exteriorul meu. Acest lucru înseamnă că posed mult? – Deloc. Eu nu am nevoie să posed. Eu sunt TOT. Eu am TOT.

Eu, Rena, sunt conştientă de imensa bogăţie de care dispune umanitatea. Matrimoniul nostru este nelimitat. Este compus din trei bunuri esenţiale:

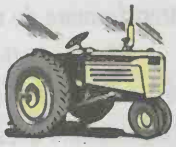

1. **PĂMÂNTUL.** Ne furnizează hrana şi resursele de care avem nevoie. Ori, fermele sunt în mâinile bancherilor şi ale multinaţionalelor. Resursele naturale: lemn, minereu, petrol etc... sunt încredinţate de către guvern Stăpânilor Banilor şi exploatate cu sălbăticie de către multinaţionale. Apa sărată este poluată iar peştii sunt distruşi de marile industrii multinaţionale. Apa dulce este pe cale să devină un monopol privat în mâinile multinaţionalelor. Pământul pe care este construită casa mea aparţine «coroanei»... adică bancherilor, ca şi casa de altfel. Maşina mea a devenit proprietatea guvernului în momentul în care am înregistrat-o. Îmi acordă uzufructul numai cu condiţiile sale... poate pune mâna pe el în orice moment. Cele mai frumoase comori ale matrimoniului din fiecare ţară sunt confiscate, pentru «protejarea» lor, prin UNESCO, ramificaţie a ONU. Pe scurt, matrimoniul umanităţii nu aparţine umanităţii. El se află în mâinile băncilor. Cu complicitatea mea.

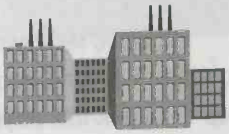

2. **INDUSTRIA.** Ne furnizează produsele de care avem nevoie. Ori, industria este controlată de Vampirul Bursă care îi impune, sub ameninţare cu moartea, dictatul său de profituri cu orice preţ. Industria fabrică produse de rentabilitate înaltă şi ne face să credem că avem nevoie de ele. Ne bombardează cu anunţuri publicitare copleşitoare. Câştigă războiul preţurilor, oferind cele mai mici preţuri, exploatând pământul, resursele fizice, resursele umane... la maximum. Intoxicaţi de isteria preţurilor joase, consumăm produsele multinaţionalelor şi ucidem producţia şi comerţul nostru LOCAL. Pe scurt, matrimoniul umanităţii nu aparţine umanităţii. El se află în mâinile băncilor. Cu complicitatea mea.

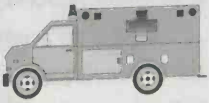

3. **SERVICIILE.** Ne furnizează asistenţa de care avem nevoie. Ori, serviciile sunt monopoluri de Stat care, el, ascultă orbeşte de Stăpânii Banilor. Persoanele care ar trebui să beneficieze de servicii sunt transformate în mărfuri exploatate pentru profitul Stăpânilor Banilor. Îngrijirile medicale şi educaţia sunt două exemple perfecte, ca şi toate celelalte servicii guvernamentale. Pe scurt, matrimoniul umanităţii nu aparţine umanităţii. El se află în mâinile Stăpânilor Banilor.
Cu complicitatea mea.

Împărţirea

Relaţiile se fac sub semnul împărţirii. Acest lucru înseamnă că cei foarte înstăriţi trebuie să-şi doneze bunurile celor mai puţin înstăriţi? – Deloc. Umanitatea este bogată şi fiecare persoană este făcută să trăiască în abundenţă. Ea este divină şi bogată. Dacă nu este aşa, este din cauza faptului că a uitat cine este. O las să-şi regăsească natura sa adevărată. Nu o tratez ca pe o fiinţă săracă ci ca pe o Diezeea ce este. Fiindcă sărăcia nu există. Noi am creat-o dându-ne pământurile noastre, industriile noastre şi serviciile noastre Stăpânilor Banilor. Să le luăm înapoi. Să ne reluăm demnitatea noastră divină. Să ne reluăm suveranitatea noastră indivi-dual㠎. Sărăcia nu este o nenorocire căzută din cer care afectează câteva victime aflate în vizorul lui Dumnezeu, ci o condiţie de viaţă pe care o poate alege oricine (conştient sau inconştient) pentru a o experimenta. La fel precum o boală, un doliu, un eşec, o pierdere... sunt cadouri pe care noi înşine ni le facem pentru a ne dezvolta... pentru a face o transformare de conştienţă în viaţa noastră.

Când mă aflu într-o situaţie asemănătoare, anunţ în mod deschis: „În această zi, experimentez ... boala." De asemenea, îmi reamintesc că eu sunt autoarea/creatoarea/ responsabila acestei nenorociri în care mă aflu şi îi diminuez importanţa. Şi râd! Pentru că viaţa este o comedie.

Dacă mi se întâmplă să fiu foarte bolnavă, chiar pe punctul de a muri, atunci trag concluzia că mai bine prefer să mor pentru frică decât de frică. Este o alegere. Atunci accept moartea ca o eliberare şi mă bucur. Mor într-o atmosferă de veselie. Nu sunt complice la tehnicile de prelungire a supravieţuirii, precum transplanturile de organe, transfuziile sanguine, tratamentele îndelungate de întinerire. În spatele acestor gesturi, umanitare în aparenţă, se ascund afacerile cu materii umane de o oribilitate indescriptibilă care exploatează fără ruşine frica de moarte.

Eu, Rena, recunosc capacitatea fiecărei persoane de a se autovindeca precum şi alegerea sa liberă de a trăi sau de a muri. În sufletul & conştienţa mea, nu colaborez cu supravieţuirea şi cu atât mai puţin cu afacerile de materii umane. Păstrez cu mare grijă sângele meu, organele mele şi fetuşii mei. Nu mă împart.

Ceea ce împart într-o comunitate de spirit, este **vulnerabilitatea mea**. Ceea ce trăiesc în cotidianul meu. Cine sunt în realitate, ce mă atinge, ce simt: visurile şi limitele mele, aşteptările şi decepţiile mele, pasiunile mele, măreţia şi micimea mea... Îmi deschid inima fără secrete, fără răutate, fără teama de a fi judecată. Renunţ la personajul meu. Îmi fac bine mie, şi celorlalţi în acelaşi timp.

Împart de asemenea **informaţia**. O primesc şi o dau mai departe. Fără a avea nevoie de ziare, adevăratele noutăţi se transmit direct, fără intermediari. La fel ca şi ideile noi, remediile naturale, produsele locale, sfaturile... şi bârfele! Împart bunurile pe care nu le utilizez zilnic. Acestea pot fi unelte, maşini, cărţi, muzică, spaţiu, teren, clădiri, un patinoar. Poate fi vorba şi despre timpul pe care îl acord unor anumite activităţi care îmi fac plăcere, prestându-le pentru alţii în acelaşi timp. În toate cazurile, este vorba despre gesturi gratuite care vin din inimă şi pe care le îndeplinesc cu bucuria inimii.

Creaţiile

Proiectele nasc realizările la care particip atunci când ele mă atrag. Fac acest lucru numai dacă mă pasionează. Pot investi timp, bani, pricepere etc... după cum este cazul. Toate modalităţile sunt posibile şi trebuie ca persoanele implicate să fie de acord. Nu există regulă. Totul este „a crea". Totuşi, trebuie respectate trei principii fundamentale:

- INTENŢIA. *Mă asigur că suntem pe aceeaşi lungime de undă.*
- •• CONSENSUL UNANIM. *Mă asigur că deciziile sunt luate în unanimitate.*
- ••• DEMERSUL. *Mă asigur că acesta are prioritate asupra rezultatului.*

Şi mă amuz!

TOTUL ESTE „A CREA"

Totul este „a reinventa". Nimic nu este mai uşor pentru Diezeea. În ceea ce priveşte invenţiile existente deja, pot în sfârşit să vadă lumina zilei. Există nenumărate forme de energie disponibile – puţin sau deloc costisitoare, puţin sau deloc poluante. Însă guvernul le interzice pentru ca Stăpânii Banilor să poată continua să-şi vândă petrolul, energia atomică şi electricitatea. Fizicianul Tesla[74] a descoperit, cu mulţi ani în urmă, energia liberă, accesibilă tuturor, gratuită. Un secret bine păstrat şi bine ascuns...

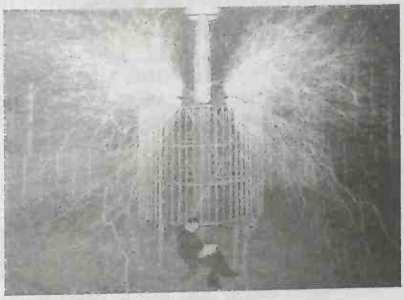

În loc să fac petiţii pentru a salva **arborii**[68, 69], şi să-mi complic viaţa cu reciclarea hârtiei, cartonului, sticlelor etc... :

- Mă abţin să le consum.
- Fabric batiste din flanelă fină, mari pentru «amărăciunile provocate de iubire», mici pentru «lacrimile de crocodil»...
- Confecţionez scutece de pânză şi ofer servicii de spălătorie, şerveţele sanitare, şervete...
- Nu particip la marile dosare guvernamentale şi juridice.
- Nu citesc presa plină de anunţuri.
- Duc recipientele mele la producătorii locali, ceea ce îmi permite să-i întâlnesc şi să constat calitatea muncii lor şi curăţenia spaţiilor lor de activitate.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ÎMI REGÂNDESC COTIDIANUL, toate obiceiurile mele de viaţă. Pot face **restaurant la mine acasă** o zi sau două pe săptămână. În timp ce altcineva poate face acelaşi lucru în celelalte zile. Oamenii ştiu că pot servi masa aici sau acolo, în cutare sau cutare zi. Îmi **fac hainele la croitorese locale**. Persoanele pensionate asigură serviciile de transport şi/sau de taxi cu maşinile lor subutilizate. Ele întâlnesc oameni şi fac venituri. Nu este mai sănătos decât privitul la televizor? O mână de persoane, cu ziarişti printre ei, lansează un ziar LOCAL. Apoi un post de radio şi unul de televiziune. Fără publicitate. Fără cenzură. Cu ştiri adevărate. Ştiri bune! Părinţii se regrupează cu profesorii locali şi pun bazele unei **şcoli** făcute cu măsură. Invită persoanele care doresc să le împărtăşească copiilor, experienţa lor de viaţă... în mod regulat sau din când în când. Bolnavii organizează o echipă de terapeuţi, infirmiere, medici... pentru a asigura **serviciile de sănătate**. Totul este posibil. Resursele noastre sunt nelimitate. Noi suntem divini!

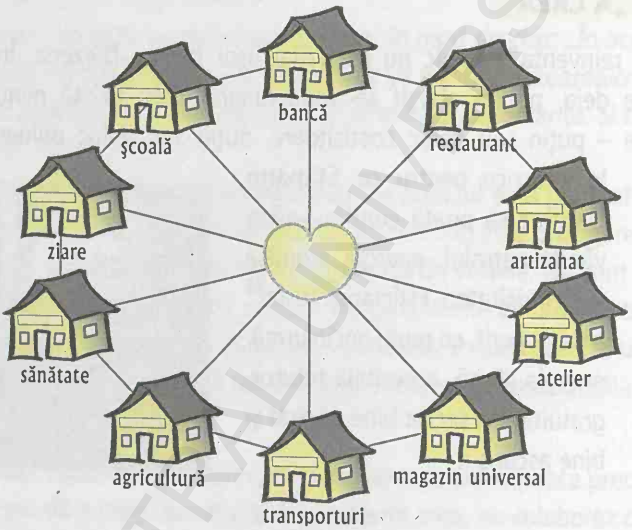

Meşteşugarii care fac aceeaşi meserie, împart acelaşi atelier şi lucrează în colaborare. Se amuză muncind! **Agricultorii** se organizează pentru a utiliza aceleaşi maşini şi îşi folosesc talentele lor profesionale în folosul grupului. Ţăranii participă la recolte. Familiile îşi comandă coşurile de legume şi de fructe la începutul sezonului. Preţul este fixat în avans. Soarta agricultorului nu mai depinde de gradul de temperatură şi nici de speculaţiile pieţelor internaţionale. Cetăţenii se unesc cu **bancherii** pentru a pune pe picioare o bancă locală unde cei care dau şi cei care iau cu împrumut se întâlnesc şi fac schimburi de bani fără dobândă. **Bunicile** povestesc istoria societăţii celui de-al doilea mileniu nepoţilor cărora nu le vine să creadă... Pentru a-i speria cu adevărat, ele descriu frământările mondializării... Artiştii pictează, interpretează, recită, mimează, cântă, dansează VIAŢA. Umoriştii fac glume ironice pe seama supravieţuirii din trecut şi a suferinţei rezultate. Toţi celebrând iubirea de sine, bucuria şi libertatea. Trăiască suveranitatea indivi-duală!

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Stukely, O.L.D.P.T.

Oraşul Lumină Din Paradisul Terestru. Este viziunea pe care o am pentru micul meu sat necunoscut din Cantonul de Est (Estria, Quebec). Gândirea creează. Mă gândesc la paradisul terestru în care doresc să trăiesc. Îi spun: O.L.D.P.T. Îl înfăptuiesc: mă comport precum Diezeea. Fiecare oraş, fiecare sat, fiecare cartier este un O.L.D.P.T. virtual. Nu ţine decât de mine să-l descopăr. Cum? – Afundându-mă în rădăcinile mele.

Din punct de vedere fizic, mă implic acolo unde sunt. Sunt deschisă pentru vecinătate. Vorbesc cu vecinii mei şi le fac vizite. Împart cu ei ceea ce trăiesc, învăţând să-i cunosc şi să-i iubesc aşa cum sunt, fără condiţii. Fac schimburi. Ţes, încetul cu încetul, o reţea socială unde este bine să trăieşti. Creez familia mea de inimă. O familie LOCALĂ, fără frontiere.

Cu prietenii mei, râd şi plâng, celebrez noutăţile şi înmormântez trecutul, pregătesc idei şi elaborez proiecte. Când am timp liber sau vacanţe, nu mă grăbesc să evadez la soare, să alerg la mare, sau în oraşul meu natal... Îl petrec în paradis. Mor în ceea ce priveşte neangajarea mea şi statutul meu de persoană «fără rădăcini». Sunt o cetăţeană cu drepturi depline a O.L.D.P.T.

Din punct de vedere financiar, investesc în O.L.D.P.T. Îmi retrag fondurile de pensie şi toate celelalte investiţii oficiale. Particip la elaborarea proiectelor LOCALE (terenuri, ferme, case, construcţii, întreprinderi, comerţ...). Alegerea este nelimitată şi mă duc acolo unde mă conduce inima mea. Renovez, repar, întreţin... mai degrabă decât să construiesc. De asemenea investesc în O.L.D.P.T. cumpărând LOCAL produsele fabricate aici, vândute prin comercianţii de aici. Concetăţenii mei sunt din ce în ce mai ocupaţi şi din ce în ce mai bogaţi. Toată lumea are profit.

Eu, Rena, ştiu că foarte curând toate imobilele importante vor fi vândute pentru un dolar simbolic. Băncile, edificiile de asigurare şi casele de brokeraj, magazinele şi lanţurile de restaurante, centrele comerciale, industriile multinaţionale etc... Precum bisericile care sunt deja.

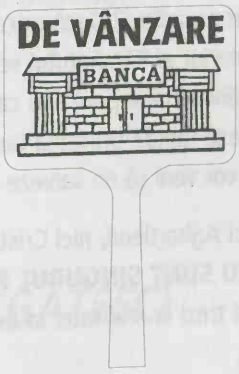

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Agharta şi Shambala

Aceste denumiri pe care le auzim adesea sunt sinonime cu paradisul pe Pământ. Cel la care visăm. Ori, se spune că paradisul ar exista deja în interiorul Pământului.[8,9,10,11] *Agharta* se referă la lumea care se află în centrul Pământului. *Shambala* se referă la capitala sa, O.L.D.P.T.

Pământul ar fi **gol**, spre deosebire de ceea ce ne învaţă autorităţile (niciodată nu ne-au arătat fotografii din satelit cu privire la poli!!!). Polii săi sunt deschişi la fiecare extremitate, având deschideri echivalente cu cele ale unui măr, de exemplu. Are de asemenea o inimă, un soare central, a cărei manifestare ar fi aurorele boreale. Exploratorii – mai ales amiralul Byrd – l-au vizitat şi au găsit paradisul terestru. Munţi, apă, vegetaţie, locuitori, societate paradisiacă! Persoanele au o înălţime de trei până la patru metri şi trăiesc mai multe sute de ani în perfectă stare de sănătate. Vegetaţia este luxuriantă; ciupercile ating înălţimea de un metru. Tot timpul, temperatura este de 35°. Nu există supunere în faţa gravitaţiei şi a inerţiei. Locuitorii se deplasează rapid, în toate direcţiile, cu ajutorul farfuriilor zburătoare. Domneşte pacea şi armonia.

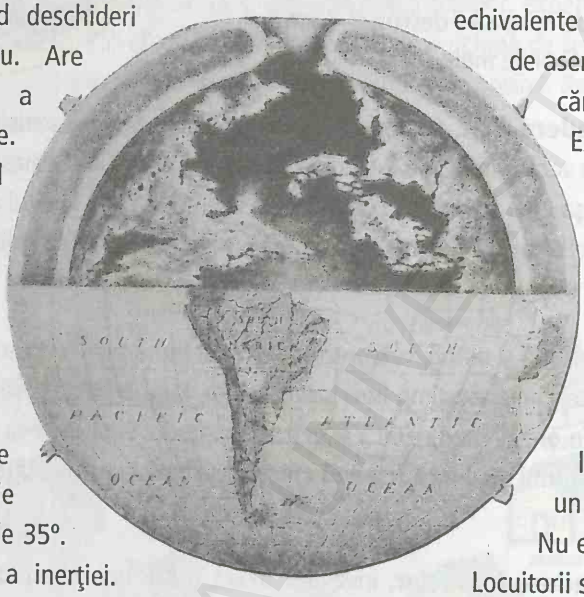

Este un rezumat, o presimţire cu privire la ce se va întâmpla? Oare interiorul Pământului este locuit de persoanele care au scăpat de marile cataclisme fiindcă au înfăptuit deja unitatea lor naturală, integrând divinitatea lor interioară? S-ar fi refugiat ele în centrul Pământului şi ar fi reconstruit paradisul? Dacă orice mişcare din natură se deplasează din interior spre exterior, paradisul interior al Pământului se va manifesta şi el în curând în exterior, pe scoarţa terestră? Conştienţa divină care pare să-i caracterizeze pe Aghartieni este pe cale să iasă la suprafaţă şi să ne invadeze rapid? Unitatea terestră este pe cale să se realizeze, din interior spre exterior? Aghartienii vor veni să ne salveze cu farfuriile lor zburătoare?

Nu! Nici Aghartienii, nici Crist, nici maeştrii spirituali, nici îngerii, nici arhanghelii... nici altcineva. **EU SUNT SINGURUL MEU SALVATOR.** Voi cunoaşte paradisul numai atunci când mă voi trezi la realitate, la faptul că eu sunt Diezeea.

BCU "ASTRA" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Sunt eu gata?

Fie Pământul gol sau nu, nu are importanţă.

Voi afla într-o zi.

Ceea ce contează pentru mine astăzi, este să mă pregătesc.

Bebeluşul este pe drum.

Sunt eu gata?

Sunt eu conştientă că port o lume nouă?

Sunt sensibilă la faptul că vechiul este pe cale să dispară?

Sunt trează la ideea că voi naşte în curând?

Sunt eu gata?

I-am găsit nume copilului?

I-am tricotat veşminte calde?

I-am pregătit leagănul?

Sunt eu gata?

Realizez eu faptul că supravieţuirea mea s-a încheiat?

Îmi imaginez faptul că încep să trăiesc?

Ştiu că nimic nu va mai fi ca înainte?

Sunt eu gata?

GATA SAU NU, MĂ PREGĂTESC!

BCU INCENTRA UNIVERSITY LIBRARY

EPILOG: Capra Doamnei Segvin

A fost odată o capră de culoare albă. Se numea Albişoara. Stăpâna sa, Doamna Segvin, ţinea foarte mult la capra ei şi veghea pentru securitatea ei. Pentru a o proteja de lup, a împiedicat-o să fugă în munţi. Ziua, o lega de stâlp. Noaptea, o închidea în grajd. În pofida iubirii şi a bunei îngrijiri oferite de Doamna Segvin, Albişoara era tristă. Fiindcă caprele iubesc muntele. Este habitatul lor natural. Sunt făcute pentru a alerga şi a se căţăra. Şi pentru a se hrăni singure. Acolo este mediul lor natural adevărat. Totuşi, nu sunt la adăpost de lup care le poate devora în orice moment, scurtându-le viaţa.

Albişoara trăieşte în dualitate: poate alege între siguranţă şi tristeţe pe de o parte; libertate şi pericol pe de altă parte. Este stresată. Face angoasă metafizică.

Adevărul este că nu-i plac aceste opţiuni. Nu acceptă nici să îmbătrânească şi nici să se prăpădească de plictiseală, precum caprele domestice. Refuză ideea de a sfârşi în burta unui lup mare, precum caprele sălbatice.

Îşi petrece nopţile pentru a căuta altă soluţie. Nu mai doarme. Nu mai mănâncă. Se stinge. Dacă continuă aşa, va muri prematur, în siguranţă, fără să cunoască libertatea. Şi nu doreşte acest lucru. „Din iubire pentru mine" declară Albişoara, „decid să trăiesc cu orice preţ, inclusiv acela de a mă lăsa mâncată de lup. Plec. Pe cuvânt de capră".

Împărtăşeşte decizia sa complicei sale, Doamna Segvin, care exclamă: „Bravo, fetiţa mea! Fiindcă dacă nu sfârşeşti în burta lupului, vei sfârşi în burta Domnului Segvin! Nimic glorios... Ştii, totuşi, că nu poţi sfârşi într-o burtă."

Uimită, Albişoara face ochii mari. „Legea celui mai puternic nu este şi cea mai bună. Dualitatea mai puternic/mai slab conduce întotdeauna la moarte, în ambele cazuri", îi explică căpriţei. „Dacă vrei să trăieşti veşnic, trebuie să realizezi unitatea în tine. Trebuie să conştientizezi faptul că lupul şi capra nu sunt decât unul."

„Trebuie să mă transform în lup?", întreabă Albişoara. „Eşti deja lup", răspunde Doamna Segvin. „Este suficient dacă eşti conştientă. Tu eşti divină, eşti tot, eşti toţi lupii de pe Pământ." Căpriţa tremură de frică.

„Întâmpină lupul tău interior, permite-i să existe, în loc să-i dorești moartea. Încetează să-ți mai fie frică de el și iubește-l din toată inima. Cu cât îl vei iubi mai mult, cu atât se va îndrăgosti de capre, nemaidorind să le mănânce. Pentru că iubirea este contagioasă."

„Oare voi putea să mă plimb în păduri, fără niciun pericol?", întreabă Albișoara. „Vei putea să mergi oriunde dorești fără să-ți fie frică", răspunde Doamna Segvin. „Sigur?", se informează Albișoara. „Singura ta garanție este încrederea ta în tine", îi spune Doamna Segvin.

Albișoara îmblânzește lupul său interior. Caută revistele Doamnei Segvin și decupează toate fotografiile cu lupi pe care le vede. Mari și mici, cu dinți lungi, cu gura închisă, cu ochi șireți, cu figură înfometată, maro și gri, tineri și bătrâni, grași și slabi... Le lipește pe perete și le dă fiecăruia un prenume. Le vorbește tot timpul, întreținând conversații lungi cu ele. Le spune povești de iubire și începe să iubească lupii. Intră în pielea lor de lup pentru a-i cunoaște mai bine. Începe să le vadă frumusețea, râzând de dinții lor mari. Învață să gândească precum un lup, să vorbească precum un lup, să acționeze precum un lup.

Îmblânzind lupii, Albișoara s-a îmblânzit pe ea însăși. S-a îndrăgostit de lupul său interior. Atât de mult încât nu mai face distincție între capră și lup. Îi iubește pe amândoi la fel de mult.

Cu cât crește iubirea caprei pentru lup, cu atât Doamna Segvin slăbește frânghia. Astfel încât într-o zi, nu o va mai lega deloc. Albișoara este acum liberă să experimenteze viața. Pleacă în munți, cu inima plină de iubire pentru lupi. Face salturi uriașe și escaladează stâncile cu viteză maximă. Se bucură de înălțimea pe care o atinge și crede că atinge cerul. Este în paradis!

Noaptea, se culcă pe un covor de iarbă moale, și adoarme profund. Deodată se trezește brusc. Aude un zgomot ciudat în tufiș. Recunoaște lupul. O cuprinde frica pentru câteva clipe. Toate imaginile de capre devorate acumulate în amintirile sale celulare apar brusc la suprafață.

Albișoara respiră adânc și se centrează. Reia controlul asupra vieții sale. Se întoarce în inima sa și regăsește iubirea pentru lupi. Privește lupul aflat în fața sa cu ochii săi plini de iubire. Acesta este nervos; ea îl liniștește.

Instinctul milenar al lupului îi șoptește acestuia să sară asupra căpriței și să o devoreze, însă nu o poate face pentru că ceva îl împiedică. Nu știe despre ce este vorba. Ce poate fi? Fiindcă, totuși, nu observă nimic.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Albişoara nu-l atacă şi nici nu se apără. Rămâne calmă şi centrată în inima ei, captivată de fotografiile lupilor afişate pe pereţii din camera sa. Iubirea sa depăşeşte frica sa. Se apropie de lup şi se culcă lângă el. Acesta din urmă este cucerit. Îşi pierde limbajul de lup. Este stupefiat şi se întreabă ce se întâmplă cu el. Lupul s-a îndrăgostit de capră.

În zori, Albişoara coboară din munţi în compania cuceritorului său. Vine să-l prezinte pe lup Doamnei Segvin. La vederea lupului, aceasta din urmă începe să tremure. Apoi, înţelege rapid că Albişoara a reuşit. O felicită şi o îmbrăţişează tandru. Şi toţi trei, iau micul dejun împreună. Sărbătoresc iubirea!

Împreună, Albişoara şi lupul pornesc să străbată lumea întreagă, anunţând vestea cea bună.

Capra şi lupul nu sunt decât unul.

De acum înainte, domneşte pacea pe Pământ!

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BIBLIOGRAFIE

1. **GHISLAINE LANCTÔT.–** La Mafia médicale: Comment s'en sortir et retrouver santé et prospérité.- Ghislaine Saint-Pierre Lanctôt, Canada, 1994, 2002.- ISBN: 2-9807465-1-7.

   GHISLAINE LANCTÔT.- Mafia Medicală: Cum rămânem în viață și cum ne regăsim sănătatea și prosperitatea.– Editura Evoluționism, România, 2008. -ISBN:978-973-88738-0-3.
2. **JOACHIM SCHAFER.-** Le Procès de la mafia médicale.– Voici la clef, Canada, 1997.-ISBN: 2-921783-01-1.
3. **DAVID ICKE.-** ... and the truth shall set you free.– A) Bridge of Love Publications, Papworth Press, Ermine Street South, Papworth Everard, Cambridge CB3 8RG, Anglia, 1995.- ISBN: 0-9526147 1 5.- B) Bridge of Love Publications SUA, 8912 e. Pinnacle Peak Road, suite 8-493, Scottsdale, Arizona, SUA, 1999.-ISBN: 0-9526147-1-5.
4. **DR. MED. RYKE GEERD HAMER.-** Fondement d'une médecine nouvelle, tome1.– ASAC, Franța, 1993.- ISBN: 2-905761-07-5.
5. **DRUNVALO MELCHIZEDEK.-** l'Ancien Secret de la Fleur de vie.– Ariane Éditions, Canada, 2000.- ISBN: 2-920987-44-5.
6. **GIORGIO MAMBRETTI ET JEAN SÉRAPHIN.-** La médecine sens dessus dessous. Et si Hamer avait raison?– Edizioni Amrita, Italia, 2002.- ISBN: 88-87622-42-6.

   GIORGIO MAMBRETTI ET JEAN SÉRAPHIN.- Medicina cu susul în jos. Și dacă Hamer avea dreptate?– Editura Evoluționism, România, 2010.- ISBN: 978-973-88738-5-8.
7. **JASMUHEEN.-** Vivre de Lumière.– Éd. Vivez Soleil (L'âge de lumière), Elveția, 1999.- ISBN: 2-88058-296-2.
8. **RAYMOND BERNARD.-** La Terre creuse.– Éd. Albin Michel, 22, rue Huyghens, Franța, 1971.
9. **Alec Maclellan.-** The Hollow Earth Enigma.– Souvenir Press, UK, 1999.- ISBN: 0-285-63498-4.
10. **Video:** Journey to the Hollow Earth. - International Society For A Complete Earth, 6931 San Lorenzo Way Felton, CA 95018. Tel.: 1-800-335-9320.
11. **Ian P. Lamprecht, Billy B Baty.-** Hollow Planets – A Feasibility Study of Possible Hollow Worlds – Could the Planets Mercury, Venus and Earth Possibly be Hollow?– World Wide Publishing, SUA, 1999.- ISBN: 0-620-21963-7.
12. **CLOTILDE BERSONE.-** L' Élue di dragon.– Nouvelles Éditions Latines, Franța, 1978.- ISBN: 2-7233-1787-0.
13. **DAVID A. YALLOP.-** Au nom de Dieu, a-t-on tué Jean-Paul I?– C. Bourgois Éditeur, Franța, 1984.- ISBN: 2-267-00381-3.
14. **DAVID ICKE.-** Le plus grand secret. Tome 1 et 2.– Louise Courteau Éditrice, Canada, 2001.- ISBN: 2-89239-227-6.
15. **DAVID ICKE.-** Children of the Matrix: How an interdimensional race has controlled the world for thousands or years – and still does– Bridge of Love Publications, SUA, 2001.-ISBN: 0-9538810-1-6.
16. **BARRY LONG.-** Seule meurt la peur.– Éditions du Relié, Franța, 1996.- ISBN: 2-909698-17-3.
17. **SCOTT PECK.-** La Route de l'espoir.– Éditions Mieux-Être, Canada, 1993.- ISBN: 2-89077-099-0.
18. **ECKHART TOLLE.-** Le pouvoir du moment présent.– Ariane Éditions, Canada, 2000.- ISBN: 2-920987-46-1.
19. **BOB FRISSELL.-** Rien n'est vrai dans ce livre, mais il en est ainsi pour toute chose.– Frog Ltd., Berkeley California, SUA, 1994.- ISBN: 1-883319-59-5.
20. **JACQUELINE DECTER.-** Nicolas Roerich. La vie et l'oeuvre d'un maître russe.– Les Éditions du III millénaire, 4045 rue Garlock, Sherbrooke, Qc., Canada, J1L 1W9. Tel.: (819) 569-9120.
21. **CHRISTOPHER BIRD.-** Le Galilée du microscope: La vie et les tribulations de Gaston Naessens.– Les Presses de l'Université de la Personne Inc. Canada, 1990.- ISBN: 2-921138-03-4. Pentru informații privind teoria somatidiană, precum și 714 X, contactați CERBE la tel.: 819-564-7883; fax: 819-564-4668; site internet: www.cerbe.com

BCU CENTRALA UNIVERSITARA

22. **OSHO.-** La Femme, l'amour et la liberté.- A.L.T.E.S.S., Franţa, 1996.- ISBN: 2-905219-90-4.

23. **MICHAEL S. SCHNEIDER.-** A beginner's Guide to Constructing the Universe – The Mathematical Archetypes of Nature, Art, and Science.- Harper Collins publishers, Inc. 10 East 53rd street, New York, NY 10022, 1994.- ISBN: 0-06-092671-6.

24. **HENRI VINCENOT.-** Les étoiles de Compostelle. – Éd. Denoël, Collection Folio, 1982.- ISBN: 2-07-037876-4.

25. **EMMANUEL DAVIDENKOFF ET PASCAL JUNGHANS.-** Du bizutage des grandes écoles et de l'élite.- Plon, 76, rue Bonaparte, Paris, Franţa, 1993.- ISBN: 2-259-02586-2.

26. **MICHAEL HARRIS.-** Les ordres trahis: La tragédie de Mount Cashel.- Libre Expression, Montreal, Canada, 1991.- ISBN: 0-67083-481-5.

27. **MAURICE LEVER.-** Les bûchers de Sodome: Histoire des infâmes.- Fayard, Franţa, 1985.- ISBN: 2-264-02498-4.

28. **JEAN LACOUTURE.-** Les Jésuites: Une multibiographie.- Franţa.

29. **ANDRÉ ROGGE.-** Les égouts du royaume: Les secrets des scandales belges. – Éditions Albin Michel, S.A., 22, rue Huyghens, 75014 Paris, Franţa, 1996.- ISNB: 2-226-08876-8.

30. **GUNTHER SCHWAB.-** La Danse avec le diable. Une interview fantastique.- Le Courrier du Livre, 21, rue de Seine, Paris Vie, 1968.

31. **BRUNO ROY.-** Mémoire d'asile: La tragédie des enfants de Duplessis.- Les Éditions du Boréal, Montreal, Canada, 1994.- ISBN: 2-89052-604-6.

32. **TED GUNDERSON.-** McMartin Scientific Report.- Ted Gunderson, PO Box 18000-259, Las Vegas, NV 89109, SUA, 1993.

33. **MICHEL BOUFFIOUX.-** Ce n'est pas terminé.- Olivier Deleuze, rue Lesbroussart 76, 1050 Bruxelles, Belgia, 1998.- ISBN: 2-930088-90-7.

34. **MICHEL BOUFFIOUX ET JEAN-PIERRE DESTAERCKE.-** Appelez-moi Elvira... Traite des femmes et réseaux de pédophillies en Belgique francophone. Enquête et témoignages.- Éditions Luc Pire, Bruxelles, Belgia, 1994.

35. **WALTER H. BOWART.-** Opération Mind Control.- Grasset, Franţa, 1979.- ISBN: 2-246-00732-1.

36. **FRITZ SPRINGMEIER AND CISCO WHEELER.-** Illuminati Formula used to create an Undetectablwe Total Mind Controlled Slave.- Fritz and Cisco, 916 Linn Ave, Oregon City, OR 97045, SUA, 1996.

37. **CATHY O'BRIEN AND MARK PHILLIPS.-** Trance Formation of America.- The True Life story of a C.I.A. Slave. – Reality Marketing, P.O. Box 868, Gantersville Alabama 35755, SUA, 1995.- ISBN: 0-9660165-4-8.

38. **BRICE TAYLOR.-** Starshine: One Woman's Valiant Escape from Mind Control.- Brice Taylor Trust, P.O. Box 332, Lynn, NC 28750, 1995.

39. **K. SULLIVAN.-** MK.- K. Sullivan, P.O. Box 1328, Soddy Daisy, TN 37384, SUA, 1998.

40. Survivantes de L'expérimentation par radiations.- ACHES –MC: VideoLetter.- aux SUA: Blanche Chavoustie, P.O. Box 108, Syosset, New York 11791, tel: 516-367-6790.- în Canada: Lynne Moss-Sharman, 200 Cumberland st. N. #2, Thunder Bay, Ontario P7A 4N1, tel.: 807-344-5322.

41. **GIULIANA CONFORTO.-** LUH, Man's Cosmic Game.- Edizione Noesis, E-mail: uranus@mail.nexus.it, www.lmonline.com/cosmicgame/, 1999.- ISBN: 88-86516-04-5.

42. **Dale POND, Howard FISHER, Richard KNUTSON, North American Freedom Council.-** History of The American Constitutional or Common Law with Commentary Concerning – Equity and Merchant Law. – The Message Company, RR 2 Box 307MM, Santa Fe, NM 87505, SUA, 1995.- ISBN: 1-57282-010-1.

43. **JEAN-MICHEL DUMAY.-** Un long travail de mémoire et une leçon sur la nature humaine.- Le Monde, Franţa, le 3 avril 1998.

44. **SHELLEY DAVIS.-** Unbridled Power: Inside the Secret Culture of the IRS.- Harper Collins Publishers, SUA, 1997.- ISBN: 0-88730-829-5.

45. More Employers Refuse to Withhold Taxes- Spotlight Newspaper, SUA, 11 decembrie 2000.

46. **EUSTACE MULLINS.-** The secrets of the Federal Reserve.- Bankers Research Institute, P.O. Box 1105, Staunton, VA 24401, 1991.

47. **EDWARD GRIFFIN.-** The Creature from Jekyll Island. A Second Look at the Federal Reserve.- American Media, P.O. Box 4646, Westlake Village, CA 91359-1646, SUA, 1998.- ISBN: 0-912986-21-2.

48. **Patrick S.J. CARMACK.-** The Money Masters: How International Bankers Gained Control of America.- Book and Video: Royalty Production Company, P.O. Box 114, Piedmont, OK 73078, SUA, 1998. Published in Nexus Magazine: P.O. Box 30, Mapleton, Qld, 4560, Australia, tel: (07) 5442 9280/ fax: (07) 5442 9381, E-mail: nexus@peg.apc.org

49. **JAMES "BO" GRITZ.-** Called to Serve.- Lazarus Publishing Co., Box 472, HCR-31, Sandy Valley, Nevada 89019, SUA, 1991.- ISBN: 0-916095-38-4.

50. **PAUL PALANGO.-** Above The Law – The Crooks, the Politicians, the Mounties, and Rod Stamler.- Mc Clelland & Stewart Inc., 481 University Avenue, Toronto, Ontario, M5G 2E9, Canada, 1994.- ISBN: 0-7710-6905-7.

51. **MAUDE BARLOW.-** Parcels of Rogue: How Free Trade is failing Canada.- Key Porter Books, Canada, 1990.- ISBN: 1-55013-254-7.

52. **MICHEL VENNE.-** Québec songe à une carte d'identité électronique universelle.- Le Devoir, Montreal, Canada, 16 aprilie 1996.

53. **TEXE MARRS.-** Project L.U.C.I.D.: The Beast 666 Universal Human Control System.- Living Truth Publishers, SUA, 1996.- ISBN: 1-884302-02-5.

54. **COLLECTIF D'AUTEURS.-** Secret and Suppressed: Banned Ideas and Hidden History.- Edited by Jim Keith.- Feral House, SUA, 1996.- ISBN: 1-884302-02-5.

55. **PAUL GLOVER.-** Ithaca Hour.- Ithaca, N.Y., SUA.- www.lightlink.com/ithacahours.

56. **Le J.E.U.** est la création de Daniel Fargeas, 66600 Vingrau, Franţa, tel. 011.33.(0)4.68.29.40.89.

57. **La Grande Relève:** mensuel de réflexion socio-économique vers l'économie distributive.- B.P. 108, 78115 Le Vézinet Cédex, Franţa.

58. **SERGE MONGEAU.-** La simplicité volontaire, plus que jamais... .- Les Éditions Écosociété, C.P. 32052, succ. Les Atriums, Montreal, Quebec, Canada, H2L 4Y5, 1998.- ISBN: 2-921561-39-5.

59. **MARIO POSSAMAI.-** Le blanchiment DE L'ARGENT AU Canada.- Guy Saint-Jean Éditeur Inc., 674 Place Publique, bureau 2008, Laval, Quebec, Canada H7X 1G1, 1994.- ISBN: 2-920340-81-6.

60. **THE EDITORS of Executive Intelligence Review.-** Dope. Inc.- EIR, P.O. Box 17390, Washington, D.C. 20041-0390, 1992.- ISBN: 0-943253-02-2.

61. **OSHO.-** Prêtres et politiciens.- A.L.T.E.S.S., Franţa, 1997.- ISBN: 2-84243-016-6.

62. **WOLFGANG DANSPECKGRUBER (Editor).-** The Self-Determination of Peoples, Community, Nation, and State in an Independent World.- Lynne Rienner Publishers, SUA, 2001.

63. **LOS HORCONES.-** Personocracy: a government of the people, for the people and by the people as individual persons.- Site internet: www.loshorcones.org.mx, Mexic.

64. **LAURENCE R. VEYSEY.-** The Communal Experience: Anarchist and Mystical Communities in Twentieth-Century America.- University of Chicago Press, SUA, 1978.- ISBN: 0-226-85458-2,

65. Wour guide to online anarchy: www.infoshop.org

66. **MARIE-LOUISE DUBOIN.-** Les affranchis de l'an 2000.- Voici la Clef, Canada, 1996.- ISBN: 2-921783-01-0.

67. **ANNE GIVAUDAN.-** Alliance.- Éd. S.O.I.S., Franţa, 2000.- ISBN: 2-9514674-3-5.

68. **AARON SCHNEIDER.-** Deforestation and „Development" in Canada and the Tropics – Impact on People and the Environment.- Centre for International Studies, Canada, 1989.- ISBN: 0-920336-21-3.

69. **PIERRE DUBOIS.-** Les vrais maîtres de la forê québécoise.- Les Éditions Écosociété, Canada, 1995.- ISBN: 2-921561-23-9.

70. **NOAM CHOMSKY.-** Secrets, Lies and Democracy.- Odonian Press, Box 32375, Tucson, arizona 85751, SUA, 1994.- ISBN: 1-878825-04-6.

71. **MILTON WILLIAM COOPER.-** Behold a Pale Horse.- Light technology Publishing, P.O. Box 1495, Sedona, AZ 86336, SUA, 1991.- ISBN: 0-929385-22-5.

72. **Several AUTHORS.-** The Montreal Massacre.- Gynergy Books, P.O. Box 2023, Charlottetown, P.E.I., C1A 7N7, Canada, 1991.- ISBN: 0-921881-14-2.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

73. **EDWARD S. HERMAN AND NOAM CHOMSKY.-** Manufacturing Consent – The Political Economy of The Mass Media.- Pantheon Books, New York, SUA, ISBN: 0-679-72034-0 and Random House of Canada LTD., Toronto, Canada, 1988. - ISBN: 0-394-54926-0.

74. **THOMAS COMMERFORD MARTIN.-** The Inventions, researches, and Writings of Nikola Tesla, with special reference to his work in polyphase currents and high potential lighting.- The Electrical Engineer, SUA, 1894.- Kessinger Publishing, SUA, 1997. - ISBN: -56459-711-3.

75. **DR. LEONARD G. HOROWITZ.-** Death in the Air – Globalism, Terrorism and Toxic Warfare.- Tetrahedron Publishing Group, SUA, 2001.- ISBN: 0-923550-30-5.

76. **PAUL HELLIER.-** Goodbye Canada.- Chimo Media Inc. Toronto, Ontario.

77. **MARSHALL ROSENBERG.-** Les mots sont des fenêtres (ou des murs) – Introduction à la Communication non-violente.- Éditions Jouvence, 1999.- ISBN: 2-88353-186-2.

78. **LÉANDRE BERGERON.-** Comme des invitées de marque.- Éditions Trois-Pistoles, Quebec, 2002.- ISBN: 2-89583-013-4.

79. **FABIENNE MESSICA.-** Les bonnes affaires de la charité.- Plon, 8, rue Garancière, Paris, Franţa, 1989.- ISBN: 2-259-02161-1.

80. **ANNE ET DANIEL MEUROIS-GIVAUDAN.-** Les neuf marches: Histoire de naître et de renaître.- Éditions S.O.I.S., Franţa, 1999.

81. **GENEVIÈVE FRANCOIS.-** L'Autisme en questions.- Éditions Buchet/Chastel, Franţa, 1997.- ISBN: 2-283-01740-8.

82. **PHILIPPE DERRUDER.-** Les aventuriers de l'abondance.- Éd. Yves Michel, Franţa, 1999.

83. L'histoire des Banques.- Magazine Nexus, ediţia franceză – martie-aprilie 1999, Publicaţiile Moan S.A.R.L., Nexus Magazine, Les Cheyroux, 24580 Plazac, Franţa.

84. **RENÉ BICKEL.-** Les Chemins de la souveraineté.- RENÉ BICKEL, 116, rue de Mittelwhr, 68150 Ostheim, Franţa, 1999. Tel/fax: 03 89 47 83 06.

85. **NENKI.-** Chemtrails: Les tracés de la mort.- Louise Courteau Éditrice, Quebec, 2003.- ISBN: 2-89239-248-9.

86. **MARC FILTERMAN.-** Les armes de l'ombre.- Carnot Éditeur, Franţa, 2004.- ISBN: 2-91236-258-X.

87. **DR. NICKBEGIETTI ET JEANNE MANNING.-** Les anges ne jouent pas de cette HAARP.- Louise Courteau Éditrice, Quebec, 2004.- ISBN: 2-89239-249-7.

88. NEXUS – Édition Française # 28 – Sept. – Oct., 2003. Site: www.nexus.fr

89. **LINDA MCQUAIG.-** La Part du Lion. Comment les riches ont réussi à prendre le contrôle du système fiscal canadien.- Éditions du Roseau, Montreal, Canada, 1987.- ISBN: 2-2900-8333-3.

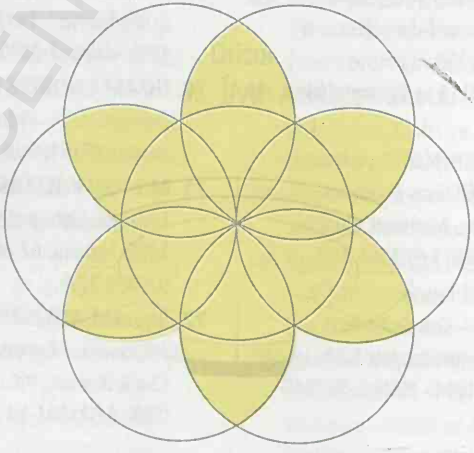

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

INDEX

A.M.I., 201
A avea, 30, 32, 36, 42, 43, 46, 48, 50, 55, 61, 77, 80, 81, 94, 98, 100, 116, 121, 156, 164, 186, 204, 239
A (re)simţi , 36, 63, 66, 84, 111, 120, 124, 153, 154, 159, 216, 217, 219, 221, 227, 230, 233
Abundenţă, 33, 61, 75, 103, 105, 111, 164, 181, 185-188, 193, 199, 200, 202, 212, 214, 222, 239, 243, 244, 256
Absolut, 10, 14, 27, 89, 103, 113-115, 133, 146, 147, 158-160, 162, 170, 201, 203, 206
Abuz, 126, 127, 136
Acord, 43, 45, 47, 69, 77, 78, 89, 121, 135, 149, 159, 162, 180, 185, 201, 239
Acţiune, 21, 40, 42, 43, 62, 63, 70, 137, 155, 191, 207, 208, 222
Adam şi Eva. 17, 97, 104
Adevăr, 10, 26, 46, 60, 62, 63, 68, 84, 88, 141, 153, 208, 219, 225, 227, 229
Afacere, 151, 189, 203, 210, 222, 244
Africa, 131
Agharta, 248
Agricultură, 37, 122, 161, 192
Alianţă, 211, 213, 226, 256
Alimentaţie, 231
Allah, 10, 97, 117, 203
Alzheimer, 39, 79
Amendă (contravenţie), 8, 60, 150
Anarhie, 31, 159
Animal(itate), 8, 11, 14, 24, 30, 32, 45, 54, 97, 114, 115, 123, 125, 213-216, 224, 232
Aniversare, 70, 217, 223
Apartenenţă, 41, 47, 89, 154, 164, 206, 207, 211, 214, 217, 224, 230, 239, 243
Apă, 123, 180, 193, 236, 243, 244
Apărare, 30, 32, 37, 122
Argentina, 168, 178, 200
Armată, 11, 36
Arme, 28, 35, 36, 122, 123, 126, 127, 151, 152, 164, 167, 206, 210, 229, 236
Artă, 40, 89, 126, 227, 254
Artizan, 26, 145, 234, 246
Ascensiune, 85, 87, 134, 135, 208
Asigurări, 8, 13, 33, 42, 59, 66, 69, 118, 120, 125, 154, 166, 171, 182, 196, 200, 201, 203, 215, 236, 241, 247
Asociaţie, 31, 42, 89, 154, 162, 185, 208, 210, 211
Atac, 32, 36, 88, 102, 124, 125, 153, 253
Autism, 78, 253
Autoritate, 20, 41, 44, 47, 206, 232, 240

Bancă, 8, 34, 37, 42, 59, 98, 122, 125, 160, 161, 167, 168, 171, 175-180, 187, 198, 200, 202, 236, 242, 243, 246, 247, 255
Bani, 27, 28, 31, 33, 35, 48, 64, 70, 95, 103, 105, 112, 114-117, 120, 122, 133, 136, 143, 151, 152, 156, 158, 159, 165-168, 171, 173-182, 187-203, 207, 208, 210, 215, 217, 219, 221, 222, 256
Baston, 29, 33, 115, 166, 204
Belgia, 31, 130, 182, 254
Biblie, 30, 31, 41, 116, 136, 163, 208, 222
Bilderberg, 180
Binefacere, 124, 186, 196, 202, 207
Boală, 23, 28, 29, 34-37, 50, 51, 68, 70, 78, 93, 108, 111, 121-124, 171, 193, 202, 215, 218, 224, 229-231, 237, 244
Bogăţie (oamenii bogaţi, bogăţii), 11, 44, 89, 98, 106, 158, 173, 183, 188
Bucurie (veselie), 5, 11, 17, 75, 84, 89, 93, 106, 110, 121, 124, 164, 186, 196, 212, 218, 228, 239, 244, 246
Buddha, 97
Bunul păstor, 167, 171, 172, 186, 203, 207
Burghezie, 114
Bursă, 27, 136, 190-192, 200, 236, 243

C.I.A., 126, 254
Cadou, 186
Canada, 122, 126, 145, 149, 160, 162, 164, 167-170, 179, 180, 185, 202
Cancer, 36, 50, 79, 119, 125, 215, 218, 231
Celebrare, 11, 50, 118, 132
Centralizare, 31, 36, 158, 160, 162-164, 168, 179, 180, 183, 185, 198
Cerc, 33, 43, 47, 55, 59, 76, 91, 110, 113, 116, 118
Channeling, 206, 208
Creier, 84, 114, 124-126, 147, 153, 156, 202, 205, 213-215, 237
Cod, 51, 145, 147, 154, 183

Comerţ, 188, 195, 198
Comunicare, 201, 210, 212, 229, 231, 232, 237, 251
Comunitate, 8, 31, 43, 47, 68, 127, 177, 185, 199, 227, 239, 244

Comuniune 100
Complice, 42, 64, 139, 149, 158, 193, 199-204, 206, 220, 233, 234, 244, 250
Compromis, 28, 59, 69, 109, 117, 148, 149, 201, 226,
Concurenţă (competiţie), 29, 98, 188, 190, 202, 203, 210
Conflict, 42, 46, 66, 102, 142, 153, 164, 180, 215, 224-227, 229, 233
Consens, 43, 159, 196, 240, 245
Consimţământ, 64, 69, 78, 88, 114, 146, 158, 159, 162, 165, 169, 170, 186, 218
Consumare, 42, 103, 124, 170, 175, 181, 234, 235
Constituţie, 31, 41, 116, 136, 163, 167, 171, 181,
Contribuabil, 145, 147, 166, 169, 199
Control, 27, 29, 32, 33, 36, 37, 47, 65, 66, 70, 80, 88, 114, 115, 118, 121, 123-127, 135, 143, 156, 161, 163, 168, 173, 179, 183, 192, 195
Copil, 34-38, 70, 78, 102, 107, 109, 123, 124, 126, 127, 152, 161, 190, 204, 213-219, 223, 225, 228-235
Coran, 116
Coroană, 27, 127, 145, 160, 202, 243
Corporaţie, 31, 145
Crăciun, 223
Credinţă (convingere), 7, 8, 11, 22, 40, 46, 47, 51, 65, 66, 70, 71, 112, 118, 123, 141, 152, 159, 171, 193, 197, 217, 224
Credit, 125, 170, 177, 178, 182, 185, 186
Crimă, 143, 146, 149, 202
Cuplu, 40, 47, 64, 77, 164, 212, 214, 226-228, 238

Dalai-Lama, 59, 205, 211
Datorie (obligaţie), 34, 122, 124, 167-169, 171, 177, 180, 181, 183, 199, 201, 242
Deficit, 168
Democraţie, 27, 28, 31, 36, 88, 114, 115, 122, 128, 133, 156, 158, 163, 165
Dependenţă, 36, 47, 50, 201, 212, 218, 225
Depresie, 23, 56, 57
Desăvârşire, 21, 71, 137, 141, 155
Dezordine, 36, 50, 93-95, 98, 111, 115, 116, 122, 135, 159
Dictatură, 88, 99, 114, 115, 122, 127, 128, 145, 147, 152, 156, 158, 160, 162, 170, 238
Diplomă, 22, 27, 235
Discernământ, 65, 153, 154
Divorţ, 23, 57, 233
Dobândă, 70, 156, 165, 167, 171, 173-181, 193, 196, 198, 206-208, 226, 236, 239, 240, 246
Doliu, 56, 57, 109, 172, 223, 244
Dominaţie, 31, 41, 115, 205, 207
Dragon, 204, 209
Drepturi, 28, 31, 36, 42, 47, 122, 142, 143, 146, 147, 148, 152, 162, 201, 221, 237
Drog, 36, 84, 85, 103, 124, 126, 127, 201, 202, 219, 234, 235
Dumping, 190
Durabilitate, 188, 196
Dutroux (afacerea), 130

Echitate, 41, 43, 48, 59, 100, 142, 176, 201
Egalitate, 17, 32, 41, 43, 48, 87, 90-92, 94, 100, 111, 115, 116, 125, 142, 201, 207
Egoliat, 6, 40, 54, 55, 61, 63, 65-67, 83, 84, 112, 119, 124, 136, 152, 155, 156, 199, 201, 207, 223, 225, 232, 237, 238
Elisabeta a II-a, 115, 160, 184, 202
Empatie, 227
Energie, 8, 33, 38, 47, 49-61, 63, 65, 67, 74, 110, 173, 193, 197, 202, 220, 231, 245
Epidemie, 123, 125, 136
Eternitate (veşnicie), 5, 21, 27, 29, 33, 111, 112, 203
Etică, 36, 116, 190, 206, 208, 211
Etichetare, 195
Evoluţie, 57, 134, 135, 144, 207, 213
Excludere (eliminare), 24, 29, 31, 64, 205, 211, 225
Export, 193

F.A.O., 37, 161
Fericire, 13, 17, 44, 75, 82, 85, 89, 91, 93, 95, 103, 104, 106, 108, 111, 120, 121, 164, 225
Fibonacci, 59, 107, 108
Fluor, 123
Fonduri & F.M.I., 34, 70, 125, 168, 180, 190, 192, 196, 198, 200, 208, 247
Francmasonerie, 115, 127, 205, 210
Franţa, 149, 163, 170, 179, 185, 210, 233
Furie, 23, 35, 65, 70, 141, 150, 221
Fuziune (contopire), 44, 46, 76, 80, 89, 98, 99, 111, 115, 146, 158, 162, 165, 190, 210, 237, 239

Garanţie, 13, 22, 31, 33, 61, 69, 82, 118, 124, 146, 151, 154, 164, 195, 196, 204, 212, 226, 238
Genetică & O.M.G., 22, 51, 54, 123, 224, 231
Genocid, 34, 36, 124, 202
Geometrie, 8, 75, 107
Globalizare, 162

H.A.A.R.P., 123
Hammer, 8, 215, 224
Haos, 31, 152

Ioan-Paul II, 127, 211
Icke, David, 8, 128, 181
Iehova, 10
Ierarhie, 6, 17, 27, 32, 94, 114, 115, 145, 158, 205-207, 235
Iertare, 69, 152, 154, 217, 221
Iezuit, 127
Ignoranţă, 125, 136
Iluminaţi, 114, 128, 143, 152, 158, 160-162, 180
Iluzie, 129
Impozite, 8, 29, 112, 120, 122, 147, 166-170, 179, 198, 199, 206-208, 228
Inimă, 50, 60, 85, 110, 114, 170, 186, 196, 217, 227, 239, 251
Iniţiere, 114, 127, 204
Indivi-dualitate, 17, 42, 76, 77, 97, 115, 159, 207, 236
Industrie, 48, 51, 188, 192, 196, 198, 229, 243
Instituţii, 23, 29, 37, 64, 90, 106, 115, 126, 127, 133, 135, 136, 177, 178, 180, 191, 200, 201, 205, 208, 236
Investiţie, 186, 190, 192, 208, 247
Ithaca, 184
Iubire pentru mine, 62, 63, 68, 82, 84, 121, 166, 176-178, 194, 212, 214, 218, 223, 225, 231, 232, 251

Împrumut, 167, 168, 171, 174, 179, 181, 186,187,191, 192, 196, 198, 210, 242, 246
Încarnare (întrupare), 76, 78, 79
Închisoare, 7, 8, 11, 29, 33-35, 47, 88, 112, 125, 143, 149-152, 198, 212, 215, 221, 223, 225, 236
Înger, 45, 80

J.E.U., 185, 195, 199
Jekyll Island, 167
Judecată, 11, 40, 41, 63, 64, 118, 133, 153, 244
Justiţie & justeţe, 28, 31, 34-37, 43, 48, 59, 69, 70, 88, 90, 98, 109, 120, 124, 128, 133, 142, 143, 146-148, 152-154, 174, 176, 191, 194-196, 216, 219, 233, 238, 242

Karma (destin), 203
Krishna, 10, 97, 116

Legalitate-Legitimitate, 116, 142, 154, 196, 198
Legătură, 11, 40, 47, 55, 58, 60, 61, 81, 215, 222, 225, 251
Lege, 145-148
Liber arbitru, 60, 98
Libertate, 5, 7, 33, 47, 69, 80, 117, 122, 133, 146, 148, 152, 156, 160, 165, 166, 190, 230, 246, 250
Local, 160, 163, 183-185, 192-200, 206, 231, 234, 236, 242-247
Loterie, 61, 103, 136, 201
Lucifer, 59, 97, 112-118, 127, 148, 158, 160, 204, 206, 207, 209
Lup, 29, 31, 38, 41, 50, 162, 168, 178, 192, 196, 200, 202, 250
Luptă, 28, 30, 32, 42, 213

Mafia, 7, 36, 161, 198, 199, 202, 224
Maica Tereza, 34, 59, 124
Mass-media, 27, 32, 124, 128, 156, 159, 162, 201, 210, 229, 237
Medicament, 34-36, 57, 84, 103, 104, 123, 124, 198, 230, 233
Majoritate, 26, 31, 32, 36, 114, 115, 158, 163
Manipulare, 8, 32, 75, 123, 126-128, 189, 212, 235
Masacru, 36, 126-128, 130
Medicină, 8, 37, 59, 68, 106, 203, 215, 219, 231, 237
Membru, 31, 41, 47, 97, 115, 127, 145, 147, 149, 152, 158, 160, 200, 205, 208, 212, 214, 217, 239
Mexic, 162, 193
Microcip (666), 125, 163, 182, 183
Militar (armată), 69, 88, 123, 126, 127, 143, 145
Minciună, 40, 59, 62-64, 153, 158, 167, 176, 219-221
Miracol (minune), 75, 91, 103-105, 136, 171
Mizerie (sărăcie), 36, 61, 111, 188, 193, 202
Monedă, 122, 127, 160, 173, 179-185, 191, 194, 195, 199, 247
Monopol, 98, 99, 165-167, 171, 179-181, 183, 190, 192, 198, 201-203, 210, 235-237, 243
Morcov, 27, 29, 33, 115, 204
Moştenire (ereditate), 70, 168, 219, 222
Multinaţionale, 59, 98, 162, 180, 183, 184, 194, 198-201, 203, 207, 231, 234, 236, 242, 243
Muncă (slujbă),11, 17, 27, 30, 31, 38, 48, 59, 70, 82, 97, 125, 136, 154, 168, 184, 190, 191, 196, 197, 202, 230, 235, 245, 247
Mutaţie (transformare), 21-22, 54, 123, 219

N.A.T.O., 98, 161
Naştere, 22, 37, 40, 51, 56, 173, 177, 182, 217, 223, 225, 229
Nelimitat (infinit), 59, 76, 91, 97, 98, 104, 212
Nemurire, 11, 21, 38, 51, 79, 89, 103, 113, 164, 204, 212
Neputinţă, 23, 35, 133, 202, 219, 224
Nesupunere (neascultare), 28, 29, 69, 144, 166
Noua Ordine Mondială (N.O.M.), 37, 50, 97, 98, 122, 127, 158, 160, 162, 172, 210, 211, 238

Nürnberg, 149

O.C.D.E., 201
O.M.C., 37, 88, 161, 180, 201, 237
O.M.S., 34, 161
O.N.U., 98, 100, 122, 161, 180, 211, 234, 243
O.T.A.N., 98, 161
Oglindă, 44, 75, 112, 121, 132-134, 173, 221, 228, 233
Omerta, 26, 63, 219, 220
Onoare, 27, 48, 143, 190, 219, 222
Ordine, 5, 8, 11, 27-29, 31, 36, 45, 47, 50, 75, 92-94, 97, 104, 106-108, 111, 205, 206, 210

Pace, 11, 13, 17, 26, 33, 36, 37, 50, 70, 75, 76, 93, 94, 97-106, 116, 121, 122, 128, 158, 159, 163, 170, 206, 211, 215, 225-227
Papă (suveran pontif), 59, 69, 115, 205, 211
Paradis, 129
Parteneriat, vezi Cuplu
Particular (privatizare), 147, 151, 156, 165, 167, 169, 173, 178-182, 192, 201, 237, 243
Privilegiu (avantaj), 27, 47, 95, 136, 170
Paşnic (pacific), 28, 180
Patrie, 26, 66, 98, 100, 143, 164, 217
Patrimoniu, 37, 48, 64, 161, 192, 201, 222, 243
Păcat (greşeală), 17, 125, 203, 229
Păstor, 7, 27, 29, 31, 32, 36-38, 48, 50, 115, 163, 166, 172, 192, 196, 201, 212
Pedofilie, 36, 118, 127, 219
Pensionare (pensie), 70, 124, 168, 192, 196, 198, 200, 218
Penurie, 181, 199
Personocraţie, 6, 159, 240
Piaţă (tranzacţie), 126, 162, 175, 180, 181, 190-193, 196, 198, 201, 203, 205, 210, 235, 246
Politehnică (şcoală), 130
Poliţie, 27, 29, 31, 36, 60, 69, 88, 102, 143, 151, 161, 162, 198, 211, 236
Poluare, 119, 123, 125, 136,141, 154, 190, 193, 235, 243, 245
Pornografie, 36, 126, 127
Prana, 8
Prioritate, 43, 46, 50, 89, 92-95, 101, 105-107, 159, 164, 188, 196
Proces, 8, 29, 149, 150
Profituri (beneficii), 5, 89, 90, 143, 151, 180, 188-196, 198, 208, 234, 237, 243
Program, 151
Prosperitate, 85, 121, 177, 183, 200
Prostituţie, 36, 205, 226, 232
Protecţie & frică (teamă), 11, 13, 22, 28, 29, 31, 33-37, 40, 45, 54, 59, 82, 88, 116, 117, 128-131, 146, 151-153, 198, 199, 203, 210, 212, 233, 236, 243
Provigo, 192
Public, 128, 145, 146, 156, 159, 165, 167-169, 180, 191, 192, 237
Putere, 75, 89, 91, 92, 95, 98, 99, 103, 104, 159, 164, 179, 194, 200

Quebec, 70, 78, 88, 160, 162, 164, 182, 192, 210, 233, 247

Rambursare (plată), 29, 168, 182, 186, 195, 198
Rasă, 30, 38, 47, 51, 54, 59, 66, 115, 124, 134, 135, 164, 193, 213-215, 217, 224, 229
Răpire, 127
Război, 11, 13, 32, 36, 42, 70, 88, 94, 102, 112, 122, 133, 143, 149, 153, 158, 161, 180, 193, 209, 227, 229, 236, 238
Realitate, 129
Recesiune, 181
Religie, 10, 11, 31, 32, 59, 97, 98, 115, 122, 136, 170, 203-206, 208, 210, 211, 217, 221, 222
Reproducere, 30, 46, 124, 208, 213
Responsabilitate, 27, 30, 35, 42, 43, 49, 69, 70, 121, 241
Rezerva Federală, 167, 168, 179
Ritalin, 234, 235
Ritual, 127, 232
Robot, 26, 65, 80, 126
Rockefeller, 203
Rothschild, 179
Rugăciune, 59, 70, 207
Ruşine (umilinţă), 26, 66, 84, 128, 136, 214, 216, 217, 219, 223

Sacrificiu, 27, 127, 214
Satanic, 127, 160, 232
Salvator (binefăcător), 8, 17, 34, 35, 40, 41, 124, 125, 172, 202, 212, 217, 239
Sânge, 42, 114, 127, 158, 212, 213, 216-218, 244
Sănătate, 10, 34, 37, 42, 44, 50, 68, 70, 85,104, 134, 161, 165, 171, 182, 200, 201, 215, 236, 246
Scară socială, 27, 32, 59, 82, 115, 117, 125, 204, 207, 213, 232
Schimb, 162, 173, 180, 183-186, 188, 191, 195, 227, 239, 246, 247
Sclavie, 31, 34, 35, 42, 118, 147, 148, 172, 177, 183, 202
Secret, 26, 45, 64, 69, 91, 92, 114, 125, 136, 153, 159, 183, 205, 219, 220, 228, 245

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Sectă, 203, 205, 207, 210, 212, 237

SECU, 42, 166, 198, 201, 215
Securitate (siguranţă), 5, 7, 13, 22, 26, 31, 33, 45, 55, 59, 60, 66, 82, 106, 116-118, 125, 128, 146, 147, 150, 164, 183, 192, 200, 212, 250
Separare, 10, 17, 36, 46, 52, 53, 68, 71, 97, 98, 113, 115, 144, 205, 215, 233
Sex (sexualitate), 6, 84, 85, 90, 93, 94, 103, 156
Sfânta Inimă, 143, 169
Sfântul Mihail, 209
SIDA, 36, 37, 125
Sindicat, 26, 29, 31, 98, 196, 204
Sinucidere (suicid), 36, 54, 55, 78, 136, 201, 219
Societate, 5, 9, 15, 23, 26, 28, 52, 69, 89, 95, 103, 111, 133, 135, 171, 173, 208, 214, 231, 236, 238, 239
Societăţi secrete, vezi secret
Solidaritate, 9, 41, 45, 98, 222, 239
Speculaţie, 192, 246
Spiritualitate, 13, 16, 24, 77, 80, 81, 90, 101, 111, 114, 115, 125, 127, 136, 144, 170, 202-208, 211
Stabiliment, 14, 210
Stabilitate, 26, 238
Stat (naţionalizare), 41, 59, 63, 68, 99, 115, 125, 127, 160, 162, 163, 165, 167, 179, 180, 190, 198, 201, 235, 237, 243
Statele Unite & S.U.A., 98, 126, 131, 145, 160, 162, 166, 167, 170, 179, 182, 185, 208
Stăpânii Banilor, 29, 95, 114, 116, 133, 143, 152, 156, 158, 159, 165, 167-169, 173, 179, 181, 183, 192, 235, 237, 238, 244, 245
Suferinţă, 9, 11, 23, 33, 38, 60, 66, 67, 70, 79, 92, 111, 120, 121, 133, 135, 198, 224, 231, 233, 246
Suflet, 11, 16, 61, 62, 75, 75, 80-84, 97, 98, 106, 114-117, 126, 151, 203-205, 207, 210
Superioritate, 30, 50, 92, 94, 95, 113, 115, 125, 143, 158, 190
Supravieţuire, 8, 11, 14, 22, 28, 30-33, 38-40, 55, 58, 59, 82, 99, 106, 114, 124, 133, 155, 186, 188, 193, 201, 202, 212-216, 218, 222, 227, 229, 231-233, 236, 237, 244
Supunere (ascultare), 23, 27-29, 36, 47, 57, 69, 102, 114, 118, 125-127, 144, 147-149, 158, 166, 203-205, 207, 212, 232, 235
Suveranitate, 7-9, 14, 41, 68, 95, 99, 136, 154, 160, 162-164, 185, 201, 211, 214, 230, 241, 244, 246

Şcoală, 29, 41, 74, 84, 112, 126, 127, 161, 189, 190, 220, 235

Şomaj, 38, 181, 193, 202, 203

Taxe, 26, 145, 149, 150, 162, 168, 171, 198, 199
Tehnocrat, 70, 114, 242
Terorism, 36, 50, 130, 162
Timp, 21, 26, 44, 54, 57, 62, 66, 68-70, 123, 136, 137, 184, 197, 200, 213, 224, 226, 227, 238
Tinereţe (întinerire), 51, 82, 200, 244
Titluri, 27, 48, 115, 205, 217
Transformare, 9, 22, 24, 51, 54, 60, 62, 121, 133, 135, 154, 227, 244
Transport, 193, 196, 244
Tratat de pace, 101
Trilaterală (Comisia), 180
Trinitate, 35, 45, 49, 52, 76, 89, 91-93, 97, 111, 224
Troc, 185, 195
Turmă, 27-29, 31, 41, 45, 47, 70, 97, 205, 210, 212, 213, 217

U.C.C., 147
U.N.E.S.C.O., 37, 98, 161, 211, 243
U.N.I.C.E.F., 37, 98, 127, 161
Umanitar, 88, 124, 164, 202, 244
Unanimitate, 42, 159, 196, 240, 245
Undă (vibraţie), 16, 51, 88, 154, 196, 228, 238-240, 245
Uniune,31, 36, 43, 93, 98, 100, 106, 111, 164, 180, 210, 226, 227
Unitate, 24, 41, 47, 50, 91, 94, 97-102, 108, 111, 158

Vaccinare, 37, 42, 131, 220
Vatican, 115, 204, 210, 211
Venituri, 8, 120, 147, 161, 166, 167, 169-171, 179, 189, 197, 198, 200, 202, 208, 229, 237, 246
Vibraţie, 16, 38, 51, 95, 105, 113
Victimă, 34, 35, 53, 59, 109, 125, 154, 202, 211, 212, 216, 225, 231, 245
Viol, 35, 36, 64
Violenţă,28, 35, 36, 152, 206, 227, 233
Vinovat, 35, 57, 84, 124, 128, 133, 146, 147, 149, 150, 153, 212, 217, 223
Voinţă, 60, 65, 67, 102, 123, 127, 128
Voluntariat, 124, 196

Wartburg, Paul, 162

Z.L.E.A., 180

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Invitație

Vă invităm să participați
la experiența pe care
o veți dobândi citind această
carte și totodată vă rugăm
să împărtășiți părerile voastre
persoanelor dragi vouă,
prietenilor și colegilor voștri!

BCU "SIVICENTRAL" UNIVERSITY LIBRARY

CĂRȚI DISPONIBILE

MAFIA MEDICALĂ

de Ghislaine Lanctôt

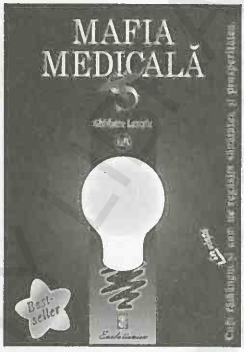

Astăzi, acest best-seller este mai actual ca oricând. Datorită experienței acumulate (medic flebolog și antreprenoare, a întemeiat centre de flebologie în Canada și Statele Unite ale Americii) a înțeles CUM FUNCȚIONEAZĂ medicina. Din păcate, în urma publicării acestei cărți dreptul său de a mai practica medicina a fost revocat de către autoritățile canadiene. Cartea prezintă modul de funcționare a sistemului medical, așa cum este el în realitate, un sistem al bolii aflat în serviciul banilor. Această carte nu dorește să fie „un denunț" împotriva sistemului medical ci «o înțelegere a modului său de funcționare». Ghis explică faptul că dincolo de suferință, singura și adevărata autoritate este interioară, că numai persoana este suverană și ... dumnezeiască. Pune degetul pe cauza profundă a bolii: inconștiența. Propune o medicină centrată pe respectul pentru ființa umană. Ne oferă instrumentul autovindecării, suveranitatea individuală.

EVOLUȚIA

spre... NOUA SPECIE

Text enunțat de Ghis
Cules și redactat de Mado

«Umanitatea se află într-un impas monumental! Peste tot, se vorbește despre criza... financiară, politică, socială, morală, ecologică, climatică, a mediului înconjurător. Nu este nimic din toate acestea... Este vorba despre o criză evolutivă!»
În acest volum, vei găsi:

- cine ești cu adevărat
- că viața are sens
- că, conspirația este o necesitate evolutivă
- că drama este o binecuvântare
- minciuna dualității binelui și răului
- că boala, bătrânețea și moartea nu există
- rețeta pentru vindecarea fricilor tale
- că tu creezi, astăzi, ființa nouă de mâine.

AUTORITATEA

spre... ATOTPUTERNICIE

Text enunțat de Ghis
Cules și redactat de Mado

«În această perioadă de mare confuzie, discernământul dintre lumea realității și cea a iluziei se dovedește a fi o marfă rară. Ori, numai sufletul știe ce este just, adevărat și real. A sosit timpul să realizez transferul de putere de la amăgitorul ego la sufletul suveran. În cazul acesta, cunosc atotputernicia, nelimitatul, nemurirea și, în cele din urmă, adevărata iubire!» În această carte, vei găsi informații cu privire la:

- funcționarea falsei puteri
- unde se află adevărata putere
- transferul puterii de la ego la suflet
- definiția suveranității individuale
- secretul trinității
- cheia atotputerniciei
- cum se smulg rădăcinile morții.

RELIGIA
spre... DIEZEITATE

Text enunțat de Ghis

Cules și redactat de Mado

Acest volum se adresează persoanelor care nu au reușit să obțină adevărate răspunsuri cu privire la ROSSSSS (Religie, Ordine, Secte, Societăți Secrete, Știință și Spiritualitate). Celor care simt că Biblia, Coranul, salvatorul promis, maeștrii spirituali, extratereștrii, maeștrii ascensioniști, rugăciunea, puterea gândului, sexul tantric și meditația nu sunt decât pansamente temporare care acoperă o rană purulentă de disperare, de minciună și de moarte. Orbiți de un voal de ignoranță și/sau de inconștiență, noi nu putem descoperi scopul venirii noastre pe Pământ și cu atât mai puțin modul în care am ajuns aici. În acest volum, vei înțelege de ce și cum să nu-ți cedezi puterea organizațiilor, ființelor sau situațiilor următoare:

- ROSSSSS
- vindecare spirituală și șamanică
- căsnicia Bisericii cu Statul
- sacrificări și ritualuri
- extratereștri și intratereștri
- magie albă și neagră
- îngeri și demoni
- apocalipsa și sfârșitul lumii
- astrologie, numerologie, fetișism
- profeți falși.

MEDICINA CU SUSUL ÎN JOS.
ȘI DACĂ HAMER AVEA DREPTATE ?

de Giorgio Mambretti și Jean Séraphin

Aplaudat de bolnavi, detestat de Ordinul Medicilor, Doctorul Hamer colecționează diplome de onoare universitare din partea Facultăților de Medicină în unele țări și procese în altele. Oncolog și cercetător, numele său este suficient pentru a naște strigăte de protest în lumea medicală... însă numărul vindecărilor sale în patologia degenerativă este atât de impresionant încât ar putea clătina edificiul Medicinei oficiale... În cele din urmă, sistemul Doctorului Hamer stârnește multe reacții oficiale pentru că lezează interesele holdingurilor farmaceutice. Cum se poate ca o boală atât de gravă cum este cancerul să fie o tentativă de „reparare" (și deci, de vindecare) aplicată de către creier vizavi de un șoc emoțional, de o traumă subită? Nu este incredibil faptul că este suficientă detectarea acestei traume și „dezlegarea" ei pentru ca creierul să stopeze, la rândul său, fabricarea celulelor canceroase? Cum se poate identifica rapid o asemenea traumă?
Autorii au studiat ani la rând metoda lui Hamer, explicând-o în această carte excelentă, singura de acest gen din România, care are meritul de a fi comprehensibilă pentru toți, fiind completată cu desene clare și pline de umor.

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ÎN CURS DE APARIȚIE

POLITICA

spre... SUVERANITATEA INDIVIDUALĂ

Text enunțat de Ghis

Cules și redactat de Mado

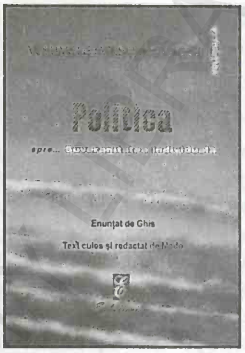

Politica se rezumă la un teatru de marionete desfășurat pe „scena politică", unde actorii, politicienii, se agită pentru a distrage atenția spectatorilor de la ceea ce se întâmplă în spatele cortinei. Ce se întâmplă acolo? Marionetiștii ascunși trag firele pentru a-și realiza complotul, preluarea puterii planetare de către Noua Ordine Mondială.

Singura rațiune de a fi a politicii este de a permite minorității să domine și să exploateze majoritatea. În acest volum vei găsi:

- Diversele sisteme politice
- Cuplul religie-politică
- Extratereștrii și exopolitica
- Politicienii și societățile secrete
- Personocrația, singura soluție
- N.O.M. și protocoalele sale
- Marea deziluzie umană
- Suveranitatea individuală
- Trecerea de la guvernarea inteligentă la guvernarea conștientă.

Editura Evoluționism
evolutiv@evolutiv.eu

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ÎN ATENŢIA CITITORILOR!

Susţinem conferinţe, ateliere şi seminarii cu următoarele teme:

1- Viaţa: A supravieţui sau a trăi? – O decizie.
2- Ordinea: Prioritatea Principiului feminin.
3- Religia / spiritualitatea / divinitatea.
4- Legea: justiţia / justeţea?
5- Politica: de la democraţie la personocraţie.
6- Banii: economie / finanţe / industrie / comerţ.
7- Sănătatea nelimitată / tinereţea / nemurirea.
8- Educaţia / comunicarea / media / cultura.
9- Familia / cuplul / copiii.
10- Societatea: paradisul pe Pământ, aici şi acum.

De asemenea, oferim consultaţii de orientare şi de transformare diezeiască pentru indivizi, grupuri şi societăţi. Pentru grupuri de 20-30 persoane, ne deplasăm cu plăcere la faţa locului pentru a împărtăşi această transformare fără precedent până în prezent.

Stimate cititor /cititoare!

Dacă simţi dorinţa de a transmite aceste informaţii persoanelor cunoscute, prietenilor sau rudelor ia legătura cu editura pentru a te informa cu privire la posibilităţile de organizare (ateliere, conferinţe) sau de distribuire (cărţi) şi la discounturile aferente acestor activităţi personale.

www.evolutiv.eu

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY
2010/133
60

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

B.C.U. "M. EMINESCU" IASI

BCU IASI/CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

E NAIBA AM VENIT SĂ FAC PE ACEST PĂMÂNT?

Am experimentat dualitatea, dezbinarea, lipsa, limita, războiul, frica, boala, munca, suferința, bătrânețea, moartea. Viața este un nonsens. Este infernul pe Pământ!

Pot pune capăt zilelor mele aici și acum, pentru a mă reîntoarce cu vioiciune, acolo de unde am venit. Însă nu o fac. Continui să mă agăț, în mod lamentabil, de supraviețuire și să împing cât de mult pot inevitabila zi a decesului meu. De ce îndur acest calvar?

Pentru că știu, în profunzimea mea, că poate fi altfel.
Pentru că simt că acest nonsens nu este real ci artificial.
Pentru că o mică voce continuă să-mi spună că pot trăi în pace, că această planetă ne poate hrăni pe toți, că iubirea se poate transmite precum fulgerul, că fericirea așteaptă doar un semn.
Pentru a cunoaște de ce «cumpăr» timp... ca să prelungesc supraviețuirea...
Aș dori să cunosc paradisul pe Pământ!

DAR CUM?

Aici începe această carte. Mă învață cum:
Să regăsesc adevărata mea natură creatoare,
Să realizez că eu am creat acest infern pe Pământ,
Și că la fel de bine pot crea paradisul pe Pământ.
Să gândesc, să vorbesc și să acționez precum o ființă divină ce sunt.
Să transform fricile mele imaginare în iubire adevărată.
Să descopăr că viața are sens,
Să râd, să-mi ameliorez sănătatea la infinit, să întineresc.
Să trăiesc veșnic.
Să mă desăvârșesc.

IATĂ CE AM VENIT EU SĂ FAC PE ACEST PĂMÂNT!

ȘI TU?

ISBN: 978-973-88738-6-5

60 Lei

9 789738 873865

WWW.PERSONOCRATIA.COM

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY